உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப் பதிகங்கள்

(ஏழாந் திருமுறை)

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்,

150, கோவிந்தப்ப நாய்க்கன் தெரு,

சென்னை.

சுக்கில௵ ஆடிமீ

1929

விலை
அணா நான்கு

சாது அச்சுக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

உ

சிவமயம்

பதிப்புரை

சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் முக்கிய நோக்கங்களுள் ஒன்று பன்னிரு திருமுறைகளையும் பதினான்கு சாத்திரங்களையும் மிகவும் குறைந்த விலைக்கு அச்சிட்டு வெளியிடல். திருவாசகத்தை அவ்வாறு அச்சிட்டு இரண்டு ஆண்டுகட்கு முன்னர் சைவபரிபாலன சபையார் வெளியிட்டனர். அஃதேபோல் தேவாரத்தையும் வெளியிட வேண்டுமென்று நமது சமாஜத்தைப் பன்முறை தூண்டினவர் திருவாளர் - அ. சோமசுந்தரம் செட்டியார், எம். ஏ. அவர்கள் ஆவர். அவர்கள் முதன் முதலாக உதவிய பொருளைக் கொண்டு முதலில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம் பதினாயிரம் பிரதிகள் அச்சிட்டு வெளியிட எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருள் துணைபுரிவதாயிற்று. ஸ்ரீமான் செட்டியார் அவர்களைப்போல் சைவ நன்மக்கள் பலர் முன்வந்து உதவி புரிவார்களாயின் ஏனைய தேவாரத் திருமுறைகளும் விரைவில் வெளிவருவதோடு பொன்றாப் புகழும் குன்றாப் புண்ணியமும் அவர்கள்பால் நிலைத்திருக்கும் என்பதில் எட்டுணை ஐயமுமில்லை. இப்பதிப்பு வெளிவருவதற்கு முன்பணம் உதவி, நம் சமாஜத்துக்கு ஊக்கமளித்த சிவபுண்ணிய சீலர்கட்குச் சமாஜத்தின் நன்றியும் சைவஉலகத்தின் நன்றியும் என்றும் உரியன. இவ்வழகிய பதிப்பை மிகச் செம்மையாகவும் திருத்தமாகவும் விரைவாகவும்

அச்சிட்டுப் பண்படுத்திப் பேருதவி புரிந்த சாது அச்சுக் கூடத்துக்கு நாம் எவ்வகை நன்றி கூற வல்லேம். மேன் மேலும் அரிய சைவத் திருப்பணிகளில் ஈடுபட்டுத் தமிழ் நாட்டுக்கும் சைவ உலகத்துக்கும் அவ்வச்சுக் கூடத்தினர் நீடூழி வாழ்ந்து உதவிபுரிய முழுமுதற் கடவுள் அருள் புரிவர். இப்பதிப்பு திருத்தமாக வெளிவருவதற் குதவியாக அச்சுத்தாள்களைப் பரிசோதித்துப் பிழைகளைத் திருத்தி உபகரித்த திருவாளர்கள் கி. குப்புச்சாமி முதலியார், திரு. வி. உலகநாத முதலியார், பரலி-சு. நெல்லையப்பர், அ. சோமசுந்தரம் செட்டியார் அவர்கட்கு நமது நன்றி பெரிதும் உரித்து. ஏனைய தேவாரத் திருமுறைகளையும் இப்பதிப்பைப்போல் குறைந்த விலைக்கு அச்சிட்டு வெளி யிடுவதற்குப் போதிய பொருளுதவி புரியுமாறு நமது சமாஜத்தினரையும் சைவ சபைகளையும் சைவ நன்மக்களையும் பெரிதும் வேண்டுகிறேம்.

இங்ஙனம் :

150, கோவிந்தப்ப நாய்க்கன் தெரு,
சென்னை.
சுக்கில ஆண்டு ஆடித்திங்கள்
"சுத்தமாம் சுவாதி நாள்," 11-8-'29.

ம. பாலசுப்ரஹ்மண்யம்,
காரியதரிசி,
சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் வரலாறு

“ தண்கயிலை யதுநீங்கி நாவ லூர்வாழ்
சைவனார் சடையனார் தனய னாராய்
மண்புகழ அருட்டுறையா னோலை காட்டி
மணம்விலக்க வன்றொண்டா யதிகை சேர்ந்து
நண்பினுட னருள்புரிய ஆரூர் மேவி
நலங்கிளரும் பரவைதோள் நயந்து வைகித்
திண்குலவும் விறன்மிண்டர் திறல்கண் டேத்துந்
திருத்தொண்டத் தொகையருளாற் செப்பி னாரே.

செப்பலருங் குண்டையூர் நெல்ல லைத்துத்
திருப்புகலூர்ச் செங்கல்செழும் பொன்னாச் செய்து
தப்பின்முது குன்றர்தரும் பொருளாற் றிட்டுத்
தடத்தெடுத்துச் சங்கிலிதோள் சார்ந்து நாதன்
ஒப்பில்தனித் தூதுவந்தா றூடு கீறி
யுறுமுதலை சிறுமதலை யுமிழ நல்கி
மெய்ப்பெரிய களிறேறி யருளாற் சேர
வேந்தருடன் வடகயிலை மேவி னாரே.”

திருக்கைலாய மலையில் ஆன்மாக்கள் உய்யும் வண்ணம் உமா தேவியாரோடு எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானது அடியவர் கூட்டத்துள் ஒருவராகிய ஆலால சுந்தரர் என்பார், ஒரு நாள் அன்பர் செய்யும் அருச்சனையைக் கொண்டருளுகின்ற அக்கடவுளுக்குத்

தரிக்கும் பொருட்டுப் புட்பங்களைக் கொய்தற்குத் திருநந்தவனத்திற்குப் போயினர். அவ்விதம் போனகாலத்துப் பார்வதி தேவியாருக்குத் தரிக்கும் பொருட்டு அந்தத் திருநந்தவனத்திலே புட்பம் கொய்து கொண்டிருந்த அவருடைய சேடியர்களாகிய அனிந்திதை, கமலினி என்னும் பெண்கள் இருவரையும் பார்த்து அவர்கள்மீது ஆசை கொண்டனர். அப்பெண்கள் இருவரும் ஆலால சுந்தரரைப் பார்த்து அவர்மீது காதலுற்றனர். இவ்விதம் ஆசை கொண்டனரேனும் ஒவ்வொருவரும் தம்மனத்தைத் திருப்பிப் புட்பங்களைக் கொய்து, சிவ சன்னிதானத்திற்கும் தேவியார் சன்னிதானத்திற்கும் திரும்பிவிட்டனர். எங்கும் நிறைந்த ஆண்டவன் ஆலாலசுந்தரரைப் பார்த்து "நீ கைலமலையினிடத்து இருந்தும் பெண்கள்மீது இச்சை செலுத்தியமையால் தென்னாட்டிலே மானுடனாகத் தோன்றி அப் பெண்கள் இருவரோடு இருந்து இன்பம் அனுபவிப்பாயாக" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

அதைக் கேட்ட ஆலால சுந்தரர் மனங்கலங்கி இறைவனை வணங்கி, 'எம் பெருமானே! தேவரீரது திருவடிகளைப் பிரிந்து மயக்கம் தருகின்ற மனிதப் பிறப்பை எடுத்துச் செய்வது இது என்றும் நீக்குவது இதுவென்றும் அறியாது மயங்குங் காலத்துத் தேவரீரே தோன்றி அடியேனைத் தடுத்து ஆட்கொள்ளல்வேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, வேண்டுவார் வேண்டுவதே யீவான் ஆகிய இறைவனும் அதற்கு இசைந்தனன்.

பின் ஆலாலசுந்தரர், பரத கண்டத்தில் தமிழ் நாடாகிய தென்னாட்டில் உள்ள திருமுனைப்பாடி நாட்டில், திருநாவலூர் என்னும் திருப்பதியில், ஆதிசைவர் குலத்தில் சடையனார் என்னும் சிவாச்சாரியரது அருந்தவ மனைவியாராகிய இசை ஞானியார் என்பவரிடத்தில் திருஅவதாரம் செய்தனர். அவருக்கு, நம்பி ஆரூரர் என்று பெயர் புனைந்தனர். அப்பிள்ளை சிறுதேர் உருட்டி வீதியில் ஒரு நாள் விளையாடும்போது, அந்நாட்டிற்கு அரசராகிய நரசிங்கமுனையர் என்பார் அப்பிள்ளையின் வனப்பைக்கண்டு அவர்மீது ஆசை மிகுந்து, தந்தையாராகிய சடையனாரிடத்துச்சென்று, இப்பிள்ளையை எனக்குத் தருதல்வேண்டும் என்று கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு போய் அப்பிள்ளையை அபிமான புத்திரராக வளர்த்தனர். அவ்விதம்

அரசரால் வளர்க்கப்பட்டவராயினும், தமது அந்தணர் குலத்திற்கு உரிய ஒழுக்கத்தை உடையவராகி வளர்ந்து உரிய காலத்து உபநயனம் செய்யப்பெற்று, சகல கலைகளிலும் வல்லவராய் மணப்பருவத்தை அடைந்தனர். அப்பருவம் கண்ட தந்தையார், தம் குலத்திலேயே சடங்கவி சிவாச்சாரியர் என்னும் புத்தூர் மறையவரிடம் பெண் பேசச்செய்து, அவர் உடன்பட்டது கண்டு மணத்திற்குரிய நன்னாள் நிச்சயித்துத் திருமணக்கோலம் கொள்ளச்செய்து புத்தூருக்குச் சென்று நம்பியாரூருடன் இருந்தனர். அவ்விதம் நம்பியாரூரர் மணப்பந்தலுக்கு முன்னிருந்த காலத்து ஆண்டவர் முன்னர் திருக்கைலாயத்தில் சுந்தரமூர்த்திக்குத் திருவருள் செய்த வண்ணம் அவரைத் தடுத்து ஆட்கொள்ளும் நிமித்தம் ஒரு முதிய அந்தண வடிவங்கொண்டு அம்மணப் பந்தலில் எழுந்தருளினர். எழுந்தருளிய அந்தணர் அங்குள்ளாரை நோக்கி, "யான் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டல் வேண்டும். இந்நம்பியாரூரன் எனது அடிமை. ஆதலால் இவன் எனக்கு வேலைசெய்தல் வேண்டும்" என்று அருள் செய்தனர். நம்பியாரூரர் கிழ வேதியரைப் பார்த்து, 'அந்தணருக்கு அந்தணர் அடிமையாதல் இன்றே நீர் சொல்லக்கேட்டேன். இவ்விதம் கூறுகின்ற நீ பித்தனோ' என்று சொல்ல, மறையவர் "நான் பித்தனுல் ஆகட்டும்; பேயனுல் ஆகட்டும். எத்தனை வசைமொழி நீ சொன்னாலும் நான் அதற்காக நாணமடையேன். நீ வித்தகம் பேச வேண்டாம். எனக்குப் பணி செய்தல் வேண்டும்" என்றனர். நம்பியாரூரர் 'நான் அடிமை என்பதைத் தாபிக்க எனது பாட்டன் உமக்கு ஓலை கொடுத்தனன் என்றால் ஓலையைக் காட்டும்' என்ன, மறையவர் "நீ அடிமைத் தொழில் செய்ய உரியவனே யன்றி ஓலை காணவல்லவன் அல்லன்" என்று கூறுதலும், நம்பியாரூரர் மறையவர் கையில் உள்ள ஓலையைப் பிடுங்கிக் கிழித்துவிட்டனர். ஓலையையிழந்த மறையவர் ஓவெனக் கூவினர். அப்பொழுது, "நீர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வாழ்பவர் என்று கூறினீர் ஆகையால், திருவெண்ணெய் நல்லூருக்கே சென்று இவ்வழக்கைத் தீர்ப்போம் வாரும்" என்றனர் ஆரூரர். மறையவரும் "அத்திருவெண்ணெய் நல்லூரிலுள்ள மறையவர் முன் நான் இன்னும் வைத்துள்ள மூல ஓலையைக் காட்டி நீ எனக்கு அடிமை என்பதை நிலை நாட்டுவேன்" என்று கூறித் தண்டு ஊன்றி முன் நடந்தனர். நம்பியாரூரரும் மற்றை மறையவரும் பின்

தொடர்ந்தனர். ஐயர் திருவெண்ணெய் நல்லூருக்குச் சென்று அங்குள்ள வேதியரிடம் தம் வழக்கைச் சொல்லுதலும், அவ்வேதியர் அனைவரும் சிவபெருமானாகிய கிழப் பிராமணரை நோக்கி மிகுதியும் நகைத்து, 'பிராமணருக்குப் பிராமணர் அடிமையாதல் இவ்வுலகத்து இதுவரையும் இல்லையே' என்றனர்.

வாதியாகிய ஐயர், "நான் பொய் வழக்கைக் கொண்டு வரவில்லை. மெய்யாகிய வழக்கையே கொண்டுவந்தேன். இந்த நம்பியாரூரான் என்னிடமிருந்து பறித்துக் கிழித்த ஓலை இவன் பாட்டன், தானும் தன் மரபினரும், எனக்கு அடிமை என்று எழுதிக்கொடுத்த அடிமைஓலை" என்றனர். உடனே வேதியர்கள் எல்லோரும் நம்பியாரூரரை நோக்கி, 'நம்பியாரூரரே! இம்மறையவர் காட்டிய ஓலையைக் கிழித்ததால் உம்முடைய வழக்கு வெற்றி அடையுமென்று எண்ணுதல் கூடுமோ? இப்போது இவ்வேதியர் தம் வழக்கை யாவரும் ஒப்பும்படி சொல்லினர். இனி உமது எண்ணம் யாது?' என்றனர். நம்பியாரூரர், "ஓ வேதியரே! நான் ஆதிசைவன் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அறிந்தும் இவ்வேதியர் வழக்கை எங்ஙனம் ஒத்துக் கொள்ளுதல் கூடும்" என்றனர். மறையவர் விருத்த வேதியாகிய சிவ பெருமானை நோக்கி, 'இந்த நம்பியாரூரர் உமது அடிமை என்று நிச்சயிப்பதற்கு அனுபவம், எழுத்து, சாட்சி என்ற மூன்றில் ஒன்றைக் காட்டுதல் வேண்டும்' என்றனர். விருத்த வேதியர் தம்மிடத்திருந்த மூல ஓலையைக் காட்டினர். அம்மூல ஓலையைக் கண்ட வேதியர் மெய்யென்று தீர்மானித்து நம்பியாரூரரை நோக்கி, 'நீர் இம்மறையவர்க்கு அடிமையே ஆவீர்' என்று தீர்மானித்தனர். நம்பியாரூரரும் அதற்குச் சம்மதித்தனர். பின்னர் மறையவர் விருத்த வேதியரை நோக்கி 'நீர் காட்டிய ஓலையில் எம்முடைய ஊரே உம்முடைய ஊராக எழுதப்பட்டிருப்பதால், உமக்கு இவ்வூரில் தலை முறையாக உள்ள வீடும் பொருளும் காட்டுதல் வேண்டும்' என்றனர். இறைவன் "இத்தனை விருத்தர்களில் ஒருவரேனும் என்னுடைய வீடு முதலியவற்றை அறியாதிருப்பீர்களானால் காட்டுகின்றேன் வாருங்கள்" என்று கூறி, நம்பியாரூரரும் மறையவரும் பின்வர திருவருட்டுறை என்னும் ஆலயத்துள் புகுந்தனர். பின்னர் அவையத்தவர் அவ்விருத்த வேதியரைக் காணாது திகைத்து நின்றனர். நம்பியாரூரர், ஈதென்னை! என்னை அடிமை கொண்ட பிராமணர் திருக்

கோயிலினுள் புகுந்தனர் என்று வியந்து அவரைத் தொடர்ந்து போய்க் கூப்பிடுதலும், சிவபெருமான் இடபவாகனத்தின் மீது பார்வதி சமேதராய் காட்சிதந்து, "ஆரூரனே! முன்னர் தொண்டனாகிய நீ பெண்கள் மீது மனம் வைத்தமையால் பூமியில் தோன்றினாய்; நீ முன்னர்க்கூறிய வண்ணம் உன்னைத் தடுத்தாண்டோம்" என்று திருவாய் மலர்ந்தனர். நம்பியாரூரரும் தம்மை மறந்தவராய், ஐந்தொழில்புரியும் ஆண்டவனே அடியேனை வலியத் தடுத்தாட்கொண்ட திருவருளை என்னென்று கூறுவேன் என்று வணங்கினர். சிவபெருமானும் ஆரூரரை நோக்கி, 'நீ நம்மோடு வன்சொற்களைச் சொல்லி வன்தொண்டன் என்ற பெயரைப் பெற்றனை. இனி உன்னால் அன்போடு செய்யத்தக்க அருச்சனை என்னைப் பாடுதலேயாகும். ஆதலால் இனித் தமிழ்ப்பாடல்களைப் பாடுதல் வேண்டும்' என்று அருள் செய்தனர். நம்பியாரூரரும் இறைவனை வணங்கி, 'தேவரீரது எண்ணிறந்த குணங்களில் யான் எதை அறிவேன்; யான் என்னென்று பாடுவேன்' என்றனர். அதற்குச் சிவபெருமான், 'நீ முன்னர் என்னைப் பித்தனென்று அழைத்தாய். ஆதலால் என்னைப் பித்தனென்று பாடு' என்று அருள் செய்தனர். நம்பியாரூரரும் "பித்தா பிறை சூடி" என்னும் சொற்றொடரை முதலாகக்கொண்ட திருப்பதிகத்தைப் (பக்கம் 1) பாடியருளினர். இது இவ்விதமிருக்கப் புத்தூரில் மணப்பெண்ணாக அமைந்த சடங்கவி சிவாச்சாரியருடைய புத்திரியார் மணம் நிறைவேறாததால், தமக்கு மணத்தலைவராகக்கொண்ட ஆரூரரையே சிந்தித்த வண்ணமாக இருந்து சிவனடியைச் சேர்ந்தனர்.

நம்பியாரூரர் திருவருட்டுறை, திருநாவலூர், திருத்துறையூர் முதலிய தலங்களில் திருப்பதிகம்பாடிச் சிதம்பரத்துக்குச் சென்று நடராஜரைத் தரிசிக்க விரும்பிப் பெண்ணை நதியைக் கடந்து, திருவதிகை என்னும் தலத்தில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் உழவாரப் படைகொண்டு திருத்தொண்டு செய்த இடமாதலால், அதை மிதியாது செல்லுதல் வேண்டும் என்று அருகிலிருந்த சித்தவட மடத்தில் நித்திரை செய்தனர். சிவபெருமானும் அம்மடத்துக்குச் சென்று விருத்த வேதியர்போல் படுத்து, திருவடி தீட்சை செய்தனர். தம்மீது பலமுறை உதைத்தவர் சிவபெருமானென்று அறிந்து, "தம்மானை அறியாத சாதியார் உளரோ" என்னும் திருப்பதிகத்

தைப் (ப - 69) பாடினர். பின்னர் திருமாணிகுழி, திருத்தினைநகர் முதலிய தலங்களுக்குச்சென்று பாடி, சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்து திருக்கோபுரத்தை வணங்கிச் சபாநாயகரைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்தனர். அதன்பிறகு சபாநாயகர் திருவருளால், 'நீ திருவாரூரிலே நம்மிடத்துக்கு வா' என்று எழுந்த அசரீரிவாக்கைக் கேட்டுத் தில்லையை வணங்கிச் சீகாழியைச் சமீபித்தனர்.

அச் சீகாழிப்பதி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் திருஅவதாரம் செய்த தலமாகையால் அதை மிதித்தல் ஆகாதென்று எண்ணி எல்லைப்புறத்து வணங்கி வலம்வந்த காலத்து, பரமசிவன் காட்சி கொடுத்து அருளுதலும், "சாதலும் பிறத்தலும் தவிர்த்து" என்று திருப்பதிகம் (ப - 112) பாடினர்.

அதன்பின்னர் திருக்கோலக்காவுக்கும், திருப்புன்கூருக்கும், மாயூரத்துக்கும், அம்பர்மாகாளத்திற்கும், திருப்புகலூருக்கும் போய்த் தரிசித்துத் திருவாரூரைச் சமீபித்தனர். இறைவன் கட்டளையின் வண்ணம் திருவாரூரில் வாழ்பவர் எல்லாம் அவரை எதிர் கொண்டழைத்தனர். திருவீதியில் செல்லும்போது, "கரையும் கடலும்" என்னும் தேவாரத்தைப் (ப - 142) பாடித் திருக்கோயிலை அடைந்து, முன்னர் தேவாசிரிய மண்டபத்தை அடைந்து பிறகு வன்மீகநாதரை வணங்கிப் பாடினர். வன்மீகநாதரும் நாம் உமக்குத் தோழர் ஆனோம். நீ கொண்ட மணக்கோலத்துடன் எப்பொழுதும் இருப்பாய் என்று அருள் செய்தனர். உலகத்தவர் அன்றுமுதல் அவரைத் தம்பிரான் தோழரென்று அழைத்தனர். திருவாரூரிலிருந்த நம்பி ஆரூரர் தினந்தோறும் போய் வன்மீகநாதரைத் தரிசித்து வந்த காலத்துக் கைலையில் இருந்த கமலினி என்பவர் அத்திருவாரூரிலே உருத்திர கணிகையர் குலத்தில் பிறந்து, பரவையார் என்னும் பெயருடன் மங்கைப் பருவம் அடைந்து தினந்தோறும் கோயிலுக்குப்போய் சுவாமி தரிசனம்செய்து வருபவராயிருந்தார். அவ்வம்மையாரைச் சுந்தரர் ஒரு நாள் கண்டனர். பரவையாரும் நம்பியாரூரரைப் பார்த்தனர். இவ்விதம் இருவருக்கும் காதல் உண்டாகியும், பின்னர் தம் மனதைத் திருப்பிக்கொண்டு, சுவாமி தரிசனம்செய்து தத்தம் இருக்கைக்குச் சென்றனர். பின்னர் இறைவன் திருவருளால் இருவருக்கும் மணம் முடிந்தது. இவ்விதம் பரவையாரோடு வாழுங்காலத்து ஒருநாள் திரு

கோயிலை அடைந்து தேவாசிரிய மண்டபத்தில் சிவனடியார்கள் இருந்ததைக்கண்டு அவர்கள்மீது பக்திமிகுந்தவராய் இவர்களுக்கு நான் அடியன் ஆகும்நாள் எந்நாள் என எண்ணியவராய் சுவாமிதரிசனம் செய்யச் சென்றனர். இறைவனும் நம்பியாரூரனை "நீ நம்முடைய அடியவர்களைப் பாடு" என்று அருள்செய்தலும் நம்பியாரூரர் அடியார்களது வரலாறு இது என்று அறியாத அடியேன் அவர்களை எப்படிப் பாடுவேன் என்று வணங்கலும், இறைவனும் "தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்" என்று அடி எடுத்துக் கொடுத்து மறைந்தருளினர். நம்பியாரூரரும் அவ் அடியே முதலாகக்கொண்டு திருத்தொண்டத் தொகை பாடினர். (ப - 72) இந் நம்பியாரூரருக்குத் திருவாரூரிலிருந்த காலத்து வேளாளராகிய குண்டையூர்க்கிழார் என்பார் ஒருவர் அரிசி முதலாகிய எல்லாப் பொருளும் கொடுத்துத் தொண்டு செய்து வரும் காலத்து மழை யில்லாமையால் வளம் சுருங்கவும் குண்டையூர்க்கிழார் இறைவனை நோக்கிப் பிரார்த்தித்தனர். இறைவனும் குண்டையூர் முழுவதும் நெல்மலையை நிறைத்தனர். அந் நெல்மலையைத் திருவாரூருக்குக் கொண்டுவர மக்களால் முடியாது என்று எண்ணி நம்பியாரூரர் சிவபெருமானை நோக்கி, "நீள நினைந்தடியேன்" என்னும் பதிகத்தைப் பாடுதலும் (ப - 38) நெல்மலை திருவாரூருக்குப் பூதங்களால் போய்ச் சேர்ந்தது. பரவையாரும் அவர் அவர் வீடுகளுக்கு எதிரேயுள்ள நெல் மலையை அவர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளுதல் கூடும் என்று பறை அறையச் செய்து எடுத்துக்கொள்ளச் செய்தனர். சில நாள் சென்ற பிறகு திருநாட்டியத்தான் குடியில் வசிக்கின்ற கோட்புலி நாயனர் நம்பியாரூரரைத் தம்முடைய ஊருக்கு அழைத்துச் சென்று தம்முடைய பெண்களாகிய சிங்கடியார், வனப்பகையார் இருவரையும் அடிமை கொண்டு அருளுதல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தலும், நம்பியாரூரர் அவர்களைத் தம் மக்களென்று சிறப்பித்துப் பாடினர். பிறகு, பரவையார் பங்குனி உத்திரச் செலவிற்குப் பொன் வேண்டலும், நம்பியாரூரர் திருப்புகலூரை யடைந்து, நித்திரை செய்வதற்காக அக்கோயில் உள்ளிருந்த செங்கற்களைத் தலையணையாக வைத்துத் தூங்கி விழித்தெழுந்த போது, செங்கற்களெல்லாம் பொன்னலாகிய கற்களாய் இருக்கப் பார்த்து, "தம்மையே புகழ்ந்து இச்சை பேசினும்" என்னும் திருப்பதிகத்தைப் (ப - 62) பாடிப் பொற்குவியலைப் பரவையாருக்குக் கொண்டு வந்து கொடுத்தனர். பிறகு பல தலங்களைத்

தரிசித்துத் திருப்பாண்டிக் கொடுமுடிக்குப் போய், "மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி" என்னும் நமச்சிவாயப் பதிகம் (ப - 93) பாடித் திருக்கூடலையாற்றூர் முதலிய தலங்களுக்குச் சென்று கடவுளைத் தரிசித்துத் திருமுதுகுன்றுக்குப் போனார். அத் திருமுதுகுன்ற நாதர் பன்னீராயிரம் பொன் கொடுத்தருள, அவர் அதை மணிமுத்தா நதியிலிட்டுத் திருவாரூர்க் குளத்தில் எடுத்துப் பரவையார்க்குக் கொடுத்தனர். பின்னர் திருநள்ளாறு முதலிய தலங்களை யெல்லாம் தரிசித்துத் திருக்குருகாவூருக்குச் செல்லுங் காலத்து இறைவன் கொடுத்த பொதிச்சோற்றை யுண்டு, "இத்தனை யாமாற்றை அறிந்திலேன்" என்னும் திருப்பதிகம் (ப - 53) பாடி நடுவிலுள்ள பல தலங்களைத் தரிசித்துத் திருநாவலூரை யடைந்து சில நாள் அங்கிருந்தனர். பின் தொண்டை நாட்டில் உள்ள தலங்களைத் தரிசிக்க விரும்பித் திருக்கழுக்குன்றத்தைத் தரிசித்துத் திருக்கச்சூருக்குச் சென்று அங்கு இறைவன் பிச்சை யெடுத்துக் கொடுத்த அன்னத்தை யுண்டு, "முதுவாயோரி கதற" என்னும் திருப்பதிகத்தைப் (ப-79) பாடிக் காஞ்சிபுரம், திருவோணகாந்தன் தளி, திருக்காளத்தி முதலாகிய தலங்களைத் தரிசித்துத் திருவொற்றியூர் வந்து சேர்ந்தனர். அக்காலத்து அநிந்திதையார் என்பவர் ஞாயிறு என்னும் ஊரிலிருக்கும் வேளாளரில் சிறந்தோங்கிய ஞாயிறுகிழார் என்பவருக்குப் பிறந்து, சங்கிலியார் என்னும் பெயர் பெற்று, மணப் பருவத்தை யடைந்து ஒருவரையும் மணக்க எண்ணாது தந்தையார் உத்தரவினைப்பெற்றுத் திருவொற்றியூரையடைந்து கன்னிகாமாடத்து இருந்து இறைவன் திருவருளை முன்னிட்டுப் பூமாலை முதலியவைகள் ஆண்டவனுக்குத் தொடுத்துக் கொடுத்து விரதங் காத்திருந்தனர். இவர் இவ்வித மிருக்குநாளில் அங்குச் சென்ற நம்பியாரூரர் திருக்கோயிலுக்குச் சென்றபோது சங்கிலியாரைக் கண்டு ஆசைகொண்டு ஆண்டவனை, அவரைத் தமக்கு மனைவி யாக்கும்படி வேண்டுதலும், ஆண்டவனும் சங்கிலியாருக்குத் தெரிவித்து அவரைப் பிரியாதிருக்கும்படி மகிழடியின்கீழ்ச் சபதஞ் செய்து கொடுக்கும்படி செய்து அடியவர்களால் மணத்தை முடியும்படிச் செய்தனர். இவ்விதம் சில காலம் சங்கிலியாரும் நம்பியாரூரரும் வாழ்ந்து வருங் காலத்துத் திருவாரூர் வசந்த உற்சவத்தை எண்ணி, "பத்திமையும் அடிமையையும் கைவிடுவான் பாவியேன்" என்னும் பதிகத்தைப் (ப - 98) பாடித் திருஒற்றியூரை விட்டு நீங்கிச் சபதம் தவறினமையால் கண்ணிழந்து,

திருமுல்லைவாயிலை வணங்கித் திருவெண் பாக்கத்தை அடைந்து, "திருக்கோயில் உள்ளீரே" என்று பாடுதலும், (ப - 172) "உளோம் போகீர்" என்று அவருக்கு ஊன்றுகோல் கொடுத்தனர். பின்னர் பல தலங்களைத் தரிசித்துக் காஞ்சிபுரத்துக்குச் சென்று கடவுளைப் பிரார்த்தித்தலும் இடக்கண் பெற்றனர்.

பின்னர்ப் பல தலங்களை வணங்கித் திருவாரூரை அடைந்து ஆண்டவனைப் பாடும் காலத்து வலக்கண்ணையும் பெற்றனர். இவர் சங்கிலியாரை மணந்ததைக் கேள்வியுற்ற பரவையார் இவரோடு கூடியிருக்க மறுத்தலும், இறைவனே தூது சென்று இருவருக்கும் உற்ற ஊடலைத்தவிர்த்தனர். பின்னர் இருவரும் வாழ்ந்திருந்த காலத்து, ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனர் என்பவர், நம்பியாரூரர் இறைவனைத் தூது அனுப்பியது தகுதி அற்றது என்று கோபம் கொண்டிருத்தலை அறிந்து, இறைவன் அவ்விருவரையும் ஒற்றுமைப் படுத்தத் திருவுளங் கொண்டு அக்கலிக்காம நாயனருக்குச் சூலைநோய் கொடுத்து அதை நம்பியாரூரரால் தீர்க்க எண்ணி நம்பிஆரூரரை அங்கே போகும்படி ஏவுதலும், அதுகேட்ட கலிக்காமநாயனர் உடை வாளால் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு இறந்தனர். அது கண்ட நம்பியாரூரரும் "நானும் உயிர் துறப்பேன்" என்று உடைவாளை எடுத்தனர். பின்னர் இறைவன் திருவருளால் கலிக்காமரும் விழித்து எழுந்தவர்போல் உடனே எழுந்து நம்பியாரூரர் கையைப் பிடித்துக்கொண்டனர். அவ்விருவரும் அப்பொழுது நட்பினர் ஆயினர். பின்னர் சேரமண்டலத்தில் உள்ள சேரமான் பெருமாள்நாயனர் நம்பியாரூரருக்கு நட்பினர் ஆனதால் சேரமான் தோழர் என்று நம்பியாரூரருக்குப் பெயர் ஆயிற்று. இவ்விதம் பல தலங்களையும் நம்பியாரூரரும் சேரமான் பெருமாள் நாயனரும் தரிசித்தபிறகு நம்பியாரூரர் சேரமான் நாட்டிற்குச் சென்று அங்கு சிலகாலம் வசித்துப் பின்னர் ஆரூரை நினைந்து திருவாரூரை வந்தடைந்தனர். சில நாள் சென்றபிறகு கொங்கு நாட்டை அடைந்து திருப்புக்கொளியூரில் சென்று அங்கே ஒரு வீதியில் இரண்டு வீடுகளில் ஒன்றில் மங்கல ஒலியும், மற்றதில் அழுகை ஒலியும் கேட்டு அழுகை ஒலிக்குக் காரணமாகிய முதலை விழுங்கிய பிள்ளையை வரவழைத்துக் கொடுத்தும், பின்னர் சேரமானிடத்து சென்று அங்கேயே சில நாளிருந்தும் வந்தனர். இவ்வித மிருந்த

நம்பியாரூரர் என்னும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் திருவஞ்சைக் களத்துக்குச்சென்று சிவாலயத்தை வலம்வந்துஉள்ளே புகுந்து சந்நிதானத்தில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து நின்று, “ஆண்டவனே! அடியேனை உலக வாழ்க்கையினின்றும் நீக்கித் தேவரீர் திருவடியில் சேர்த்தல் வேண்டும்” என்னும் குறிப்போடு, “தலைக்குத் தலைமாலை” என்னும் திருப்பதிகம் பாடினர். இறைவனும் வெள்ளையானையைத் தேவர்களோடு அனுப்பிச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைக் கைலாயத்திற்கு வாச் செய்தார். இது கேட்ட சேரமான் பெருமாள் நாயனர் ஒரு குதிரையின்மீது ஏறி அக்குதிரையின் காதில் ஐந்தெழுத்தை ஓதிக் கைலாயத்திற்குச் சென்றனர். பரவையாரும், சங்கிலியாரும் முறையே கமலினி, அனிந்திதையாகிக் கயிலையை அடைந்தனர்.

நால்வர் திருநக்ஷத்திரம்

சித்திரைச் சதயமப்பர் சிறந்தவை காசிமூலம்
அத்தரைப் பணிசம்பந்த ராணிமா மகத்திலந்த
முத்தமிழ் வாதவூரர் முதியநல் லாடிதன்னிற்
சுத்தமாஞ் சோதிநாளிற் சுந்தரர் கயிலை சேர்ந்தார்.

நால்வர் வயது

அப்பருக்கெண் பத்தொன் றருள்வாத வூரருக்குச்
செப்பியநா லெட்டினிற் றெய்வீக—மிப்புவியிற்
சுந்தரர்க்கு மூவாறு தொன்ஞான சம்பந்தர்க்
கந்தம் பதினு றறி.

இச்சரித்திரம், திருக்குறள் விளக்க ஆசிரியர், கி. குப்புச்சாமி முதலியார் அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

உ

சிவமயம்

ஆரூரர் வாழ்த்து

மலர்மிசை அயனுமாலுங் காணுதற் கரியவள்ளல்
பலர்புகழ் வெண்ணெய்நல்லூ ராவணப் பழைமைகாட்டி
உலகுய்ய ஆண்டுகொள்ளப் பெற்றவர் பாதமுன்னித்
தலைமிசை வைத்துவாழுந் தலைமைநந் தலைமையாகும். க

தீதுகொள் வினைக்கு வாரோஞ் செஞ்சடைக் கூத்தர் தம்மைக்
காதுகொள் குழைகள் வீசுங் கதிர்நில விருள்கால் சீப்ப
மாதுகொள் புலவி நீக்க மனையிடை யிருகாற் செல்லத்
தூதுகொள் பவரா நம்மைத் தொழும்புகொண் டுரிமைக் கொள்வார். உ

நேச நிறைந்த உள்ளத்தால் நீல நிறைந்த மணிகண்டத்
தீச னடியார் பெருமையினை எல்லா உயிருந் தொழஎடுத்துத்
தேச முய்யத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பணித்த திருவாளன்
வாச மலர்மென் கழல்வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம். ௩

நாட்டா ரறிய முன்னாளி னன்னா ளுலந்த வைம்படையின்
பூட்டார் மார்பிற் சிறியமறைப் புதல்வன் றன்னைப் புக்கொளியூர்த்
தாட்டா மரையின் மடுவின்கட் டனிமா முதலை வாய்நின்று
மீட்டார் கழல்கள் நினைவாரை மீளா வழியின் மீட்பனவே. ௪

பணையுந் தடமும் புடைசூழு மொற்றி யூரிற் பாகத்தோர்
துணையுந் தாமும் பிரியாதார் தோழத் தம்பி ரானாரை
இணையுங்கொள்கைச்சங்கிலியாரெழின்மென்பணைத்தோளெய்துவிக்க
அணையு மொருவர் சரணமே யரண மாக வடைந்தோமே. ௫

தேனுங் குழலும் பிழைத்ததிரு மொழியாள் புலவி தீர்க்கமதி
தானும் பணியும் பகைதீர்க்குஞ் சடையார் தூது தருந்திருநாட்
கூனுங் குருடுந் தீர்த்தேவல் கொள்வார் குலவு மலர்ப்பாதம்
யானும் பரவித் தீர்க்கின்றே னேழு பிறப்பின் முடங்குகூன். ௬

உளத்திலொரு துளக்கமிலோ முலகுய்ய விருண்டதிருக்
களத்துமுது குன்றர்தரு கனகமாற் றினிலிட்டு
வளத்தின்மலிந் தேழுலகும் வணங்குபெருந் திருவாரூர்க்
குளத்திலெடுத் தார்வினையின் குழிவாய்நின் றெனையெடுத்தார். ௭

செறிவுண் டென்று திருத்தொண்டிற் சிந்தை செல்லும் பயனுக்குக்
குறியுண் டொன்று மிலுங்குறையொன் றில்லோ நிறையுங் கருணையி [னுல்
வெறியுண் சோலைத் திருமுருகன் பூண்டி வேடர் வழிபறிக்கப்
பறியுண் டவரெம் பழவினைவேர் பறிப்பா ரென்னும் பற்றுலே. ௮

மேவரிய பெருந்தவம்யான் முன்புவிளைத் தனவென்னே
யாவதுமோர் பொருளல்லா வென்மனத்து மன்றியே
நாவலர்கா வலர்பெருகு நதிகிழிய வழிநடந்த
சேவடிப்போ தெப்போதுஞ் சென்னியினு மலர்ந்தனவால். ௯

செற்றூர்தம் புரமெரித்த சிலையார் செல்வத்
திருமுருகன் பூண்டியினிற் செல்லும் போதிற்
சுற்றுருஞ் சிலைவேடர் கவர்ந்து கொண்ட
தொகுநிதியின் பரப்பெல்லாஞ் சுமந்து கொண்டு
முற்றூத முலையுமையாள் பாகன் பூத
முதற்கணமே யுடன்செல்ல முடியாப் பேறு
பெற்றூர்தங் கழல்பரவ அடியேன் முன்னைப்
பிறவியினிற் செய்ததவம் பெரிய வாமே. ௧௦

—சேக்கிழார்.

பதிக அட்டவணை

சிவமயம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப் போற்றும்
பாடல்கள்

[சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்]

படியிலா நின்பாட்டி லாரூர நனிவிருப்பன் பரமனென்ப, தடியனே னறிந்தனன்வான் றொழுமீச னினைத்தடுத்தாட் கொண்டு மன்றித், தொடியுலா மென்கைமட மாதர்பா னினக்காகத் தூது சென்று, மிடியிலா மனைகடொறு மிரந்திட்டு முழன்றமையால் விளங்குமாறே.

அறிந்து செல்வ முடையானு மளகைப் பதியாற் றோழமை கொண், டுறழ்ந்த கல்வி யுடையானு மொருவன் வேண்டு மென விருந்து, துறந்த முனிவர் தொழும்பரவை துணைவா நினைத்தோ ழமை கொண்டான், சிறந்த வறிவு வடிவமாய்த் திகழு நுதற்கட் பெருமானே.

வாங்குசிலை புரையுமுட லெனுங்குளத்தின் மூல
மலமெனுமோர் வெங்கரவின் பகுவாயி னின்றுந்
தீங்கிலுயி ரெனும்பனவக் குலமகனை யாதி
திரோதாயி யென்னுமொரு வெந்திறற் கூற்றுவனால்
ஓங்குறுநா தாந்தமெனப் பெயரியவக் கரையில்
உமிழ்வித்துச் சிவமெனுமோர் தந்தையொடுங் கூட்டாய்
கோங்கமுகை கவற்றுமிள முலைப்பரவை மகிழக்
குண்டையூர் நென்மலைமுற் கொண்டவருட் கடலே.

செல்வநல் லொற்றி யூரன் செய்யசங் கிலியா லார்த்து
மல்லலம் பரவை தன்கண் மாழ்குற வமிழ்த்து மேனும்
அல்லுநன் பகலு நீங்கா தவன்மகி ழுடியி லெய்தி
நல்லவின் படைந்தி ருப்ப னம்பியா ரூரன் றூனே.

பெருமிழலைக் குறும்பரெனும் பரம யோகி
பெரிதுவந்துன் றிருவடித்தா மரையைப் போற்றி
விரைமலர்தூய் வந்தனைசெய் கின்றூ னென்றால்
விளங்கிழையா ரிருவரொடு முயங்க லாமோ
வுரைமதிநின் றனைவெறுப்ப தென்கொ னின்னை
யுடையானுக் கடுத்தசெய லுனக்கு மாயிற்
சுரர்முனிவர் பரவலுறும் பெருஞ்சீர்த் தொண்டத்
தொகைசெய்தோ யறமுதனல் வகைசெய் தோயே.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகங்கள்

திருவெண்ணெய் நல்லூர்

பண் – இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பித்தாபிறை சூடபெரு மானேயரு ளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
அத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. க

நாயேன்பல நாளுநினைப் பின்றிமனத் துன்னைப்
பேயாய்த்திரிந் தெய்த்தேன்பெற லாகாவருள் பெற்றேன்
வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
ஆயாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. உ

மன்னேமற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னைப்
பொன்னேமணி தானேவயி ரம்மேபொரு துந்தி
மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
அன்னேயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. ந

முடியேனினிப் பிறவேன்பெறின் மூவேன்பெற்ற மூர்தீ
கொடியேன்பல பொய்யேயுரைப் பேனைக்குறிக் கொள்நீ

செடியார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
அடிகேளுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. ௪

பாதம்பணி வார்கள்பெறு பண்டம்மது பணியாய்
ஆதன்பொரு ளானேனறி வில்லேனரு ளாளா
தாதார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
ஆதீயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. ௫

தண்ணார்மதி சூடிதழல் போலுந்திரு மேனீ
எண்ணார்புர மூன்றுமெரி யுண்ணநகை செய்தாய்
மண்ணார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
அண்ணாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. ௬

ஊனாயுயி ரானாயுட லானாயுல கானாய்
வானாய்நில னானாய்கட லானாய்மலை யானாய்
தேனார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
ஆனாயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. ௭

ஏற்றார்புர மூன்றுமெரி யுண்ணச்சிலை தொட்டாய்
தேற்றாதன சொல்லித்திரி வேனோசெக்கர் வானீர்
ஏற்றாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
ஆற்றாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. ௮

மழுவாள்வல னேந்தீமறை யோதீமங்கை பங்கா
தொழுவாரவர் துயராயின தீர்த்தலுன தொழிலே
செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
அழகாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. ௯

காருர்புன லெய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையால்
பாருர்புக ழெய்தித்திகழ் பன்மாமணி யுந்திச்
சீருர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
ஆரூரனெம் பெருமாற்கா ளல்லேனென லாமே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் நடுநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - தடுத்தாட்கொண்ட வீசுரர், தேவியார் - வேற்கண்மங்கையம்மை.

திருக்கோத்திட்டையும் - திருக்கோவலூரும்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கோத்திட் டையுங்கோ வலுங்கோ யில்கொண்டீ ருமைக்கொண் டுழல்கின் றதோர்கொல் லைச்சில்லைச், சேத்திட்டுக் குத்தித் தெருவே திரியுஞ் சிலபூ தமுநீ ருந்திசை திசையன, சோத்திட்டு விண்ணோர் பலருந் தொழநும் மரைக்கோ வணத்தோ டொருதோல் புடைசூழ்ந், தார்த்திட் டதும்பாம் புகைக்கொண் டதும்பாம் படிகே ளுமக்காட் செய வஞ் சுதுமே. க

முண்டந் தரித்தீர் முதுகா டுறைவீர் முழுநீ றுமெய்பூ சுதிர்மூக் கப் பாம்பைக், கண்டத்தி லுந்தோளி லுங்கட்டி வைத்தீர் கடலைக் கடைந்திட்ட தோர்நஞ்சை யுண்டீர், பிண்டஞ் சுமந்தும் மொடுங்கூட மாட்டோம் பெரியா ரொடுநட் பினிதென் றிருத்தும், அண்டங் கடந் தப் புறத்து மிருந்தீ ரடிகே ளுமக்காட் செயவஞ் சுதுமே. உ

மூடாய முயலகன் மூக்கப் பாம்பு முடைநாறி யவெண்ட லைமொய்த்த பல்பேய், பாடாவ ருபூதங் கள்பாய் புலித்தோல் பரிசொன் றறியா தனபா ரிடங்கள், தோடார்ம லர்க்கொன்றை யுந்துன் னெருக் குந் துணைமா மணிநா கமரைக் கசைத்தொன், றூடாதெ னவேசெய் தீரெம் பெருமா னடிகே ளுமக்காட் செயவஞ் சுதுமே. ந

மஞ்சுண்ட மாலைம திசூடு சென்னி மலையான் மடந்தை மண வாள நம்பி, பஞ்சுண்ட வல்குற் பணைமென் முலையா ளொடுநீரு மொன்று யிருத்த லொழியீர், நஞ்சுண்டு தேவர்க் கமுதங் கொடுத்த நலமொன் றறியோமுங் கைநா கமதற், கஞ்சுண்டு படமது போகவிடீ ரடியோ முமக்காட் செயவஞ் சுதுமே. ச

பொல்லாப் புறங்காட் டகத்தாட் டொழியீர் புலால்வா யனபே யொடுபூச் சொழியீர், எல்லா மறிவீ ரிதுவே யறியீ ரென்றிரங் குவே னெல் லியுநண் பகலுங், கல்லால் நிழற்கீ ழொருநாள் கண்டதுங் கடம்பூர்க் காக்கோயி லின்முன் கண்டதும், அல்லால் வீரகொன் றில மெம் பெருமா னடிகே ளுமக்காட் செயவஞ் சுதுமே. ரு

தென்னுத் தெனுத்தெத் தெனுவென்று பாடிச் சிலபூ தமுஙீ ருந் திசை திசையன, பன்னுன் மறைபா டுதிர்பா சூருளீர் படம்பக் கங் கொட்டுந் திருவொற்றி யூரீர், பண்ணுர் மொழியாளை யோர்பங் குடை யீர் படுகாட் டகத்தென்று மோர்பற் ஞெழியீர், அண்ணு மலையே னென் றீரா ருருளீ ரடியோ முமக்காட் செயவஞ் சுதுமே. ௬

சிங்கத் துரிமூ டுதிர்தே வர்கணந் தொழநிற்றீர் பெற்ற முகந் தே றிடுதீர், பங்கம் பலபே சிடப்பாடுந் தொண்டர் தமைப்பற்றிக் கொண்டாண்டு விடவுங் கில்லீர், கங்கைச் சடையீ ருங்கருத் தறியோங் கண்ணுமூன் றுடையீர் கண்ணேயா யிருந்தால், அங்கத் துறுநோய் களைந்தாள கில்லீ ரடியோ முமக்காட் செயவஞ் சுதுமே. ௭

பிணிவண் ணத்தவல் வினைதீர்த் தருளீர் பெருங்காட் டகத்திற் பெரும்பேயு நீருந், துணிவண்ணத் தின்மேலு மோர்தோ லுடுத்துச் சுற்றுநா கத்தராய்ச் சுண்ண நீறுபூசி, மணிவண் ணத்தின்மே லுமோர் வண் ணத்தராய் மற்று மற்றும்பல் பலவண் ணத்தராய், அணிவண் ணத்தராய் நிற்றீரெம் பெருமா னடிகே ளுமக்காட் செயவஞ் சுதுமே.

கோளா ளியகுஞ் சரங்கோ ளிழைத்தீர் மலையின் றலையல்ல துகோ யில் கொள்ளீர், வேளா ளியகா மனைவெந் தழிய விழித்தீ ரதுவன்றி யும்வேய் புரையுந், தோளா ளுமைநங்கை யோர்பங் குடையீ ருடு கூறை யுஞ்சோறுந் தந்தாள கில்லீர், ஆளா ளியவேகிற் றீரெம் பெருமா னடிகே ளுமக்காட் செயவஞ் சுதுமே. ௯

பாரோடு விண்ணும் பகலு மாகிப் பனிமால் வரையாகிப் பரவை யாகி, நீரோடு தீயு நெடுங்காற் றுமாகி நெடுவெள் ளிடையாகி நிலனு மாகித், தேரோ டவரை யெடுத்த வரக்கன் சிரம்பத் திறுத்தீ ருமசெய்கை யெல்லாம், ஆரோடுங் கூடா வடிகே ளிதுவென் னடியோ முமக்காட் செயவஞ் சுதுமே. ௧௦

அடிகே ளுமக்காட் செயவஞ் சுதுமென் றமரர் பெருமானை யாரூர னஞ்சி, முடியா லுலகாண்ட மூவேந்தர் முன்னே மொழிந் தாறு மோர்நான்கு மோரொன் றினையும், படியா விவைகற்று வல்ல

வடியார் பரங்குன்ற மேய பரம னடிக்கே, குடியாகி வானோர்க்கு மோர்கோவு மாகிக் குலவேந்த ராய்விண் முழுதாள் பவரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பரங்குன்றம் - பாண்டிநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - பரங்கிரிநாதர், தேவியார் - ஆவுடைநாயகி யம்மை.

திருநெல்வாயில் - திருஅரத்துறை

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கல்வாயகி லுங்கதிர் மாமணியுங் கலந்துந்தி வருந்நிவ வின்கரை மேல், நெல்வாயி லரத்துறை நீடுறையுந் நிலவெண்மதி சூடிய நின்மலனே, நல்வாயில்செய் தார்நடந் தாருடுத்தார் நரைத்தாரிறந் தாரென்று நானிலத்திற், சொல்லாய்க்கழி கின்றது நிந்தடியேன் றொடர்ந்தே னுய்யப் போவதோர் சூழல்சொல்லே. ௧

கறிமாமிள கும்மிகு வன்மரமும் மிகவுந்தி வருந்நிவ வின்கரை மேல், நெறிவார்குழ லாரவர் காணநடஞ்செய் நெல்வாயி லரத்துறை நின்மலனே, வறிதேநிலை யாதவிம் மண்ணுலகின் னரனாக வகுத்தனை நானிலையேன், பொறிவாயிலிவ் வைந்தினை யுமவியப் பொருதுன் னடி யேபுகுஞ் சூழல்சொல்லே. ௨

புற்றாடர வம்மரை யார்த்துகந்தாய் புனிதாபொரு வெள்விடை யூர்தியினாய், எற்றேயொரு கண்ணில னின்னையல்லா னெல்வாயி லரத்துறை நின்மலனே, மற்றேலொரு பற்றில னெம்பெருமான் வண்டார்குழ லாள்மங்கை பங்கினனே, அற்றார்பிற விக்கட னீந்தியேறி யடியேனுய்யப் போவதோர் சூழல்சொல்லே. ௩

கோடுயர் கோங்கலர் வேங்கையலர் மிகவுந்தி வருந்நிவ வின்கரை மேல், நீடுயர் சோலைநெல் வாயிலரத் துறைநின்மல னேநினை வார்மனத்தாய், ஓடு புனற்கரை யாமிளமை யுறங்கிவிழித் தாலொக்கு மிப்

பிறவி, வாடியி ருந்து வருந்தல்செய்யா தடியேனுய்யப் போவதோர் சூழல்சொல்லே. ௪

உலவும்முகி லிற்றலை கற்பொழிய வுயர்வேயோ டிழிநிவ வின்கரைமேல், நிலவும்மயி லாரவர் தாம்பயிலு நெல்வாயி லரத்துறை நின்மலனே, புலனைந்து மயங்கி யகங்குழையப் பொருவேலொர் நமன்றமர் தாநலிய, அலமந்து மயங்கி யயர்வதன்முன் னடியேனுய்யப் போவதோர் சூழல்சொல்லே. ௫

ஏலம்மில வங்க மெழிற்கனகம் மிகவுந்தி வருந்நிவ வின்கரைமேல்[நெல் நீலம்மலர்ப் பொய்கையி லன்னமலி நெல்வாயி லரத்துறை யாயொரு வாலூன்ற வருந்தும் முடம்பிதனை மகிழாதழ காவலந் தேனினியான் ஆலந்நிழலி லமர்ந்தா யமரா வடியேனுய்யப் போவதோர் சூழல்சொல்லே.

சிகரம்முகத்திற் றிரளா ரகிலும் மிகவுந்தி வருந்நிவ வின்கரை மேல், நிகரின்மயி லாரவர் தாம்பயிலு நெல்வாயி லரத்துறை நின் மலனே, மகரக்குழை யாய்மணக் கோலமதே பிணக்கோலம தாம் பிற வியிதுதான், அகரம்முத லினெழுத் தாகிநின்ற யடியேனுய்யப் போவதோர் சூழல்சொல்லே. எ

திண்டேர்நெடு வீதியி லங்கையர்கோன் திரள்தோளிரு பஃது நெரித்தருளி, ஞெண்டாடு நெடுவயல் சூழ்புறவி னெல்வாயி லரத் துறை நின்மலனே, பண்டேமிக நான்செய்த பாக்கியத்தாற் பரஞ் சோதி நின்னாமம் பயிலப்பெற்றேன், அண்டாவம ரர்க்கமரர் பெருமா னடியேனுய்யப் போவதோர் சூழல்சொல்லே. அ

மாணாவுரு வாகியோர் மண்ணளந்தான் மலர்மேலவன் நேடியுங் காண்பரியாய், நீணீண்முடி வானவர் வந்திறைஞ்சுந் நெல்வாயி லரத் துறை நின்மலனே, வாணார்நுத லார்வலைப் பட்டடியேன் பலவின்கனி யீந்தது போல்வதன்முன், ஆணோடுபெண் ணாமுரு வாகிநின்ற யடியே னுய்யப் போவதோர் சூழல்சொல்லே. கூ

நீரூரு நெடுவயல் சூழ்புறவின் நெல்வாயி லரத்துறை நின்மல னைத், தேரூர்நெடு வீதிநன் மாடமலி தென்னாவலர் கோனடித் தொண்டனணி, யாரூர னுரைத்தன நற்றமிழின் மிகுமாலையோர்

பத்திவை கற்றுவல்லார், காரூர்களி வண்டறை யானைமன்ன ரவராகி யோர் விண்முழு தாள்பவரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் நடுநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - அரத்துறைநாதர். தேவியார் - ஆனந்தநாயகியம்மை. நிவா வென்பது ஒரு நதி.

திரு அஞ்சைக்களம்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தலைக்குத் தலைமாலை யணிந்த தென்னே சடைமேற் கங்கை வெள்ளந் தரித்த தென்னே, அலைக்கும் புலித்தோல்கொண் டசைத்த தென்னே யதன்மேற் கதநாகங் கச்சார்த்த தென்னே, மலைக்கு நிகரொப் பனவன் றிரைகள் வலித்தெற் றிமுழங் கிவலம் புரிகொண், டலைக்குங் கடலங் கரைமேன் மகோதை யணியார் பொழிலஞ் சைக் களத் தப்பனே. க

பிடித்தாட்டி யோர்நாகத் தைப்பூண்ட தென்னே பிறங்குஞ் சடைமேற் பிறைசூடிற் றென்னே, பொடித்தான்கொண் டுமெய் முற் றும்பூசிற் றென்னே புகரேறு கந்தேறல் புரிந்த தென்னே, மடித் தோட்டந் துவன்றிரை யெற்றியிட வளர்சங்க மங்காந்து முத்தஞ் சொரிய, அடித்தார் கடலங் கரைமேன் மகோதை யணியார் பொழி லஞ் சைக்களத் தப்பனே. உ

சிந்தித் தெழுவார்க்கு நெல்லிக் கனியே சிறியார் பெரியார் மனத் தேற லுற்றால், முந்தித் தொழுவா ரிறவார் பிறவார் முனிகண் முனியே யமரர்க் கமரா, சந்தித் தடமால் வரைபோற் றிரைகள் தணியா திடறுங் கடலங் கரைமேல், அந்தித் தலைச்செக்கர் வானே யொத்தியா லணியார் பொழிலஞ் சைக்களத் தப்பனே. ங

இழைக்கு மெழுத்துக் குயிரே யொத்தியா லிலையே யொத்தியா லுனையே யொத்தியால், குழைக்கும் பயிர்க்கோர் புயலே யொத்தியால்

அடியார் தமக்கோர் குடியே யொத்தியால், மழைக்கு நிகரொப் பன வன் றிரைகள் வலித்தெற் றிமுழங் கிவலம் புரிகொண், டழைக்குங் கடலங் கரைமேன் மகோதை யணியார் பொழிலஞ் சைக்களத் தப்பனே.

வீடின் பயனென் பிறப்பின் பயனென் விடையே றுவதென் மதயானை நிற்கக், கூடு மலைமங்கை யொருத்தியுடன் சடைமேற் கங்கையாளை நீசூடிற் றென்னே, பாடும் புலவர்க் கருளும் பொரு ளென் னிதியம் பலசெய் தகலச் செலவில், ஆடுங் கடலங் கரைமேன் மகோதை யணியார் பொழிலஞ் சைக்களத் தப்பனே. ரு

இரவத் திடுகாட் டெரியாடிற் றென்னே யிறந்தார் தலையிற் பலி கோட லென்னே, பரவித் தொழுவார் பெறுபண்ட மென்னே பரமா பரமேட்டி பணித்தருளாய், உரவத் தொடுசங்க மோடிப்பி முத்தங் கொணர்ந்தெற்றி முழங்கி வலம்புரிகொண், டரவக் கடலங் கரைமேன் மகோதை யணியார் பொழிலஞ் சைக்களத் தப்பனே. சு

ஆக்கு மழிவு மமைவுநீ யென்பனுன் சொல்லுவார் சொற் பொரு ளவைநீ யென்பனுன், நாக்குஞ் செவியுங் கண்ணுநீ யென்பனு னலனே யினிநா னுனைநன் குணர்ந்தேன், நோக்கு நிதியம் பல வெத் தனையுங் கலத்திற் புகப்பெய்து கொண்டேற நுந்தி, ஆர்க்குங் கடலங் கரைமேன் மகோதை யணியார் பொழிலஞ் சைக்களத் தப்பனே. எ

வெறுத்தேன் மனைவாழ்க் கையைவிட் டொழிந்தேன் விளங்குங் குழைக் காதுடை வேதியனே, இறுத்தா யிலங்கைக் கிறையா யவனைத் தலைபத்தொடு தோள்பல விற்றுவிழக், கறுத்தாய் கடனஞ் சமுதுண்டு கண்டங் கடுகப் பிரமன் தலையைந் திலுமொன், றறுத்தாய் கடலங் கரைமேன் மகோதை யணியார் பொழிலஞ் சைக்களத் தப்பனே. அ

பிடிக்குக் களிறே யொத்தியா லெம்பிரான் பிரமற்கும் பிரான் மற்றை மாற்கும்பிரான், நொடிக்கு மளவிற் புரமூன் றெரியச் சிலை தொட் டவனே யுனைநான் மறவேன், வடிக்கின் றனபோற் சிலவன் றிரைகள் வலித்தெற்றி முழங்கி வலம்புரிகொண், டடிக்குங் கடலங் கரைமேன் மகோதை யணியார் பொழிலஞ் சைக்களத் தப்பனே. கூ

எந்தம் மடிகளிமையோர் பெருமா னெனக்கென் றுமளிக் குமணி மிடற்றன், அந்தண் கடலங் கரைமேல் மகோதை யணியார் பொழி லஞ் சைக்களத் தப்பனே, மந்தம் முழவுங் குழலு மியம்பும் வளர்நாவ லர்கோ னம்பியூ ரன்சொன்ன, சந்தம் மிகுதண் டமிழ்மாலை கள்கொண் டடிவீழ வல்லார் தடுமாற் றிலரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் மலைநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - அஞ்சைக்களத் தப்பர். தேவியார் - உமையம்மை.

திருஓணகாந்தன்றளி

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நெய்யும்பாலுந் தயிருங்கொண்டு நித்தம்பூசனை செய்யலுற்றார்
கையிலொன்றுங் காணமில்லைக் கழலடிதொழு துய்யினல்லால்
ஐவர்கொண்டிங் காட்டவாடி யாழ்குழிப்பட் டழுந்துவேனுக்
குய்யுமாறொன் றருளிச்செய்யீ ரோணகாந்தன் றளியுளீரே. ௧

திங்கள்தங்கு சடையின்மேலோர் திரைகள்வந்து புரளவீசும்
கங்கையாளேல் வாய்திறவாள் கணபதியேல் வயிறுதாரி
அங்கைவேலோன் குமரன்பிள்ளை தேவியார்கோற் றட்டியாளார்
உங்களுக்காட் செய்யமாட்டோ மோணகாந்தன் றளியுளீரே. ௨

பெற்றபோழ்தும் பெறாதபோழ்தும் பேணியுங்கழ லேத்துவார்கள்
மற்றோர்பற்றில ரென்றிரங்கி மதியுடையவர் செய்கைசெய்வீர்
அற்றபோழ்து மலர்ந்தபோழ்து மாபற்காலத் தடிகேளும்மை
ஒற்றிவைத்திங் குண்ணலாமோ வோணகாந்தன் றளியுளீரே. ௩

வல்லதெல்லாஞ் சொல்லியும்மை வாழ்த்தினும் வாய்திறந்தொன்
றில்லையென்னீ ருண்டுமென்னீ ரெம்மையாள்வா னிருப்பதென்னீர்
பல்லையுக்க படுதலையிற் பகலெலாம்போய்ப் பலிதிரிந்திங்
கொல்லைவாழ்க்கை யொழியமாட்டீ ரோணகாந்தன் றளியுளீரே. ௪

கூடிக்கூடித் தொண்டர்தங்கள் கொண்டபாணி குறைபடாமே
ஆடிப்பாடி யழுதுநெக்கங் கன்புடையவர்க் கின்பமோரீர்
தேடித்தேடித் திரிந்தெய்த்தாலுஞ் சித்தமென்பால் வைக்கமாட்டீர்
ஓடிப்போகீர் பற்றுந்தாரீ ரோணகாந்தன் றளியுளீரே. ரு

வாரிருங்குழன் வாணெடுங்கண் மலைமகண்மது விம்முகொன்றைத்
தாரிருந்தட மார்புநீங்காத் தையலாளுல குய்யவைத்த
காரிரும்பொழிற் கச்சிமூதூர்க் காமக்கோட்டமுண் டாகநீர்போய்
ஊரிடும்பிச்சை கொள்வதென்னே யோணகாந்தன் றளியுளீரே. சு

பொய்ம்மையாலே போதுபோக்கிப் புறத்துமில்லை யகத்துமில்லை
மெய்ம்மைசொல்லி யாளமாட்டீர் மேலைநாளொன் றிடவுங்கில்லீர்
எம்மைப்பெற்றா லேதும்வேண்டீ ரேதுந்தாரீ ரேதுமோதீர்
உம்மையன்றே யெம்பெருமா னோணகாந்தன் றளியுளீரே. எ

வலையம்வைத்த கூற்றமீவான் வந்துநின்ற வார்த்தைகேட்டுச்
சிலையமைத்த சிந்தையாலே திருவடிதொழு துய்யினல்லால்
கலையமைத்த காமச்செற்றக் குரோதலோப மதவருடை
உலையமைத்திங் கொன்றமாட்டே னோணகாந்தன் றளியுளீரே. அ

வாரமாகித் திருவடிக்குப் பணிசெய்தொண்டர் பெறுவதென்னே
ஆரம்பாம்பு வாழ்வதாரூ ரொற்றியூரே லும்மதன்று
தாரமாகக் கங்கையாளைச் சடையில்வைத்த வடிகேளுந்தம்
ஊருங்காடு வுடையுந்தோலே யோணகாந்தன் றளியுளீரே. கூ

ஓவணமே லெருதொன்றேறு மோணகாந்தன் றளியுளார்தாம்
ஆவணஞ்செய் தாளுங்கொண்டு வரைதுகிலொடு பட்டுவீக்கிக்
கோவணமேற் கொண்டவேடங் கோவையாகவா ரூரன்சொன்ன
பாவணத்தமிழ் பத்தும்வல்லார் பறையுந்தாஞ்செய்த பாவந்தானே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் தொண்டைநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - ஓண காந்தேசுவரர். தேவியார் - காமாக்ஷியம்மை.

திருவெண்காடு

பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

படங்கொணாகஞ் சென்னிசேர்த்திப் பாய்புலித்தோ லரையில்வீக்கி
அடங்கலாரு ரெரியச்சீறி யன்றுமூவர்க் கருள்புரிந்தீர்
மடங்கலானைச் செற்றுகந்தீர் மனைகள்தோறுந் தலைகையேந்தி
விடங்காகித் திரிவதென்னே வேலைசூழ்வெண் காடனீரே. க

இழித்துகந்தீர் முன்னைவேட மிமையவர்க்கு முரைகள்பேணா
தொழித்துகந்தீர் நீர்முன்கொண்ட வுயர்தவத்தை யமரர்வேண்ட
அழிக்கவந்த காமவேளை யவனுடைய தாதைகாண
விழித்துகந்த வெற்றியென்னே வேலைசூழ்வெண் காடனீரே. உ

படைகளேந்திப் பாரிடமும் பாதம்போற்ற மாதுநீரும்
உடையோர்கோவ ணத்தராகி யுண்மைசொல்லீ ரும்மையன்றே
சடைகள்தாழக் கரணமிட்டுத் தன்மைபேசி யில்பலிக்கு
விடையதேறித் திரிவதென்னே வேலைசூழ்வெண் காடனீரே. ந

பண்ணுளீராய்ப் பாட்டுமானீர் பத்தர்சித்தம் பரவிக்கொண்டீர்
கண்ணுளீராய்க் கருத்திலும்மைக் கருதுவார்கள் காணும்வண்ணம்
மண்ணுளீராய் மதியம்வைத்தீர் வானநாடர் மருவியேத்த
விண்ணுளீராய் நிற்பதென்னே வேலைசூழ்வெண் காடனீரே. ச

குடமெடுத்து நீரும்பூவுங் கொண்டுதொண்ட ரேவல்செய்ய
நடமெடுத்தொன் றாடிப்பாடி நல்குவீர்நீர் புல்கும்வண்ணம்
வடமெடுத்த கொங்கைமாதோர் பாகமாக வார்கடல்வாய்
விடமிடற்றில் வைத்ததென்னே வேலைசூழ்வெண் காடனீரே. ரு

மாறுபட்ட வனத்தகத்தின் மருவவந்த வன்களிற்றைப்
பீறியிட்ட மாகப்போர்த்தீர் பெய்பலிக்கென் றில்லந்தோறுங்
கூறுபட்ட கொடியுநீருங் குலாவியேற்றை யடரவேறி
வேறுபட்டுத் திரிவதென்னே வேலைசூழ்வெண் காடனீரே. சு

காதலாலே கருதுந்தொண்டர் காரணத்த ராகிநின்றே
பூதம்பாடப் புரிந்துநட்டம் புவனியேத்த வாடவல்லீர்
நீதியாக வேழிலோசை நித்தராகிச் சித்தர்சூழ
வேதமோதித் திரிவதென்னே வேலைசூழ்வெண் காடனீரே. எ

குரவுகொன்றை மதியமத்தங் கொங்கைமாதர் கங்கைநாகம்
விரவுகின்ற சடையுடையீர் விருத்தரானீர் கருத்திலும்மைப்
பரவுமென்மேற் பழிகள்போக்கீர் பாகமாய மங்கையஞ்சி
வெருவவேழஞ் செற்றதென்னே வேலைசூழ்வெண் காடனீரே. அ

மாடங்காட்டுங் கச்சியுள்ளீர் நிச்சயத்தா னினைப்புளார்பாற்
பாடுங்காட்டி லாடலுள்ளீர் பரவும்வண்ண மெங்ஙனேதான்
நாடுங்காட்டி லயனுமாலு நணுகாவண்ண மனலுமாய
வேடங்காட்டித் திரிவதென்னே வேலைசூழ்வெண் காடனீரே. கூ

விரித்தவேத மோதவல்லார் வேலைசூழ்வெண் காடுமேய
விருத்தனைய வேதன்றன்னை விரிபொழிற்றிரு நாவலூரன்
அருத்தியாலா ரூரன்றொண்ட னடியன்கேட்ட மாலைபத்துந்
தெரித்தவண்ண மொழியவல்லார் செம்மையாளர் வானுளாரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - சுவேதாரணியேசுவரர். தேவியார் - பிர்மவித்தியாநாயகியம்மை.

திருஎதிர்கோள்பாடி

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மத்த யானை யேறி மன்னர் சூழவரு வீர்காள்
செத்த போதி லாரு மில்லை சிந்தையுள் வைம்மின்கள்
வைத்த வுள்ள மாற்ற வேண்டா வம்மின் மனத்தீரே
அத்தர் கோயி லெதிர்கொள் பாடி யென்பதடை வோமே. க

தோற்ற முண்டேல் மரண முண்டு துயரமனை வாழ்க்கை
மாற்ற முண்டேல் வஞ்ச முண்டு நெஞ்ச மனத்தீரே
நீற்ற ரேற்றர் நீல கண்டர் நிறைபு னல்நீள் சடைமேல்
ஏற்றர் கோயி லெதிர்கொள் பாடி யென்பதடை வோமே. உ

செடிகொ ளாக்கை சென்று சென்று தேய்ந்தொல்லை வீழாமுன்
வடிகொள் கண்ணர் வஞ்சனையுட் பட்டுமயங் காதே
கொடிகொ ளேற்றர் வெள்ளை நீற்றர் கோவணவா டையுடை
அடிகள் கோயி லெதிர்கொள் பாடி யென்பதடை வோமே. ௩

வாழ்வர் கண்டீர் நம்மு ளவர் வஞ்சமனத் தீரே
யாவ ராலு மிகழப் பட்டிங் கல்ல லில்வீ ழாதே
மூவ ராயு மிருவ ராயு முதல்வனவ னேயாம்
தேவர் கோயி லெதிர்கொள் பாடி யென்பதடை வோமே. ச

அரித்து நம்மே லவர் வந்திங் காறலைப்பான் பொருட்டால்
சிரித்த பல்வாய் வெண்டலைபோ யூர்ப்புறஞ்சே ராமுன்
வரிக்கொ டுத்திவ் வாள ரக்கர் வஞ்சமதில் மூன்றும்
எரித்த வில்லி யெதிர்கொள் பாடி யென்பதடை வோமே. ரு

பொய்யர் கண்டீர் வாழ்க்கை யாளர் பொத்தடைப்பான் பொருட்டால்
மையல் கொண்டீ ரெம்மோ டாடி நீருமனத் தீரே
நைய வேண்டா விம்மை யேத்த வம்மைநமக் கருளும்
ஐயர் கோயி லெதிர்கொள் பாடி யென்பதடை வோமே. சு

கூச நீக்கிக் குற்ற நீக்கிச் செற்றமன நீக்கி
வாச மல்கு குழலி னார்கள் வஞ்சமனை வாழ்க்கை
ஆசை நீக்கி யன்பு சேர்த்தி யென்பணிந் தேறேறும்
ஈசர் கோயி லெதிர்கொள் பாடி யென்பதடை வோமே. எ

இன்ப முண்டேல் துன்ப முண்டு ஏழைமனை வாழ்க்கை
முன்பு சொன்ன மோழைமையான் முட்டைமனத் தீரே
அன்ப ரல்லா லணிகொள் கொன்றை யடிகளடி சேரார்
என்பர் கோயி லெதிர்கொள் பாடி யென்பதடை வோமே. அ

தந்தை யாருந் தவ்வை யாரு மெட்டனைச்சார் வாகார்
வந்து நம்மோ டுள்ளளாவி வானநெறி காட்டுஞ்
சிந்தை யீரே நெஞ்சி னீரே திகழ்மதியஞ் சூடும்
எந்தை கோயி லெதிர்கொள் பாடி யென்பதடை வோமே. கூ

குருதி சோர வானை யின்தோல் கொண்டகுழற் சடையன்
மருது கீறி யூடு போன மாலயனு மறியாச்
சுருதி யார்க்குஞ் சொல்ல வொண்ணுச் சோதியெம் மாதியான்
கருது கோயி லெதிர்கொள் பாடி யென்பதடை வோமே. க௦

முத்து நீற்றுப் பவள மேனிச் செஞ்சடையா னுறையும்
பத்தர் பந்தத் தெதிர்கொள் பாடிப் பரமனையே பணியச்
சித்தம் வைத்த தொண்டர் தொண்டன் சடையனவன் சிறுவன்
பத்த னூரன் பாடல் வல்லார் பாதம்பணி வாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமிபெயர் - அயிராவதேசர். தேவியார் - வாசமலர்க்குழல் நாயகியம்மை.

திருவாரூர்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இறைகளோ டிசைந்த இன்பம் இன்பத்தோ டிசைந்த வாழ்வு
பறைகிழித் தனைய போர்வை பற்றியா னோக்கி னேற்குத்
திறைகொணர்ந் தீண்டித் தேவர் செம்பொனு மணியுந் தூவி
அறைகழ லிறைஞ்சு மாரூ ரப்பனே யஞ்சி னேனே. க

ஊன்மிசை யுதிரக் குப்பை யொருபொரு ளிலாதமாயம்
மான்மறித் தனைய நோக்க மடந்தைமார் மதிக்கு மிந்த
மானுடப் பிறவி வாழ்வு வாழ்வதோர் வாழ்வு வேண்டேன்
ஆனல்வெள் ளேற்ற வாரூ ரப்பனே யஞ்சி னேனே. உ

அறுபதும் பத்து மெட்டு மாறினோ டஞ்சு நான்கும்
துறுபறித் தனைய நோக்கிச் சொல்லிற்றொன் றுகச் சொல்லார்
நறுமலர்ப் பூவு நீரும் நாடொறும் வணங்கு வார்க்கு
அறிவினைக் கொடுக்கு மாரூ ரப்பனே யஞ்சி னேனே. ௩

சொல்லிடி லெல்லை யில்லை சுவையிலாப் பேதை வாழ்வு
நல்லதோர் கூரை புக்கு நலமிக வறிந்தே னல்லேன்
மல்லிகை மாட நீடு மருங்கொடு நெருங்கி யெங்கும்
அல்லிவண் டியங்கு மாரூ ரப்பனே யஞ்சி னேனே. ௪

நரம்பினோ டெலும்பு கட்டி நசையினோ டிசைவொன் றில்லாக்
குரம்பைவாய்க் குடியிருந்து குலத்தினால் வாழ மாட்டேன்
விரும்பிய கமழும் புன்னை மாதவித் தொகுதி யென்றும்
அரும்புவாய் மலரு மாரூ ரப்பனே யஞ்சி னேனே. ௫

மணமென மகிழ்வர் முன்னே மக்கள்தாய் தந்தை சுற்றம்
பிணமெனச் சுடுவர் பேர்த்தே பிறவியை வேண்டேன் நாயேன்
பணையிடைச் சோலை தோறும் பைம்பொழில் விளாகத் தெங்கள்
அணைவினைக் கொடுக்கு மாரூ ரப்பனே யஞ்சி னேனே. ௬

தாழ்வெனுந் தன்மை விட்டுத் தனத்தையே மனத்தில் வைத்து
வாழ்வதே கருதித் தொண்டர் மறுமைக்கொன் றீய கில்லார்
ஆழ்குழிப் பட்ட போது வலக்கணி லொருவர்க் காவர்
யாழ்முயன் றிருக்கு மாரூ ரப்பனே யஞ்சி னேனே. ௭

உதிரநீ ரிறைச்சிக் குப்பை யெடுத்தது மலக்குக் கைம்மேல்
வருவதோர் மாயக் கூரை வாழ்வதோர் வாழ்வு வேண்டேன்
கரியமா லயனுந் தேடிக் கழலடி காண மாட்டா
அரியனாய் நின்ற வாரூ ரப்பனே யஞ்சி னேனே. ௮

பொய்த்தன்மைத் தாய மாயப் போர்வையை மெய்யென் றெண்ணும்
வித்தகத் தாய வாழ்வு வேண்டிநான் விரும்ப கில்லேன்
முத்தினைத் தொழுது நாளு முடிகளால் வணங்கு வார்க்கு
அத்தன்மைத் தாகு மாரூ ரப்பனே யஞ்சி னேனே. ௯

தஞ்சொலா ரருள்ப யக்குந் தமியனேன் றடமு லேக்கண்
அஞ்சொலார் பயிலு மாரூ ரப்பனை யூரன் அஞ்சிச்
செஞ்சொலால் நயந்த பாடல் சிந்தியா வேத்த வல்லார்
நஞ்சுலாங் கண்டத் தெங்கள் நாதனை நணுகு வாரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - வன்மீகநாதர். தேவியார் - அல்லியங்கோதையம்மை.

திருப்புத்தூர்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மலைக்கு மகளஞ்ச மதகரியை யுரித்தீ ரெரித்தீர் வருமுப் புரங்கள், சிலைக்குங் கொலைச்சே வுகந்தேற் றொழியீர் சில்பலிக் கில்கடொறுஞ் செலவொழியீர், கலைக்கொம் புங்கரி மருப்பு மிடறிக் கலவம் மயிற்பீ லியுங்கா ரகிலும், அலைக்கும் புனல்சே ரரிசிற் றென்கரை யழகார் திருப்புத்தூ ரழகனீரே. க

அருமல ரோன்சிர மொன்ற றுத்தீர் செறுத்தீ ரழற்கு லத்தி லந்தகனைத், திருமகள் கோன்நெடு மால்பலநாள் சிறப்பா கியபூ சனைசெய் பொழுதில், ஒருமல ராயிரத் திற்குறை வாணிறை வாகவோர் கண்மலர் சூட்டலுமே, பொருவிற லாழி புரிந்தளித் தீர்பொழி லார்திருப் புத்தூர்ப் புனிதனீரே. உ

தரிக்குந் தரைநீர் தழல்காற் றந்தாஞ் சந்திரன் சவிதா வியமான னனீர், சரிக்கும் பலிக்குத் தலையங்கை யேந்தித் தையலார் பெய்யக் கொள்வது தக்கதன்றால், முரிக்குந் தளிர்ச்சந் தனத்தொடு வேயு முழங்குந் திரைக்கைக ளால்வாரி மோதி, அரிக்கும் புனல்சே ரரிசிற் றென்கரை யழகார் திருப்புத்தூ ரழகனீரே. ௩

கொடியுடை மும்மதில் வெந்தழியக் குன்றம் வில்லா நாணி யிற்கோ லொன்றினால், இடிபட வெய்தெரித் தீ ரிமைக்கு மளவி லுமக்கா

ரெதி ரெம்பெருமான், கடிபடு பூங்கணை யான்கருப் புச்சிலைக் காமனை வேவக் கடைக்கண்ணினால், பொடிபட நோக்கிய தென்னை கொல்லோ பொழிலார் திருப்புத்தூர் புனிதனீரே. ச

வணங்கித் தொழுவா ரவர்மால் பிரமன் மற்றும் வானவர் தானவர் மாமுனிவர், உணங்கற் றலையில் பலிகொண்ட லென்னே யுலகங்க ளெல்லா முடையீ ருரையீர், இணங்கிக் கயல்சே லிளவாளை பாய வினக்கெண்டை துள்ளக்கண் டிருந்தவன்னம், அணங்கிக் குணங்கொ ளரிசிற் றென்கரை யழகார் திருப்புத்தூ ரழகனீரே. ரு

*அகத்தடி மைசெய்யு மந்தணன்தான் அரிசிற் புனல்கொண் டுவந்தாட்டு கின்றான், மிகத்தளர் வெய்திக் குடத்தையு நும்முடி மேல் விழுத்திட்டு நடுங்குதலும், வகுத்தவ னுக்கு நித்தற் படியும் வருமென் றொருகாசி னைநின்ற நன்றிப், புகழ்த்துணை கைபுகச் செய்து கந்தீர் பொழிலார் திருப்புத்தூர்ப் புனிதனீரே. சு

பழிக்கும் பெருந்தக்க னெச்சம்மழியப் பகலோன் முதலாப் பல தேவரையுந், தெழித்திட் டவரங்கஞ் சிதைத்தருளுஞ் செய்கை யென்னைகொலோ மைகொள்செம் மிடற்றீர், விழிக்குந் தழைப்பீலி யோடேல முந்தி விளங்கு மணிமுத் தொடுபொன் வரன்றி, அழிக் கும் புனல்சே ரரிசிற் றென்கரை யழகார் திருப்புத்தூ ரழகனீரே. எ

பறைக்க ணெடும்பேய்க் கணம்பாடல் செய்யக் குறட்பா ரிடங்கள் பறைதா முழக்கப், பிறைக்கொள் சடைதாழப் பெயர்ந்து நட்டம்

---

* திருப்புத்தூரென்னு மித்திருப்பதியிலே, ஆதிசைவபிரா மண குலத்திலே திருவவதாரஞ் செய்து, புகழ்த்துணை நாயனாரெனத் திரு நாமம் பெற்று, மிகுந்த சிவநேசத்துடன் சிவலிங்கப் பெருமாற்குத் திருமஞ்சனமாதி யுபசாரங்கள் ஆகமவிதிவழாது இயற்றி வருங்கால், பஞ்சம் நேரிட்டுச் சின்னாளுணவின்றித் திருமேனி வாடியு மோர் தினந் திருமஞ்சனஞ் செய்கையில் குடநழுவிச் சிவபெருமான் திரு முடிக்கண் வீழ்லும், நாயனார் பெருந்தகையஞ்சி நடுங்குதல் திருவுளத் திற்கொண்டு திரிபுரமெரித்த விரிசடைக் கடவுள் பஞ்சம் நீங்குமள வும் அப்பெரியார்க்கோர் படிக்காசு அருள்செய்த அருட்பெற்றியை விளக்குவது இவ்வாரூந்தேவாரம்.

பெருங்கா டரங்காக நின்றாட லென்னே, கறைக்கொள் மணிகண்ட மூந் திண்டோள் களுங் கரங்கள் சிரந்தன்னி லுங்கச்சு மாகப், பொறிக் கொள்ளரவம் புனைந்தீர் பலவும் பொழிலார் திருப்புத்தூர்ப் புனித னீரே. அ

மழைக்கண் மடவாளை யோர்பாகம் வைத்தீர் வளர்புன் சடைக் கங்கை யைவைத் தகந்தீர், முழைக்கொள் ளரவோ டென்பணி கலனு முழுநீறு மெய்பூசு தலென்னை கொலோ, கழைக்கொள் கரும்புங் கத லிக் கனியுங் கமுகின் பழுக்காயுங் கவர்ந்து கொண்டிட், டழைக்கும் புனல்சே ரரிசிற் றென்கரை யழகார் திருப்புத்தூ ரழகனீரே. கூ

கடிக்கும் மரவால் மலையா லமரர் கடலைக் கடைய வெழுகாள கூடம், ஒடிக்கும் மூலகங் களையென் றதனை யுமக்கே யமுதாக வுண்டி ருமிழீர், இடிக்கு மழைவீழ்த் திழுத்திட் டருவி யிருபாலு மோடி யிரைக்குந் திரைக்கை, அடிக்கும் புனல்சே ரரிசிற் றென்கரை யழ கார் திருப்புத்தூ ரழகனீரே. க௦

காரூர் மழைபெய் துபொழி யருவிக் கழையோ டகிலுந்திட் டிரு கரையும், போரூர் புனல்சே ரரிசிற் றென்கரைப் பொழிலார் திருப் புத்தூர்ப் புனிதர் தம்மை, ஆரூர னருந்தமி ழைந்திேனா டைந்தழ காலுரைப் பார்களுங் கேட்பவரும், சீரூர் தருதேவர் கணங்க ளொடு மிணங் கிச்சிவ லோகம தெய்துவரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் பாண்டிநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - புத்தூரீசர். தேவியார் - சிவகாமியம்மை.

திருக்கச்சியனேகதங்காவதம்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேனெய்புரிந்துழல்செஞ்சடையெம்பெருமானதிடந்திகழைங்கணை கோனையெரித்தெரி யாடியிடங்குல வானதிடங்குறை யாமறையாம் [யக் மானையிடத்ததொர் கையனிடம்மத மாறுபடப்பொழி யும்மலைமேல் யானையுரித்த பிரானதிடங்கலிக் கச்சியனேகதங் காவதமே. க

கூறுநடைக்குழி கட்பகுவாயன பேயுகந்தாடநின் ருேரியிட
வேறுபடக்குட கத்திலையம்பல வாணனின்ருடல் விரும்புமிடம்
ஏறுவிடைக்கொடி யெம்பெருமானிமை யோர்பெருமானுமை யாள்கண
ஆறுசடைக்குடை யப்பனிடங்கலிக் கச்சியனேகதங் காவதமே. [வன்

கொடிகளிடைக்குயில் கூவுமிடம்மயி லாலும்மிடம்மழு வாளு
டைய, கடிகொள்புனற்சடை கொண்டநுதற்கறைக் கண்டனிடம்
பிறைத் துண்டமுடிச், செடிகொள்வினைப்பகை தீருமிடந்திரு வாகு
மிடந்திரு மார்பகலத், தடிகளிடம்மழல் வண்ணனிடங்கலிக் கச்சியனே
கதங் காவதமே. ௩

கொங்குநுழைத்தன வண்டறைகொன்றையுங் கங்கையுந்திங்
களுஞ் சூடுசடை, மங்குனுழைமலை மங்கையைநங்கையைப் பங்கி
னிற்றங்க வுவந்தருள்செய், சங்குகுழைச்செவி கொண்டருவித்திரள்
பாயவியர்த்தழல் போலுடைத்தம், அங்கைமழுத்திகழ் கையனிடங்
கலிக் கச்சியனேகதங் காவதமே. ௪

பைத்தபடத்தலை யாடரவம்பயில் கின்றவிடம்பயி லப்புகுவார்
சித்தமொருநெறி வைத்தவிடந்திகழ் கின்றவிடந்திரு வானடிக்கே
வைத்தமனத்தவர் பத்தர்மனங்கொள வைத்தவிடம்மழு வாளுடைய
அத்தனிடம்மழல் வண்ணனிடங்கலிக் கச்சியனேகதங் காவதமே. ௫

தண்டமுடைத்தரு மன்றமரென்றம ரைச்செயும்வன்றுயர் தீர்க்
கும்மிடம், பிண்டமுடைப்பிற வித்தலைநின்று நினைப்பவராக்கையை
நீக்குமிடம். கண்டமுடைக்கரு நஞ்சைநுகர்ந்தபி ரானதிடங்கட லேழு
கடந், தண்டமுடைப்பெரு மானதிடங்கலிக் கச்சியனேகதங் காவ
தமே. ௬

கட்டுமயக்க மறுத்தவர்கைதொழு தேத்துமிடங்கதி ரோனொளியால்
விட்டுமிடம்விடை யூர்தியிடங்குயிற் பேடைதன்சேவலொ டாடுமிடம்
மட்டுமயங்கி யவிழ்ந்தமலரொரு மாதவியோடு மணம்புணரும்
அட்டபுயங்கப் பிரான்திடங்கலிக் கச்சியனேகதங் காவதமே. ௭

புல்லியிடந்தொழு துய்துமென்றுதவர் தம்புரமூன்றும் பொடிபடுத்த
வில்லியிடம்விர வாதுயிருண்ணும்வெங் காலனைக்கால்கொடு வீந்தவியக்

கொல்லியிடங்குளிர் மாதவிமவ்வல் குராவகுளங்குருக் கத்திபுன்னை
அல்லியிடைப்பெடை வண்டுறங்குங்கலிக் கச்சியனேகதங் காவதமே. அ

சங்கையவர்புணர் தற்கரியான்றள வேனகையாட விராமிகுசீர்
மங்கையவண்மகி ழச்சுடுகாட்டிடை நட்டநின்றாடிய சங்கரனெம்
அங்கையனல்லன வேந்துமவன்கனல் சேரொளியன்னதோர் பேரகலத்
தங்கையவன்னுறை கின்றவிடங்கலிக் கச்சியனேகதங் காவதமே. கூ

வீடுபெறப்பல வூழிகணின்று நினைக்குமிடம்வினை தீருமிடம்
பீடுபெறப்பெரி யோரதிடங்கலிக் கச்சியனேகதங் காப்பனிடம்
பாடுமிடத்தடி யான்புகழூர னுரைத்தவிம்மாலைகள் பத்தும்வல்லார்
கூடுமிடஞ்சிவ லோகனிடங்கலிக் கச்சியனேகதங் காவதமே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் தொண்டைநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - சுவதே சுவரர். தேவியார் - காமாக்ஷியம்மை.

திருப்பூவணம்

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவுடை யார்திரு மாலய னாலும்
உருவுடை யாருமை யாளை யோர்பாகம்
பரிவுடை யாரடை வார்வினை தீர்க்கும்
புரிவுடை யாருறை பூவண மீதோ. க

எண்ணி யிருந்து கிடந்து நடந்தும்
அண்ண லெனநினை வார்வினை தீர்ப்பார்
பண்ணிசை யார்மொழி யார்பலர் பாடப்
புண்ணிய னாருறை பூவண மீதோ. உ

தெள்ளிய பேய்பல பூதம வற்றொடு
நள்ளிருள் நட்டம தாடல் நவின்றோர்

புள்ளுவ ராகு மவர்க்கவர் தாமும்
புள்ளுவ ருருறை பூவண மீதோ. ௩

நிலனுடை மான்மறி கையது தெய்வக்
கனலுடை மாமழு வேந்தியோர் கையில்
அனலுடை யாரழ கார்தரு சென்னிப்
புனலுடை யாருறை பூவண மீதோ. ௪

நடையுடை நல்லெரு தேறுவர் நல்லார்
கடைகடை தோறிடு மின்பலி யென்பார்
துடியிடை நன்மட வாளொடு மார்பில்
பொடியணி வாருறை பூவண மீதோ. ௫

மின்னனை யாள்திரு மேனிவி ளங்கவோர்
தன்னமர் பாகம தாகிய சங்கரன்
முன்னினை யார்புர மூன்றெரி யூட்டிய
பொன்னனை யானுறை பூவண மீதோ. ௬

மிக்கிறை யேயவன் றுன்மதி யாலிட
நக்கிறை யேவிர லாலிற வூன்றி
நெக்கிறை யேநினை வார்தனி நெஞ்சம்
புக்குறை வானுறை பூவண மீதோ. எ, அ, ௯

சீரின் மிகப்பொலி யுந்திருப் பூவணம்
ஆர விருப்பிட மாவுறை வானை
ஊர னுரைத்தசொன் மாலைகள் பத்திவை
பாரி லுரைப்பவர் பாவ மறுப்பரே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் பாண்டிநாட்டிலுள்ளது. சுவாமிபெயர் - பூவணநாதர், தேவியார் - மின்னும்பிகை.

திருநாட்டுத் தொகை

பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வீழக் காலனைக் கால்கொடு பாய்ந்த விலங்கலான்
கூழை யேறுகந் தானிடங் கொண்டதுங் கோவலூர்
தாழை யூர்தக ளூர்தக்க ளூர்தரு மபுரம்
வாழை காய்க்கும் வளர்மரு கனாட்டு மருகலே. க

அண்டத் தண்டத்தி னப்புறத் தாடு மமுதனூர்
தண்டந் தோட்டந்தண் டங்குறை தண்டலை யாலங்காடு
கண்டன் முண்டல்கள் சூழ்கழிப் பாலை கடற்கரை
கொண்ட னாட்டுக்கொண்டல் குறுக்கைநாட்டுக் குறுக்கையே. உ

மூல னூர்முத லாயமுக் கண்ணன் முதல்வனூர்
நால னூர்நரை யேறுகந் தேறிய நம்பனூர்
கோல நீற்றன்குற் றாலங் குரங்கணின் முட்டமும்
வேல னூர்வெற்றி யூர்வெண்ணிக் கூற்றத்து வெண்ணியே. ௩

தேங்கூ ருந்திருச் சிற்றம்ப லமுஞ் சிராப்பள்ளி
பாங்கூ ரெங்கள் பிரானுறை யுங்கடம் பந்துறை
பூங்கூ ரும்பர மன்பரஞ் சோதி பயிலுமூர்
நாங்கூர் நாட்டுநாங் கூர்நறை யூர்நாட்டு நறையூரே. ச

குழலை வென்ற மொழிமட வாளையோர் கூறனும்
மழலை யேற்று மணாள னிடந்தட மால்வரைக்
கிழவன் கீழை வழிப்பழை யாறு கிழையமும்
மிழலை நாட்டு மிழலைவெண் ணிநாட்டு மிழலையே. ரு

தென்னூர் கைம்மைத் திருச்சுழி யல்திருக் கானப்பேர்
பன்னூர் புக்குறை யும்பர மர்க்கிடம் பாய்நலம்
என்னூ ரெங்கள் பிரானுறை யுந்திருத் தேவனூர்
பொன்னூர் நாட்டுப்பொன் னூர்புரி சைநாட்டுப் புரிசையே. சா

ஈழ நாட்டுமாந் தோட்டந்தென் னாட்டிரா மேச்சுரம்
சோழ நாட்டுத் துருத்திநெய்த் தானந் திருமலை
ஆழி யூரன நாட்டுக்கெல் லாமணி யாகிய
கீழை யில்லரா னார்க்கிடங் கிள்ளி குடியதே. ௭

நாளு நன்னிலந் தென்பனை யூர்வட கஞ்சனூர்
நீள நீள்சடை யானெல்லிக் காவு நெடுங்களம்
காள கண்ட னுறையுங் கடைமுடி கண்டியூர்
வேளார் நாட்டுவே ளூர்விளத் தூர்நாட்டு விளத்தூரே. ௮

தழலு மேனியன் றையலோர் பாக மமர்ந்தவன்
தொழலுந் தொல்வினை தீர்க்கின்ற சோதிசோற் றுத்துறை
கழலுங் கோவை யுடையவன் காதலிக் கும்மிடம்
பழனம் பாம்பணி பாம்புரந் தஞ்சைதஞ் சாக்கையே. ௯

மைகொள் கண்டனெண் டோளன்முக் கண்ணன் வலஞ்சுழி
பைகொள் வாளர வாட்டித் திரியும் பரமனூர்
செய்யில் வாளைகள் பாய்ந்து களுந்திருப் புன்கூர்நன்
றையன் மேயபொ ழிலணி யாவடு துறையதே. ௰

பேணி நாடத னிற்றிரி யும்பெரு மான்றனை
ஆணை யாமடி யார்கள் தொழப்படு மாதியை
நாணி யூரன் வனப்பகை யப்பன்வன் றொண்டன்சொல்
பாணி யாலிவை யேத்துவார் சேர்பர லோகமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்துறையூர்

பண் - தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மலையா ரருவித் திரண்மா மணியுந்திக்
குலையாரக் கொணர்ந்தெற்றி யோர்பெண்ணை வடபால்
கலையா ரல்குற் கன்னியராடுந் துறையூர்த்
தலைவா வுனைவேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே. ௧

மத்தம் மதயா னையின்வெண் மருப்புந்தி
முத்தங் கொணர்ந்தெற்றி யோர்பெண்ணை வடபால்
பத்தர் பயின்றேத்திப் பரவுந் துறையூர்
அத்தா வுனைவேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே. ௨

கந்தங் கமழ்காரகில் சந்தன முந்திச்
செந்தண் புனல்வந் திழிபெண்ணை வடபால்
மந்தி பலமா நடமாடுந் துறையூர்
எந்தா யுனைவேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே. ௩

அரும்பார்ந்தன மல்லிகை செண்பகஞ் சாடிச்
சுரும்பா ரக்கொணர்ந் தெற்றி யோர்பெண்ணை வடபால்
கரும்பார் மொழிக்கன் னியராடுந் துறையூர்
விரும்பா வுனைவேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே. ௪

பாடார்ந் தனமாவும் பலாக்களுஞ் சாடி
நாடார வந்தெற்றி யோர்பெண்ணை வடபான்
மாடார்ந்தன மாளிகை சூழுந் துறையூர்
வேடா வுனைவேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே. ௫

மட்டார் மலர்க்கொன்றையும் வன்னியுஞ் சாடி
மொட்டாரக் கொணர்ந்தெற்றி யோர்பெண்ணை வடபால்
கொட்டாட்டொடு பாட்டொலி யோவாத் துறையூர்ச்
சிட்டா வுனைவேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே. ௬

மாதார்மயிற் பீலியும் வெண்ணுரை யுந்தித்
தாதாரக் கொணர்ந்தெற்றி யோர்பெண்ணை வடபால்
போதார்ந்தன பொய்கைகள் சூழுந் துறையூர்
நாதா வுனைவேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே. ௭

கொய்யாமலர்க் கோங்கொடு வேங்கையுஞ் சாடிச்
செய்யா ரக்கொணர்ந் தெற்றியோர் பெண்ணைவடபால்
மையார்தடங் கண்ணிய ராடுந் துறையூர்
ஐயா வுனைவேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே. ௮

விண்ணார்ந்தன மேகங்கள் நின்று பொழிய
மண்ணா ரக்கொணர்ந் தெற்றியோர் பெண்ணைவடபால்
பண்ணார்மொழிப் பாவைய ராடுந் துறையூர்
அண்ணா வுனைவேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே. கூ

மாவாய்ப் பிளந்தானும் மலர்மிசை யானும்
ஆவா வவர்தேடித் திரிந்தல மந்தார்
பூவார்ந்தன பொய்கைகள் சூழுந் துறையூர்த்
தேவா வுனைவேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே. கo

செய்யார் கமல மலர்நாவ லூர்மன்னன்
கையாற் றொழுதேத் தப்படுந் துறையூர்மேல்
பொய்யாத் தமிழூர னுரைத்தன வல்லார்
மெய்யே பெறுவார்கள் தவநெறி தானே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்

பண் - தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வைத்தனன் றனக்கே தலையுமென் னாவும் நெஞ்சமும் வஞ்ச மொன் றின்றி, உய்த்தனன் றனக்கே திருவடிக் கடிமை யுரைத்தக்கா லுவமனே யொக்கும், பைத்தபாம் பார்த்தோர் கோவணத்தோடு பாச்சிலாச் சிராமத்தெம் பரமர், பித்தரே யொத்தோர் நச்சில ராகி லிவரலா தில்லையோ பிரானார். க

அன்னையே யென்னே னத்தனே யென்னே னடிகளே யமையு மென் றிருந்தேன், என்னையு மொருவ னுளனென்று கருதி யிறை யிறை திருவருள் காட்டாய், அன்னமாம் பொய்கை சூழ்தரு பாச்சி லாச்சிரா மத்துறை யடிகள், பின்னையே யடியார்க் கருள்செய்வ தாகி லிவரலா தில்லையோ பிரானார். உ

உற்றபோ தல்லா லுறுதியை யுணரே னுள்ளமே யமையுமென் றிருந்தேன், செற்றவர் புரமூன் றெரியெழச் செற்ற செஞ்சடை

நஞ்சடை கண்டர், அற்றவர்க் கருள்செய் பாச்சிலாச் சிராமத் தடிகள்தா மியாதுசொன்னாலும், பெற்றபோ துகந்து பெருவிடை விகழிலிவரலா தில்லையோ பிரானுர். ௩

நாச்சில பேசி நமர்பிற ரென்று நன்றுதீ தென்கிலர் மற்றோர், பூச்சிலை நெஞ்சே பொன்விளை கழனிப் புள்ளினஞ் சிலம்புமாம் பொய்கைப், பாச்சிலாச் சிராமத் தடிகளென் றிவர்தாம் பலரையு மாட்கொள்வர் பரிந்தோர், பேச்சில ரொன்றைத் தாவில ராகி லிவரலா தில்லையோ பிரானுர். ௪

வரிந்தவெஞ் சிலையா லந்தரத் தெயிலை வாட்டிய வகையின ரேனும்
புரிந்தவந் நாளே புகழ்தக்க வடிமை போகுநாள் வீழுநா ளாகிப் [லும்
பரிந்தவர்க் கருள்செய் பாச்சிலாச் சிராமத் தடிகள்தா மியாதுசொன்னு
பிரிந்திறைப் போதிற் பேர்வதே யாகி லிவரலா தில்லையோ பிரானுர். ௫

செடித்தவஞ் செய்வார் சென்றுழிச் செல்லேன் தீவினை செற்றிடு மெ
அடித்தவ மல்லா லாரையு மறியே னுவது மறிவரெம் மடிகள் [ன்று
படைத்தலைச் சூலம் பற்றிய கையர் பாச்சிலாச் சிராமத்தெம் பரமர்
பிடித்தவெண் ணீறே பூசுத லானு லிவரலா தில்லையோ பிரானுர். ௬

கையது கபாலங் காடுறை வாழ்க்கை கட்டங்க மேந்திய கையர்
மெய்யது புரிநூன் மிளிரும்புன் சடைமேல் வெண்டிங்கள் சூடிய விகிர்
பையர வல்குற் பாவைய ராடும் பாச்சிலாச் சிராமத்தெம் பரமர் [தர்
மெய்யரே யொத்தோர் பொய்செய்வ தாகி லிவரலா தில்லையோ பிரானுர். ௭

நிணம்படு முடலை நிலைமையென் றோரேன் நெஞ்சமே தஞ்சமென் றிருந்தேன், கணம்படிந் தேத்திக் கங்குலும் பகலும் கருத்தினுற் கைதொழு தெழுவேன், பணம்படு மாவம் பற்றிய கையர் பாச்சிலாச் சிராமத்தெம் பரமர், பிணம்படு காட்டி லாடுவ தாகி லிவரலா தில்லையோ பிரானுர். ௮

குழைத்துவந் தோடிக் கூடுதி நெஞ்சே குற்றேவல் நாடொறுஞ் செய்வான், இழைத்தநாள் கடவா ரன்பில ரேனு மெம்பெரு மானென்றெப் போதும், அழைத்தவர்க் கருள்செய் பாச்சிலாச் சிராமத் தடிகள்தா மியாதுசொன் னுலும், பிழைத்தது பொறுத்தொன் றீகில ராகி லிவரலா தில்லையோ பிரானுர். ௯

துணிப்படு முடையுஞ் சுண்ணவெண் ணீறுந் தோற்றமுஞ் சிந்தித்துக் காணில், மணிப்படு கண்டனே வாயினுற் கூறி மனத்தினுற் ருெண்டனே னினைவேன், பணிப்படு மாவம் பற்றிய கையர் பாச்சிலாச் சிராமத்தெம் பரமர், பிணிப்பட வாண்டு பணிப்பில ராகி லிவரலா தில்லையோ பிரானுர். கo

ஒருமையே யல்லே னெழுமையு மடியே னடியவர்க் கடியனு மானேன்
உரிமையா லுரியே னுள்ளமு முருகு மொண்மலர்ச் சேவடி காட்டாய்
அருமையாம் புகழார்க் கருள்செயும் பாச்சி லாச்சிரா மத்தெம் மடிகள்
பெருமைகள் பேசிச் சிறுமைகள் செய்யி லிவரலா தில்லையோ பிரானுர்.

ஏசின வல்ல விகழ்ந்தன வல்ல வெம்பெரு மானென் றெப்போதும்
பாயின புகழான் பாச்சிலாச் சிராமத் தடிகளை யடிதொழப் பன்னுள்
வாயினுற் கூறி மனத்தினு னினைவான் வளவய னுவலா ரூரன்
பேசின பேச்சைப் பொறுத்தில ராகி லிவரலா தில்லையோ பிரானுர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமிபெயர் - மாற்றறிவரதர். தேவியார் - பாலசுந்தரநாயகி.

திருநாட்டியத்தான்குடி

பண் - தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பூணு ணுவதோ ரரவங்கண் டஞ்சேன் புறங்காட் டாடல்கண் டிகழேன்
பேணீ ராகிலும் பெருமையை யுணர்வேன் பிறவே ஞகிலு மறவேன்
காணீ ராகிலுங் காண்பனென் மனத்தாற் கருதீ ராகிலுங் கருதி
நானே லும்மடி பாடுத லொழியே னுட்டியத் தான்குடி நம்பீ. க

கச்சேர் பாம்பொன்று கட்டிநின் றிடுகாட் டெல்லியி லாடலைக் கவர்வன்
துச்சே னென்மனம் புகுந்திருக் கின்றமை சொல்லாய் திப்பிய மூர்த்தீ
வைச்சே யிடர்களைக் களைந்திட வல்ல மணியே மாணிக்க வண்ணு
நச்சே னொருவரை நானுமை யல்லா னுட்டியத் தான்குடி நம்பீ. உ

அஞ்சா தேயுமக் காட்செய வல்லே னியாதினுக் காசைப் படுகேன்
பஞ்சேர் மெல்லடி மாமலை மங்கை பங்கா வெம்பர மேட்டீ
மஞ்சேர் வெண்மதி செஞ்சடை வைத்த மணியே மாணிக்க வண்ணா
நஞ்சேர் கண்டா வெண்டலை யேந்தீ நாட்டியத் தான்குடி நம்பீ. ௩

கல்லே னல்லே னின்புக ழடிமை கல்லா தேபல கற்றேன்
நில்லே னல்லே னின்வழி நின்றார் தம்முடை நீதியை நினைய
வல்லே னல்லேன் பொன்னடி பரவ மாட்டேன் மறுமையை நினைய
நல்லே னல்லே னுனுமக் கல்லா னாட்டியத் தான்குடி நம்பீ. ௪

மட்டார் பூங்குழன் மலைமகள் கணவனைக் கருதா தார்தம்மைக் கருதேன்
ஒட்டீ ராகிலு மொட்டுவ னடியே னும்மடி யடைந்தவர்க் கடிமைப்
பட்டே னாகிலும் பாடுத லொழியேன் பாடியு நாடியு மறிய
நட்டே னாதலால் நான்மறக் கில்லே னாட்டியத் தான்குடி நம்பீ. ௫

படப்பாற் றன்மையில் நான்பட்ட தெல்லாம் படுத்தா யென்றல்லல் பறையேன், குடப்பாச் சில்லுறை கோக்குளிர் வானே கோனே கூற்றுதைத் தானே, மடப்பாற் றயிரொடு நெய்மகிழ்ந் தாடு மறையோதீ மங்கை பங்கா, நடப்பீ ராகிலும் நடப்பனும் மடிக்கே நாட்டியத் தான்குடி நம்பீ. ௬

ஐவா யரவினை மதியுடன் வைத்த வழகா வமரர்கள் தலைவா [வும்
எய்வான் வைத்ததோ ரிலக்கினை யணைதர நினைந்தே னுள்ளமுள்ள
உய்வா னெண்ணிவந் தும்மடி யடைந்தே னுகவீ ராகிலு முகப்பன்
நைவா னன்றுமக் காட்பட்ட தடியே னாட்டியத் தான்குடி நம்பீ. ௭

கலியேன் மானுட வாழ்க்கையொன் றாகக் கருதிடிற் கண்கணீர் பில்கும், பலிதேர்ந் துண்பதோர் பண்புகண் டிகழேன் பசுவே யேறிலும் பழியேன், வலியே யாகிலும் வணங்குத லொழியேன் மாட்டேன் மறுமையை நினையேன், நலியே னொருவரை நானுமை யல்லா னாட்டியத் தான்குடி நம்பீ. ௮

குண்டா டிச்சமண் சாக்கியப் பேய்கள் கொண்டா ராகிலுங் கொள்ளக்
கண்டா லுங்கரு தேனெரு தேறுங் கண்ணா நின்னல தறியேன்
தொண்டா டித்தொழு வார்தொழக் கண்டு தொழுதே னென்வினை போக
நண்டா டும்வயற் றண்டலை வேலி நாட்டியத் தான்குடி நம்பீ. ௯

கூடா மன்னரைக் கூட்டத்து வென்ற கொடிறன் கோட்புலி சென்னி
நாடார் தொல்புகழ் நாட்டியத் தான்குடி நம்பியை நாளு மறவாச்
சேடார் பூங்குழற் சிங்கடி யப்பன் திருவா ரூர னுரைத்த
பாட லாகிலும் பாடுமின் றொண்டீர் பாடநும் பாவம் பற்றறுமே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமிபெயர் - இரத்தினகிரிநாதர். தேவியார் - மலர்மங்கையம்மை.

திருக்கலயநல்லூர்

பண் - தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குரும்பைமுலை மலர்க்குழலி கொண்டதவங் கண்டு
குறிப்பினொடுஞ் சென்றவள்தன் குணத்தினைநன் கறிந்து
விரும்புவரங் கொடுத்தவளை வேட்டருளிச் செய்த
விண்ணவர்கோன் கண்ணுதலோன் மேவியவூர் வினவில்
அரும்பருகே சுரும்பருவ அறுபதம் பண்பாட
அணிமயில்க ளடமாடு மணிபொழில்சூ ழயலின்
கரும்பருகே கருங்குவளை கண்வளருங் கழனிக்
கமலங்கண் முகமலருங் கலயநல்லூர் காணே. க

செருமேவு சலந்தரனைப் பிளந்தசுட ராழி
செங்கண்மலர் பங்கயமாச் சிறந்தானுக் கருளி
இருண்மேவு மந்தகன்மேற் றிரிசூலம் பாய்ச்சி
யிந்திரனைத் தோண்முரித்த விறையவனூர் வினவில்
பெருமேதை மறையொலியும் பேரிமுழ வொலியும்
பிள்ளையினந் துள்ளிவிளை யாட்டொலியும் பெருகக்
கருமேதி புனன்மண்டக் கயன்மண்டக் கமலங்
களிவண்டின் கணமிரியுங் கலயநல்லூர் காணே. உ

இண்டைமலர் கொண்டுமண லிலிங்கமதி யற்றி
யினத்தாவின் பாலாட்ட விடறியதாதை யைத்தாள்
துண்டமிடு சண்டியடி யண்டர்தொழு தேத்தத்
தொடர்ந்தவனைப் பணிகொண்ட விடங்கனதூர் வினவில்
மண்டபமுங் கோபுரமு மாளிகை சூளிகையும்
மறையொலியும் விழவொலியு மறுகுநிறை வெய்திக்
கண்டவர்கண் மனங்கவரும் புண்டரிகப் பொய்கைக்
காரிகையார் குடைந்தாடுங் கலயநல்லூர் காணே. ௩

மலைமடந்தை விளையாடி வளையாடு கரத்தான்
மகிழ்ந்தவள்கண் புதைத்தலுமே வல்லிருளா யெல்லா
உலகுடன்றான் மூடவிரு ளோடும்வகை நெற்றி
யொற்றைக்கண் படைத்துகந்த வுத்தமனூர் வினவில்
அலையடைந்த புனல்பெருகி யானைமருப் பிடறி
யகிலொடுசந் துந்திவரு மரிசிலின்றென் கரைமேல்
கலையடைந்த கலிகடியந் தணரோமப் புகையாற்
கணமுகில்போன் றணிகிளருங் கலயநல்லூர் காணே. ௪

நிற்பானுங் கமலத்தி லிருப்பானு முதலா
நிறைந்தமரர் குறைந்திரப்ப நினைந்தருளி யவர்க்காய்
வெற்பார்வில் லரவுநா ணெரியம்பால் விரவார்
புரமூன்று மெரிவித்த விகிர்தனூர் வினவில்
சொற்பால பொருட்பால சுருதியொரு நான்குந்
தோத்திரமும் பலசொல்லித் துதித்திறைதன் திறத்தே
கற்பாருங் கேட்பாரு மாயெங்கு நன்கார்
கலைபயிலந் தணர்வாழுங் கலயநல்லூர் காணே. ௫

பெற்றிமையொன் றறியாத தக்கனது வேள்விப்
பெருந்தேவர் * சிரந்தோள்பற் கரங்கண்பீ டழியச்
செற்றுமதிக் கலைசிதையத் திருவிரலாற் றேய்வித்
தருள்பெருகு சிவபெருமான் சேர்தருமூர் வினவில்

---

* எச்சன்சிரம், இந்திரன்தோள், சூரியன்பல், அக்கினிதேவன் காம், பகன் என்னும் பெயருள்ள மற்றொரு சூரியன்கண் இவை பீடழிந்தவை.

தெற்றுகொடி முல்லையொடு மல்லிகைசெண் பகமுந்
திரைபொருது வருபுனல்சேர் *அரிசிலின்றென் கரைமேல்
கற்றினநன் கரும்பின்முளை கறிகற்கக் கறவை
கமழ்கழுநீர் கவர்கழனிக் கலயநல்லூர் காணே. சு

இலங்கையர்கோன் சிரம்பத்தோ டிருபதுதிண் டோளும்
இற்றலற வொற்றைவிரல் வெற்பதன்மே லூன்றி
நிலங்கிளர்நீர் நெருப்பொடுகாற் றாகாச மாகி
நிற்பனவு நடப்பனவா நின்மலனூர் வினவில்
பலங்கள்பல திரையுந்திப் பருமணிபொன் கொழித்துப்
பாதிரிசந் தகிலினொடு கேதகையும் பருகிக்
கலங்குபுன லலம்பிவரு மரிசிலின்றென் கரைமேற்
கயலுகளும் வயல்புடைசூழ் கலயநல்லூர் காணே. எ

மாலயனுங் காண்பரிய மாலெரியாய் நிமிர்ந்தோன்
வன்னிமதி சென்னிமிசை வைத்தவன்மொய்த் தெழுந்த
வேலைவிட முண்டமணி கண்டன்விடை யூரும்
விமலனுமை யவளோடு மேவியவூர் வினவில்
சோலைமலி குயில்கூவக் கோலமயி லாலச்
சுரும்பொடுவண் டிசைமுரலப் பசுங்கிளிசொற் றுதிக்கக்
காலையிலு மாலையிலுங் கடவுளடி பணிந்து
கசிந்தமனத் தவர்பயிலுங் கலயநல்லூர் காணே. அ

பொரும்பலம துடையசுரன் தாருகனைப் பொருது
பொன்றுவித்த பொருளினைமுன் படைத்துகந்த புனிதன்
கரும்புவிலின் மலர்வாளிக் காமனுடல் வேவக்
கனல்விழித்த கண்ணுதலோன் கருதுமூர் வினவில்
இரும்புனல்வெண் டிரைபெருகி யேலமில வங்க
மிருகரையும் பொருதலைக்கு மரிசிலின்றென் கரைமேல்
கரும்புனைவெண் முத்தரும்பிப் பொன்மலர்ந்து பவளக்
கவின்காட்டுங் கடிபொழில்சூழ் கலயநல்லூர் காணே. கூ

---

* விஷ்ணுவினற் சொல்லப்பட்டு வந்தமையால் அரிசொல் நதி யென்று பெயர். அது அரிசில் என மருவியிருக்கின்றது. இதனைக் கும்பகோணப் புராணத்திற் கண்டுகொள்க.

தண்கமலப் பொய்கைபுடை சூழ்ந்தழகார் தலத்தில்
தடங்கொள்பெருங் கோயில்தனிற் றக்கவகை யாலே
வண்கமலத் தயன்முன்னாள் வழிபாடு செய்ய
மகிழ்ந்தருளி யிருந்தபரன் மருவியவூர் வினவில்
வெண்கவரி கரும்பீலி வேங்கையொடு கோங்கின்
விரைமலரும் விரவுபுன லரிசிலின்றென் கரைமேல்
கண்கமுகின் பூம்பாளை மதுவாசங் கலந்த
கமழ்தென்றல் புகுந்துலவு கலயநல்லூர் காணே. க0

தண்புனலும் வெண்மதியுந் தாங்கியசெஞ் சடையன்
தாமரையோன் தலைகலனாக் காமரமுன் பாடி
உண்பலிகொண் டுழல்பரம னுறையுமூர் நிறைநீர்
ஒழுகுபுன லரிசிலின்றென் கலயநல்லூ ரதனை
நண்புடைய நன்சடைய னிசைஞானி சிறுவன்
நாவலர்கோ னாரூர னுரையயர்ந் துரைசெய்
பண்பயிலும் பத்துமிவை பத்திசெய்து நித்தம்
பாடவல்லா ரல்லலொடு பாவமிலர் தாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமிபெயர் - அமிர்தகலாநாதர். தேவியார் - அமிர்தவல்லி.

திருவெண்ணெய்நல்லூருந் திருநாவலூரும்

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கோவல னான்முகன் வானவர் கோனுங்குற் றேவல்செய்ய
மேவலர் முப்புரந் தீயெழு வித்தவ னோரம்பினால்
ஏவல னார்வெண்ணெய் நல்லூரில் வைத்தென்னை யாளுங்கொண்ட
நாவல னார்க்கிட மாவது நந்திரு நாவலூரே. க

தன்மையி னூலடி யேனைத்தா மாட்கொண்ட நாட்சபைமுன்
வன்மைகள் பேசிட வன்றொண்ட னென்பதோர் வாழ்வுதந்தார்
புன்மைகள் பேசவும் பொன்னைத்தந் தென்னைப்போ கம்புணர்த்த
நன்மையி னூர்க்கிட மாவது நந்திரு நாவலூரே. உ

வேகங்கொண் டோடிய வெள்விடை யேறியோர் மெல்லியலை, ஆகங்கொண் டார்வெண்ணெய் நல்லூரில் வைத்தென்னை யாளுங் கொண்டார், போகங்கொண் டார் * கடற் கோடியின் மோடியைப் பூண்பதாக, நாகங்கொண் டார்க்கிட மாவது நந்திரு நாவலூரே. ௩

அஞ்சுங்கொண் டாடுவ ராவினிற் சேவினை யாட்சிகொண்டார்
தஞ்சங்கொண் டாரடித் தண்டியைத் தாமென வைத்துகந்தார்
நெஞ்சங்கொண் டார்வெண்ணெய் நல்லூரில் வைத்தென்னை யாளுங்
நஞ்சங்கொண் டார்க்கிட மாவது நந்திரு நாவலூரே. [கொண்டு

உம்பரார் கோனைத்திண் டோள்முரித் தாருரித் தார்களிற்றைச்
செம்பொனூர் தீவண்ணர் தூவண்ண நீற்றரோ ராவணத்தால்
எம்பிரா னூர்வெண்ணெய் நல்லூரில் வைத்தென்னை யாளுங்கொண்ட
நம்பிரா னூர்க்கிட மாவது நந்திரு நாவலூரே. ரு

கோட்டங்கொண் டார்குட மூக்கிலுங் கோவலுங் கோத்திட்டை யும், வேட்டங்கொண் டார்வெண்ணெய் நல்லூரில் வைத்தென்னை யாளுங்கொண்டார், ஆட்டங்கொண் டார்தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே யருக் கனைமுன், நாட்டங்கொண் டார்க்கிட மாவது நந்திரு நாவலூரே. சு

தாயவ ளாய்த்தந்தை யாகிச்சாதல் பிறத்தலின்றிப்
போயக லாமைத்தன் பொன்னடிக் கென்னைப் பொருந்தவைத்த
வேயவ னூர்வெண்ணெய் நல்லூரில் வைத்தென்னை யாளுங்கொண்ட
நாயக னூர்க்கிட மாவது நந்திரு நாவலூரே. எ

வாயாடி மாமறை யோதியோர் வேதிய னாகிவந்து
தீயாடி யார்சினக் கேழலின் பின்சென்றோர் வேடுவனாய்
வேயாடி யார்வெண்ணெய் நல்லூரில் வைத்தென்னை யாளுங்கொண்ட
நாயாடி யார்க்கிட மாவது நந்திரு நாவலூரே. அ

---

* கடற்கோடி யென்பது - கோடிக்குழக ரென்னுந் தலம். மோடி என்பது அங்ஙனங் கோயில்கொண்டிருக்குந் துர்க்கை.

படமாடும் பாம்பணை யானுக்கும் பாவைநல் லாள்தனக்கும்
வடமாடு மால்விடை யேற்றுக்கும் பாகனாய் வந்தொருநாள்
இடமாடி யார்வெண்ணெய் நல்லூரில் வைத்தென்னை யாளுங்கொண்ட
நடமாடி யார்க்கிட மாவது நந்திரு நாவலூரே. ௯

மிடுக்குண்டென் றோடியோர் வெற்பெடுத் தான்வலி யைநெரித்தார்
அடக்கங்கொண் டாவணங் காட்டிநல் வெண்ணெயூ ராளுங்கொண்டார்
தடுக்கவொண் ணாததோர் வேழத்தி னையுரித் திட்டுமையை
நடுக்கங்கண் டார்க்கிட மாவது நந்திரு நாவலூரே. ௰

நாதனுக் கூர்நமக் கூர்நர சிங்க முனையரையன்
ஆதரித் தீசனுக் காட்செயு மூரணி நாவலூரென்
றோதநற் றக்கவன் றொண்டனா ரூர னுரைத்ததமிழ்
காதலித் துங்கற்றுங் கேட்பவர் தம்வினை கட்டறுமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவலூர் - நடுநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - திருநாவலீசுவரர். தேவியார் - சுந்தரவல்லியம்மை.

மூப்பதுமில்லை

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மூப்பது மில்லை பிறப்பது மில்லை யிறப்பதில்லைச்
சேர்ப்பது காட்டகத் தூரினு மாகச்சிந் திக்கிலல்லால்
காப்பது வேள்விக் குடிதண் டுருத்தியெங் கோனரைமேல்
ஆர்ப்பது நாக மறிந்தோமேல் நாமிவர்க் காட்படோமே. ௧

கட்டக் காட்டின்னட மாடுவ ரியாவர்க்குங் காட்சியொண்ணார்
சுட்டவெண் ணீறணிந் தாடுவர் பாடுவர் தூயநெய்யால்
வட்டக்குண் டத்தி லெரிவளர்த் தோம்பி மறைபயில்வார்
அட்டக்கொண் டுண்ப தறிந்தோமேல் நாமிவர்க் காட்படோமே. ௨

பேருமோ ராயிரம் பேருடையார் பெண்ணோ டாணுமல்லர்
ஊரும தொற்றியூர் மற்றையூர் பெற்றவா நாமறியோம்
காருங் கருங்கடல் நஞ்சமு துண்டுகண் டங்கறுத்தார்க்
காரம்பாம் பாவ தறிந்தோமேல் நாமிவர்க் காட்படோமே. ௩

ஏனக்கொம் பும்மிள வாமையும் பூண்டங்கோ ரேறுமேறிக்
கானக்காட் டிற்றொண்டர் கண்டன சொல்லியுங் காமுறவே
மானைத்தோ லொன்றை யுடுத்துப் புலித்தோல் பியற்குமிட்டு
யானைத்தோல் போர்ப்ப தறிந்தோமேல் நாமிவர்க் காட்படோமே. ௪

ஊட்டிக்கொண் டுண்பதோ ரூணில ரூரிடு பிச்சையல்லால்
பூட்டிக்கொண் டேற்றினை யேறுவ ரேறியோர் பூதந்தம்பால்
பாட்டிக்கொண் டுண்பவர் பாழிதொ றும்பல பாம்புபற்றி
ஆட்டிக்கொண் டுண்ப தறிந்தோமேல் நாமிவர்க் காட்படோமே. ௫

குறவனார் தம்மகள் தம்மக னார்மண வாட்டிகொல்லை
மறவனா ராயங்கோர் பன்றிப்பின் போவது மாயங்கண்டீர்
இறைவனா ராதியார் சோதிய ராயங்கோர் சோர்வுபடா
அறவனா ராவ தறிந்தோமேல் நாமிவர்க் காட்படோமே. ௬

பித்தரை யொத்தொரு பெற்றியர் நற்றவை யென்னைப்பெற்ற
முற்றவை தம்மனை தந்தைக்குந் தவ்வைக்குந் தம்பிரானார்
செத்தவர் தந்தலை யிற்பலி கொள்வதே செல்வமாகில்
அத்தவ மாவ தறிந்தோமேல் நாமிவர்க் காட்படோமே. ௭

உம்பரா னூழியா னாழியா னோங்கி மலருறைவான்
தம்பர மல்லவர் சிந்திப்ப வர்தடு மாற்றறுப்பார்
எம்பர மல்லவ ரென்னெஞ்சத் துள்ளு மிருப்பதாகில்
அம்பர மாவ தறிந்தோமேல் நாமிவர்க் காட்படோமே. ௮

இந்திர னுக்குமி ராவண னுக்கு மருள்புரிந்தார்
மந்திர மோதுவர் மாமறை பாடுவர் மான்மறியர்
சிந்தூரக் கண்ணனு நான்முக னும்முட னாய்த்தனியே
அந்தரஞ் செல்வ தறிந்தோமேல் நாமிவர்க் காட்படோமே. ௯

கூடலர் மன்னன் குலநாவ லூர்க்கோன் நலத்தமிழைப்
பாடவல் லபர மன்னடி யார்க்கடி மைவழுவா
நாடவல் லதொண்ட னாரூ ரனட்படு மாறுசொல்லிப்
பாடவல் லார்பர லோகத் திருப்பது பண்டமன்றே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநின்றியூர்

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அற்றவ னாரடி யார்தமக் காயிழை பங்கினராம்
பற்றவ னாரெம் பராபர ரென்று பலர்விரும்பும்
கொற்றவ னார்குறு காதவ ரூர்நெடு வெஞ்சரத்தால்
செற்றவ னார்க்கிட மாவது நந்திரு நின்றியூரே. ௧

வாசத்தி னார்மலர்க் கொன்றையுள் ளார்வடி வார்ந்தநீறு
பூசத்தி னார்புக லிந்நகர் போற்றுமெம் புண்ணியத்தார்
நேசத்தி னாலென்னை யாளுங்கொண் டார்நெடு மாகடல்சூழ்
தேசத்தி னார்க்கிட மாவது நந்திரு நின்றியூரே. ௨

அங்கையின் மூவிலை வேல ரமரா ரடிபரவச்
சங்கையை நீங்க வருளித் தடங்கடல் நஞ்சமுண்டார்
மங்கையோர் பாக மகிழ்ந்த விடம்வள மல்குபுனற்
செங்கயல் பாயும் வயல்பொலி யுந்திரு நின்றியூரே. ௩

ஆறுகந் தாரங்க நான்மறை யாரெங்கு மாகியடல்
ஏறுகந் தாரிசை யேழுகந் தார்முடிக் கங்கைதன்னை
வேறுகந் தார்விரி நூலுகந் தார்பரி சாந்தமதாம்
நீறுகந் தாருறை யும்மிட மாந்திரு நின்றியூரே. ௪

வஞ்சங்கொண் டார்மனஞ் சேரகில் லார்நறு நெய்தயிர்பால்
அஞ்சுங்கொண் டாடிய வேட்கையி னாரதி கைப்பதியே

தஞ்சங்கொண் டார்தமக் கென்று மிருக்கை சரணடைந்தார்
நெஞ்சங்கொண் டார்க்கிட மாவது நந்திரு நின்றியூரே. ௫

ஆர்த்தவ ராடர வம்மரை மேற்புலி யீருரிவை
போர்த்தவ ரானையின் தோலுடல் வெம்புலால் கையகலப்
பார்த்தவ ரின்னுயிர் பார்படைத் தான்சிர மஞ்சிலொன்றைச்
சேர்த்தவ ருக்குறை யும்மிட மாந்திரு நின்றியூரே. ௬

தலையிடை யார்பலி சென்றகந் தோறுந் திரிந்தசெல்வர்
மலையுடை யாளொரு பாகம்வைத் தார்கற்று தைந்தநன்னீர்
அலையுடை யார்சடை யெட்டுஞ் சுழல அருநடஞ்செய்
நிலையுடை யாருறை யும்மிட மாந்திரு நின்றியூரே. ௭

எட்டுகந் தார்திசை யேழுகந் தாரெழுத் தாறுமன்பர்
இட்டுகந் தார்மலர்ப் பூசையிச் சிக்கு மிறைவர்முன்னாள்
பட்டுகும் பாரிடைக் காலனைக் காய்ந்து பலியிரந்தூண்
சிட்டுகந் தார்க்கிட மாவது நந்திரு நின்றியூரே. ௮

காலமு ஞாயிறு மாகிநின் றார்கழல் பேணவல்லார்
சீலமுஞ் செய்கையுங் கண்டுகப் பாரடி போற்றிசைப்ப
மாலொடு நான்முக னிந்திரன் மந்திரத் தால்வணங்க
நீலநஞ் சுண்டவ ருக்கிட மாந்திரு நின்றியூரே. ௯

வாயார் மனத்தால் நினைக்கு மவருக் கருந்தவத்தில்
தூயார் சுடுபொடி யாடிய மேனியர் வானிலென்றும்
மேயார் விடையுகந் தேறிய வித்தகர் போந்தவர்க்குச்
சேயா ரடியார்க் கணியவ ரூர்திரு நின்றியூரே. ௧௦

சேரும் புகழ்த்தொண்டர் செய்கை யறுத்திரு நின்றியூரில்
சீருஞ் சிவகதி யாயிருந் தானைத் திருநாவலா
ரூரா னுரைத்த வுறுதமிழ் பத்தும்வல் லார்வினைபோய்ப்
பாரும் விசும்புந் தொழப்பர மன்னடி கூடுவரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமிபெயர் - இலட்சுமியீசுவரர், தேவியார் - உலகநாயகியம்மை.

திருக்கோளிலி

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீள நினைந்தடியே னுமைநித்தலுங் கைதொழுவேன்
வாளன கண்மடவா ளவள்வாடி வருந்தாமே
கோளிலி யெம்பெருமான் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
ஆளிலை யெம்பெருமா னவையட்டித் தரப்பணியே. க

வண்டம ருங்குழலா ளுமைநங்கையோர் பங்குடையாய்
விண்டவர் தம்புரமூன் றெரிசெய்தவெம் வேதியனே
தெண்டிரை நீர்வயல்சூழ் திருக்கோளிலி யெம்பெருமான்
அண்டம தாயவனே யவையட்டித் தரப்பணியே. உ

பாதியோர் பெண்ணைவைத்தாய் படருஞ்சடைக் கங்கைவைத்தாய்
மாதர்நல் லார்வருத்த மதுநீயு மறிதியன்றே
கோதில் பொழில்புடைசூழ் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப் பெற்றேன்
ஆதியே யற்புதனே யவையட்டித் தரப்பணியே. ௩

சொல்லுவ தென்னுனைநான் றொண்டைவாயுமை நங்கையைநீ
புல்கியி டத்தில்வைத்தாய்க் கொருபூசல்செய் தாருளரோ
கொல்லை வளம்புறவிற் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
அல்லல் களைந்தடியேற் கவையட்டித் தரப்பணியே. ச

முல்லை முறுவலுமை யொருபங்குடை முக்கணனே
பல்லயர் வெண்டலையிற் பலிகொண்டுழல் பாசுபதா
கொல்லை வளம்புறவிற் றிருக்கோளிலி யெம்பெருமான்
அல்லல் களைந்தடியேற் கவையட்டித் தரப்பணியே. ரு

குரவ மருங்குழலா ளுமைநங்கையோர் பங்குடையாய்
பரவை பசிவருத்த மதுநீயு மறிதியன்றே
குரவ மரும்பொழில்சூழ் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
அரவ மசைத்தவனே யவையட்டித் தரப்பணியே. சு

எம்பெரு மானுனையே நினைந்தேத்துவ னெப்பொழுதும்
வம்பம ருங்குழலா ளொருபாக மமர்ந்தவனே

செம்பொனின் மாளிகைசூழ் திருக்கோளிலி யெம்பெருமான்
அன்பது வாயடியேற் கவையட்டித் தரப்பணியே. ௭

அரக்கன் முடிகரங்க ளடர்த்திட்டவெம் மாதிப்பிரான்
பரக்கு மரவல்குலாள் பரவையவள் வாடுகின்ருள்
குரக்கினங் கள்குதிகொள் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
இரக்கம தாயடியேற் கவையட்டித் தரப்பணியே. ௮

பண்டைய மால்பிரமன் பறந்தும்மிடந் தும்மயர்ந்தும்
கண்டில ராயவர்கள் கழல்காண்பரி தாயபிரான்
தெண்டிரை நீர்வயல்சூழ் திருக்கோளிலி யெம்பெருமான்
அண்டம தாயவனே யவையட்டித் தரப்பணியே. ௯

கொல்லை வளம்புறவிற் றிருக்கோளிலி மேயவனை
நல்லவர் தாம்பரவுந் திருநாவல வூரனவன்
நெல்லிட வாட்கள்வேண்டி நினைந்தேத்திய பத்தும்வல்லார்
அல்லல் களைந்துலகி னண்டர்வானுல காள்பவரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமிபெயர் - கோளிலியப்பர், தேவியார் - வண்டமர்பூங்குழலியம்மை.

திருவேகம்பந் திருமேற்றளி

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நொந்தா வொண்சுடரே நுனையேநி னைந்திருந்தேன்
வந்தாய் போயறியாய் மனமேபு குந்துநின்ற
சிந்தா யெந்தைபிரான் றிருமேற்றளியுறையும்
எந்தா யுன்னையல்லா லினியேத்த மாட்டேனே. ௧

ஆட்டான் பட்டமையா லடியார்க்குத் தொண்டுபட்டுக்
கேட்டேன் கேட்பதெல்லாம் பிறவாமை கேட்டொழிந்தேன்

சேட்டார் மாளிகைசூழ் திருமேற்ற ளியுறையும்
மாட்டே யுன்னையல்லால் மகிழ்ந்தேத்த மாட்டேனே. உ

மோரூந் தோரொருகால் நினையாதி ருந்தாலும்
வேறு வந்தென்னுள்ளம் புகவல்ல மெய்ப்பொருளே
சேறார் தண்கழனித் திருமேற்ற ளியுறையும்
ஏறே யுன்னையல்லா லினியேத்த மாட்டேனே. ௩

உற்றார் சுற்றமெனு மதுவிட்டு நுன்னடைந்தேன்
எற்று லென்குறைவென் னிடரைத்து றந்தொழிந்தேன்
செற்றாய் மும்மதிலுந் திருமேற்ற ளியுறையும்
பற்றே நுன்னையல்லால் பணிந்தேத்த மாட்டேனே. ௪

எம்மா னெம்மனையென் றவரிட்டி றந்தொழிந்தார்
மெய்ம்மா லாயினதீர்த் தருள்செய்யு மெய்ப்பொருளே
மைம்மா வீருரியாய் கனமேற்ற ளியுறையும்
பெம்மா னுன்னையல்லால் பெரிதேத்த மாட்டேனே. ௫

நானே லுன்னடியே நினைந்தேனி னைதலுமே
ஊனே ரிவ்வுடலம் புகுந்தாயெ ணெண்சுடரே
தேனே யின்னமுதே திருமேற்ற ளியுறையும்
கோனே யுன்னையல்லாற் குளிர்ந்தேத்த மாட்டேனே. ௬

கையார் வெஞ்சிலைநா ணதன்மேற் சரங்கோத்த
எய்தாய் மும்மதிலும் மெரியுண்ண வெம்பெருமான்
செய்யார் பைங்கமலத் திருமேற்ற ளியுறையும்
ஐயா வுன்னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே. ௭

விரையார் கொன்றையினாய் விமலாவினி யுன்னையல்லால்
உரையே னுவதனு லுடலில்லுயி ருள்ளளவும்
திரையார் தண்கழனித் திருமேற்ற ளியுறையும்
அரையா வுன்னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே. ௮

நிலையாய் நின்னடியே நினைந்தேனி னைதலுமே
தலைவா நின்னினையப் பணித்தாய்ச லமொழிந்தேன்
சிலையார் மாமதில்சூழ் திருமேற்ற ளியுறையும்
மலையே யுன்னையல்லால் மகிழ்ந்தேத்த மாட்டேனே. ௯

பாரூர் பல்லவனூர் மதிற்காஞ்சி மாநகர்வாய்ச்
சீரூ ரும்புறவிற் றிருமேற்ற ளிச்சிவனை
ஆரூ ரன்னடியா னடித்தொண்ட னூரன்சொன்ன
சீரூர் பாடல்வல்லார் சிவலோகஞ் சேர்வாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் தொண்டைநாட்டிலுள்ளது. சுவாமிபெயர் - திருமேற் றளியீசுவரர், தேவியார் - திருமேற்றளிநாயகி.

திருப்பழமண்ணிப்படிக்கரை

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னவ னெங்கள்பிரான் முதல்காண்பரி தாயபிரான்
சென்னியி லெங்கள்பிரான் றிருநீலமி டற்றெம்பிரான்
மன்னிய வெங்கள்பிரான் மறைநான்குங்கல் லால்நிழற்கீழ்ப்
பன்னிய வெங்கள்பிரான் பழமண்ணிப் படிக்கரையே. க

அண்ட கபாலஞ்சென்னி யடிமேலல ரிட்டுநல்ல
தொண்டங் கடிபரவித் தொழுதேத்திநின் றாடுமிடம்
வெண்டிங்கள் வெண்மழுவன் விரையார்கதிர் மூவிலைய
பண்டங்கன் மேயவிடம் பழமண்ணிப் படிக்கரையே. உ

ஆடுமி னன்புடையீ ரடிக்காட்பட்ட தூளிகொண்டு
சூடுமின் றொண்டருள்ளீ ருமரோடெமர் சூழவந்து
வாடுமிவ் வாழ்க்கைதன்னை வருந்தாமற் றிருந்தச்சென்று
பாடுமின் பத்தருள்ளீர் பழமண்ணிப் படிக்கரையே. ங

அடுதலை யேபுரிந்தா னவையந்தர மூவெயிலும்
கெடுதலை யேபுரிந்தான் கிளருஞ்சிலை நாணியிற்கோல்
அடுதலை யேபுரிந்தான் அரிகான்றிட்ட வெச்சில்வெள்ளைப்
படுதலை யேபுரிந்தான் பழமண்ணிப் படிக்கரையே. ச

உங்கைக ளாற்கூப்பி யுகந்தேத்தித் தொழுமின்றொண்டீர்
மங்கையொர் கூறுடையான் வானோர்முத லாயபிரான்

அங்கையில் வெண்மழுவன் அலையார்கதிர் மூவிலைய
பங்கய பாதனிடம் பழமண்ணிப் படிக்கரையே. ரு

செடிபடத் தீவிளைத்தான் சிலையார்மதிற் செம்புனஞ்சேர்
கொடிபடு மூரிவெள்ளை யெருதேற்றையு மேற்கொண்டான்
கடியவன் காலன்றன்னைக் கறுத்தான்கழற் செம்பவளப்
படியவன் பாசுபதன் பழமண்ணிப் படிக்கரையே. சு

கடுத்தவன் றேர்கொண்டோடிக் கயிலாயநன் மாமலையை
எடுத்தவ னீரைந்துவா யரக்கன்முடி பத்தலற
விடுத்தவன் கைநரம்பால் வேதகீதங்கள் பாடலுறப்
படுத்தவன் பால்வெண்ணீற்றன் பழமண்ணிப் படிக்கரையே. எ

திரிவன மும்மதிலும் மெரித்தானிமை யோர்பெருமான்
அரியவ * னட்டபுட்ப மவைகொண்டடி போற்றிநல்ல
கரியவ னான்முகனும் அடியும்முடி காண்பரிய
பரியவன் பாசுபதன் பழமண்ணிப் படிக்கரையே. அ

வெற்றரைக் கற்றமணும் விரையாதுவிண் டாலமுண்ணும்
துற்றரைத் துற்றறுப்பான் றுன்னவாடைத் தொழிலுடையீர்
பெற்றரைப் பித்தரென்று கருதேன்மின் படிக்கரையுள்
பற்றரைப் பற்றிநின்று பழிபாவங்கள் தீர்மின்களே. கூ

பல்லுயிர் வாழுந்தெண்ணீர்ப் பழமண்ணிப் படிக்கரையை
அல்லியந் தாமரைத்தா ராரூர னுரைத்ததமிழ்
சொல்லுதல் கேட்டல்வல்லா ரவர்க்குந் தமர்க்குங்கிளைக்கும்
எல்லியு நண்பகலு மிடர்கூருத லில்லையன்றே. கO

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - நீலகண்டேசர், தேவியார் - அமிர்தகரவல்லி.

---

*அஷ்ட புட்பமாவன:—புன்னை - வெள்ளிருக்கு - சண்பகம் - நந்தியாவர்த்தம் - நீலோற்பலம் - பாதிரி - அலரி - செந்தாமரை என்னும் புட்பங்களாம். இவை புலரி முதலிய காலங்களிற் சாத்தும் அஷ்ட புட்பம். மற்றுமுள்ளவைகளைப் புட்பவிதியிற் காண்க.

திருக்கழிப்பாலை

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செடியேன் றீவினையிற் றடுமாற்றங் கண்டாலும்
அடியா னவவெனு தொழிதல் தகவாமே
முடிமேல் மாமதியும் மரவுமு டன்றுயிலும்
வடிவே தாமுடையார் மகிழுங்கழிப் பாலையதே. க

எங்கே னுமிருந்துன் னடியேனுனை நினைந்தால்
அங்கே வந்தென்னொடு முடனுகி நின்றருளி
இங்கே யென்வினையை யறுத்திட் டெனையாளுங்
கங்கா நாயகனே கழிப்பாலை மேயானே. உ

ஒறுத்தாய் நின்னருளி லடியேன் பிழைத்தனகள்
பொறுத்தா யெத்தனையுந் நாயேனைப் பொருட்படுத்திச்
செறுத்தாய் வேலைவிட மறியாம லுண்டுகண்டங்
கறுத்தாய் தண்கழனிக் கழிப்பாலை மேயானே. ௩

சுரும்பார் விண்டமல ரவைதூவித் தூங்குகண்ணீர்
அரும்பா நிற்குமனத் தடியாரொடு மன்புசெய்வன்
விரும்பே னுன்னையல்லா லொருதெய்வ மென்மனத்தால்
கரும்பா ருங்கழனிக் கழிப்பாலை மேயானே. ச

ஒழிப்பா யென்வினையை யுகப்பாய் முனிந்தருளித்
தெழிப்பாய் மோதுவிப்பாய் விலையாவ ணமுடையாய்
கழிப்பால் கண்டடங்கச் சுழியேந்து மாமறுகிற்
கழிப்பா லைமருவுங் கனலேந்து கையானே. ரு

ஆர்த்தா யாடரவை யரையார்புலி யதண்மேற்
போர்த்தா யானையின்தோ லுரிவை புலால்நாறக்
காத்தாய் தொண்டுசெய்வார் வினைக ளவைபோகப்
பார்த்தா னுக்கிடமாம் பழியில்கழிப் பாலையதே. சு

பருத்தாள் வன்பகட்டைப் படமாகமுன் பற்றியதள்
உரித்தா யானையின்தோ லுலகந்தொழு முத்தமனே

எரித்தாய் முப்புரமு மிமையோர்க ளிடர்கடியுங்
கருத்தார் தண்கழனிக் கழிப்பாலை மேயானே. எ

படைத்தாய் ஞாலமெலாம் படர்புன்சடை யெம்பரமா
உடைத்தாய் வேள்விதனை யுமையாளையோர் கூறுடையாய்
அடர்த்தாய் வல்லரக்கன் தலைபத்தொடு தோணெரியக்
கடற்சா ருங்கழனிக் கழிப்பாலை மேயானே. அ

பொய்யா நாவதனாற் புகழ்வார்கள் மனத்தினுள்ளே
மெய்யே நின்றெரியும் விளக்கேயொத்த தேவர்பிரான்
செய்யா னுங்கரிய நிறத்தானுந் தெரிவரியான்
மையார் கண்ணியொடு மகிழ்வான்கழிப் பாலையதே. கூ

பழிசே ரில்புகழான் பரமன் பரமேட்டி
கழியார் செல்வமல்குங் கழிப்பாலை மேயானைத்
தொழுவா னாவலர்கோ னாரூ ரனுரைத்ததமிழ்
வழுவா மாலைவல்லார் வானோருல காள்பவரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - பால்வண்ண நாதர், தேவியார் - வேதநாயகியம்மை.

திருமழபாடி

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை யரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர்கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழபாடியுண் மாணிக்கமே
அன்னே யுன்னையல்லா லினியாரை நினைக்கேனே. க

கீளார் கோவணமுந் திருநீறுமெய் பூசியுன்றன்
தாளே வந்தடைந்தேன் தலைவாவெனை யேன்றுகொள்நீ

வாளார் கண்ணிபங்கா மழபாடியுண் மாணிக்கமே
கேளா நின்னையல்லா லினியாரை நினைக்கேனே. உ

எம்மா னெம்மனையென் றனக்கெட்டனைச் சார்வாகார்
இம்மா யப்பிறவி பிறந்தேயிறந் தெய்த்தொழிந்தேன்
மைம்மாம் பூம்பொழில்சூழ் மழபாடியுண் மாணிக்கமே
அம்மா னின்னையல்லா லினியாரை நினைக்கேனே. ங

பண்டே நின்னடியே னடியாரடி யார்கட்கெல்லாம்
தொண்டே பூண்டொழிந்தேன் தொடராமைத் துரிசறுத்தேன்
வண்டார் பூம்பொழில்சூழ் மழபாடியுண் மாணிக்கமே
அண்டா நின்னையல்லா லினியாரை நினைக்கேனே. ச

கண்ணு யேழுலகுங் கருத்தாய அருத்தமுமாய்ப்
பண்ணு ரின்தமிழாய்ப் பரமாய பரஞ்சுடரே
மண்ணுர் பூம்பொழில்சூழ் மழபாடியுண் மாணிக்கமே
அண்ணு நின்னையல்லா லினியாரை நினைக்கேனே. ரு

நாளார் வந்தணுகி நலியாமுன நின்றனக்கே
ஆளா வந்தடைந்தே னடியேனையு மேன்றுகொள்நீ
மாளா நாளருளு மழபாடியுண் மாணிக்கமே
ஆளா நின்னையல்லா லினியாரை நினைக்கேனே. சு

சந்தா ருங்குழையாய் சடைமேற்பிறை தாங்கிநல்ல
வெந்தார் வெண்பொடியாய் விடையேறிய வித்தகனே
மைந்தார் சோலைகள்சூழ் மழபாடியுண் மாணிக்கமே
எந்தாய் நின்னையல்லா லினியாரை நினைக்கேனே. எ

வெய்ய விரிசுடரோன் மிகுதேவர்க ணங்களெல்லாம்
செய்ய மலர்களிட மிகுசெம்மையுள் நின்றவனே
மையார் பூம்பொழில்சூழ் மழபாடியுண் மாணிக்கமே
ஐயா நின்னையல்லா லினியாரை நினைக்கேனே. அ

நெறியே நின்மலனே நெடுமாலயன் போற்றிசெய்யும்
குறியே நீர்மையனே கொடியேரிடை யாள்தலைவா

மறிசே ரங்கையனே மழபாடியுண் மாணிக்கமே
அறிவே நின்னையல்லா லினியாரை நினைக்கேனே. கூ

ஏரார் முப்புரமு மெரியச்சிலை தொட்டவனை
வாரார் கொங்கையுடன் மழபாடியுண் மேயவனைச்
சீரார் நாவலர்கோ னூரூர னுரைத்ததமிழ்
பாரோ ரேத்தவல்லார் பரலோகத் திருப்பாரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - வச்சிரத்தம் பேசுவரர், தேவியார் - அழகாம்பிகையம்மை.

திருமுதுகுன்றம்

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்செய்த மேனியினீர் புலித்தோலை யரைக்கசைத்தீர்
முன்செய்த மூவெயிலு மெரித்தீர்முது குன்றமர்ந்தீர்
மின்செய்த நுண்ணிடையாள் பரவையிவள் தன்முகப்பே
என்செய்த வாறடிகே ளடியேனிட் டளங்கெடவே. க

உம்பரும் வானவரும் முடனேநிற்க வேயெனக்குச்
செம்பொனைத் தந்தருளித் திகழும்முது குன்றமர்ந்தீர்
வம்பம ருங்குழலாள் பரவையிவள் வாடுகின்றாள்
எம்பெரு மானருளீ ரடியேனிட் டளங்கெடவே. உ

பத்தா பத்தர்களுக் கருள்செய்யும் பரம்பரனே
முத்தா முக்கணனே முதுகுன்ற மமர்ந்தவனே
மைத்தா ருந்தடங்கண் பரவையிவள் வாடாமே
அத்தா தந்தருளா யடியேனிட் டளங்கெடவே. ௩

மங்கையொர் கூறமர்ந்தீர் மறைநான்கும் விரித்துகந்தீர்
திங்கள் சடைக்கணிந்தீர் திகழும்முது குன்றமர்ந்தீர்

கொங்கைநல் லாள்பரவை குணங்கொண் டிருந்தாள்முகப்பே
அங்கண னேயருளா யடியேனிட் டளங்கெடவே. ச

மையா ரும்மிடற்றாய் மருவார்புர மூன்றெரித்த
செய்யார் மேனியனே திகழும்முது குன்றமர்ந்தாய்
பையா ரும்மரவே ரல்குலாளிவள் வாடுகின்றாள்
ஐயா தந்தருளா யடியேனிட் டளங்கெடவே. ரு

நெடியோ னுன்முகனு மிரவியொடு மிந்திரனும்
முடியால் வந்திறைஞ்ச முதுகுன்ற மமர்ந்தவனே
படியா ரும்மியலாள் பரவையிவள் தன்முகப்பே
அடிகேள் தந்தருளீ ரடியேனிட் டளங்கெடவே. சா

கொந்தண வும்பொழில்சூழ் குளிர்மாமதில் மாளிகைமேல்
வந்தண வும்மதிசேர் சடைமாமுது குன்றுடையாய்
பந்தண வும்விரலாள் பரவையிவள் தன்முகப்பே
அந்தண னேயருளா யடியேனிட் டளங்கெடவே. எ

பரசா ருங்கரவா பதினெண்கண முஞ்சூழ
முரசார் வந்ததிர முதுகுன்ற மமர்ந்தவனே
விரைசே ருங்குழலாள் பரவையிவள் தன்முகப்பே
அரசே தந்தருளா யடியேனிட் டளங்கெடவே. அ

ஏத்தா திருந்தறியே னிமையோர்தனி நாயகனே
மூத்தா யுலகுக்கெல்லா முதுகுன்ற மமர்ந்தவனே
பூத்தா ருங்குழலாள் பரவையிவள் தன்முகப்பே
கூத்தா தந்தருளாய் கொடியேனிட் டளங்கெடவே. கூ

பிறையா ருஞ்சடையெம் பெருமானரு ளாயென்று
முறையால் வந்தமரர் வணங்கும்முது குன்றர்தம்மை
மறையார் தங்குரிசில் வயல்நாவலா ரூரன்சொன்ன
இறையார் பாடல்வல்லார்க் கெளிதாஞ்சிவ லோகமதே. கய

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்ற மென்னும் விருத்தாசலத்தில் திங்களணிந்த சங்க ரனார் அருளிச்செய்த பொன்னை மணிமுத்தா நதியிலிட்டுப் போய்த்

திருவாரூர்க் கமலாலய மென்னுந் திருக்குளத்தி லிறங்கிக் கையால் தடவும்போ தோதிய திருப்பதிகம். அங்ஙனந் தடவுங்கால் "ஏத்தா திருந்தறியே" னென்னுந் தேவார மோதுகையில் பொன் அகப்பட்டது.

இத்தலம் நடுநாட்டிலுள்ளது - இதுவே விருத்தாசலம். சுவாமி பெயர் - பழமலைநாதர். தேவியார் - பெரியநாயகியம்மை.

திருக்காளத்தி

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செண்டா டும்விடையாய் சிவனேயென் செழுஞ்சுடரே
வண்டா ருங்குழலா ளுமைபாக மகிழ்ந்தவனே
கண்டார் காதலிக்குங் கணநாதனெங் காளத்தியாய்
அண்டா வுன்னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே. க

இமையோர் நாயகனே யிறைவாவென் னிடர்த்துணையே
கமையார் கருணையினாய் கருமாமுகில் போன்மிடற்றாய்
உமையோர் கூறுடையா யுருவேதிருக் காளத்தியுள்
அமைவே யுன்னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே. உ

படையார் வெண்மழுவாய் பகலோன்பல் லுகுத்தவனே
விடையார் வேதியனே விளங்குங்குழைக் காதுடையாய்
கடையார் மாளிகைசூழ் கணநாதனெங் காளத்தியாய்
உடையா யுன்னையல்லா லுகந்தேத்த மாட்டேனே. ங

மறிசேர் கையினனே மதமாவுரி போர்த்தவனே
குறியே யென்னுடைய குருவேயுன்குற் றேவல்செய்வேன்
நெறியே நின்றடியார் நினைக்குந்திருக் காளத்தியுள்
அறிவே யுன்னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே. ச

செஞ்சே லன்னகண்ணார் திறத்தேகிடந் துற்றலறி
நஞ்சே னுனடியே னலமொன்றறி யாமையினல்

அஞ்சே னுனொருகாற் றொழுதேன்திருக் காளத்தியாய்
அஞ்சா துன்னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே. ரு

பொய்யவ னடியேன் புகவேநெறி யொன்றறியேன்
செய்யவ னாகிவந் திடாரனவை தீர்த்தவனே
மெய்யவ னேதிருவே விளங்குந்திருக் காளத்தியென்
ஐயநுன் றன்னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே. சு

கடியேன் காதன்மையாற் கழற்போதறி யாதவென்னுள்
குடியாக் கோயில்கொண்ட குளிர்வார்சடை யெங்குழகா
முடியால் வானவர்கள் முயங்குந்திருக் காளத்தியாய்
அடியே னுன்னையல்லா லறியேன்மற் றொருவரையே. எ

நீரூர் மேனியனே நிமலாநினை யன்றிமற்றுக்
கூறே னுவதனுற் கொழுந்தேயென் குணக்கடலே
பாரூர் வெண்டலையிற் பலிகொண்டுழல் காளத்தியாய்
ஏறே யுன்னையல்லா லினியேத்த மாட்டேனே. அ

தளிர்போல் மெல்லடியாள் தனையாகத் தமர்ந்தருளி
எளிவாய் வந்தெனுள்ளம் புகுதவல்ல வெம்பெருமான்
களியார் வண்டறையுந் திருக்காளத்தி யுள்ளிருந்த
ஒளியே யுன்னையல்லா லினியொன்று முணரேனே. கூ

காரா ரும்பொழில்சூழ் கணநாதனெங் காளத்தியுள்
ஆரா வின்னமுதை யணிநாவலா ரூரன்சொன்ன
சீரூர் செந்தமிழ்கள் செப்புவார்வினை யாயினபோய்ப்
பேரா விண்ணுலகம் பெறுவார்பிழைப் பொன்றிலரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் தொண்டைநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - காளத்தி நாதர். தேவியார் - ஞானப்பூங்கோதையம்மை.

திருக்கற்குடி

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விடையா ருங்கொடியாய் வெறியார்மலர்க் கொன்றையினாய்
படையார் வெண்மழுவா பரமாய பரம்பரனே
கடியார் பூம்பொழில்சூழ் திருக்கற்குடி மன்னிநின்ற
அடிகே ளெம்பெருமா னடியேனையு மஞ்சலென்னே. க

மறையோர் வானவருந் தொழுதேத்தி வணங்கநின்ற
இறைவா வெம்பெருமா னெனக்கின்னமு தாயவனே
கறையார் சோலைகள்சூழ் திருக்கற்குடி மன்னிநின்ற
அறவா அங்கணனே யடியேனையு மஞ்சலென்னே. உ

சிலையால் முப்புரங்கள் பொடியாகச் சிதைத்தவனே
மலைமேல் மாமருந்தே மடமாதிடங் கொண்டவனே
கலைசேர் கையினனே திருக்கற்குடி மன்னிநின்ற
அலைசேர் செஞ்சடையா யடியேனையு மஞ்சலென்னே. ௩

செய்யார் மேனியனே திருநீல மிடற்றினனே
மையார் கண்ணிபங்கா மதயானை யுரித்தவனே
கையார் சூலத்தினாய் திருக்கற்குடி மன்னிநின்ற
ஐயா எம்பெருமா னடியேனையு மஞ்சலென்னே. ச

சந்தார் வெண்குழையாய் சரிகோவண ஆடையனே
பந்தா ரும்விரலா ளொருபாக மமர்ந்தவனே
கந்தார் சோலைகள்சூழ் திருக்கற்குடி மன்னிநின்ற
எந்தா யெம்பெருமா னடியேனையு மேன்றுகொள்ளே. ரு

அரையார் கீளொடுகோ வணமு மரைக்கசைத்து
விரையார் கொன்றையுடன் விளங்கும் பிறைமேலுடையாய்
கரையா ரும்வயல்சூழ் திருக்கற்குடி மன்னிநின்ற
அரையா எம்பெருமா னடியேனையு மஞ்சலென்னே. சா

பாரோர் விண்ணவரும் பரவிப்பணிந் தேத்தநின்ற
சீரார் மேனியனே திகழ்நீல மிடற்றினனே

காரார் பூம்பொழில்சூழ் திருக்கற்குடி மன்னிநின்ற
ஆரா இன்னமுதே யடியேனையு மஞ்சலென்னே. எ

நிலனே நீர்வளிதீ நெடுவானக மாகிநின்ற
புலனே புண்டரிகத் தயன்மாலவன் போற்றிசெய்யும்
கனலே கற்பகமே திருக்கற்குடி மன்னிநின்ற
அனல்சேர் கையினனே யடியேனையு மஞ்சலென்னே. அ

வருங்கா லன்னுயிரை மடியத்திரு மெல்விரலால்
பெரும்பா லன்றனக்காய்ப் பிரிவித்த பெருந்தகையே
கரும்பா ரும்வயல்சூழ் திருக்கற்குடி மன்னிநின்ற
விரும்பா வெம்பெருமா னடியேனையும் வேண்டுதியே. கூ

அலையார் தண்புனல்சூழ்ந் தழகாகி விழவமரும்
கலையார் மாதவர்சேர் திருக்கற்குடிக் கற்பகத்தைச்
சிலையார் வாணுதலாள் நல்லசிங்கடி யப்பனுரை
விலையார் மாலைவல்லார் வியன்மூவுல காள்பவரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - முத்தீசர் - தேவியார் - அஞ்சனாக்ஷியம்மை.

திருக்கடவூர்

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொடியார் மேனியனே புரிநூலொரு பாற்பொருந்த
வடியார் மூவிலைவேல் வளர்கங்கையின் மங்கையொடுங்
கடியார் கொன்றையனே கடவூர்தனுள் வீரட்டத்தெம்
அடிகே ளென்னமுதே யெனக்கார்துணை நீயலதே. க

பிறையா ருஞ்சடையாய் பிரமன்றலை யிற்பலிகொள்
மறையார் வானவனே மறையின்பொரு ளானவனே

கறையா ரும்மிடற்றாய் கடவூர்தனுள் வீரட்டத்தெம்
இறைவா என்னமுதே யெனக்கார்துணை நீயலதே. உ

அன்றா லின்னிழற்கீ ழறநால்வர்க் கருள்புரிந்து
கொன்றாய் காலனுயிர் கொடுத்தாய்மறை யோனுக்குமான்
கன்றா ருங்கரவா கடவூர்த்திரு வீரட்டத்துள்
என்றா தைபெருமா னெனக்கார்துணை நீயலதே. ந

போரா ருங்கரியின் னுரிபோர்த்துப்பொன் மேனியின்மேல்
வாரா ரும்முலையா ளொருபாக மகிழ்ந்தவனே
காரா ரும்மிடற்றாய் கடவூர்தனுள் வீரட்டானத்
தாரா வென்னமுதே யெனக்கார்துணை நீயலதே. ச

மையார் கண்டத்தினாய் மதமாவுரி போர்த்தவனே
பொய்யா தென்னுயிருட் புகுந்தாயின்னம் போந்தறியாய்
கையா ராடரவா கடவூர்தனுள் வீரட்டத்தெம்
ஐயா என்னமுதே யெனக்கார்துணை நீயலதே. ரு

மண்ணீர் தீவெளிகால் வருபூதங்க ளாகிமற்றும்
பெண்ணோ டாணலியாய்ப் பிறவாவுரு வானவனே
கண்ணா ருண்மணியே கடவூர்தனுள் வீரட்டத்தெம்
அண்ணா என்னமுதே யெனக்கார்துணை நீயலதே. சு

எரியார் புன்சடைமே லிளநாக மணிந்தவனே
நரியா ருஞ்சுடலை நகுவெண்டலை கொண்டவனே
கரியா ரீருரியாய் கடவூர்தனுள் வீரட்டத்தெம்
அரியா யென்னமுதே யெனக்கார்துணை நீயலதே. எ

வேறா வுன்னடியேன் விளங்குங்குழைக் காதுடையாய்
தேறே னுன்னையல்லாற் சிவனேயென் செழுஞ்சுடரே
காறூர் வெண்மருப்பா கடவூர்த்திரு வீரட்டத்துள்
ஆரூர் செஞ்சடையா யெனக்கார்துணை நீயலதே. அ

அயனோ டன்றரியும் அடியும்முடி காண்பரிய
பயனே யெம்பரனே பரமாய பரஞ்சுடரே
கயமா ருஞ்சடையாய் கடவூர்த்திரு வீரட்டத்துள்
அயனே யென்னமுதே யெனக்கார்துணை நீயலதே. கூ

காரா ரும்பொழில்சூழ் கடவூர்த்திரு வீரட்டத்துள்
ஏரா ரும்மிறையைத் துணையாவெழில் நாவலர்கோன்
ஆரூ ரன்னடியா னடித்தொண்ட னுரைத்ததமிழ்
பாரோ ரேத்தவல்லார் பரலோகத் திருப்பாரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - அமிர்தகடேசர். தேவியார் - அபிராமியம்மை.

திருக்குருகாவூர்

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தனை யாமாற்றை யறிந்திலே னெம்பெருமான்
பித்தரே யென்றும்மைப் பேசுவார் பிறரெல்லாம்
முத்தினை மணிதன்னை மாணிக்க முளைத்தெழுந்த
வித்தனே குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே. க

ஆவியைப் போகாமே தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்டாய்
வாவியிற் கயல்பாயக் குளத்திடை மடைதோறுங்
காவியுங் குவளையுங் கமலஞ்செங் கழுநீரும்
மேவிய குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே. உ

பாடுவார் பசிதீர்ப்பாய் பரவுவார் பிணிகளைவாய்
ஓடுநன் கலனாக வுண்பலிக் குழல்வானே
காடுநல் லிடமாகக் கடுவிருள் நடமாடும்
வேடனே குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே. ங

வெப்பொடு பிணியெல்லாந் தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்டாய்
ஒப்புடை யொளிநீல மோங்கிய மலர்ப்பொய்கை
அப்படி யழகாய அணிநடை மடவன்னம்
மெய்ப்படு குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே. ச

வரும்பழி வாராமே தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்டாய்
சுரும்புடை மலர்க்கொன்றைச் சுண்ணவெண் ணீற்றானே
அரும்புடை மலர்ப்பொய்கை யல்லியும் மல்லிகையும்
விரும்பிய குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே. ரு

பண்ணிடைத் தமிழொப்பாய் பழத்தினிற் சுவையொப்பாய்
கண்ணிடை மணியொப்பாய் கடுவிருட் சுடரொப்பாய்
மண்ணிடை யடியார்கள் மனத்திடர் வாராமே
விண்ணிடைக் குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே. சு

போந்தனை தரியாமே நமன்றமர் புகுந்தென்னை
நோந்தனை செய்தாலு நுன்னல தறியேனுன்
சாந்தனை வருமேலுந் தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்ட
வேந்தனே குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே. எ

மலக்கில்நின் னடியார்கள் மனத்திடை மால்தீர்ப்பாய்
சலச்சலம் மிடுக்குடைய தருமனூர் தமரென்னைக்
கலக்குவான் வந்தாலுங் கடுந்துயர் வாராமே
விலக்குவாய் குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே. அ

படுவிப்பா யுனக்கேயாட் பலரையும் பணியாமே
தொடுவிப்பாய் துகிலொடுபொன் தோலுடுத் துழல்வானே
கெடுவிப்பா யல்லாதார் கேடிலாப் பொன்னடிக்கே
விடுவிப்பாய் குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே. கூ

வளங்கனி பொழின்மல்கு வயலணிந் தழகாய
விளங்கொளி குருகாவூர் வெள்ளடை யுறைவானை
இளங்கிளை யாரூரன் வனப்பகை யவளப்பன்
உளங்குளிர் தமிழ்மாலை பத்தர்கட் குரையாமே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - வெள்ளிடையப்பர். தேவியார் - காவியங்கண்ணியம்மை.

திருக்கருப்பறியலூர்

பண் – நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிம்மாந்து சிம்புளித்துச் சிந்தையினில் வைத்துகந்து திறம்பா வண்ணம், கைம்மாவி னுரிவைபோர்த் துமைவெருவக் கண்டானைக் கருப்ப றியலூர்க், கொய்ம்மாவின் மலர்ச்சோலைக் குயில்பாட மயி லாடுங் கொகுடிக் கோயில், எம்மானை மனத்தினால் நினைந்தபோ தவர் நமக் கினிய வாறே. க

நீற்றுரு மேனியராய் நினைவார்தம் உள்ளத்தே நிறைந்து தோன்றும் காற்றானைத் தீயானைக் கதிரானை மதியானைக் கருப்ப றியலூர்க் [யில் கூற்றானைக் கூற்றுதைத்துக் கோல்வளையா ளவளோடுங் கொகுடிக் கோ ஏற்றானை மனத்தினால் நினைந்தபோ தவர்நமக் கினிய வாறே. உ

முட்டாமே நாடோறும் நீர்மூழ்கிப் பூப்பறித்து மூன்று போதும் கட்டார்ந்த விண்டைகொண் டடிசேர்த்து மந்தணர்தங் கருப்ப றியலூர்க் கொட்டாட்டுப் பாட்டாகி நின்றானைக் குழகனைக் கொகுடிக் கோயில் எட்டான மூர்த்தியை நினைந்தபோ தவர்நமக் கினிய வாறே. ங

விருந்தாய சொன்மாலை கொண்டேத்தி வினைபோக வேலி தோறும் கருந்தாள வாழைமேற் செங்கனிகள் தேன்சொரியுங் கருப்ப றியலூர்க் குருந்தாய முள்ளெயிற்றுக் கோல்வளையா ளவளோடுங் கொகுடிக்கோயில் இருந்தானை மனத்தினால் நினைந்தபோ தவர்நமக் கினிய வாறே. ச

பொடியேறு திருமேனிப் பெருமானைப் பொங்கரவக் கச்சை யானைக், கடிநாறு பூம்பொய்கைக் கயல்வாளை குதிகொள்ளுங் கருப்ப றியலூர்க், கொடியேறி வண்டினமுந் தண்டேனும் பண்செய்யுங் கொகுடிக் கோயில், அடியேறு கழலானை நினைந்தபோ தவர்நமக் கினிய வாறே. ரு

பொய்யாத வாய்மையாற் பொடிப்பூசிப் போற்றிசைத்துப் பூசைசெய்து கையினா லெரியோம்பி மறைவளர்க்கு மந்தணர்தங் கருப்ப றியலூர்க் கொய்யுலா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ மயிலாலுங் கொகுடிக் கோயில் ஐயனையென் மனத்தினால் நினைந்தபோ தவர்நமக் கினிய வாறே. சு

செடிகொணோ யுள்ளனவுந் தீவினையுந் தீர்ந்தொழியச் சிந்தை செய்ம்மின், கடிகொள்பூந் தடமண்டிக் கருமேதி கண்படுக்குங் கருப்ப றியலூர்க், கொடிகள்பூ நுண்ணிடையாள் கோல்வளையா ளவளோடுங் கொகுடிக் கோயில், அடிகளையென் மனத்தினால் நினைந்தபோ தவர் நமக் கினிய வாறே. எ

பறையாத வல்வினைகள் பறைந்தொழியப் பன்னாளும் பாடி யாடிக்
கறையார்ந்த கண்டத்த னெண்டோளன் முக்கண்ணன் கருப்ப றிய
குறையாத மறைநாவர் குற்றேவ லொழியாத கொகுடிக் கோயில் [லூர்க்
உறைவானை மனத்தினால் நினைந்தபோ தவர்நமக் கினிய வாறே. அ

சங்கேந்து கையானுந் தாமரையின் மேலானுந் தன்மை காணுக்
கங்கார்ந்த வார்சடைக ளுடையானை விடையானைக் கருப்ப றியலூர்க்
கொங்கார்ந்தபொழிற்சோலைசூழ்கனிகள்பலவுதிர்க்குங்கொகுடிக்கோயில்
எங்கோனை மனத்தினால் நினைந்தபோ தவர்நமக் கினிய வாறே. கூ

பண்டாழி னிசைமுரலப் பன்னாளும் பாவித்துப் பாடி யாடிக்
கண்டார்தங் கண்குளிருங் களிக்கமுகம் பூஞ்சோலைக் கருப்ப றியலூர்க்
குண்டாடுஞ் சமணருஞ் சாக்கியரும் புறங்கூறுங் கொகுடிக் கோயில்
எண்டோளெம் பெருமானை நினைந்தபோ தவர்நமக் கினிய வாறே. க௦

கலைமலிந்த தென்புலவர் கற்றோர்தம் மிடர்தீர்க்குங் கருப்ப றியலூர்க்
குலைமலிந்த கோட்டெங்கு மட்டொழுகும் பூஞ்சோலைக் கொகுடிக்கோ
இலைமலிந்த மழுவானை மனத்தி லன்புசெய் தின்ப மெய்தி [யில்
மலைமலிந்த தோளூரன் வனப்பகையப் பன்னுரைத்த வண்ட மிழ்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமிபெயர் - குற்றம்பொறுத்த நாதர். தேவியார் - கோல்வளையம்மை.

திரு இடையாற்றுத்தொகை

பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

மூந்தையூர் முதுகுன்றங் குரங்கணின் முட்டஞ்
சிந்தையூர் நன்றுசென் றடைவான் றிருவாரூர்
பந்தையூர் பழையாறு பழனம் பைஞ்ஞீலி
எந்தையூ ரெய்தமா னிடையா றிடைமருதே. க

சுற்றுமூர் சுழியல்திருச் சோபுரந் தொண்டர்
ஒற்றுமூ ரொற்றியூர் திருவூற லொழியாப்
பெற்றமேறி பெண்பாதி யிடம்பெண்ணைத் தெண்ணீர்
எற்றுமூ ரெய்தமா னிடையா றிடைமருதே. உ

கடங்களூர் திருக்காரிக் கரைகயி லாயம்
விடங்களூர் திருவெண்ணி யண்ணாமலை வெய்ய
படங்களூர் கின்றபாம் பரையான் பரஞ்சோதி
இடங்கொளூ ரெய்தமா னிடையா றிடைமருதே. ௩

கச்சையூர் காவங் கழுக்குன்றங் காரோணம்
பிச்சையூர் திரிவான் கடவூர் வடபேறூர்
கச்சியூர் கச்சி சிக்கல்நெய்த் தானமிழலை
இச்சையூ ரெய்தமா னிடையா றிடைமருதே. ச

நிறையனூர் நின்றியூர் கொடுங்குன்ற மமர்ந்த
பிறையனூர் பெருமூர் பெரும்பற்றப் புலியூர்
மறையனூர் மறைக்காடு வலஞ்சுழி வாய்த்த
இறைவனூ ரெய்தமா னிடையா றிடைமருதே. ரு

திங்களூர் திருவாதிரை யான்பட் டினமூர்
நங்களூர் நறையூர் நனிநாலிசை நாலூர்
தங்களூர் தமிழா னென்றுபா விக்கவல்ல
எங்களூ ரெய்தமா னிடையா றிடைமருதே. சு

கருக்கநஞ் சமுதுண்ட கல்லாலன் கொல்லேற்றன்
தருக்கருக் கினைச்செற் றுகந்தான்றன் முடிமேல்

எருக்கநாண் மலரிண்டை யுமத்த முஞ்சூடி
இருக்குமூ ரெய்தமா னிடையா றிடைமருதே. எ

தேசனூர் வினைதேய நின்றான் றிருஆக்கூர்
பாசனூர் பரமேட்டி பவித்திர பாவ
நாசனூர் நனிபள்ளி நள்ளாற்றை யமர்ந்த
ஈசனூ ரெய்தமா னிடையா றிடைமருதே. அ

பேறனூர் பிறைச்சென் னியினான் பெருவேளூர்
தேறனூர் திருமா மகள்கோன் றிருமாலோர்
கூறனூர் குரங்காடு துறைதிருக் கோவல்
ஏறனூ ரெய்தமா னிடையா றிடைமருதே. கூ

ஊறிவா யினநாடிய வன்றொண்ட னூரன்
தேறுவார் சிந்தைதே றுமிடஞ்செங் கண்வெள்ளே
றேறுவா ரெய்தமா னிடையா றிடைமருதைக்
கூறுவார் வினையெவ் விடமெய் குளிர்வாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் நடுநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - இடையாற்றுநாதர். தேவியார் - சிற்றிடைநாயகி.

திருக்கோடிக்குழகர்

பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

கடிதாய்க் கடற்காற்று வந்தெற்றக் கரைமேல்
குடிதானய லேயிருந் தாற்குற்ற மாமோ
கொடியேன் கண்கள்கண் டனகோடிக் குழகீர்
அடிகே ளுமக்கார் துணையாக விருந்தீரே. க

முன்றான் கடல்நஞ்ச முண்ட வதனாலோ
பின்றான் பரவைக் குபகாரஞ் செய்தாயோ
குன்றாப் பொழில்சூழ் தருகோடிக் குழகா
என்றான் றனியே யிருந்தா யெம்பிரானே. உ

மத்தம்மலி சூழ்மறைக் காடதன் றென்பால்
பத்தர்பலர் பாட விருந்த பரமா
கொத்தார்பொழில் சூழ்தரு கோடிக் குழகா
எத்தாற்றனி யேயிருந் தாயெம் பிரானே. ௩

காடேல்மிக வாலிது காரிகை யஞ்சக்
கூடிப்பொந்தி லாந்தைகள் கூகை குழற
வேடித்தொண்டர் சாலவுந் தீயர் சழக்கர்
கோடிக்குழ காவிடங் கோயில் கொண்டாயே. ௪

மையார் தடங்கண்ணி பங்காகங் கையாளும்
மெய்யாகத் திருந்தனள் வேறிட மில்லை
கையார் வளைக்காடு களோடு முடனாய்க்
கொய்யார் பொழிற்கோடி யேகோயில் கொண்டாயே. ௫

அரவேரல்கு லாளை யோர்பாக மமர்ந்து
மரவங்கமழ் மாமறைக் காடதன் தென்பால்
குரவம்பொழில் சூழ்தரு கோடிக் குழகா
இரவேதுணை யாயிருந் தாயெம் பிரானே. ௬

பறையுங் குழலும் மொலிபாட லியம்ப
அறையுங் கழலார்க்க நின்றாடு மமுதே
குறையாப் பொழில்சூழ் தருகோடிக் குழகா
இறைவாதனி யேயிருந் தாயெம் பிரானே. ௭

ஒற்றியூரென்ற வூனத்தி னாலது தானோ
அற்றப்பட வாரூர தென்றகன் றாயோ
முற்றாமதி சூடிய கோடிக் குழகா
எற்றாற்றனி யேயிருந் தாயெம் பிரானே. ௮

நெடியானொடு நான்முக னும்மறி வொண்ணாப்
படியான்பலி கொள்ளு மிடங்குடி யில்லை
கொடியார்பலர் வேடர்கள் வாழுங் கரைமேல்
அடிகேளன்ப தாயிடங் கோயில்கொண் டாயே. ௯

பாரூர்மலி சூழ்மறைக் காடதன் றென்பால்
ஏரார்பொழில் சூழ்தரு கோடிக் குழகை
ஆரூர னுரைத்தன பத்திவை வல்லார்
சீரார்சிவ லோகத் திருப்பவர் தாமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - அமிர்தகடநாதர். தேவியார் - மையார்தடங்கண்ணி.

நமக்கடிகளாகிய அடிகள்

பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

பாறுதாங்கிய காடரோபடு தலையரோமலைப் பாவையோர்
கூறுதாங்கிய குழகரோகுழைக் காதரோகுறுங் கோட்டிள
ஏறுதாங்கிய கொடியரோசுடு பொடியரோவிளங் கும்பிறை
ஆறுதாங்கிய சடையரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. ௧

இட்டிதாகவந் துரைமினோநுமக் கிசையுமாநினைந் தேத்துவீர்
கட்டிவாழ்வது நாகமோசடை மேலுநாறுக ரந்தையோ
பட்டியேறுகந் தேறரோபடு வெண்டலைப்பலி கொண்டுவந்
தட்டியாளவுங் கிற்பரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. ௨

ஒன்றிநீர்கள்வந் துரைமினோநுமக் கிசையுமாநினைந் தேத்துவீர்
குன்றிபோல்வதோ ருருவரோகுறிப் பாகிநீறுகொண் டணிவரோ
இன்றியேயில ராவரோவன்றி யுடையராயில ராவரோ
அன்றியேமிக வறவரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. ௩

தேனையாடுமுக் கண்ணரோமிகச் செய்யரோவெள்ளை நீற்றரோ
பால்நெய்ஆடலும் பயில்வரோதமைப் பற்றினார்கட்கு நல்லரோ
மானைமேவிய கண்ணினாள்மலை மங்கைநங்கையை யஞ்சவோர்
ஆனையீருரி போர்ப்பரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. ௪

கோணல்மாமதி சூடரோகொடு கொட்டிகாலர் கழலரோ
வீணைதானவர் கருவியோவிடை யேறுவேதமு தல்வரோ
நாணதாகவோர் நாகங்கொண்டரைக் கார்ப்பரோநல மார்தர
ஆணையாகநம் மடிகளோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. ரு

வந்துசொல்லுமின் மூடனேனுக்கு வல்லவாறினந் தேத்துவீர்
வந்தசாயினை யறிவரோதம்மை வாழ்த்தினூர்கட்கு நல்லரோ
புந்தியாலுரை கொள்வரோவன்றிப் பொய்யின்மெய்யுரைத் தாள்வரோ
அன்றியேமிக வறவரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. சு

மெய்யென்சொல்லுமின் நமரங்காளுமக் கிசையுமாறினந் தேத்துவீர்
கையிற்சூலம துடையரோகரி காடரோகறைக் கண்டரோ
வெய்யபாம்பரை யார்ப்பரோவிடை யேறரோகடை தோறுஞ்சென்
றையங்கொள்ளுமவ் வடிகளோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. எ

நீடுவாழ்பதி யுடையரோவய னெடியமாலுக்கு நெடியரோ
பாடுவாரையு முடையரோதமைப் பற்றினூர்கட்கு நல்லரோ
காடுதானரங் காகவேகைக ளெட்டினோடில யம்பட
ஆடுவாரெனப் படுவரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. அ

நமணநந்தியுங் கருமவீரனுந் தருமசேனனு மென்றிவர்
குமணமாமலைக் குன்றுபோல்நின்று தங்கள்கூறையொன் றின்றியே
ஞமணஞாஞண ஞாணஞோணமென் றோதியாரையு நாணிலா
அமணராற்பழிப் புடையரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. கூ

படிசெய்நீர்மையிற் பத்தர்காள்பணிந் தேத்தினேன்பணி யீரருள்
வடிவிலான்றிரு நாவலூரன் வனப்பகையப்பன் வன்றொண்டன்
செடியனாகிலுந் தீயனாகிலுந் தம்மையேமனஞ் சிந்திக்கும்
அடியனூரனை யாள்வரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகலூர்

பண் - கோல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மையேபுகழ்ந் திச்சைபேசினுஞ் சார்வினுந்தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மை யாளரைப் பாடாதேயெந்தை புகலூர்பாடுமின் புலவீர்காள்
இம்மையேதருஞ் சோறுங்கூறையு மேத்தலாமிடர் கெடலுமாம்
அம்மையேசிவ லோகமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. க

மிடுக்கிலாதானை வீமனேவிறல் விசயனேவில்லுக் கிவனென்று
கொடுக்கிலாதானைப் பாரியேயென்று கூறினுங்கொடுப் பாரிலை [காள்
பொடிக்கொள் மேனியெம் புண்ணியன்புக லூரைப்பாடுமின் புலவீர்
அடுக்குமேலம ருலகமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. உ

காணியேற்பெரி துடையனேகற்று நல்லனேசுற்ற நன்கிளை
பேணியேவிருந் தோம்புமேயென்று பேசினுங்கொடுப் பாரிலை
பூணிபூண்டுழப் புட்சிலம்புந்தண் புகலூர்பாடுமின் புலவீர்காள்
ஆணியாயம ருலகமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. ந

நரைகள்போந்துமெய் தளர்ந்துமூத்துடல் நடுங்கிநிற்குமிக் கிழவனை
வரைகள்போல்திர டோளனேயென்று வாழ்த்தினுங்கொடுப் பாரிலை
புரைவெள்ளேறுடைப் புண்ணியன்புக லூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள்
அரையனுயம ருலகமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. ச

வஞ்சநெஞ்சனை மாசழக்கனைப் பாவியைவழக் கில்லியைப்
பஞ்சதுட்டனைச் சாதுவேயென்று பாடினுங்கொடுப் பாரிலை [காள்
பொன்செய்செஞ்சடைப் புண்ணியன்புக லூரைப்பாடுமின் புலவீர்
நெஞ்சில்நோயறுத் துஞ்சுபோவதற் கியாதுமையுற வில்லையே. ரு

நலமிலாதானை நல்லனேயென்று நரைத்தமாந்தரை யிளையனே
குலமிலாதானைக் குலவனேயென்று கூறினுங்கொடுப் பாரிலை
புலமெலாம்வெறி கமழும்பூம்புக லூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள்
அலமராதம ருலகமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. சு

நோயனைத்தடந் தோளனேயென்று நொய்யமாந்தரை விழுமிய
தாயன்றேபுல வோர்க்கெலாமென்று சாற்றினுங்கொடுப் பாரிலை

போயுழன்றுகண் குழியாதேயெந்தை புகலூர்பாடுமின் புலவீர்காள்
ஆயமின்றிப்போ யண்டமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. எ

எள்விழுந்திடம் பார்க்குமாகிலு மீக்குமீகில னாகிலும்
வள்ளலேயெங்கள் மைந்தனேயென்று வாழ்த்தினுங்கொடுப் பாரிலை
புள்ளெலாஞ்சென்று சேரும்பூம்புக லூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள்
அள்ளற்பட்டழுந் தாதுபோவதற் கியாதுமையுற வில்லையே. அ

கற்றிலாதானைக் கற்றுநல்லனே காமதேவனை யொக்குமே
முற்றிலாதானை முற்றனேயென்று மொழியினுங்கொடுப் பாரிலை
பொத்திலாந்தைகள் பாட்டறாப்புக லூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள்
அத்தனாயம ருலகமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. கூ

தையலாருக்கோர் காமனேசால நலவழகுடை யையனே
கையுலாவிய வேலனேயென்று கழறினுங்கொடுப் பாரிலை
பொய்கைவாவியின் மேதிபாய்புக லூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள்
ஐயனாம ருலகமாள்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. கo

செறுவினிற்செழுங் கமலமோங்குதென் புகலூர்மேவிய செல்வனை
நறவம்பூம்பொழில் நாவலூரன்வ னப்பகையப்பன் சடையன்றன்
சிறுவன்வன்றொண்ட னூரன்பாடிய பாடல்பத்திவை வல்லவர்
அறவனாரடி சென்றுசேர்வதற் கியாதுமையுற வில்லையே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - அக்கினீசுரர். தேவியார் - கருந்தார்க்குழலியம்மை.

இத்திருப்பதிகம், பொன்வேண்டும் விருப்புடன் துதிசெய்தும் பரசிவனார் அருள்புரியாமையால் வெறுப்புடன் திருமடத்துக்கெழுந்தருளாமல் திருக்கோயிற் றிருப்பணிக்காக விருந்த செங்கற்களைப் பரப்பி அவையிற்றின் மேற் பள்ளிகொண்டு துயில்கூர்ந்து எழுந்தபோது கற்கள் கனகமா யிருக்கக்கண்டு மகிழ்ந்தோதப்பட்டது.

திருப்புறம்பயம்

பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

அங்கமோதியோ ராறைமேற்றளி நின்றும்போந்துவந் தின்னம்பர்த்
தங்கினேமையு மின்னதென்றில ரீசனுரெழு நெஞ்சமே
கங்குலேமங்கள் கொண்டுதேவர்க ளேத்திவானவர் தாந்தொழும்
பொங்குமால்விடை யேறிசெல்வப் புறம்பயந்தொழப் போதுமே. க

பதியுஞ்சுற்றமும் பெற்றமக்களும் பண்டையரல்லர் பெண்டிரும்
நிதியிலிம்மனை வாழும்வாழ்க்கையும் நினைப்பொழிமட நெஞ்சமே
மதியஞ்சேர்சடைக் கங்கையானிட மகிழும்மல்லிகை செண்பகம்
புதியபூமலர்ந் தெல்லிநாறும் புறம்பயந்தொழப் போதுமே. உ

புறந்திரைந்து நரம்பெழுந்து நரைத்துநீயுரை யாற்றளர்ந்
தறம்புரிந்து நினைப்பதாண்மை யரிதுகாணிஃ தறிதியேல்
திறம்பியாதெழு நெஞ்சமேசிறு காலைநாமுறு வாணியம்
புறம்பயத்துறை பூதநாதன் புறம்பயந்தொழப் போதுமே. ௩

குற்றொருவரைக் கூறைகொண்டு கொலைகள்சூழ்ந்த களவெலாம்
செற்றொருவரைச் செய்ததீமைக ளிம்மையேவருந் திண்ணமே
மற்றொருவரைப் பற்றிலேன்மற வாதெழுமட நெஞ்சமே
புற்றராவுடைப் பெற்றமேறி புறம்பயந்தொழப் போதுமே. ச

கள்ளிநீசெய்த தீமையுள்ளன பாவமும்பறை யும்படி
தெள்ளிதாவெழு நெஞ்சமேசெங்கண் சேவுடைச்சிவ லோகனூர்
துள்ளிவெள்ளிள வாளைபாய்வயற் றேன்றுதாமரைப் பூக்கள்மேல்
புள்ளிநள்ளிகள் பள்ளிகொள்ளும் புறம்பயந்தொழப் போதுமே. ரு

படையெலாம்பக டாரவாளிலும் பவ்வஞ்சூழ்ந்தர சாளிலும்
கடையெலாம்பிணைத் தேரைவால்கவ லாதெழுமட நெஞ்சமே
மடையெலாங்கழு நீர்மலர்ந்து மருங்கெலாங்கரும் பாடத்தேன்
புடையெலாமண நாறுசோலைப் புறம்பயந்தொழப் போதுமே. சு

முன்னைச்செய்வினை யிம்மையில்வந்து மூடுமாதலின் முன்னமே
என்னைநீதியக் காதெழுமட நெஞ்சமேயெந்தை தந்தையூர்

அன்னச்சேவலோ டேடிப்பேடைகள் கூடிச்சேரு மணிபொழில்
புன்னைக்கன்னி கழிக்கணுறும் புறம்பயந்தொழப் போதுமே. எ

மலமெலாமறு மிம்மையேமறு மைக்கும்வல்வினை சார்கிலா
சலமெலாமொழி நெஞ்சமேயெங்கள் சங்கரன்வந்து தங்குமூர்
கலமெலாங்கடன் மண்டுகாவிரி நங்கையாடிய கங்கைநீர்
புலமெலாமண்டிப் பொன்விளைக்கும் புறம்பயந்தொழப் போதுமே. அ

பண்டரியன செய்ததீமையும் பாவமும்பறை யும்படி
கண்டரியன கேட்டியேற்கவ லாதெழுமட நெஞ்சமே
தொண்டரியன பாடித்துள்ளிநின் றாடிவானவர் தாந்தொழும்
புண்டரீக மலரும்பொய்கைப் புறம்பயந்தொழப் போதுமே. கூ

துஞ்சியும்பிறந் துஞ்சிறந்துந் துயக்கறாத மயக்கிவை
அஞ்சியூரன் திருப்புறம்பயத் தப்பனைத்தமிழ்ச் சீரினால்
நெஞ்சினாலே புறம்பயந்தொழு துய்துமென்று நினைத்தன
வஞ்சியாதுரை செய்யவல்லவர் வல்லவானுல காள்வரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - சாக்ஷிவரதநாதர், தேவியார் - கரும்பன்னசொல்லம்மை.

திருப்பைஞ்ஞீலி

பண் - கோல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

காருலாவிய நஞ்சையுண்டிருள் கண்டர்வெண்டலை யோடுகொண்
டூரெலாந்திரிந் தென்செய்வீர்பலி யோரிடத்திலே கொள்ளுநீர்
பாரெலாம்பணிந் தும்மையேபர விப்பணியும்பைஞ் ஞீலியீர்
ஆரமாவது நாகமோசொலு மாரணீய விடங்கரே. க

சிலைத்துநோக்கும்வெள் ளேறுசெந்தழல் வாயபாம்பது மூசெனும்
பலிக்குநீர்வரும் போதுநுங்கையிற் பாம்புவேண்டா பிரானிரே

மலைத்தசங்கொடு வேங்கைகோங்கமு மன்னுகாரகில் சண்பகம்
அலைக்கும் பைம்புனல் சூழ்பைஞ்ஞீலியி லாரணீய விடங்கரே. உ

தூயவர்கண்ணும் வாயுமேனியுந் துன்னவாடை சுடலையில்
பேயோடாடலைத் தவிருநீரொரு பித்தரோவெம்பி ரானிரே
பாயுநீர்க்கிடங் கார்கமலமும் பைந்தண்மாதவி புன்னையும்
ஆயபைம்பொழில் சூழ்பைஞ்ஞீலியி லாரணீய விடங்கரே. ங

செந்தமிழ்த்திறம் வல்லிரோசெங்க ணரவமுன்கையி லாடவே
வந்துநிற்குமி தென்கொலோபலி மாற்றமாட்டோ மிடகிலோம்
பைந்தண்மாமல ருந்துசோலைகள் கந்தநாறுபைஞ் ஞீலியீர்
அந்திவானமு மேனியோசொலு மாரணீய விடங்கரே. ச

நீறுநுந்திரு மேனிநித்தில நீணெடுங்கண்ணி னுளொடும்
கூறராய்வந்து நிற்றிராற்கொணர்ந் திடுகிலோம்பலி நடமினே
பாறுவெண்டலை கையிலேந்திப்பைஞ் ஞீலியேனென்றீ ரடிகணீர்
ஆறுதாங்கிய சடையரோசொலு மாரணீய விடங்கரே. ரு

குரவநாறிய குழலினுர்வளை கொள்வதேதொழி லாகிநீர்
இரவுமிம்மனை யறிதிரேயிங்கே நடந்துபோகவும் வல்லிரே
பரவிநாடொறும் பாடுவார்வினை பற்றறுக்கும்பைஞ் ஞீலியீர்
அரவமாட்டவும் வல்லிரோ சொலு மாரணீய விடங்கரே. சா

ஏடுலாமலர்க் கொன்றைசூடுதி ரென்பெலாமணிந் தென்செய்வீர்
காடுநும்பதி யோடுகையது காதல்செய்பவர் பெறுவதென்
பாடல்வண்டிசை யாலுஞ்சோலைப்பைஞ் ஞீலியேனென்று நிற்றிரால்
ஆடல்பாடலும் வல்லிரோசொலு மாரணீய விடங்கரே. எ

மத்தமாமலர்க் கொன்றைவன்னியுங் கங்கையாளொடு திங்களும்
மொய்த்தவெண்டலை கொக்கிறகொடு வெள்ளெருக்கமுஞ் சடையதாம்
பத்தர்சித்தர்கள் பாடியாடும்பைஞ் ஞீலியேனென்று நிற்றிரால்
அத்தியீருரி போர்த்திரோசொலு மாரணீய விடங்கரே. அ

தக்கைதண்ணுமை தாளம்வீணை தகுணிச்சங்கிணை சல்லரி
கொக்கரைகுட முழவினேடிசை கூடிப்பாடிநின் றாடுவீர்
பக்கமேகுயில் பாடுஞ்சோலைப்பைஞ் ஞீலியேனென்று நிற்றிரால்
அக்குமாமையும் பூண்டிரோசொலு மாரணீய விடங்கரே. கூ

கையொர்பாம்பரை யார்த்தோர்பாம்பு கழுத்தொர்பாம்பவை பின்புதாழ்
மெய்யெலாம்பொடிக் கொண்டுபூசுதிர் வேதமோதுதிர் கீதமும்
பையவேவிடங் காகநின்றுபைஞ் ஞீலியேனென்றீ ரடிகணீர்
ஐயமேற்குமி தென்கொலோசொலு மாரணீய விடங்கரே. ௧௦

அன்னஞ்சேர்வயல் சூழ்பைஞ்ஞீலியி லாரணீய விடங்கரை
மின்னும்நுண்ணிடை மங்கைமார்பலர் வேண்டிக்காதல் மொழிந்தசொல்
மன்னுதொல்புகழ் நாவலூரன்வன் றொண்டன்வாய்மொழி பாடல்பத்
துன்னியின்னிசை பாடுவாருமை கேள்வன்சேவடி சேர்வரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - நீலகண்டேசுவரர், தேவியார் - விசாலாக்ஷியம்மை.

திருவாரூர்

பண் - கோல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

குருகுபா யக்கொழுங் கரும்புகள் நெரிந்தசா
றருகுபா யும்வய லந்தணா ரூரரைப்
பருகுமா றும்பணிந் தேத்துமா றுங்நினைந்
தருகுமா றும்மிவை யுணர்த்தவல் லீர்களே. ௧

பறக்குமெங் கிள்ளைகாள் பாடுமெம் பூவைகாள்
அறக்கணென் னத்தகு மடிகளா ரூரரை
மறக்ககில் லாமையும் வளைகணில் லாமையும்
உறக்கமில் லாமையு முணர்த்தவல் லீர்களே. ௨

சூழுமோ டிச்சுழன் றுழலும்வெண் ணுரைகாள்
ஆளுமம் பொற்கழ லடிகளா ரூரர்க்கு
வாழுமா றும்வளை கழலுமா றும்மெனக்
கூழுமா றும்மிவை யுணர்த்தவல் லீர்களே. ௩

சக்கிரவா ளத்திளம் பேடைகாள் சேவல்காள்
அக்கிர மங்கள்செயு மடிகளா ரூரர்க்கு
வக்கிரமில் லாமையும் வளைகணில் லாமையும்
உக்கிரமில் லாமையு முணர்த்தவல் லீர்களே. ௪

இலைகள்சோ லைத்தலை யிருக்கும்வெண் ணுரைகாள்
அலைகொள்சூ லப்படை யடிகளா ரூரர்க்குக்
கலைகள்சோர் கின்றதுங் கனவளை கழன்றதும்
முலைகள்பீர் கொண்டதும் மொழியவல் லீர்களே. ௫

வண்டுகாள் கொண்டல்காள் வார்மணற் குருகுகாள்
அண்டவா ணர்தொழு மடிகளா ரூரரைக்
கண்டவா றுங்காமத் தீக்கனன் றெரிந்துமெய்
உண்டவா றும்மிவை யுணர்த்தவல் லீர்களே. ௬

தேனலங் கொண்டதேன் வண்டுகாள் கொண்டல்காள்
ஆனலங் கொண்டவெம் மடிகளா ரூரர்க்குப்
பானலங் கொண்டவெம் பணைமுலை பயந்துபொன்
ஊனலங் கொண்டதும் முணர்த்தவல் லீர்களே. ௭

சுற்றுமுற் றுஞ்சுழன் றுழலும்வெண் ணுரைகாள்
அற்றமுற் றப்பகர்ந் தடிகளா ரூரர்க்குப்
பற்றுமற் றின்மையும் பாடுமற் றின்மையும்
உற்றுமற் றின்மையு முணர்த்தவல் லீர்களே. ௮

குரவநா றக்குயில் வண்டினம் பாடநின்
றரவமா டும்பொழி லந்தணு ரூரரைப்
பரவிநா டும்மதும் பாடிநா டும்மதும்
உருகிநா டும்மதும் முணர்த்தவல் லீர்களே. ௯

கூடுமன் னப்பெடை காள்குயில் வண்டுகாள்
ஆடுமம் பொற்கழ லடிகளா ரூரரைப்
பாடுமா றும்பணிந் தேத்துமா றுங்கூடி
ஊடுமா றும்மிவை யுணர்த்தவல் லீர்களே. ௰

நித்தமா கந்நினைந் துள்ளமேத் தித்தொழும்
அத்தனம் பொற்கழ லடிகளா ரூரரைச்

சித்தம்வைத் தபுகழ்ச் சிங்கடி யப்பன்மெய்ப்
பத்தனூ ரன்சொன்ன பாடுமின் பத்தரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவதிகைத் திருவீரட்டானம்

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மானை யறியாத சாதியா ருளரே
சடைமேற்கொள் பிறையானை விடைமேற்கொள் விகிர்தன்
கைம்மாவி னுரியானைக் கரிகாட்டி லாட
லுடையானை விடையானைக் கறைகொண்ட கண்டத்
தெம்மான்ற னடிக்கொண்டென் முடிமேல்வைத் திடுமென்னும்
ஆசையால் வாழ்கின்ற அறிவிலா நாயேன்
எம்மானை யெறிகெடில வடவீரட் டானத்
துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. க

முன்னேயெம் பெருமானை மறந்தென்கொல் மறவா
தொழிந்தென்கொல் மறவாத சிந்தையால் வாழ்வேன்
பொன்னேநன் மணியேவெண் முத்தேசெம் பவளக்
குன்றமே யீசனென் றுன்னையே புகழ்வேன்
அன்னேயென் னத்தாவென் றமரரா லமரப்
படுவானை யதிகைமா நகருள்வாழ் பவனை
என்னேயென் னெறிகெடில வடவீரட் டானத்
துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. உ

விரும்பினேற் கெனதுள்ளம் வீடகிலா விதியே
விண்ணவர்தம் பெருமானே மண்ணவர்நின் றேத்தும்
கரும்பேயென் கட்டியென் றுள்ளத்தா லுள்கிக்
காதல்சேர் மாதராள் கங்கையா ணங்கை
வரும்புனலுஞ் சடைக்கணிந்து வளராத பிறையும்
வரியாவு முடன்றுயில வைத்தருளு மெந்தை
இரும்புனல்வந் தெறிகெடில வடவீரட் டானத்
துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. ௩

நாற்றானைத் தொருவனை நானுய பரனை
நள்ளாற்று நம்பியை வெள்ளாற்று விதியைக்
காற்றானைத் தீயானைக் கடலானை மலையின்
றலையானைக் கடுங்கலுழிக் கங்கைநீர் வெள்ள
ஆற்றானைப் பிறையானை யம்மானை யெம்மான்
றம்மானை யாவர்க்கு மறிவரிய செங்கண்
ஏற்றானை யெறிகெடில வடவீரட் டானத்
துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. ச

சேந்தர்தாய் மலைமங்கை திருநிறமும் பரிவு
முடையானை யதிகைமா நகருள்வாழ் பவனைக்
கூந்தல்தாழ் புனல்மங்கை குயிலன்ன மொழியாள்
சடையிடையிற் கயலினங்கள் குதிகொள்ளக் குலாவி
வாய்ந்தநீர் வரவுந்தி மராமரங்கள் வணக்கி
மறிகடலை யிடங்கொள்வான் மலையாரம் வாரி
ஏந்துநீ றெறிகெடில வடவீரட் டானத்
துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. ரு

மைம்மான மணிநீல கண்டத்தெம் பெருமான்
வல்லேனக் கொம்பணிந்த மாதவனை வானோர்
தம்மானைத் தலைமகனைத் தண்மதியும் பாம்புந்
தடுமாறுஞ் சடையானைத் தாழ்வரைக்கை வென்ற
வெம்மான மதகரியி னுரியானை வேத
விதியானை வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனி
எம்மானை யெறிகெடில வடவீரட் டானத்
துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. சு

வெய்தாய வினைக்கடலிற் றடுமாறு முயிர்க்கு
மிகவிரங்கி யருள்புரிந்து வீடுபே றாக்கம்
பெய்தானைப் பிஞ்ஞகனை மைஞ்ஞவிலுங் கண்டத்
தெண்டோளெம் பெருமானைப் பெண்பாக மொருபாற்
செய்தானைச் செக்கர்வா னொளியானைத் தீவா
யரவாடு சடையானைத் திரிபுரங்கள் வேவ
எய்தானை யெறிகெடில வடவீரட் டானத்
துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. எ

பொன்னானை மயிலூர்தி முருகவேள் தாதை
பொடியாடு திருமேனி நெடுமாறன் முடிமேல்
தென்னானைக் குடபாலின் வடபாலின் குணபாற்
சேராத சிந்தையான் செக்கர்வான் அந்தி
அன்னானை யமரர்கள்தம் பெருமானைக் கருமானி
னுரியானை யதிகைமா நகருள்வாழ் பவனை
என்னானை யெறிகெடில வடவீரட் டானத்
துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. அ

திருந்தாத வாளவுணர் புரமூன்றும் வேவச்
சிலைவளைவித் தொருகணையாற் றொழில்பூண்ட சிவனைக்
கருந்தாள மதக்களிற்றி னுரியானைப் பெரிய
கண்மூன்று முடையானைக் கருதாத வரக்கன்
பெருந்தோள்கள் நாலைந்து மீரைந்து முடியு
முடையானைப் பேயுருவ மூன்றுமுற மலைமேல்
இருந்தானை யெறிகெடில வடவீரட் டானத்
துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. க

என்பினையே கலனாக அணிந்தானை யெங்கள்
எருதேறும் பெருமானை யிசைஞானி சிறுவன்
வன்பனைய வளர்பொழில்சூழ் வயனாவ லூர்க்கோன்
வன்றொண்ட னாரூரன் மதியாது சொன்ன
அன்பனை யாவர்க்கு மறிவரிய வத்தர்
பெருமானை யதிகைமா நகருள் வாழ்பவனை
என்பொன்னை யெறிகெடில வடவீரட் டானத்
துறைவானை யிறைபோது மிகழ்வன்போ லியானே. கO

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் நடுநாட்டில் கெடில நதிக்கு வடபக்கத்திலுள்ளது. திரிபுர விசயஞ்செய்த வீரட்டானம். சுவாமி பெயர் - அதிகைநாதர். தேவியார் - அதிகைநாயகி.

திருத்தொண்டத்தொகை

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைவா ழந்தணர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே யென்னாத இயற்பகைக்கு மடியேன்
இளையான்றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. க

இலைமலிந்த வேல்நம்பி யெறிபத்தர்க் கடியேன்
ஏனாதி நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன்
கடவூரிற் கலயன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ் சாறன்
எஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியேன்
அலைமலிந்த புனல்மங்கை யானாயர்க் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. உ

* மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
முருகனுக்கும் உருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கு மடியேன்
திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவினா லெறிந்த
அம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. ௩

---

* விபூதி, உருத்திராக்கம், சடைமுடி இவைகளுடன் அரசு செய்தமையால் "மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்தி" யென்றருளினர்.

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
பெருமிழலைக் குறும்பர்க்கும் பேயார்க்கு மடியேன்
ஒருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியேன்
ஒலிபுனல்சூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கர்க் கடியேன்
அருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. ௪

வம்பறா வரிவண்டு மணநாற மலரு
மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணு
எம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியேன்
ஏயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியேன்
நம்பிரான் திருமூல னடியார்க்கு மடியேன்
* நாட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கர்க்கு மடியேன்
† அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. ௫

வார்கொண்ட வனமுலையா ளுமைபங்கன் கழலே
மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியர்க்கு மடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டர்க் கடியேன்
கார்கொண்ட கொடைக் ‡ கழறிற் றறிவார்க்கு மடியேன்
கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியேன்
ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. ௬

---

* பிறவி அந்தகராயிருந்து திருவாரூர்க் கமலாலய தீர்த்தத்தில் மூழ்கி யெழுந்திருக்கும்போது சுவாமியினுடைய திருவருளால் நாட்டம் விளங்கப் பெற்றவ ரென்பது தோன்ற "நாட்டமிகு தண்டிக்கும்" என்றருளிச்செய்தனர்.

† அம்பரான் சோமாசி என்பது - திருஅம்பர் என்னுந் தலத்தில் வாழ்பவர்.

‡ கழறிற்றறிவாராவார் - சேரமானயனார்.

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்
  பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்க் கடியேன்
மெய்யடியா னரசிங்க முனையரையர்க் கடியேன்
  விரிதிரைசூழ் கடனாகை யதிபத்தர்க் கடியேன்
கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
  கழற் * சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியேன்
ஐயடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியேன்
  ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. எ

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த
  கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியேன்
நிறைக்கொண்ட சிந்தையால் நெல்வேலி வென்ற
  நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்
துறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித்
  தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியேன்
அறைக்கொண்ட வேல்நம்பி முனையடுவார்க் கடியேன்
  ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. அ

கடல்சூழ்ந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
  காடவர்கோன் கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்
மடல்சூழ்ந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை
  மன்னவனாஞ் செருத்துணைத னடியார்க்கு மடியேன்
புடைசூழ்ந்த புலியதண்மே லரவாட வாடி
  பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியேன்
அடல்சூழ்ந்த வேல்நம்பி கோட்புலிக்கு மடியேன்
  ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. கூ

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
  பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
  திருவாரூர்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்

---

* சத்திவரிஞ்சையர்கோன் என்பதை - வரிஞ்சையூர்ச் சத்தியா ரெனமாற்றுக.

முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியேன்
அப்பாலு மடிச்சார்ந்த வடியார்க்கு மடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரி லம்மானுக் காளே. க௦

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாள் மானிக்கும் நேசனுக்கு மடியேன்
தென்னவனு யுலகாண்ட செங்கணுர்க் கடியேன்
திருநீல கண்டத்துப் பாணனுர்க் கடியேன்
என்னவனு மானடியே யடைந்திட்ட சடையன்
இசைஞானி காதலன் திருநாவ லூர்க்கோன்
அன்னவனு மாரூர னடிமைகேட் டுவப்பார்
ஆரூரி லம்மானுக் கன்பரா வாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவாரூர்ப் பரவையார் திருமாளிகையி லிருந்து வீதிவிடங்கப்பெருமானைத் தரிசிக்கும் பொருட்டு ஆலயத் துக்கு ளெழுந்தருளும் போது, தேவாசிரியமண்டபத்தில் வீற்றிருக் குஞ் சிவனடியார்களை உள்ளத்தால் வணங்கி இவர்களுக்கு நானடியே ஞகும்படி சிவபெருமான் எப்பொழுது திருவருட் செய்வாரென்று செல்லுகையில், பரமசிவம் எதிரில் தரிசனங்கொடுத்தருளித் “ தில்லை வாழந்தணர்தம் அடியார்க்கு மடியே” னென்று முதலடி யெடுத்துக் கொடுக்கப் பாடித்துதிசெய்த பதிகம்.

திருக்கானுட்டு முள்ளூர்

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வள்வாய மதிமிளிரும் வளர்சடையி னனை
மறையவனை வாய்மொழியை வானவர்தங் கோனைப்
புள்வாயைக் கீண்டுலகம் விழுங்கியுமிழ்ந் தானைப்
பொன்னிறத்தின் முப்புரிநூல் நான்முகத்தி னனை

முள்வாய மடல்தழுவி முடத்தாழை யீன்று
மொட்டலர்ந்து விரைநாறு முருகுவிரி பொழில்சூழ்
கள்வாய கருங்குவளை கண்வளருங் கழனிக்
கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே. க

ஒருமேக முகிலாகி யொத்துலகந் தானா
யூர்வனவு நிற்பனவு மூழிகளுந் தானாய்ப்
பொருமேவு கடலாகிப் பூதங்க ளைந்தாய்ப்
புனைந்தவனைப் புண்ணியனைப் புரிசடையி னானைத்
திருமேவு செல்வத்தார் தீமூன்றும் வளர்த்த
திருத்தக்க அந்தணர்க ளோதுநக ரெங்கும்
கருமேதி செந்தா மரைமேயுங் கழனிக்
கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே. உ

இரும்புயர்ந்த மூவிலைய சூலத்தி னானை
யிறையவனை மறையவனை யெண்குணத்தி னானைச்
சுரும்புயர்ந்த கொன்றையொடு தூமதியஞ் சூடுஞ்
சடையானை விடையானைச் சோதியெனுஞ் சுடரை
அரும்புயர்ந்த அரவிந்தத் தனிமலர்க ளேறி
அன்னங்கள் விளையாடு மகன்றுறையி னருகே
கரும்புயர்ந்து பெருஞ்செந்நெல் நெருங்கிவிளை கழனிக்
கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே. ௩

பூளைபுனை கொன்றையொடு புரிசடையி னானைப்
புனலாகி யனலாகிப் பூதங்க ளைந்தாய்
நாளையின்று நெருநலா யாகாய மாகி
ஞாயிறாய் மதியமாய் நின்றவெம் பரனைப்
பாளைபடு பைங்கமுகின் சூழலிளந் தெங்கின்
படுமதஞ்செய் கொழுந்தேறல் வாய்மடுத்துப் பருகிக்
காளைவண்டு பாடமயி லாலும்வளர் சோலைக்
கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே. ச

செருக்குவாய்ப் பைங்கண்வெள் ளரவரையி னானைத்
தேவர்கள்சூ ளாமணியைச் செங்கண்விடை யானை
முருக்குவாய் மலரொக்குந் திருமேனி யானை
முன்னிலையாய் முழுதுலக மாயபெரு மானை
இருக்குவா யந்தணர்கள் எழுபிறப்பு ளெங்கும்
வேள்வியிருந் திருநிதியம் வழங்குநக ரெங்கும்
கருக்குவாய்ப் பெண்ணையொடு தெங்குமலி சோலைக்
கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே. ௫

விடையரவக் கொடியேந்தும் விண்ணவர்தங் கோனை
வெள்ளத்து மாலவனும் வேதமுத லானும்
அடியிணையுந் திருமுடியுங் காணவரி தாய
சங்கரனைத் தத்துவனைத் தையல்மட வார்கள்
உடையவிழக் குழலவிழக் கோதைகுடைந் தாடக்
குங்குமங்க ளுந்திவருங் கொள்ளிடத்தின் கரைமேல்
கடைகள்விடு வார்குவளை களைவாருங் கழனிக்
கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே. சு

அருமணியை முத்தினை யானஞ்சு மாடும்
அமரர்கள்தம் பெருமானை யருமறையின் பொருளைத்
திருமணியைத் தீங்கரும்பி னூறலிருந் தேனைத்
தெரிவரிய மாமணியைத் திகழ்தருசெம் பொன்னைக்
குருமணிகள் கொழித்திழிந்து சுழித்திழியுந் திரைவாய்க்
கோல்வளையார் குடைந்தாடுங் கொள்ளிடத்தின் கரைமேல்
கருமணிகள் போல்நீல மலர்கின்ற கழனிக்
கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே. எ

இழைதழுவு வெண்ணூலும் மேவுதிரு மார்பி
னீசன்ற னெண்டோள்கள் வீசியெரி யாடக்
குழைதழுவு திருக்காதிற் கோளரவ மசைத்துக்
கோவணங்கொள் குழகனைக் குளிர்சடையி னானைத்
தழைதழுவு தண்ணிறத்த செந்நெலத னயலே
தடந்தாள மென்கரும்பின் றாழ்கிடங்கி னருகே
கழைதழுவித் தேன்றொடுக்குங் கழனிசூழ் பழனக்
கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே. அ

குனிவினிய கதிர்மதியஞ் சூடு சடையானைக்
குண்டலஞ்சேர் காதவனை வண்டினங்கள் பாடப்
பனியுதிருஞ் சடையானைப் பால்வெண்ணீற் றானைப்
பலவுருவுந் தன்னுருவே யாயபெரு மானைத்
துனிவினிய தூயமொழித் தொண்டைவாய் நல்லார்
தூநீலங் கண்வளருஞ் சூழ்கிடங்கி னருகே
கனிவினிய கதலிவனந் தழுவுபொழிற் சோலைக்
கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே. ௯

தேவியம்பொன் மலைக்கோமான் தன்பாவை யாகத்
தனதுருவ மொருபாகஞ் சேர்த்துவித்த பெருமான்
மேவியவெந் நரகத்தி லழுந்தாமை நமக்கு
மெய்ந்நெறியைத் தான்காட்டும் வேதமுத லானைத்
தூவிவாய் நாரையொடு குருகுபாய்ந் தார்ப்பத்
துறைக்கெண்டை மிளிர்ந்துகயல் துள்ளிவிளை யாடக்
காவிவாய் வண்டுபல பண்செய்யுங் கழனிக்
கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே. ௰

திரையினார் கடல்சூழ்ந்த தென்னிலங்கைக் கோனைச்
செற்றவனைச் செஞ்சடைமேல் வெண்மதியி னானைக்
கரையினார் புனல்தழுவு கொள்ளிடத்தின் கரைமேற்
கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுகழல் தொழுது
உரையினார் மதயானை நாவலா ரூரன்
னுரிமையா லுரைசெய்த வொண்டமிழ்கள் வல்லார்
வரையினார் வகைஞாலம் ஆண்டவர்க்குந் தாம்போய்
வானவர்க்குந் தலைவராய் நிற்பரவர் தாமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - பதஞ்சலியீசர். தேவியார் - கானார்குழலம்மை.

திருக்கச்சூர் ஆலக்கோயில்

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முதுவாயோரி கதறமுதுகாட் டெரிகொண்டாடல் முயல்வானே
மதுவார்கொன்றைப் புதுவீசூடும் மலையான்மகடன் மணவாளா
கதுவாய்த் தலையிற் பலிநீகொள்ளக் கண்டாலடியார் கவலாரே
அதுவேயாமா றிதுவோகச்சூ ராலக்கோயி லம்மானே. க

கச்சேரரவொன் றரையிலசைத்துக் கழலுஞ்சிலம்புங் கலிக்கப்பலிக்
கிச்சம்போதா வூரூர்திரியக் கண்டாலடியா ருருகாரே [கென்
இச்சையறியோ மெங்கள்பெருமா னேழேழ்பிறப்பு மெனையாள்வாய்
அச்சமில்லாக் கச்சூர்வடபா லாலக்கோயி லம்மானே. உ

சாலக்கோயி லுளநின்கோயி லவையென் றலைமேற் கொண்டாடி
மாலைத்தீர்ந்தேன் வினையுந்துரந்தேன் வானோ ரறியா நெறியானே
கோலக்கோயில் குறையாக்கோயில் குளிர்பூங்கச்சூர் வடபாலை
ஆலக்கோயில் கல்லால்நிழற்கீ ழறங்களுரைத்த வம்மானே. ௩

விடையுங்கொடியுஞ் சடையுமுடையாய் மின்னேருருவத் தொளியானே
கடையும்புடைசூழ் மணிமண்டபமுங் கன்னிமாடங் கலந்தெங்கும்
புடையும்பொழிலும் புனலுந்தழுவிப் பூமேற்றிருமா மகள்புல்கி
அடையுங்கழனிப் பழனக்கச்சூ ராலக்கோயி லம்மானே. ௪

மேலைவிதியே வினையின்பயனே விரவார்புரமூன் றெரிசெய்தாய்
காலையெழுந்து தொழுவார்தங்கள் கவலைகளைவாய் கறைக்கண்டா
மாலைமதியே மலைமேல்மருந்தே மறவேனடியேன் வயல்சூழ்ந்த
ஆலைக்கழனிப் பழனக்கச்சூ ராலக்கோயி லம்மானே. ௫

பிறவாயிறவாய் பேணாய்மூவாய் பெற்றமேறிப் பேய்சூழ்தல்
துறவாய்மறவாய் சுடுகாடென்று மிடமாக்கொண்டு நடமாடி
ஒறுவாய்த்தலையிற் பலிநீகொள்ளக் கண்டாலடியா ருருகாரே
அறவேயொழியாய் கச்சூர்வடபா லாலக்கோயி லம்மானே. ௬

பொய்யேயுன்னைப் புகழ்வார்புகழ்ந்தா லதுவும்பொருளாக் கொள்வானே
மெய்யேயெங்கள் பெருமானுன்னை நினைவாரவரை நினைகண்டாய்
மையார்தடங்கண் மடந்தைபங்கா கங்கார்மதியஞ் சடைவைத்த
ஐயாசெய்யாய் வெளியாய்கச்சூ ராலக்கோயி லம்மானே. எ

ஊனைப்பெருக்கி யுன்னைநினையா தொழிந்தேன்செடியே னுணர்வில்
கானக்கொன்றை கமழமலருங் கடிநாறுடையாய் கச்சூராய் [லேன்
மானைப்புரையு மடமென்னேக்கி மடவாளஞ்ச மறைத்திட்ட
ஆனைத்தோலாய் ஞானக்கண்ணா யாலக்கோயி லம்மானே. அ

காதல்செய்து களித்துப்பிதற்றிக் கடிமாமலரிட் டுனையேத்தி
ஆதல்செய்யும் அடியாரிருக்க ஐயங்கொள்வ தழகிதே
ஓதக்கண்டே னுன்னைமறவே னுமையாள்கணவா வெனையாள்வாய்
ஆதற்பழனக் கழனிக்கச்சூ ராலக்கோயி லம்மானே. கூ

அன்னமன்னும் வயல்சூழ்கச்சூ ராலக்கோயி லம்மானை
உன்னமுன்னு மனத்தாரூர னாரூரன்பேர் முடிவைத்த
மன்னுபுலவன் வயல்நாவலர்கோன் செஞ்சொல்நாவன் வன்றொண்டன்
பன்னுதமிழ்நூல் மாலைவல்லா ரவரெந்தலைமேற் பயில்வாரே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்தத் தலத்தில் பரமசிவம் அக்கிராகாரத்தில் அன்னமும் கறியும் யாசித்து வந்தளிக்க அருந்திப் பசிதீர்ந்து துதிசெய்தது இப்பதிகம்.

இத்தலம் தொண்டைநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - விருந்திட்டநாதர். தேவியார் - கன்னியுமையம்மை.

திருவெஞ்சமாக்கூடல்

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏறிக்குங் கதிர்வே யுதிர்முத்தமொடே லமிலவங்கந் தக்கோல மிஞ்சி, செறிக்கும்புன லுட் பெய்துகொண்டுமண்டித் திளைத்தெற்று சிற்று றதன்கீழ்க்கரைமேல், முறிக்குந்தழைமா முடப்புன்னைஞாழல்

குருக்கத்திகள்மேற் குயில்கூவலரு, வெறிக்குங்கலைமா வெஞ்சமாக் கூடல் விகிர்தாவடியே னையும்வேண்டுதியே. ௧

குளங்கள்பலவுங் குழியுந்நிறையக் குடமாமணிசந் தனமுமகிலுந், துளங்கும்புனலுட் பெய்துகொண்டு மண்டித் திளைத்தெற்றுசிற்று றதன்கீழ்க்கரைமேல், வளங்கொள்மதில்மாளிகைகோபுரமும் மணிமண் டபமு மிவைமஞ்சு தன்னுள், விளங்குமதிதோய் வெஞ்சமாக்கூடல் விகிர்தாவடியே னையும்வேண்டுதியே. ௨

வரைமானனையார் மயிற்சாயல்நல்லார் வடிவேற்கண்நல்லார் பலர் வந்திறைஞ்சத், திரையார்புனலுட் பெய்துகொண்டுமண்டித் திளைத் தெற்றுசிற்று றதன்கீழ்க்கரைமேல், நிரையார்கமுகுந் நெடுந்தாட்டெங் குங் குறுந்தாட்பலவும் விரவிக்குளிரும், விரையார்பொழில்சூழ் வெஞ்ச மாக்கூடல் விகிர்தாவடியே னையும்வேண்டுதியே. ௩

பண்ணேர்மொழியாளை யொர்பங்குடையாய் படுகாட்டகத் தென்று மோர்பற்றொழியாய், தண்ணாரகிலுந் நலசாமரையும் அலைத் தெற்றுசிற்று றதன்கீழ்க்கரைமேல், மண்ணார்முழவுங் குழலுமியம்ப மடவார்நடமா டுமணியரங்கில், விண்ணார்மதிதோய் வெஞ்சமாக்கூடல் விகிர்தாவடியே னையும்வேண்டுதியே. ௪

துளைவெண்குழையுஞ் சுருள்வெண்டோடுந் தூங்குங்காதிற் றுளங்கும்படியாய், களையேகமழும் மலர்க்கொன்றையினுங் கலந்தார்க் கருள்செய் திடுங்கற்பகமே, பிளைவெண்பிறையாய் பிறங்குஞ்சடை யாய் பிறவாதவனே பெறுதற்கரியாய், வெளைமால்விடையாய் வெஞ்ச மாக்கூடல் விகிர்தாவடியே னையும்வேண்டுதியே. ௫

தொழுவார்க்கெளியாய் துயர்தீரநின்றாய் சுரும்பார்மலர்க்கொன் றை துன்றுஞ்சடையாய், உழுவார்க்கரிய விடையேறியொன்னார் புரந்தீ யெழவோடு வித்தாயழகார், முழவாரொலிபாட லோடாடலரு முதுகா டரங்கா நடமாடவல்லாய், விழவார்மறுகில் வெஞ்சமாக்கூடல் விகிர்தா வடியே னையும்வேண்டுதியே. ௬

கடமாகளியா னையுரித்தவனே கரிகாடிடமா அனல்வீசிநின்று, நடமாடவல்லாய் நரையேறுகந்தாய் நல்லாய்நறுங்கொன்றை நயந்த

வனே, படமாயிரமாம் பருத்துத்திப்பைங்கண் பகுவாயெயிற்றொடழலேயுமிழும், விடவாரரவா வெஞ்சமாக்கூடல் விகிர்தாவடியேனையும்வேண்டுதியே. எ

காடும்மலையும் நாடுமிடறிக் கதிர்மாமணிசந் தனமும்மகிலும், சேடனுறையும் மிடந்தான்விரும்பித் திளைத்தெற்றுசிற்றா றதன்கீழ்க் கரைமேல், பாடல்முழவுங் குழலுமியம்பப் பணைத்தோளியர்பாட லோடாடலறா, வேடர்விரும்பும் வெஞ்சமாக்கூடல் விகிர்தாவடியேனையும் வேண்டுதியே. அ

கொங்கார்மலர்க்கொன்றை யந்தாரவனே கொடுகொட்டியோர் வீணை யுடையவனே, பொங்காடரவம் புனலுஞ்சடைமேற் பொதியும் புனிதா புனஞ்சூழ்ந்தழகார், துங்கார்புனலுட் பெய்துகொண்டுமண்டித் திளைத்தெற்றுசிற்றா றதன்கீழ்க்கரைமேல், வெங்கார்வயல்சூழ் வெஞ்சமாக்கூடல் விகிர்தாவடியேனையும்வேண்டுதியே. கூ

வஞ்சிநுண்ணிடையார் மயிற்சாயல்நல்லார் வடிவேற்கணல்லார் பலர்வந்திறைஞ்சும், வெஞ்சமாக்கூடல் விகிர்தாவடியே னையும்வேண்டுதியே யென்றுதான்விரும்பி, வஞ்சியாதளிக்கும் வயல்நாவலர்கோன் வனப்பகையப்பன் வன்றொண்டன்சொன்ன, செஞ்சொற்றமிழ் மாலைகள்பத்தும்வல்லார் சிவலோகத்திருப்பது திண்ணமன்றே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் கொங்குநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - விகிர்தேசுவரர். தேவியார் - விகிர்தேசுவரி.

திருமுதுகுன்றம்

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நஞ்சி யிடையின்று நாளையென் றும்மை நச்சுவார்
துஞ்சி யிட்டாற்பின் னைச்செய்வ தென்னடி கேள்சொலீர்
பஞ்சி யிடப்புட்டில் கீறு மோபணி யீரருள்
முஞ்சி யிடைச்சங்க மார்க்குஞ் சீர்முது குன்றரே. க

ஏரிக் கனகக் கமல மலரன்ன சேவடி
ஊரித் தனையுந் திரிந்தக் காலவை நோங்கொலோ
வாரிக் கட்சென்று வளைக்கப் பட்டு வருந்திப்போய்
மூரிக் களிறு முழக்க ரூமுது குன்றரே. ௨

தொண்டர்கள் பாட விண்ணோர்க ளேத்த வுழிதர்வீர்
பண்டகந் தோறும் பலிக்குச் செல்வது பான்மையே
கண்டகர் வாளிகள் வில்லி கள்புறங் காக்குஞ்சீர்
மொண்டகை வேள்வி முழக்க ரூமுது குன்றரே. ௩

இளைப்பறி யீரிம்மை யேத்துவார்க் கம்மை செய்வதென்
விளைப்பறி யாதவெங் கால னையுயிர் வீட்டினீர்
அளைப்பிரி யாவர வல்கு லாளொடு கங்கைசேர்
முளைப்பிறைச் சென்னிச் சடைமு டிமுது குன்றரே. ௪

ஆடி யசைந்தடி யாரு நீரு மகந்தொறும்
பாடிப் படைத்த பொருளெ லாமுமை யாளுக்கோ
மாட மதிலணி கோபு ரமணி மண்டபம்
மூடி முகில்தவழ் சோலை சூழ்முது குன்றரே. ௫

இழைவளர் நுண்ணிடை மங்கை யோடிடு காட்டிடைக்
குழைவளர் காதுகள் மோத நின்று குனிப்பதே
மழைவள ரும்நெடுங் கோட்டி டைமத யானைகள்
முழைவள ராளி முழக்க ரூமுது குன்றரே. ௬

சென்றி விடைச்செ டிநாய் குரைக்கச் சேடிச்சிகள்
மன்றி விடைப்பலி தேரப் போவது வாழ்க்கையே
குன்றி விடைக்களி ரூளி கொள்ளக் குறத்திகள்
முன்றி விடைப்பிடி கன்றி டும்முது குன்றரே. ௭

அந்தி திரிந்தடி யாரு நீரு மகந்தொறும்
சந்திகள் தோறும் பலிக்குச் செல்வது தக்கதே
மந்தி கடுவனுக் குண்பழ நாடி மலைப்புறம்
முந்தி யடிதொழ நின்ற சீர்முது குன்றரே. ௮

செட்டிநின் காதலி யூர்கள் தோறு மறஞ்செய
அட்டுமின் சில்பலிக் கென்ற கங்கடை நிற்பதே
பட்டிவெள் ளேறுகந் தேறு வீர்பரி சென்கொலோ
முட்டி யடிதொழ நின்ற சீர்முது குன்றரே. கூ

எத்திசை யுந்திரிந் தேற்றக் கால்பிற ரென்சொலார்
பத்தியி னுலிடு வாரி டைப்பலி கொள்மினோ
எத்திசை யுந்திரை யேற மோதிக் கரைகள்மேல்
முத்திமுத் தாறு வலஞ்செ யும்முது குன்றரே. கO

முத்திமுத் தாறு வலஞ்செ யும்முது குன்றரைப்
பித்தனைப் பானடித் தொண்ட னூரன் பிதற்றிவை
தத்துவ ஞானிக ளாயி னார்தடு மாற்றிலார்
எத்தவத் தோர்களு மேத்து வார்க்கிட ரில்லையே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

முடிப்பது கங்கை

பண் - கோல்லிக்கௌவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முடிப்பது கங்கையுந் திங்களுஞ் செற்றது மூவெயில்
நொடிப்பது மாத்திரை நீறெ ழக்கணை நூறினார்
கடிப்பது மேறுமென் றஞ்சு வன்றிருக் கைகளால்
பிடிப்பது பாம்பன்றி யில்லை யோவெம் பிரானுக்கே. க

தூறன்றி யாடரங் கில்லை யோசுட லைப்பொடி
நீறன்றிச் சாந்தமற் றில்லை யோவிம வான்மகள்
கூறன்றிக் கூறுவ தில்லை யோகொல்லைச் சில்லைவெள்
ஏறன்றி யேறுவ தில்லை யோவெம் பிரானுக்கே. உ

தட்டெனுந் தட்டெனுந் தொண்டர் காள்தடு மாற்றத்தை
ஒட்டெனு மொட்டெனு மாநி லத்துயிர் கோறலைச்
சிட்டன் திரிபுரஞ் சுட்ட தேவர்கள் தேவனை
வெட்டெனப் பேசன்மின் தொண்டர் காளெம் பிரானையே. ரு

நரிதலை கவ்வநின் றோரி கூப்பிட நள்ளிருள்
எரிதலைப் பேய்புடை சூழ வாரிருட் காட்டிடைச்
சிரிதலை மாலை சடைக்கணிந் தவெஞ் செல்வனைப்
பிரிதலைப் பேசன்மின் தொண்டர் காளெம் பிரானையே. ச

வேயன தோளி மலைமக ளைவி ரும்பிய
மாயமில் மாமலை நாட னாகிய மாண்பனை
ஆயன சொல்லிநின் றார்க ளல்ல லறுக்கிலும்
பேயனே பித்தனே யென்பரா லெம்பி ரானையே. ரு

இறைவ னென்றெம் பெருமானை வானவ ரேத்தப்போய்த்
துறையொன் றித்தூ மலரிட் டடியிணை போற்றுவார்
மறையன் றிப் பாடுவ தில்லை யோமல்கு வானிளம்
பிறையன் றிச் சூடுவ தில்லை யோவெம் பிரானுக்கே. சு

தாருந்தண் கொன்றையுங் கூவி ளந்தனி மத்தமும்
ஆரு மளவறி யாத வாதியு மந்தமும்
ஊருமொன் றில்லை யுலகெ லாமுகப் பார்தொழப்
பேருமோ ராயிர மென்பரா லெம்பி ரானுக்கே. எ

அரியொடு பூமிசை யானு மாதியு மறிகிலார்
வரிதரு பாம்பொடு வன்னி திங்களு மத்தமும்
புரிதரு புன்சடை வைத்த வெம்புனி தற்கினி
எரியன் றி யங்கைக் கொன் றில்லை யோவெம் பிரானுக்கே. அ

கரிய மனச்சமண் காடி யாடு கழுக்களால்
எரிய வசவுணுந் தன்மை யோவிம வான்மகள்
பெரிய மனந்தடு மாற வேண்டிப்பெம் மான்மதக்
கரியி னுரியல்ல தில்லை யோவெம் பிரானுக்கே. கூ

காய்சின மால்விடை மாணிக் கத்தெங் கறைக்கண்டத்
தீசனை யூரனெட் டோடி ரண்டு விரும்பிய
ஆயின சீர்ப்பகை ஞானி யப்பனடித் தொண்டன்றன்
ஏசின பேசுமின் தொண்டர் காளெம் பிரானையே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு ஆமாத்தூர்

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காண்டனன் காண்டனன் காரிகை யாள்தன் கருத்தனாய்
ஆண்டன னாண்டன னாமாத் தூரெம் மடிகட்காட்
பூண்டனன் பூண்டனன் பொய்யன்று சொல்லுவன் கேண்மின்கள்
மீண்டனன் மீண்டனன் வேதவித் தல்லா தவர்கட்கே. க

பாடுவன் பாடுவன் பார்ப்பதி தன்னடி பற்றிநான்
தேடுவன் தேடுவன் திண்ணெனப் பற்றிச் செறிதர
ஆடுவ னாடுவ னாமாத் தூரெம் மடிகளைக்
கூடுவன் கூடுவன் குற்றம தற்றென் குறிப்பொடே. உ

காய்ந்தவன் காய்ந்தவன் கண்ணழ லாலன்று காமனைப்
பாய்ந்தவன் பாய்ந்தவன் பாரத்தி னலன்று கூற்றத்தை
ஆய்ந்தவ னாய்ந்தவ னாமாத் தூரெம் மடிகளார்
ஏய்ந்தவ னேய்ந்தவ னெம்பி ராட்டியைப் பாகமே. ௩

ஓய்ந்தன னோர்ந்தன னுள்ளத்துள் ளேநின்ற வொண்பொருள்
சேர்ந்தனன் சேர்ந்தனன் சென்று திருவொற்றி யூர்புக்குச்
சார்ந்தனன் சார்ந்தனன் சங்கிலி மென்றோள் தடமுலை
ஆர்ந்தன னார்ந்தன னாமாத்தூ ரைய னருளதே. ௪

வென்றவன் வென்றவன் வேள்வியில் விண்ணவர் தங்களைச்
சென்றவன் சென்றவன் சில்பலிக் கென்று தெருவிடை
நின்றவ னின்றவ னீதி நிறைந்தவர் தங்கள்பால்
அன்றவ னன்றவன் செய்யரு ளாமாத்தூ ரையனே. ௫

காண்டவன் காண்டவன் காண்டற் கரிய கடவுளாய்
நீண்டவன் நீண்டவன் நாரணன் நான்முகன் நேடவே
ஆண்டவ னாண்டவ னாமாத்தூ ரையுமென் னையுமாட்
பூண்டவன் பூண்டவன் மார்பிற் புரிநூல் புரளவே. ௬

எண்ணவ னெண்ணவ னேழுல கத்துயிர் தங்கட்குக்
கண்ணவன் கண்ணவன் காண்டுமென் பாரவர் தங்கட்குப்
பெண்ணவன் பெண்ணவன் மேனியோர் பாகமாம் பிஞ்ஞகன்
அண்ணவ னண்ணவ னூமாத் தூரெம் மடிகளே. எ

பொன்னவன் பொன்னவன் பொன்னைத்தந் தென்னைப் போகவிடா
மின்னவன் மின்னவன் வேதத்தி னுட்பொரு ளாகிய
அன்னவ னன்னவ னூமாத்தூ ரையனை ஆர்வத்தால்
என்னவ னென்னவ னென்மனத் தின்புற் றிருப்பனே. அ

தேடுவன் தேடுவன் செம்மலர்ப் பாதங்கள் நாடொறும்
நாடுவன் நாடுவன் நாபிக்கு மேலேயோர் நால்விரல்
மாடுவன் மாடுவன் வன்கை பிடித்து மகிழ்ந்துளே
ஆடுவ னூடுவ னூமாத் தூரெம் மடிகட்கே. கூ

உற்றன னுற்றவர் தம்மை யொழிந்துள்ளத் துள்பொருள்
பற்றினன் பற்றினன் பங்கயச் சேவடிக் கேசெல்ல
அற்றன னற்றன னூமாத் தூர்மேயா னடியார்கட்காள்
பெற்றனன் பெற்றனன் பெயர்த்தும் பெயர்த்தும் பிறவாமைக்கே. கo

ஐயனை யத்தனை யாளுடை யாமாத்தூ ரண்ணலை
மெய்யனை மெய்யர்க்கு மெய்ப்பொரு ளான விமலனை
மையனை மையணி கண்டனை வன்றொண்ட னூரன்சொல்
பொய்யொன்று மின்றிப் புலம்புவார் பொற்கழல் சேர்வரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் நடுநாட்டிலுள்ளது. சுவாமிபெயர் - காமார்த்தநாயகர். தேவியார் - அழகியநாயகி யம்மை.

ஆமாத்தூர் என்பது - பசுக்களுக்குத் தாயகமானவூர் என்றும், ஆமாதாவூர் எனற்பாலது - ஆமாத்தூர் என மருவி நின்ற தென்றும், பெரியோர் கூறுவர். ஆ - பசு. வடமொழியில் - கோமாதுருபுரம் எனப் பெயராம்.

திருநாகைக் காரோணம்

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தூர்புக் கிரந்துண்டு பலபதிகம் பாடிப்
பாவையரைக் கிறிபேசிப் படிறுடித் திரிவீர்
செத்தார்தம் எலும்பணிந்து சேவேறித் திரிவீர்
செல்வத்தை மறைத்துவைத்தீ ரெனக்கொருநா ளிரங்கீர்
முத்தாரம் இலங்கிமிளிர் மணிவயிரக் கோவை
யவைபூணத் தந்தருளி மெய்க்கினிதா நாறும்
கத்தூரி கமழ்சாந்து பணித்தருள வேண்டுங்
கடல்நாகைக் காரோண மேவியிருந் தீரே. க

வேம்பினொடு தீங்கரும்பு விரவியெனைத் தீர்த்தீர்
விருத்தினு னுமைவேண்டத் துருத்திபுக்கங் கிருந்தீர்
பாம்பினொடு படர்சடைக ளவைகாட்டி வெருட்டிப்
பகட்டநா னொட்டுவனோ பலகாலு முழன்றேன்
சேம்பினொடு செங்கழுநீர் தண்கிடங்கில் திகழுந்
திருவாரூர் புக்கிருந்த தீவண்ணர் நீரே
காம்பினொடு நேத்திரங்கள் பணித்தருள வேண்டுங்
கடல்நாகைக் காரோண மேவியிருந் தீரே. உ

பூண்பதோ ரிளவாமை பொருவிடையொன் றேறிப்
பொல்லாத வேடங்கொண் டெல்லாருங் காணப்
பாண்பேசிப் படுதலையிற் பலிகொள்கை தவிரீர்
பாம்பினொடு படர்சடைமேல் மதிவைத்த பண்பீர்
வீண்பேசி மடவார்கை வெள்வளைகள் கொண்டால்
வெற்பரையன் மடப்பாவை பொறுக்குமோ சொல்லீர்
காண்பினிய மணிமாட நிறைந்தநெடு வீதிக்
கடல்நாகைக் காரோண மேவியிருந் தீரே. ங

விட்டதோர் சடைதாழ வீணைவிடங் காக
வீதிவிடை யேறுவீர் வீணடிமை யுகந்தீர்
அட்டா யினபேய்கள் சூழநட மாடிச்
சுந்தரராய்த் தூமதியஞ் சூடுவது சுவண்டே
வட்டவார் குழல்மடவார் தம்மைமயல் செய்தல்
மாதவமோ மாதிமையோ வாட்டமெலாந் தீரக்
கட்டியெமக் கீவதுதா னெப்போது சொல்லீர்
கடல்நாகைக் காரோண மேவியிருந் தீரே. ௪

மிண்டாடித் திரிதந்து வெறுப்பனவே செய்து
வினைக்கேடு பலபேசி வேண்டியவா திரிவீர்
தொண்டாடித் திரிவேனைத் தொழும்புதலைக் கேற்றுஞ்
சுந்தரனே கந்தமுத லாடையா பரணம்
பண்டாரத் தேயெனக்குப் பணித்தருள வேண்டும்
பண்டுதான் பிரமாண மொன்றுண்டே நம்மைக்
கண்டார்க்குங் காண்பரிதாய்க் கனலாகி நிமிர்ந்தீர்
கடல்நாகைக் காரோண மேவியிருந் தீரே. ௫

இலவவிதழ் வாயுமையோ டெருதேறிப் பூதம்
இசைபாட விடுபிச்சைக் கெச்சுச்சம் போது
பலஅகம்புக் குழிதருவீர் பட்டோடு சாந்தம்
பணித்தருளா திருக்கின்ற பரிசென்ன படிறு
உலவுதிரைக் கடல்நஞ்சை யன்றமரர் வேண்ட
வுண்டருளிச் செய்ததுமக் கிருக்கொண்ணு திடவே
கலவமயி லியலவர்கள் நடமாடுஞ் செல்வக்
கடல்நாகைக் காரோண மேவியிருந் தீரே. ௬

தூசுடைய வகலல்குல் தூமொழியா ளூடல்
தொலையாத காலத்தோர் சொற்பாடாய் வந்து
தேசுடைய இலங்கையர்கோன் வரையொக்க அடர்த்துத்
திப்பியகீ தம்பாடத் தேரொடுவாள் கொடுத்தீர்
நேசமுடை யடியவர்கள் வருந்தாமை யருந்த
நிறைமறையோ ருறைவீழி மிழலைதனில் நித்தல்
காசருளிச் செய்தீரின் றெனக்கருள வேண்டுங்
கடல்நாகைக் காரோண மேவியிருந் தீரே. ௭

மாற்றமே லொன்றுரையீர் வாளாநீ ரிருந்தீர்
வாழ்விப்ப னெனவாண்டீர் வழியடியே னுமக்கு
ஆற்றவேற் றிருவுடையீர் நல்கூர்ந்தீ ரல்லீர்
அணியாரூர் புகப்பெய்த வருநிதிய மதனில்
தோற்றமிகு முக்கூறி லொருகூறு வேண்டுந்
தாரீரே லொருபொழுது மடியெடுக்க லொட்டேன்
காற்றனைய கடும்பரிமா ஏறுவது வேண்டுங்
கடல்நாகைக் காரோண மேவியிருந் தீரே. அ

மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் உம்மதே யாட்சி
மலையரையன் பொற்பாவை சிறுவனையுந் தேறேன்
எண்ணிலியுண் பெருவயிறன் கணபதியொன் றறியான்
எம்பெருமா னிதுதகவோ வியம்பியருள் செய்யீர்
திண்ணெனவென் னுடல்விருத்தி தாரீரே யாகிற்
றிருமேனி வருந்தவே வளைக்கின்றே னுளைக்
கண்ணறையன் கொடும்பாட னென்றுரைக்க வேண்டா
கடல்நாகைக் காரோண மேவியிருந் தீரே. கூ

மறியேறு கரதலத்தீர் மாதிமையே லுடையீர்
மாநிதியந் தருவனென்று வல்லீரா யாண்டீர்
கிறிபேசிக் கீழ்வேளூர் புக்கிருந்தீ ரடிகேள்
கிறியும்மாற் படுவேனோ திருவாணை யுண்டேல்
பொறிவிரவு நற்புகர்கொள் பொற்சுரிகை மேலோர்
பொற்பூவும் பட்டிகையும் புரிந்தருள வேண்டும்
கறிவிரவு நெய்சோறு முப்போது்ம் வேண்டுங்
கடல்நாகைக் காரோண மேவியிருந் தீரே. கo

பண்மயத்த மொழிப்பரவை சங்கிலிக்கு மெனக்கும்
பற்றாய பெருமானே மற்றாரை யுடையேன்
உண்மையத்த வுமக்கடியேன் குறைதீர்க்க வேண்டும்
ஒளிமுத்தம் பூணாரம் ஒண்பட்டும் பூவும்

கண்மயத்த கத்தூரி கமழ்சாந்தும் வேண்டுங்
கடல்நாகைக் காரோண மேவியிருந் தீரென்
றண்மயத்தா லணிநாவ லாரூரன் சொன்ன
அருந்தமிழ்க ளிவைவல்லா ரமருலகாள் பவரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - காயாரோக ணேசுவரர். தேவியார் - நீலாயதாக்ஷியம்மை.

ஊர்த்தொகை

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காட்டேர்க் கடலே கடம்பூர் மலையே கானப் பேரூராய்
கோட்டேர்க் கொழுந்தே யழுந்தூ ரரசே கொழுநற் கொல்லேறே
பாட்டேர் பலரும் பரவப் படுவாய் பனங்காட் டூரானே
மாட்டே ரறவா மறவா துன்னைப் பாடப் பணியாயே. க

கொங்கிற் குறும்பிற் குரக்குத் தளியாய் குழகா குற்றாலா
மங்குற் றிரிவாய் வானோர் தலைவா வாய்மூர் மணவாளா
சங்கக் குழையார் செவியா அழகா அவியா அனலேந்திக்
கங்குற் புறங்காட் டாடீ யடியார் கவலை களையாயே. உ

நிறைக்காட் டானே நெஞ்சத் தானே நின்றி யூரானே
மிறைக்காட் டானே புனல்சேர் சடையா யனல்சேர் கையானே
மறைக்காட் டானே திருமாந் துறையாய் மாகோ ணத்தானே
இறைக்காட் டானே யெங்கட் குன்னை யெம்மான் தம்மானே. ந

ஆரூ ரத்தா வையாற் றமுதே யளப்பூ ரம்மானே
காரூர் பொழில்கள் புடைசூழ் புறவிற் கருகா வூரானே
பேரூ ருறைவாய் பட்டிப் பெருமான் பிறவா நெறியானே
பாரூர் பலரும் பரவப் படுவாய் பாசூ ரம்மானே. ச

மருக லுறைவாய் மாகா ளத்தாய் மதியஞ் சடையானே
அருகற் பிணிநின் னடியார் மேல அகல அருளாயே
கருகற் குரலாய் வெண்ணிக் கரும்பே கானூர்க் கட்டியே
பருகப் பணியா யடியார்க் குன்னைப் பவளப் படியானே. ரு

தாங்கூர் பிணிநின் னடியார் மேல அகல அருளாயே
வேங்கூ ருறைவாய் விளமர் நகராய் விடையார் கொடியானே
நாங்கூ ருறைவாய்த் தேங்கூர் நகராய் நல்லூர் நம்பானே
பாங்கூர் பலிதேர் பரனே பரமா பழனப் பதியானே. சு

தேனைக் காவல் கொண்டு விண்ட கொன்றைச் செழுந்தாராய்
வானைக் காவல் கொண்டு நின்று றறியா நெறியானே
ஆனைக் காவி லரனே பரனே யண்ணா மலையானே
ஊனைக் காவல் கைவிட் டுன்னை யுகப்பா ருணர்வாரே. எ

அருத்திச் சுடரே நெய்த்தா னத்தாய் சொல்லாய் கல்லாலா
பருத்தி நியமத் துறைவாய் வெயிலாய்ப் பலவாய்க் காற்றானாய்
திருத்தித் திருத்தி வந்தென் சிந்தை யிடங்கொள் கயிலாயா
அருத்தித் துன்னை யடைந்தார் வினைக ளகல அருளாயே. அ

புலியூர்ச் சிற்றம் பலத்தாய் புகலூர்ப் போதா மூதூரா
பொலிசேர் புரமூன் றெரியச் செற்ற புரிபுன் சடையானே
வலிசே ரரக்கன் தடக்கை யைஞ்ஞான் கடர்த்த மதிசூடி
கலிசேர் புறவிற் கடவூ ராளி காண அருளாயே. கூ

கைம்மா வுரிவை யம்மான் காக்கும் பலவூர் கருத்துன்னி
மைம்மாந் தடங்கண் மதுர மன்ன மொழியாள் மடச்சிங்கடி
தம்மா னூரன் சடையன் சிறுவ னடியன் தமிழ்மாலை
செம்மாந் திருந்து திருவாய் திறப்பார் சிவலோ கத்தாரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மற்றுப்பற்றெனக் கின்றிநின்றிருப் பாதமேமனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந் தேனினிப்பிற வாததன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்றவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. க

இட்டனும்மடி யேத்துவாரிகழ்ந் திட்டநாள்மறந் திட்டநாள்
கெட்டநாளிவை யென்றலாற்கரு தேன்கிளர்புனற் காவிரி
வட்டவாசிகை கொண்டடிதொழு தேத்துபாண்டிக் கொடுமுடி
நட்டவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. உ

ஓவுநாளுணர் வழியுநாளுயிர் போகுநாளுயர் பாடைமேல்
காவுநாளிவை யென்றலாற்கரு தேன்கிளர்புனற் காவிரிப்
பாவுதண்புனல் வந்திழிபரஞ் சோதிபாண்டிக் கொடுமுடி
நாவலாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. ௩

எல்லையில்புக ழெம்பிரானெந்தை தம்பிரானென்பொன் மாமணி
கல்லையுந்தி வளம்பொழிந்திழி காவிரியதன் வாய்க்கரை
நல்லவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
வல்லவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. ச

அஞ்சினார்க்கர ணாதியென்றடி யேனுநான்மிக வஞ்சினேன்
அஞ்சலென்றடித் தொண்டனேற்கரு ணல்கினாய்க்கழி கின்றதென்
பஞ்சின்மெல்லடிப் பாவைமார்குடைந் தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
நஞ்சணிகண்ட நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. ரு

ஏடுவானிளந் திங்கள்சூடினை யென்பின்கொல்புலித் தோலின்மேல்
ஆடுபாம்பத ரைக்கசைத்த அழகனேயந்தண் காவிரிப்
பாடுதண்புனல் வந்திழிபரஞ் சோதிபாண்டிக் கொடுமுடிச்
சேடனேயுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. சு

விரும்பிநின்மலர்ப் பாதமேநினைந் தேன்வினைகளும் விண்டன
நெருங்கிவண்பொழில் சூழ்ந்தெழில்பெற நின்றகாவிரிக் கோட்டிடைக்

குரும்பைமென்முலைக் கோதைமார்குடைந் தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
விரும்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. ௭

செம்பொனேர்சடை யாய்திரிபுரந் தீயெழச்சிலை கோலினாய்
வம்புலாங்குழ லாளைப்பாக மமர்ந்துகாவிரிக் கோட்டிடைக்
கொம்பின்மேற்குயில் கூவமாமயி லாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
நம்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. ௮

சாரணன்றந்தை யெம்பிரானெந்தை தம்பிரானென்பொன் மாமணி
பேரெணாயிர கோடிதேவர் பிதற்றிநின்று பிரிகிலார் [யென்று
நாரணன்பிர மன்றொழுங்கறை யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடிக்
காரணாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. ௯

கோணியபிறை சூடியைக்கறை யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
பேணியபெரு மானைப்பிஞ்ஞகப் பித்தனைப்பிறப் பில்லியைப்
பாணுலாவரி வண்டறைகொன்றைத் தாரனைப்படப் பாம்பரை [மே.
நாணனைத்தொண்ட னூரன்சொல்லிவை சொல்லுவார்க்கில்லை துன்ப

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் கொங்கு நாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - கொடுமுடிநாதர். தேவியார் - பண்மொழியம்மை.

திருமுருகன்பூண்டி

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடுகுவெஞ்சிலை வடுகவேடுவர் விரவலாமைசொல்லித்
திடுகுமொட்டெனக் குத்திக்கூறைகொண் டாறலைக்குமிடம்
முடுகுநாறிய வடுகர்வாழ்முருகன் பூண்டிமாநகர்வாய் [னிரே.
இடுகுநுண்ணிடை மங்கைதன்னொடும் எத்துக்கிங்கிருந்தீரெம் பிரா

வில்லைக்காட்டி வெருட்டிவேடுவர் விரவலாமைசொல்லிக்
கல்லினாலெறிந் திட்டுமோதியுங் கூறைகொள்ளுமிடம்

முல்லைத்தாது மணங்கமழ்முருகன் பூண்டிமாநகர்வாய் [னிரே.
எல்லைக்காப்பதொன் றில்லையாகில்நீ ரெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம் பிரா

பசுக்களேகொன்று தின்றுபாவிகள் பாவமொன்றறியார்
* உசிர்க்கொலைபல நேர்ந்துநாடொறுங் கூறைகொள்ளுமிடம்
முசுக்கள்போற்பல வேடர்வாழ்முருகன் பூண்டிமாநகர்வாய்
இசுக்கழியப் பயிக்கங்கொண்டுநீ ரெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம் பிரானிரே.

பீறற்கூறை யுடுத்தோர்பத்திரங் கட்டிவெட்டனராய்ச்
சூறைப்பங்கிய ராகிநாடொறுங் கூறைகொள்ளுமிடம்
மோறைவேடுவர் கூடிவாழ்முருகன் பூண்டிமாநகர்வாய்
ஏறுகாலிற்ற தில்லையாய்விடி லெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம் பிரானிரே. ௪

தயங்குதோலை யுடுத்தசங்கர சாமவேதமோதீ
மயங்கியூரிடு பிச்சைக்கொண்டுணு மார்க்கமொன்றறியீர்
முயங்குபூண்முலை மங்கையாளொடுமுருகன் பூண்டிமாநகர்வாய்
இயங்கவுமிடுக் குடையராய்விடி லெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம் பிரானிரே.

விட்டிசைப்பன கொக்கரைகொடு கொட்டித்தத்தளகம்
கொட்டிப்பாடுமித் துந்துமியொடு குடமுழாநீர்மகிழ்வீர்
மொட்டலர்ந்து மணங்கமழ்முருகன் பூண்டிமாநகர்வாய் [னிரே.
இட்டபிச்சைகொண் டுண்பதாகில்நீ ரெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம் பிரா

வேதமோதிவெண் ணீறுபூசிவெண் கோவணந்தற்றயலே
ஓதமேவிய வொற்றியூரையு முத்திநீர்மகிழ்வீர்
மோதிவேடுவர் கூறைகொள்ளுமுருகன் பூண்டிமாநகர்வாய்
ஏதுகாரண மேதுகாவல்கொண் டெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம் பிரானிரே.

படவரவுநுண்ணேரிடைப் பணைத்தோள் வரிநெடுங்கண்
மடவரல்லுமைநங்கை தன்னையோர்பாகம் வைத்துகந்தீர்
முடவரல்லீ ரிடரிலீர்முருகன் பூண்டிமாநகர்வாய்
இடவமேறியும் போவதாகில்நீ ரெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம் பிரானிரே.

சாந்தமாகவெண் ணீறுபூசிவெண் பற்றலைகலனா
வேய்ந்தவெண்பிறைக் கண்ணிதன்னையோர் பாகம்வைத்துகந்தீர்

---

* உயிர் - உசிர் என மருவியது.

மோந்தையோடு முழக்கறு முருகன் பூண்டிமாநகர்வாய் [னிரே.
ஏந்துபூண்முலை மங்கைதன்னொடு மெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம் பிரா

முந்திவானவர் தாந்தொழுமுருகன் பூண்டிமாநகர்வாய்ப்
பந்தணைவிரற் பாவைதன்னையோர் பாகம்வைத்தவனைச்
சிந்தையிற்சிவ தொண்டனூர னுரைத்தன பத்துங்கொண்
டெந்தம்மடிகளை யேத்துவாரிட ரொன்றுந்தாமிலரே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் கொங்குநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - ஆவுடைநாயகர். தேவியார் - ஆவுடைநாயகியம்மை.

கழறிற்றறிவா ரென்னுஞ் சேரமான் பெருமாணாயனார் கொடுத்த திரவியங்களைப் பரிசனங்கள் தலையில் எடுப்பித்துக்கொண்டு திருமுருகன் பூண்டிக்குச் சமீபத்தில் எழுந்தருளும்போது, பரமசிவத்தின் கட்டளையினால் பூதங்கள் வேடுவர்களாகி வந்து, அந்தப் பரிசனங்களை அடித்துப் பொருள்களைப் பறித்துப் போயின. அப்போது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இந்தப் பதிகமோதிப் பொருள்களைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

திருப்புனவாயில்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்த நீநினை யென்னொடு சூளறும் வைகலும்
மத்த யானையி னீருரி போர்த்த மணாளனூர்
பத்தர் தாம்பலர் பாடிநின் றாடும் பழம்பதி
பொத்தி லாந்தைகள் பாட்ட றாப்புன வாயிலே. ௧

கருது நீமன மென்னொடு சூளறும் வைகலும்
எருது மேற்கொளு மெம்பெரு மாற்கிட மாவது
மருத வானவர் வைகு மிடம்மற வேடுவர்
பொருது சாத்தொடு பூசல றாப்புன வாயிலே. ௨

தொக்கா யமன மென்னொடு சூளறும் வைகலும்
நக்கான் நமையா ளுடை யான்நவி லும்மிடம்
அக்கோ டரவார்த்த பிரானடிக் கன்பராய்ப்
புக்காரவர் போற்றொழி யாப்புன வாயிலே. ௩

வற்கென் றிருத்திகண் டாய்மன மென்னொடு சூளறும்வைகலும்
பொற்குன் றஞ்சேர்ந்த தோர்காக்கை பொன்னுமது வேபுகல்
கற்குன் றுந் தூறுங் கடுவெளி யுங்கடற் கானல்வாய்ப்
புற்கென் று தோன்றிடு மெம்பெரு மான்புன வாயிலே. ௪

நில்லாய்மன மென்னொடு சூளறும் வைகலும்
நல்லான்நமை யாளுடை யான்நவி லும்மிடம்
வில்வாய்க்கணை வேட்டுவ ராட்டவெ ருண்டுபோய்ப்
புல்வாய்க்கணம் புக்கொளிக் கும்புன வாயிலே. ௫

மறவல் நீமன மென்னொடு சூளறும் வைகலும்
உறவும் ஊழியு மாயபெம் மாற்கிட மாவது
பிறவு கள்ளியின் நீள்கவட் டேறித்தன் பேடையைப்
புறவங் கூப்பிடப் பொன்புனஞ் சூழ்புன வாயிலே. ௬

ஏசற்று நீநினை யென்னொடு சூளறும் வைகலும்
பாசற்றவர் பாடிநின் றாடும் பழம்பதி
தேசத் தடியவர் வந்திரு போதும் வணங்கிடப்
பூசற் றுடிபூச லறாப்புன வாயிலே. ௭

கொள்ளி வாயின கூரெயிற் றேனங் கிழிக்கவே
தெள்ளி மாமணி தீவிழிக் கும்மிடஞ் செந்தறை
கள்ளி வற்றிப்புற் றீந்துவெங் கானங் கழிக்கவே
புள்ளி மானினம் புக்கொளிக் கும்புன வாயிலே. ௮

எற்றே நினை யென்னொடு சூளறும் வைகலும்
மற்றேதும் வேண்டா வல்வினை யாயின மாய்ந்தறக்
கற்றூறு கார்க்காட் டிடைமேய்ந்தகார்க் கோழிபோய்ப்
புற்றேறிக் கூகூ வெனவழைக் கும்புன வாயிலே. ௯

பொடியாடு மேனியன் பொன்புனஞ் சூழ்புன வாயிலை
அடியா ரடியன் னாவல வூரா னுரைத்தன
மடியாது கற்றிவை யேத்தவல் லார்வினை மாய்ந்துபோய்க்
குடியாகப் பாடிநின் றாடவல் லார்க்கில்லை குற்றமே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் பாண்டிநாட்டி லுள்ளது. சுவாமிபெயர் - புனவாயிலீசுவரர். தேவியார் - கருணையீசுவரி யம்மை.

திருவாரூர்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்திமையு மடிமையையுங் கைவிடுவான் பாவியேன் [வேன்
பொத்தினநோ யதுவிதனைப் பொருளறிந்தேன் போய்த்தொழு
முத்தினைமா மணிதன்னை வயிரத்தை மூர்க்கனேன்
எத்தனைநாள் பிரிந்திருக்கே னென்னாரூ ரிறைவனையே. க

ஐவணமாம் பகழியுடை யடல்மதனன் பொடியாகச்
செவ்வணமாந் திருநயனம் விழிசெய்த சிவமூர்த்தி
மையணவு கண்டத்து வளர்சடையெம் மாரமுதை
எவ்வணம்நான் பிரிந்திருக்கே னென்னாரூ ரிறைவனையே. உ

சங்கலக்குந் தடங்கடல்வாய் விடஞ்சுடவந் தமரர்தொழ
அங்கலக்கண் டீர்த்துவிட முண்டுகந்த வம்மானை
இங்கலக்கு முடற்பிறந்த வறிவிலியேன் செறிவின்றி
எங்குலக்கப் பிரிந்திருக்கே னென்னாரூ ரிறைவனையே. ௩

இங்ஙனம்வந் திடர்ப்பிறவிப் பிறந்தயர்வே னயராமே
அங்ஙனம்வந் தெனையாண்ட அருமருந்தென் னாரமுதை
வெங்கனல்மா மேனியனை மான்மருவுங் கையானை
எங்ஙனம்நான் பிரிந்திருக்கே னென்னாரூ ரிறைவனையே. ச

செப்பரிய அயனொடுமால் சிந்தித்துந் தெரிவரிய
அப்பெரிய திருவினையே யறியாதே யருவினையேன்
ஒப்பரிய குணத்தானை யிணையிலியை யணைவின்றி
எப்பரிசு பிரிந்திருக்கே னென்னாரு ரிறைவனையே. ரு

வன்னாக நாண்வரை வில்லங்கி *கணை அரிபகழி
தன்னாக முறவாங்கிப் புரமெரித்த தன்மையனை
முன்னாக நினையாத மூர்க்கனே னாக்கைசுமந்
தென்னாகப் பிரிந்திருக்கே னென்னாரு ரிறைவனையே. சு

வஞ்சயமா யடியான்மேல் வருங்கூற்றின் உரங்கிழிய
முன்சயமார் பாதத்தால் முனிந்துகந்த மூர்த்திதனை
மின்செயும்வார் சடையானை விடையானை அடைவின்றி
என்செயநான் பிரிந்திருக்கே னென்னாரு ரிறைவனையே. எ

முன்னெறிவா னவர்கூடித் தொழுதேத்தும் முழுமுதலை
அந்நெறியை யமரர்தொழும் நாயகனை யடியார்கள்
செந்நெறியைத் தேவர்குலக் கொழுந்தைமறந் திங்ஙனநான்
என்னறிவான் பிரிந்திருக்கே னென்னாரு ரிறைவனையே. அ

கற்றுளவான் கனியாய கண்ணுதலைக் கருத்தார
உற்றுளனா மொருவனைமுன் னிருவர்நினைந் தினிதேத்தப்
பெற்றுளனாம் பெருமையனைப் பெரிதடியேன் கையகன்றிட்
டெற்றுளனாய்ப் பிரிந்திருக்கே னென்னாரு ரிறைவனையே. கூ

ஏழிசையா யிசைப்பயனா யின்னமுதா யென்னுடைய
தோழனுமாய் யான்செய்யுந் துரிசுகளுக் குடனாகி
மாழையொண்கண் பரவையைத்தந் தாண்டானை மதியில்லா
ஏழையேன் பிரிந்திருக்கே னென்னாரு ரிறைவனையே. க0

வங்கமலி கடல்நஞ்சை வானவர்கள் தாமுய்ய
நுங்கியமு தவர்க்கருளி நொய்யேனைப் பொருட்படுத்துச்
சங்கிலியோ டெனைப்புணர்த்த தத்துவனைச் சழக்கனேன்
எங்குலக்கப் பிரிந்திருக்கே னென்னாரு ரிறைவனையே. கக

---

* கணை என்பது - அம்பினிற் பூட்டிய அலகு.

பேரூரும் மதகரியி னுரியானைப் பெரியவர்தஞ்
சீரூருந் திருவாரூர்ச் சிவனடியே திறம்விரும்பி
ஆரூரன் அடித்தொண்ட னடியன்சொ லகலிடத்தில்
ஊரூரா னிவைவல்லா ருலகவர்க்கு மேலாரே. ௧௨

திருச்சிற்றம்பலம்

இது திருவொற்றியூரிற் சங்கிலியாருடன் இருக்கும்போது வீதிவிடங்கப் பெருமானுடைய திருவோலக்க தரிசன ஞாபகம் வர ஓதியருளிய பதிகம்.

திருவாலங்காடு

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்தா முத்தி தரவல்ல முகிழ்மென் முலையா ளுமைபங்கா
சித்தா சித்தித் திறங்காட்டுஞ் சிவனே தேவர் சிங்கமே
பத்தா பத்தர் பலர்போற்றும் பரமா பழைய னூர்மேய
அத்தா ஆலங் காடாவுன் னடியார்க் கடியே னாவேனே. ௧

பொய்யே செய்து புறம்புறமே திரிவேன் றன்னைப் போகாமே
மெய்யே வந்திங் கெனையாண்ட மெய்யா மெய்யர் மெய்ப்பொருளே
பையா டரவ மரைக்கசைத்த பரமா பழைய னூர்மேய
ஐயா ஆலங் காடாவுன் னடியார்க் கடியே னாவேனே. ௨

தூண்டா விளக்கின் நற்சோதீ தொழுவார் தங்கள் துயர்தீர்ப்பாய்
பூண்டா யெலும்பைப் புரமூன்றும் பொடியாச் செற்ற புண்ணியனே
பாண்டாழ் வினைக ளவைதீர்க்கும் பரமா பழைய னூர்மேய
ஆண்டா ஆலங் காடாவுன் னடியார்க் கடியே னாவேனே. ௩

மறிநே ரொண்கண் மடநல்லார் வலையிற் பட்டு மதிமயங்கி
அறிவே யழிந்தே னையாநான் மையார்கண்டம் உடையானே
பறியா வினைக ளவைதீர்க்கும் பரமா பழைய னூர்மேய
அறிவே ஆலங் காடாவுன் னடியார்க் கடியே னாவேனே. ௪

ஃவலங் காடு தடங்கண்ணார் வலையுட் பட்டுன் னெறிமறந்து
மாலங் காடி மறந்தொழிந்தேன் மணியே முத்தே மரகதமே
பாலங் காடீ நெய்யாடீ படர்புன் சடையாய் பழையனூர்
ஆலங் காடா வுன்னுடைய வடியார்க் கடியே னாவேனே. ரு

எண்ணார் தங்க ளெயிலெய்த எந்தாய் எந்தை பெருமானே
கண்ணா யுலகங் காக்கின்ற கருத்தா திருத்த லாகாதாய்
பண்ணா ரிசைக ளதுகொண்டு பலரு மேத்தும் பழையனூர்
அண்ணா ஆலங் காடாவுன் னடியார்க் கடியே னாவேனே. சு

வண்டார் குழலி யுமைநங்கை பங்கா கங்கை மணவாளா
விண்டார் புரங்க ளெரிசெய்த விடையாய் வேத நெறியானே
பண்டாழ் வினைகள் பலதீர்க்கும் பரமா பழைய னூர்மேய
அண்டா ஆலங் காடாவுன் னடியார்க் கடியே னாவேனே. எ

பேழ்வா யரவின் அணையானும் பெரிய மலர்மே லுறைவானும்
தாழா துன்றன் சரண்பணியத் தழலாய் நின்ற தத்துவனே
பாழாம் வினைக ளவைதீர்க்கும் பரமா பழைய னூர்தன்னை
ஆள்வாய் ஆலங் காடாவுன் னடியார்க் கடியே னாவேனே. அ

எம்மான் எந்தை மூத்தப்பன் ஏழேழ் படிகா லெமையாண்ட
பெம்மான் ஈமப் புறங்காட்டிற் பேயோ டாடல் புரிவானே
பன்மா மலர்க ளவைகொண்டு பலரு மேத்தும் பழையனூர்
அம்மா ஆலங் காடாவுன் னடியார்க் கடியே னாவேனே. கூ

பத்தர் சித்தர் பலரேத்தும் பரமன் பழைய னூர்மேய
அத்தன் ஆலங் காடன்ற னடிமைத் திறமே யன்பாகிச்
சித்தர் சித்தம் வைத்தபுகழ்ச் சிறுவ னூர னொண்டமிழ்கள்
பத்தும் பாடி யாடுவார் பரம னடியே பணிவாரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் தொண்டைநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - ஊர்த்த தாண்டவேசுவரர். தேவியார் - வண்டார்குழலியம்மை.

திருக்கடவூர் மயானம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மருவார் கொன்றை மதிசூடி மாணிக் கத்தின் மலைபோல
வருவார் விடைமேல் மாதோடு மகிழ்ந்து பூதப் படைசூழத்
திருமால் பிரம னிந்திரற்குந் தேவர் நாகர் தானவர்க்கும்
பெருமான் கடவூர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. க

விண்ணோர் தலைவர் வெண்புரிநூல் மார்பர் வேத கீதத்தர்
கண்ணார் நுதலர் நகுதலையர் கால காலர் கடவூரார்
எண்ணார் புரமூன் றெரிசெய்த விறைவ ருமையோ டொருபாகம்
பெண்ணாண் ஆவர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. உ

காயும் புலியின் அதளுடையர் கண்ட ரெண்டோட் கடவூரார்
தாயுந் தந்தை பல்லுயிர்க்குந் தாமே யாய தலைவனார்
பாயும் விடையொன் றதுவேறிப் பலிதேர்ந் துண்ணும் பரமேட்டி
பேய்கள் வாழு மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. ங

நறைசேர் மலரைங் கணையானை நயனத் தீயாற் பொடிசெய்த
இறையா ராவ ரெல்லார்க்கு மில்லை யென்னா தருள்செய்வார்
பறையார் முழவம் பாட்டோடு பயிலுந் தொண்டர் பயில்கடவூர்ப்
பிறையார் சடையார் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. ச

கொத்தார் கொன்றை மதிசூடிக் கோள்நா கங்கள் பூணாக
மத்த யானை யுரிபோர்த்து மருப்பு மாமைத் தாலியார்
பத்தி செய்து பாரிடங்கள் பாடி யாடப் பலிகொள்ளும்
பித்தர் கடவூர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. ரு

துணிவார் கீளுங் கோவணமுந் துதைந்து சுடலைப் பொடியணிந்து
பணிமே லிட்ட பாசுபதர் * பஞ்ச வடிமார் பினர்கடவூர்த்

---

* பஞ்சவடி யாவது - மயிர்ப்பூணநூல். இது மாவிரதிய ரென்னும் உட்சமயத்தா ரணிவது. மேலும் அவர்கள் அணியு மணி எலும்பினாலாகிய மணிகள், இவற்றை மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணத்து உரு - வது திருவிருத்தத்தானு முணர்க.

திணிவார் குழையார் புரமூன்றுந் தீவாய்ப் படுத்த சேவகனூர்
பிணிவார் சடையர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. சு

காரார் கடலின் நஞ்சுண்ட கண்டர் கடவூ ருறைவாணர்
தேரார் அரக்கன் போய்வீழ்ந்து சிதைய விரலா லூன்றினார்
ஊர்தா னவ தலகேழும் உடையார்க் கொற்றி யூராரூர்
பேரா யிரவர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. எ

வாடா முலையாள் தன்னோடு மகிழ்ந்து கானில் வேடுவனாய்க்
கோடார் கேழற் பின்சென்று குறுகி விசயன் தவமழித்து
நாடா வண்ணஞ் செருச்செய்து வாவ நாழி நிலையருள்செய்
பீடார் சடையார் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. அ

வேழ முரிப்பர் மழுவாளர் வேள்வி யழிப்பர் சிரமறுப்பர்
ஆழி யளிப்பர் அரிதனக்கன் றானைந் துகப்ப ரறமுரைப்பர்
ஏழைத் தலைவர் கடவூரி லிறைவர் சிறுமான் மறிக்கையர்
பேழைச் சடையர் மயானத்துப் பெரிய பெருமா னடிகளே. கூ

மாட மல்கு கடவூரில் மறையோ ரேத்து மயானத்துப்
பீடை தீர வடியாருக் கருளும் பெருமா னடிகள்சீர்
நாடி நாவ லாரூரன் நம்பி சொன்ன நற்றமிழ்கள்
பாடும் அடியார் கேட்பார்மேற் பாவ மான பறையுமே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமிபெயர் - பிரமபுரீசுவரர். தேவியார் - மலர்க்குழல்மின்னம்மை.

திருவொற்றியூர்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

அழுக்கு மெய்கொடுன் திருவடி யடைந்தேன் அதுவு நான்படப் பாலதொன் றானால், பிழுக்கை வாரியும் பால்கொள்வ ரடிகேள் பிழைப்ப னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன், வழுக்கி வீழினுந் திருப்

பெய ரல்லால் மற்றுநான் அறியேன் மறுமாற்றம், ஒழுக்க என்கணுக் கொருமருந் துரையாய் ஒற்றி யூரெனு மூருறை வானே. ௧

கட்ட னேன்பிறந் தேனுனக் காளாய்க் காதற் சங்கிலி காரணமாக, எட்டி னாற்றிக ழுந்திரு மூர்த்தி யென்செய் வானடி யேனெடுத் துரைக்கேன், பெட்ட னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன் பிழைப்ப னாகி லுந் திருவடிக் கடிமை, ஒட்டி னேனெனை நீசெய்வ தெல்லா மொற்றி யூரெனு மூருறை வானே. ௨

கங்கை தங்கிய சடையுடைக் கரும்பே கட்டி யேபலர்க் குங்களை கண்ணே, அங்கை நெல்லியின் பழத்திடை யமுதே யத்தா வென்னிட ரார்க்கெடுத் துரைக்கேன், சங்கும் இப்பியுஞ் சலஞ்சலம் முரல வயிர முத்தொடு பொன்மணி வரன்றி, ஒங்கு மாகட லோதவந் துலவு மொற்றி யூரெனு மூருறை வானே. ௩

ஈன்று கொண்டதோர் சுற்றமொன் றன்றா லியாவ ராகிலென் னன்புடை யார்கள், தோன்ற நின்றருள் செய்தளித் திட்டாற் சொல்லு வாரையல் லாதன சொல்லாய், மூன்று கண்ணுடை யாயடி யேன் கண் கொள்வ தேகணக் குவழக் காகில், ஊன்று கோலெனக் காவ தொன் றருளா யொற்றி யூரெனு மூருறை வானே. ௪

வழித்த லைப்படு வான்முயல் கின்றே னுன்னைப்போ லென்னைப் பாவிக்க மாட்டேன், சுழித்தலைப் பட்ட நீரது போலச் சுழல்கின் றேன்சுழல் கின்றதென் னுள்ளம், கழித்தலைப்பட்ட நாயது போல வொருவன் கோல்பற்றிக் கறகற இழுக்கை, ஒழித்து நீயரு ளாயின செய்யா யொற்றி யூரெனு மூருறை வானே. ௫

மானை நோக்கியர் கண்வலைப் பட்டு வருந்தி யானுற்ற வல்வினைக் கஞ்சித், தேனை யாடிய கொன்றையி னாயுன் சீலமுங் குணமுஞ் சிந்தி யாதே, நானு மித்தனை வேண்டுவ தடியேன் உயிரொடு நரகத் தழுந் தாமை, ஊன முள்ளன தீர்த்தருள் செய்யா யொற்றி யூரெனு மூருறை வானே. ௬

மற்றுத் தேவரை நினைந்துனை மறவே னெஞ்சி னாரொடு வாழவு மாட்டேன், பெற்றி ருந்து பெறாதொழி கின்ற பேதை யேன்பிழைத் திட்டதை யறியேன், முற்று நீயெனை முனிந்திட அடியேன் கடவ

தென்னானை நான்மற வேனேல், உற்ற நோயுறு பிணிதவிர்த் தருளா
யொற்றி யூரெனு மூருறை வானே. எ

கூடி னாய்மலை மங்கையை நினையாய் கங்கை யாயிர முகமுடை
யாளைச், சூடி னாயென்று சொல்லிய புக்காற் றொழும்ப னேனுக்குஞ்
சொல்லலு மாமே, வாடி நீயிருந் தென்செய்தி மனனே வருந்தி
யானுற்ற வல்வினைக் கஞ்சி, ஊடி னாலினி யாவதொன் றுண்டே
யொற்றி யூரெனு மூருறை வானே. அ

மகத்திற் புக்கதோர் சனியெனக் காணாய் மைந்தனே மணியே
மணவாளா, அகத்திற் பெண்டுகள் நானென்று சொன்னா லழையேற்
போகுரு டாவெனத் தரியேன், முகத்திற் கண்ணிழந் தெங்ஙனம்
வாழ்கேன் முக்கணா முறையோ மறையோதீ, உகைக்குந் தண்கட
லோதம்வந் துலவு மொற்றி யூரெனு மூருறை வானே. கூ

ஓதம் வந்துல வுங்கரை தன்மே லொற்றி யூருறை செல்வனை
நாளும், ஞாலந் தான்பர வப்படு கின்ற நான்மறை யங்க மோதிய
நாவன், சீலந் தான்பெரி தும்மிக வல்ல சிறுவன் வன்றொண்ட னூர
னுரைத்த, பாடல் பத்திவை வல்லவர் தாம்போய்ப் பாகதி திண்ண
நண்ணுவர் தாமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் தொண்டைநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - மாணிக்கத்தியாகர். தேவியார் - வடிவுடையம்மை.

இது உன்னைப் பிரிந்து போவதில்லை யென்று சங்கிலியாருக்குச் சூளுரைசெய்து மணந்து மகிழ்ந்திருக்கையில், திருவாரூர் வீதிவிடங்கப்பெருமானுடைய திருவோலக்கத் தரிசனம் செய்வதற்கின்றி நெடுநாள் பிரிந்திருக்கின்றேமே யென்னும் ஞாபக முண்டாகப் பரமசிவத்தின் திருவிளையாட்டால் முன் கூறிய சூளுரையை மறந்து திருவொற்றியூ ரெல்லையைக் கடந்த வளவில் நேத்திரங்களுக்கு அபாவந் தோன்ற வருந்தித் துதிசெய்த பதிகம்.

திருப்புன்கூர்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்த ணாளனுன் னடைக்கலம் புகுத அவனைக் காப்பது காரண மாக, வந்த காலன்ற னாருயி ரதனை வவ்வினாய்க் குன்றன் வண்மை கண் டடியேன், எந்தை நீயெனை நமன்தமர் நலியி லிவன்மற் றென் னடி யானென விலக்குஞ், சிந்தையால் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன் செழும்பொழிற் றிருப்புன் கூருளானே. க

வையக முற்று மாமழை மறந்து வயலில் நீரிலை மாநிலந் தருகோம், உய்யக் கொள்கமற் றெங்களை யென்ன வொளிகொள் வெண் முகி லாய்ப்பரந் தெங்கும், பெய்யு மாமழைப் பெருவெள்ளந் தவிர்த் துப் பெயர்த்தும் பன்னிரு வேலிகொண் டருளுஞ், செய்கை கண்டு நின் திருவடி யடைந்தேன் செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே.

ஏத நன்னில மீரறு வேலி யேயர்கோ னுற்ற விரும்பிணி தவிர்த் துக், கோத னங்களின் பால்கறந் தாட்டக் கோல வெண்மணற் சிவன் றன்மேற் சென்ற, தாதை தாளற எறிந்ததண் டிக்குன் சடைமிசை மல ரருள்செயக் கண்டு, பூத வாளிநின் பொன்னடி யடைந்தேன் பூம்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே. ௩

நற்றமிழ் வல்ல ஞான சம்பந்தன் நாவினுக் கரையன் நாளைப்போ வானுங், கற்ற சூதன்நற் சாக்கியன் சிலந்தி கண்ணப்பன் கணம்புல்ல னென்றிவர்கள், குற்றஞ் செய்யினுங் குணமெனக் கருதுங் கொள்கை கண்டுநின் குரைகழ லடைந்தேன், பொற்றி ரள்மணிக் கமலங்கள் மலரும் பொய்கை சூழ்திருப் புன்கூ ருளானே. ௪

கோல மால்வரை மத்தென நாட்டிக் கோளரவு சுற்றிக் கடைந் தெழுந்த, ஆல நஞ்சுகண் டவர்மிக இரிய அமரர் கட்கருள் புரிவது கருதி, நீல மார்கடல் விடந்தனை யுண்டு கண்டத் தேவைத்த பித்தநீ செய்த, சீலங் கண்டுநின் திருவடி யடைந்தேன் செழும்பொ ழிற் றிருப் புன்கூ ருளானே. ௫

இயக்கர் கின்னரர் யமனொடு வருண ரியங்கு தீவளி ஞாயிறு திங்கள், மயக்க மில்புலி வானர நாகம் வசுக்கள் வானவர் தானவ ரெல்லாம், அயர்ப்பொன் றின்றிநின் றிருவடி யதனை யர்ச்சித் தார்பெறு மாரருள் கண்டு, திகைப்பொன் றின்றிநின் திருவடி யடைந்தேன் செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே. சு

போர்த்த நீள்செவி யாளரந் தணர்க்குப் பொழில்கொள் ஆல்நிழற் கீழறம் புரிந்து, பார்த்த னுக்கன்று பாசுப தங்கொடுத் தருளினுய்ப் பண்டு பகீரதன் வேண்ட, ஆர்த்துவந் திழியும் புனற்கங்கை நங்கை யாளைநின் சடைமிசைக் கரந்த, தீர்த்தனே நின்றன் திருவடி யடைந்தேன் செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ.ருளானே. எ

மூவெயில் செற்றஞான் றுய்ந்த மூவரி லிருவர் நின்றிருக் கோயிலின் வாய்தல், காவ லாளரென் றேவிய பின்னை யொருவநீ கரிகாடரங்காக, மானை நோக்கியோர் மாநட மகிழ மணிமு ழாமுழக் கவருள் செய்த, தேவ தேவநின் திருவடி யடைந்தேன் செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே. அ

அறிவி னல்மிக்க அறுவகைச் சமயம் அவ்வவர்க் கங்கே யாரருள் புரிந்து, எறியு மாகட லிலங்கையர் கோனைத் துலங்க மால்வரைக் கீழடர்த் திட்டுக், குறிகொள் பாடலின் இன்னிசை கேட்டுக் கோலவாளொடு நாளது கொடுத்த, செறிவு கண்டுநின் திருவடி யடைந்தேன் செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானே. கூ

கம்ப மால்களிற் றின்னுரி யானைக் காமற் காய்ந்ததோர் கண்ணுடை யானைச், செம்பொ னேயொக்குந் திருவுரு வானைச் செழும்பொ ழிற்றிருப் புன்கூ ருளானை, உம்ப ராளியை யுமையவள் கோனை யூரன் வன்றொண்ட னுள்ளத் தாலுகந், தன்பி னுற்சொன்ன அருந்தமி ழைந்தோ டைந்தும் வல்லவ ருவினை யிலரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - சிவலோகநாதர். தேவியார் - சொக்கநாயகி.

திருநீடூர்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊர்வ தோர்விடை யொன்றுடை யானை யொண்ணு தற்றனிக் கண்ணுத லானைக், கார தார்கறை மாமிடற் றானைக் கருத லார்புர மூன்றெரித் தானை, நீரில் வாளை வரால்குதி கொள்ளு நிறைபு னற்கழ னிச்செல்வ நீடூர்ப், பாரு ளார்பா வித்தொழ நின்ற பரம னைப்பணி யாவிட லாமே. க

துன்னு வார்சடைத் தூமதி யானைத் துயக்கு றவகை தோன்றுவிப் பானைப், பன்னு நான்மறை பாடவல் லானைப் பார்த்த னுக்கருள் செய்த பிரானை, என்னை யின்னரு ளெய்துவிப் பானை யேதி லார்தமக் கேதிலன் றன்னைப், புன்னை மாதவி போதலர் நீடூர்ப் புனித னைப்பணி யாவிட லாமே. உ

கொல்லு மூவிலை வேலுடை யானைக் கொடிய காலனை யுங்குமைத் தானை
நல்ல வாநெறி காட்டுவிப் பானை நாளு நாமுகக் கின்ற பிரானை
அல்ல வில்லரு ளேபுரி வானை யாடு நீர்வயல் சூழ்புனல் நீடூர்க்
கொல்லை வெள்ளெரு தேறவல் லானைக் கூறி நாம்பணி யாவிட லாமே.

தோடு காதிடு தூநெறி யானைத் தோற்ற முந்துறப் பாயவன் றன்னைப்
பாடு மாமறை பாடவல் லானைப் பைம்பொழிற் குயில் கூவிட மாடே
ஆடு மாமயி லன்னமோ டாட அலைபு னற்கழ னித்திரு நீடூர்
வேட னயபிரானவன் றன்னை விரும்பி நாம்பணி யாவிட லாமே. ச

குற்ற மொன்றடி யாரில ரானுற் கூடு மாறத னைக்கொடுப் பானைக்
கற்ற கல்வியி லும்மினி யானைக் காணப் பேணும வர்க்கெளி யானை
முற்ற வைஞ்சுந் துறந்திருப் பானை மூவ ரின்முத லாயவன் றன்னைச்
சுற்று நீள்வயல் சூழ்திரு நீடூர்த் தோன்ற லைப்பணி யாவிட லாமே. ரு

காடி லாடிய கண்ணுத லானைக் கால னைக்கடிந் திட்ட பிரானை
பாடி யாடும் பரிசே புரிந்தானைப் பற்றி னோடுசுற் றம்மொழிப் பானைத்
தேடி மாலயன் காண்பரி யானைச் சித்த முந்தெளி வார்க்கெளி யானைக்
கோடி தேவர்கள் கும்பிடு நீடூர்க் கூத்த னைப்பணி யாவிட லாமே. சு

விட்டி லங்கெரி யார்கையி னானை வீடி லாத வியன்புக ழானைக்
கட்டு வாங்கந் தரித்த பிரானைக் காதி லார்கன கக்குழை யானை
விட்டி லங்குபுரி நூலுடை யானை வீந்த வர்தலை யோடுகை யானைக்
கட்டி யின்கரும் போங்கிய நீரேக் கண்டு நாம்பணி யாவிட லாமே. எ

மாய மாய மனங்கெடுப் பானை மனத்து ளேமதி யாயிருப் பானைக்
காய மாயமு மாக்குவிப் பானைக் காற்று மாய்க்கன லாய்க்கழிப் பானை
ஓயு மாறுரு நோய்புணர்ப் பானை யொல்லை வல்வினை கள்கெடுப் பானை
வேய்கொள் தோளுமை பாகனை நீரேர் வேந்த னைப்பணி யாவிட லாமே.

கண்ட முங்கறுத் திட்டபி ரானைக் காணப் பேணு மவர்க்கெளி யானைத், தொண்ட ரைப்பெரி தும்முகப் பானைத் துன்ப முந்துறந் தின்பினி யானைப், பண்டை வல்வினை கள்கெடுப் பானைப் பாக மாமதி யானவன் றன்னைக், கெண்டை வாளை கிளர்புனல் நீரேக் கேண்மை யாற்பணி யாவிட லாமே. ௯

அல்ல லுள்ளன தீர்த்திடு வானை யடைந்த வர்க்கமு தாயிடு வானைக்
கொல்லை வல்லரா வம்மசைத் தானைக் கோல மார்கரி யின்னுரி யானை
நல்ல வர்க்கணி யானவன் றன்னை நானுங் காதல்செய் கின்ற பிரானை
எல்லி மல்லிகை யேகமழ் நீரே ரேத்தி நாம்பணி யாவிட லாமே. கO

பேரோ ராயிர மும்முடை யானைப் பேசினுற் பெரி தும்மினி யானை
நீரூர் வார்சடை நின்மலன் றன்னை நீரேர் நின்றுகந் திட்ட பிரானை
ஆரு ரன்னடி காண்பதற் கன்பா யாத ரித்தழைத் திட்டவிம் மாலை
பாரு ரும்பர வித்தொழ வல்லார் பத்த ராய்முத்தி தாம்பெறு வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - சோமநாதேசுவரர். தேவியார் - வேயுறுதோளி யம்மை.

திருவாழ்கொளிபுத்தூர்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

தலைக்க லன்றலை மேற்றரித் தானைத் தன்னை யென்னை நினைக் கத் தருவானைக், கொலைக்கை யானையுரி போர்த்துகந் தானைக் கூற்று தைத்த குரைசேர் கழலானை, அலைத்தசெங் கண்விடை யேறவல் லானை யானை யாலடி யேனடி நாயேன், மலைத்தசெந் நெல்வயல் வாழ் கொளி புத்தூர் மாணிக்கத் தைமறந் தென்னினைக் கேனே. க

படைக்கட் சூலம் பயிலவல் லானைப் பாவிப் பார்மனம் பாவிக் கொண் டானைக், கடைக்கட் பிச்சைக்கிச்சை காதலித் தானைக் காமனு கந்தனைக் கட்டழித் தானைச், சடைக்கட் கங்கையைத் தாழ வைத் தானைத் தண்ணீர் மண்ணிக்கரை யானைத் தக்கானை, மடைக்கண் நீல மலர் வாழ்கொளி புத்தூர் மாணிக்கத் தைமறந் தென்னினைக் கேனே.

வெந்த நீறுமெய் பூசவல் லானை வேத மால்விடை யேறவல் லானை, அந்த மாதி யறிதற் கரியானை யாற லைத்த சடையானை யம்மா னைச், சிந்தை யென்தடு மாற்றறுப் பானைத் தேவ தேவனென் சொல் முனி யாதே, வந்தெனுள் ளம்புகும் வாழ்கொளி புத்தூர் மாணிக்கத் தை மறந் தென்னினைக் கேனே. ங

தடங்கை யால்மலர் தூய்த்தொழு வாரைத் தன்னடிக் கேசெல்லு மாறுவல் லானைப், படங்கொள் நாகமரை யார்த்துகந் தானைப் பல் லின் வெள்ளைத்தலை யூணுடை யானை, நடுங்க ஆனையுரி போர்த்துகந் தானை நஞ்ச முண்டுகண் டங்கறுத் தானை, மடந்தை பாகனை வாழ் கொளி புத்தூர் மாணிக்கத் தைமறந் தென்னினைக் கேனே. ச

வளைக்கை முன்கை மலைமங்கை மணாளன் மார னுருடல் நீறெ ழச் செற்றுத், துளைத்த வங்கத்தொடு தூமலர்க் கொன்றை தோலு நூ லுந்துதைந் தவரை மார்பன், திளைக்குந் தெவ்வர் திரிபுர மூன்றும் அவுணர் பெண்டிரு மக்களும் வேவ, வளைத்த வில்லியை வாழ்கொளி புத்தூர் மாணிக்கத் தைமறந் தென்னினைக் கேனே. ரு

திருவின் நாயக ளுகிய மாலுக் கருள்கள் செய்திடுந்தேவர் பிரானை, உருவி னுனைஒன் றுவறி வொண்ணு மூர்த்தி யைவிச யற்கருள் செய்வான், செருவில் ஏந்தியோர் கேழற்பின் சென்று செங்கண் வேடனு யென்னெடும் வந்து, மருவி னுன்றனை வாழ்கொளி புத்தூர் மாணிக்கத் தைமறந் தென்னினைக் கேனே. சு

எந்தையை யெந்தை தந்தை பிரானை ஏத மாயஇடர் தீர்க்க வல்லானை, முந்தி யாகிய மூவரின் மிக்க மூர்த்தி யைமுதல் காண்பரியானைக், கந்தின் மிக்க கரியின் மருப்போடு கார கிற்கவ ரிம்மயிர் மண்ணி, வந்து வந்திழி வாழ்கொளி புத்தூர் மாணிக்கத் தைமறந் தென்னினைக் கேனே. எ

தேனை யாடிய கொன்றையி னுனைத் தேவர் கைதொழுந் தேவர் பிரானை, ஊன மாயின தீர்க்கவல் லானை யொற்றை யேற்றனை நெற்றிக்கண் ணுனைக், * கான வானையின் கொம்பினைப் பீழ்ந்த கள்ளப் பிள்ளைக்குங் காண்பரி தாய, வான நாடனை வாழ்கொளி புத்தூர் மாணிக் கத் தைமறந் தென்னினைக் கேனே. அ

காளை யாகி வரையெடுத் தான்றன் கைக ளிற்றவன் மொய்தலை யெல்லாம், மூளை போத வொருவிரல் வைத்த மூர்த்தி யைமுதல் காண் பரி யானைப், பாளை தெங்கு பழம்வீழ மண்டிச் செங்கண் மேதிகள் சேடெறிந் தெங்கும், வாளை பாய்வயல் வாழ்கொளி புத்தூர் மாணிக் கத் தைமறந் தென்னினைக் கேனே. கூ

திருந்த நான்மறை பாடவல் லானைத் தேவர்க் குந்தெரி தற்கரி யானைப், பொருந்த மால்விடை யேறவல் லானைப் பூதிப் பைபுலித் தோலுடை யானை, இருந்துண் தேரு நின்றுண் சமணு மேச நின்றவ னுருயிர்க் கெல்லாம், மருந்த னுன்றனை வாழ்கொளி புத்தூர் மாணிக்கத் தைமறந் தென்னினைக் கேனே. க0

மெய்யனை மெய்யில் நின்றுணர் வானை மெய்யி லாதவர் தங்களுக் கெல்லாம், பொய்ய னைப்புர மூன்றெரித் தானைப் புனித னைப்புலித் தோலுடை யானைச், செய்ய னைவெளி யதிரு நீற்றிற் றிகழு மேனியன்

---

* குவலயா பீடமென்னும் யானையின் கொம்பினைப் பிடுங்கி அந்த யானையை அடித்துக் கொன்ற கிருஷ்ணனுகிய திருமாலுக்கு மெனப் பொருள் கொள்க.

மான்மறி யேந்தும், மைகொள் கண்டனை வாழ்கொளி புத்தூர் மாணிக் கத் தைமறந் தென்னினைக் கேனே. கக

வளங்கி ளர்பொழில் வாழ்கொளி புத்தூர் மாணிக்கத் தைமறந் தென்னினைக் கேனென், றுளங்கு ளிர்தமி ழூரன்வன் றொண்டன் சடையன் காதலன் வனப்பகை யப்பன், நலங்கி ளர்வயல் நாவலர் வேந்தன் நங்கை சிங்கடி தந்தை பயந்த, பலங்கி ளர்தமிழ் பாடவல் லார்மேற் பறையு மாஞ்செய்த பாவங்கள் தானே. க௨

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - மாணிக்கவண்ண வீசுரர். தேவியார் - வண்டார்பூங்குழ லம்மை.

திருக்கழுமலம்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

சாதலும் பிறத்தலுந் தவிர்த்தெனை வகுத்துத்
தன்னருள் தந்தவெந் தலைவனை மலையின்
மாதினை மதித்தங்கோர் பால்கொண்ட மணியை
வருபுனல் சடையிடை வைத்தவெம் மானை
ஏதிலென் மனத்துக் கோரிரும் புண்டநீரை
எண்வகை யொருவனை யெங்கள் பிரானைக்
காதில்வெண் குழையனைக் கடல்கொள மிதந்த
கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண் டேனே. க

மற்றொரு துணையினி மறுமைக்குங் காணேன்
வருந்தலுற் றேன்மற வாவரம் பெற்றேன்
சுற்றிய சுற்றமுந் துணையென்று கருதேன்
துணையென்று நான்தொழப் பட்டவொண் சுடரை
முத்தியும் ஞானமும் வானவ ரறியா
முறைமுறை பலபல நெறிகளுங் காட்டிக்
கற்பனைக் கற்பித்த கடவுளை யடியேன்
கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண் டேனே. ௨

திருத்தினை நகருறை சேந்தனப் பனென்
செய்வினை யறுத்திடுஞ் செம்பொனை யம்பொன்
ஒருத்தனை யல்லதிங் காரையு முணரேன்
உணர்வுபெற் றேனுய்யுங் காரணந் தன்னால்
விருத்தனைப் பாலனைக் கனவிடை விரவி
விழித்தெங்குங் காணமாட் டாதுவிட் டிருந்தேன்
கருத்தனை நிருத்தஞ்செய் காலனை வேலைக்
கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண் டேனே. ௩

மழைக்கரும் பும்மலர்க் கொன்றையி னானை
வளைக்கலுற் றேன்மற வாமனம் பெற்றேன்
பிழைத்தொரு காலினிப் போய்ப்பிற வாமைப்
பெருமைபெற் றேன்பெற்ற தார்பெறு கிற்பார்
குழைக்கருங் கண்டனைக் கண்டுகொள் வானே
பாடுகின்றேன் சென்று கூடவும் வல்லேன்
கழைக்கரும் புங்கத லிப்பல சோலைக்
கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண் டேனே. ௪

குண்டலங் குழைதிகழ் காதனே யென்றுங்
கொடுமழு வாட்படைக் குழகனே யென்றும்
வண்டலம் பும்மலர்க் கொன்றைய னென்றும்
வாய்வெரு வித்தொழு தேன்விதி யாலே
பண்டைநம் பலமன முங்களைந் தொன்றாய்ப்
பசுபதி பதிவின விப்பல நாளுங்
கண்டலங் கழிக்கரை யோதம்வந் துலவுங்
கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண் டேனே. ௫

வரும்பெரும் வல்வினை யென்றிருந் தெண்ணி
வருந்தலுற் றேன்மற வாமனம் பெற்றேன்
விரும்பியென் மனத்திடை மெய்குளிர்ப் பெய்தி
வேண்டிநின் றேதொழு தேன்விதி யாலே
அரும்பினை யலரினை யமுதினைத் தேனை
யையனை யறவனென் பிறவிவே ரறுக்குங்
கரும்பினைப் பெருஞ்செந்நெல் நெருங்கிய கழனிக்
கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண் டேனே. ௬

அயலவர் பரவவும் அடியவர் தொழவும்
அன்பர்கள் சாயலு ளடையலுற் றிருந்தேன்
முயல்பவர் பின்சென்று முயல்வலை யானை
படுமென மொழிந்தவர் வழிமுழு தெண்ணிப்
புயலினைத் திருவினைப் பொன்னின தொளியை
மின்னின துருவை யென்னிடைப் பொருளைக்
கயலினஞ் சேலொடு வயல்விளை யாடுங்
கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண் டேனே. எ

நினைதரு பாவங்கள் நாசங்க ளாக
நினைந்துமுன் தொழுதெழப் பட்டவொண் சுடரை
மலைதரு மலைமகள் கணவனை வானோர்
மாமணி மாணிக்கத் தைம்மறைப் பொருளைப்
புனைதரு புகழினை யெங்கள தொளியை
யிருவரு மொருவனென் றுணர்வரி யவனைக்
கனைதரு கருங்கட லோதம்வந் துலவுங்
கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண் டேனே. அ

மறையிடைத் துணிந்தவர் மனையிடை யிருப்ப
வஞ்சனை செய்தவர் பொய்கையு மாயத்
துறையுறக் குளித்துள தாகவைத் துய்த்த
வுண்மையெ னுந்தக வின்மையை யோரேன்
பிறையுடைச் சடையனை யெங்கள் பிரானைப்
பேரரு ளாளனைக் காரிருள் போன்ற
கறையணி மிடறுடை யடிகளை யடியேன்
கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண் டேனே. க

செழுமலர்க் கொன்றையுங் கூவிள மலரும்
விரவிய சடைமுடி யடிகளை நினைந்திட்
டழுமலர்க் கண்ணிணை யடியவர்க் கல்லால்
அறிவரி தவன்திரு வடியிணை யிரண்டுங்

கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண் டேரன்
சடையன்றன் காதலன் பாடிய பத்துந்
தொழுமல ரெடுத்தகை யடியவர் தம்மைத்
துன்பமும் இடும்பையுஞ் சூழகி லாவே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - பிரமபுரீசர். தேவியார் - திருநிலைநாயகி.

திருவாரூர்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னு மெய்ப்பொரு ளுந்தரு வானைப் போக முந்திரு வும்புணர்ப் பானைப், பின்னை யென்பிழை யைப்பொறுப் பானைப் பிழையெ லாந்தவி ரப்பணிப் பானை, இன்ன தன்மைய னென்றறி யொண்ணு எம்மா னையெளி வந்த பிரானை, அன்னம் வைகும் வயற் பழ னத்தணி யாரூ ரானை மறக்கலு மாமே. க

கட்ட மும்பிணி யுங்களை வானைக் காலற் சீறிய காலுடை யானை
விட்ட வேட்கைவெந் நோய்களை வானை விரவி னல்விடு தற்கரி யானைப்
பட்ட வார்த்தை படநின்ற வார்த்தை வாரா மேதவி ரப்பணிப் பானை
அட்ட மூர்த்தியை மட்டவிழ் சோலை யாரூ ரானை மறக்கலு மாமே. உ

கார்க்குன் றமழை யாய்ப்பொழி வானைக் கலைக்கெ லாம்பொரு ளாயுடன் கூடிப், பார்க்கின் றவுயிர்க் குப்பரிந் தானைப் பகலுங் கங்குலு மாகிநின் றானை, ஓர்க்கின் றசெவி யைச்சுவை தன்னை யுணரு நாவினைக் காண்கின்ற கண்ணை, ஆர்க்கின் றகட லைமலை தன்னை யாரூ ரானை மறக்கலு மாமே. ௩

செத்த போதினில்முன் னின்று நம்மைச் சிலர்கள் கூடிச் சிரிப்ப தன் முன்னம், வைத்த சிந்தை யுண்டேமன முண்டே மதியுண் டேவிதி யின்பய னுண்டே, முத்த னெங்கள் பிரானென்று வானோர்

தொழுநின் றதிமி லேறுடை யானை, அத்த னெந்தை பிரானெம் பிரானை யாரூ ரானை மறக்கலு மாமே. ச

செறிவுண் டேன்மனத் தாற்றெளி வுண்டேற் றேற்றத் தால் வருஞ் சிக்கன வுண்டேல், மறிவுண் டேல்மறு மைப்பிறப் புண்டேல் வாணுண் மேற்செல்லும் வஞ்சனை யுண்டேல், பொறிவண் டாழ்செயும் பொன்மலர்க் கொன்றை பொன்போ லுஞ்சடை மேற்புனைந் தானை, அறிவுண் டேயுட லத்துயி ருண்டே யாரூ ரானை மறக்கலு மாமே. ரு

* பொள்ள லிவ்வுட லைப்பொரு ளென்று பொருளுஞ் சுற்ற மும் போகமு மாகி, மெள்ள நின்றவர் செய்வன வெல்லாம் வாரா மேதவிர்க் கும்விதி யானை, வள்ள லெந்தமக் கேதுணை யென்று நாணு ளும்மம ரர்தொழு தேத்தும், அள்ள லங்கழ னிப்பழ னத்தணி யாரூ ரானை மறக்கலு மாமே. சு

கரியா னையுரி கொண்டகை யானைக் கண்ணின் மேலொரு கண் ணுடை யானை, வரியா னைவருத் தங்களை வானை மறையா னைக்குறை மாமதி சூடற், குரியா னையுல கத்துயிர்க் கெல்லாம் ஒளியா னையுகந் துள்கிநண் ணுதார்க், கரியா னையடி யேற்கெளி யானை யாரூ ரானை மறக்கலு மாமே. எ

வாளா நின்று தொழுமடி யார்கள் வாழு ளப்பெறும் வார்த்தை யைக் கேட்டும், நாணு ளும்மல ரிட்டுவ ணங்கார் நம்மை யாள்கின்ற தன் மையை யோரார், கேளா நான்கிடந் தேயுழைக் கின்றேன் கிளைக்கெ லாந்துணை யாமெனக் கருதி, ஆளா வான்பலர் முன்பழைக் கின்றே ணூரு ரானை மறக்கலு மாமே. அ

விடக்கை யேபெருக் கிப்பல நாளும் வேட்கை யாற்பட்ட வேதனை தன்னைக், கடக்கி லேனெறி காணவு மாட்டேன் கண்கு ழிந்திரப் பார்கையி லொன்றும், இடக்கி லேன்பரா வைத்திரைக் கங்கைச் சடையா னையுமை யாளையோர் பாகத், தடக்கி னானையந் தாமரைப் பொய்கை யாரூ ரானை மறக்கலு மாமே. கூ

---

* பொள்ளலிவ் வுடலை - என்பதற்கு நவத்துவார முள்ள உடலெனப் பொருள் கொள்க.

ஒட்டி யாட்கொண்டு போயொளித் திட்ட வுச்சிப் போதனை நச் சர வார்த்த, பட்டி யைப்பக லையிருள் தன்னைப் பாவிப் பார்மனத் தூறுமத் தேனைக், கட்டி யைக்கரும் பின்றெளி தன்னைக் காதலாற் கடற் சூர்தடிந் திட்ட, செட்டி யப்பனைப் பட்டனைச் செல்வ ஆரு ரானை மறக்கலு மாமே. க0

ஒரு ரென்றுல கங்களுக் கெல்லா முரைக்க லாம்பொரு ளாயுடன் கூடிக், காரு ருங்கமழ் கொன்றைநன் மாலை முடியன் காரிகைக் காரண மாக, ஆரு ரைம்மறத் தற்கரி யானை யம்மான் றன்றிருப் பேர் கொண்ட தொண்டன், ஆரு ரன்னடி நாயுரை வல்லா ரமர லோகத் திருப்பவர் தாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிடைமருதூர்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

கழுதை குங்குமந் தான்சுமந் தெய்த்தாற் கைப்பர் பாழ்புக மற் றது போலப், பழுது நானுழன் றுள்தடு மாறிப் படுசு ழித்தலைப் பட்டன னெந்தாய், அழுது நீயிருந் தென்செய்தி மனனே யங்க ணாவ ரனேயென மாட்டா, இழுதை யேனுக்கோ ருய்வகை யருளா யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே. க

நரைப்பு மூப்பொடு பிணிவரும் இன்னே நன்றி யில்வினை யேது ணிந் தெய்த்தேன், அரைத்த மஞ்சள தாவதை யறிந்தேன் அஞ்சி னேன்நம னாரவர் தம்மை, உரைப்பன் நானுன சேவடி சேர வுணரும் வாழ்க்கையை யொன்றறி யாத, இரைப்ப னேனுக்கோ ருய்வகை யருளா யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே. உ

புன்னு னைப்பனி வெங்கதிர் கண்டாற் போலும் வாழ்க்கை பொரு ளிலை நாளும், என்னெ னக்கினி யிற்றைக்கு நாளை யென்றி ருந்திட ருற்றன னெந்தாய், முன்ன மேயுன சேவடி சேரா மூர்க்க னாகிக்

கழிந்தன காலம், இன்ன மென்றனக் குய்வகை யருளா யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே. ௩

முந்திச் செய்வினை யிம்மைக்கண் நலிய மூர்க்க னாகிக் கழிந்தன காலஞ், சிந்தித் தேமனம் வைக்கவு மாட்டேன் சிறுச்சிறி தேயிரப் பார்கட்கொன் றீயேன், அந்தி வெண்பிறை சூடுமெம் மானே யாரூர் மேவிய அமரர்கள் தலைவா, எந்தை நீயெனக் குய்வகை யருளா யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே. ௪

அழிப்ப ரைவர் புரவுடை யார்க ளைவ ரும்புர வாசற வாண்டு, கழித்துக் காற்பெய்து போயின பின்னைக் கடைமு றையுனக் கேபொறை யானேன், விழித்துக் கண்டனன் மெய்ப்பொருள் தன்னை வேண்டேன் மானுட வாழ்க்கை யிதாகில், இழித்தே னென்றனக் குய்வகை யருளா யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே. ௫

குற்றந் தன்னொடு குணம்பல பெருக்கிக் கோல நுண்ணிடை யாரொடு மயங்கிக், கற்றி லேன்கலை கள்பல ஞானங் கடிய வாயின கொடுமைகள் செய்தேன், பற்ற லாவதோர் பற்றுமற் றில்லேன் பாவி யேன்பல பாவங்கள் செய்தேன், எற்று ளேனெனக் குய்வகை யருளா யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே. ௬

கொடுக்க கிற்றிலே னொண்பொருள் தன்னைக் குற்றஞ் செற்ற மிவைமுத லாக, விடுக்க கிற்றிலேன் வேட்கையுஞ் சினமும் வேண்டி லைம்புல னென்வச மல்ல, நடுக்க முற்றதோர் மூப்புவந் தெய்த நமன் றமர்நா கத்திட லஞ்சி, இடுக்க ணுற்றன னுய்வகை யருளா யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே. ௭

ஐவ கையரை யரவ ராகி யாட்சி கொண்டொரு காலவர் நீங்கார்
அவ்வ கையவர் வேண்டுவ தானு லவர வர்வழி யொழுகிநான் வந்து
செய்வ கையறி யேன்சிவ லோகா தீவ ணாசிவ னேயெரி யாடீ
எவ்வ கையெனக் குய்வகை யருளா யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே.

ஏழை மானுட இன்பினை நோக்கி யிளைய வர்வலைப் பட்டிருந் தின்னம், வாழை தான்பழுக் கும்நமக் கென்று வஞ்ச வல்வினை யுள் வலைப் பட்டுக், கூழை மாந்தர்தஞ் செல்கதிப் பக்கம் போக மும்பொரு

ளொன்றறி யாத, ஏழை யேனுக்கோ ருய்வகை யருளா யிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானே. க

அரைக்குஞ் சந்தனத் தோடகி லுந்தி யைவ னஞ்சுமந் தார்த் திரு பாலும், இரைக்குங் காவிரித் தென்கரை தன்மே லிடைம ருதுறை யெந்தை பிரானை, உரைக்கு மூரா னொளிதிகழ் மாலை யுள்ளத் தாலுகந் தேத்தவல் லார்கள், நரைப்பு மூப்பொடு நடலையு மின்றி நாதன் சேவடி நண்ணுவர் தாமே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - மருதீசர். தேவியார் - நலமுலைநாயகி.

திருவேகம்பம்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆலந் தானுகந் தமுதுசெய் தானை யாதி யையம ரர்தொழு தேத்துஞ், சீலந் தான்பெரி தும்முடை யானைச் சிந்திப் பாரவர் சிந் தையு ளானை, ஏல வார்குழ லாளுமை நங்கை யென்று மேத்தி வழி படப் பெற்ற, கால காலனைக் கம்பனெம் மானைக் காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. க

உற்ற வர்க்குத வும்பெரு மானை யூர்வ தொன்றுடை யானும்பர் கோனைப், பற்றி னூர்க்கென்றும் பற்றவன் றன்னைப் பாவிப் பார்மனம் பாவிக்கொண் டானை, அற்ற மில்புக ழாளுமை நங்கை யாத ரித்து வழிபடப் பெற்ற, கற்றை வார்சடைக் கம்பனெம் மானைக் காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. உ

திரியு முப்புரந் தீப்பிழம் பாகச் செங்கண் மால்விடை மேற் றிகழ்வானைக், கரியி னீருரி போர்த்துகந் தானைக் காம னைக்கன லாவி ழித் தானை, வரிகொள் வெள்வளை யாளுமை நங்கை மருவி யேத்தி

வழிபடப் பெற்ற, * பெரிய கம்பனை யெங்கள் பிரானைக் காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. ரு

குண்ட லந்திகழ் காதுடை யானைக் கூற்று தைத்த கொடுந்தொழிலானை, வண்ட லம்புமலர்க் கொன்றையி னானை வாள ராமதி சேர்சடையானைக், கெண்டை யந்தடங் கண்ணுமை நங்கை கெழுமி யேத்தி வழிபடப் பெற்ற, கண்ட நஞ்சுடைக் கம்பனெம் மானைக் காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. ச

வெல்லும் வெண்மழு வொன்றுடை யானை வேலை நஞ்சுண்ட வித்தகன் றன்னை, அல்லல் தீர்த்தருள் செய்யவல் லானை யருமறையவை யங்கம் வல்லானை, எல்லை யில்புக ழாளுமை நங்கை யென்றுமேத்தி வழிபடப் பெற்ற, †நல்ல கம்பனை யெங்கள் பிரானைக் காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. ரு

திங்கள் தங்கிய சடையுடை யானைத் தேவ தேவனைச் செழுங்கடல் வளருஞ், சங்க வெண்குழைக் காதுடை யானைச் சாம வேதம் பெரிதுகப் பானை, மங்கை நங்கை மலைமகள் கண்டு மருவி யேத்தி வழிபடப் பெற்ற, கங்கை யாளனைக் கம்பனெம் மானைக் காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. சு

விண்ண வர்தொழு தேத்தநின் றானை வேதந் தான்விரித் தோத வல் லானை, நண்ணி னார்க்கென்று நல்லவன் றன்னை நாளு நாமுகக்

---

* காமாக்ஷியம்மையால் பூசிக்கப்பட்ட ஏகாம்பரநாதரே பெரிய கம்பர்.

† உருத்திரராற் பூசிக்கப்பட்ட சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு நல்ல கம்பனென்று பெயர். இதனைக் காஞ்சி புராணம்-திருவேகம்பப் படலம் அஅ-வது செய்யுள்

"உருத்திர னலத்தகு மொருமை பூண்டுயர்
கருத்தொடும் வழிபடு நல்ல கம்பனை" என்பதனு லறிக.

உமைநங்கை யென்று மேத்தி வழிபடப்பெற்ற நல்ல கம்பனை யென்பது - ஏகாம்பர நாதனுக்கும் நல்ல கம்பனுக்கும் பேதமின்மை காட்டுகின்றது.

கின்ற பிரானை, எண்ணில் தொல்புக ழாளுமை நங்கை யென்று மேத்தி வழிபடப் பெற்ற, கண்ணு மூன்றுடைக் கம்பனெம் மானைக் காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. எ

சிந்தித் தென்று நினைந்தெழு வார்கள் சிந்தை யிற்றிக ழுஞ்சிவன் றன்னைப், பந்தித் தவினைப் பற்றறுப் பானைப் பாலோ டானைஞ்சு மாட்டுகந் தானை, அந்த மில்புக ழாளுமை நங்கை யாத ரித்து வழி படப் பெற்ற, கந்த வார்சடைக் கம்பனெம் மானைக் காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. அ

வரங்கள் பெற்றுழல் வாளரக் கர்தம் வாலி யபுர மூன்றெரித் தானை, நிரம்பி யதக்கன் றன்பெரு வேள்வி நிரந்த ரஞ்செய்த நிட் கண் டகனைப், பரந்த தொல்புக ழாளுமை நங்கை பரவி யேத்தி வழி படப் பெற்ற, கரங்க ளெட்டுடைக் கம்பனெம் மானைக் காணக் கண் ணடி யேன்பெற்ற வாறே. கூ

எள்க லின்றி யிமையவர் கோனை யீச னைவழி பாடுசெய் வாள் போல், உள்ளத் துள்கி யுகந்துமை நங்கை வழிப டச்சென்று நின் றவா கண்டு, வெள்ளங் காட்டி வெருட்டிட வஞ்சி வெருவி யோடித் தழுவவெளிப் பட்ட, * கள்ளக் கம்பனை யெங்கள் பிரானைக் காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. க0

பெற்ற மேறுகந் தேறவல் லானைப் பெரிய எம்பெரு மானென் றெப்போதுங், கற்ற வர்பர வப்படு வானைக் காணக் கண்ணடி யேன்

* விஷ்ணுவினுற் பூசிக்கப்பட்ட சிவலிங்கப் பெருமானுக்குக் கள்ளக் கம்ப னென்று பெயர். இதனை ஷெ படலம் அஎ-வது செய்யுள்

"மருள்புரி கருத்தினன் மாய னேத்தலுங்
கருதுமப் பெயரிய கள்ளக் கம்பனை" என்பதனு லறிக.

ஈண்டு கூறப்பட்ட - நல்லக்கம்பன் - கள்ளக்கம்ப னென்னும் இரண்டு மூர்த்திகளுமேயன்றி, பிரமனுல் பூசிக்கப்பட்ட வெள்ளக்கம்பன் - என்னும் ஒரு சிவலிங்கப் பெருமானு முண்டு. இதனை

"வாலிய சிந்தையான் மலர்ப் பொகுட்டணை
மேலவன் வழிபடு வெள்ளக்கம்பனை" - அகூ-வது செய்யுளா லறிக.

பெற்ற தென்று, கொற்ற வன்கம்பன் கூத்தனெம் மானைக் குளிர்பொழிற்றிரு நாவலா ரூரன், நற்ற மிழிவை யீரைந்தும் வல்லார் நன்னெறியுல கெய்துவர் தாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் தொண்டை நாட்டி லுள்ளது. சுவாமிபெயர் - ஏகாம்பரநாதர், தேவியார் - காமாக்ஷியம்மை.

திருக்கோலக்கா

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

புற்றில் வாளர வார்த்த பிரானைப் பூத நாதனைப் பாதமே தொழுவார், பற்று வான்றுணை யெனக்கெளி வந்த பாவ நாசனை மேவரியானை, முற்ற லார்திரி புரமொரு மூன்றும் பொன்ற வென்றிமால் வரையரி யம்பாக், கொற்ற வில்லங்கை யேந்திய கோனைக் கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே. க

அங்க மாறுமா மறையொரு நான்கும் ஆய நம்பனை வேய்புரை தோளி, தங்கு மாதிரு வுருவுடை யானைத் தழன்ம திசடைமேற்புனைந்தானை, வெங்க ணானையி னீருரி யானை விண்ணு ளாரொடு மண்ணுளார் பரசுங், கொங்கு லாம்பொழிற் குரவெறி கமழுங் கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே. உ

பாட்ட கத்திசை யாகிநின் றானைப் பத்தர் சித்தம் பரிவினியானை, * நாட்ட கத்தேவர் செய்கையு ளானை நட்ட மாடியை நம்பெரு மானைக், காட்ட கத்துறு புலியுரி யானைக் கண்ணோர் மூன்றுடை யண்ணலை யடியேன், கோட்ட கப்புன லார்செழுங் கழனிக் கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே. ங

---

* நாட்டகத் தேவ ரென்பதனை "நாட்டுத் தேவர்கள் நாடரும் பொருளே" யென்னுந் திருவாசகத்தானு முணர்க.

ஆத்த மென்றெனை யாளுகந் தானை யமரர் நாதனைக் குமரனைப் பயந்த, வார்த்த யங்கிய முலைமட மானை வைத்து வான்மிசைக் கங் கையைக் கரந்த, தீர்த்த னைச்சிவ னைச்செழுந் தேனைத் தில்லை யம் பலத் துள்நிறைந் தாடுங், கூத்த னைக்குரு மாமணி தன்னைக் கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே. ௪

அன்று வந்தெனை யகலிடத் தவர்முன் ஆள தாகவென் றுவணங் காட்டி, நின்று வெண்ணெய்நல் லூர்மிசை யொளித்த நித்தி லத்திரள் தொத்தினை முத்திக், கொன்றி ஞன்றனை யும்பர் பிரானை உயரும் வல்லா ணங்கெடச் சீறுங்,குன்ற வில்லியை மெல்லிய லுடனே கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே. ௫

காற்றுத் தீப்புன லாகிநின் றானைக் கடவு ளைக்கொடு மால்விடை யானை, நீற்றுத் தீயுரு வாய்நிமிர்ந் தானை நிரம்பு பல்கலை யின்பொரு ளாலே, போற்றித் தன்கழற் றொழுமவ னுயிரைப் போக்கு வானுயிர் நீக்கிடத் தாளால், கூற்றைத் தீங்குசெய் குரைகழ லானைக் கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே. ௬

அன்ற யன்சிர மரிந்ததிற் பலிகொண் டமரர் ருக்கருள் வெளிப் படுத் தானைத், துன்று பைங்கழ லிற்சிலம் பார்த்த சோதி யைச்சுடர் போலொளி யானை, மின்ற யங்கிய இடைமட மங்கை மேவு மீசனை வாசமா முடிமேல், கொன்றை யஞ்சடைக் குழகனை யழகார் கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே. ௭

நாளு மின்னிசை யாற்றமிழ் பரப்பு ஞான சம்பந்த னுக்குல கவர்முன், தாள மீந்தவன் பாடலுக் கிரங்குந் தன்மை யாளனை யென் மனக் கருத்தை, ஆளும் பூதங்கள் பாடநின் றாடும் அங்க ணன்றனை யெண்கண மிறைஞ்சுங், கோளி லிப்பெருங் கோயி லுள்ளானைக் கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே. ௮

அரக்க னுற்ற லழித்தவன் பாட்டுக் கன்றி ரங்கிய வென்றியி னனைப், பரக்கும் பாரளித் துண்டுகந் தவர்கள் பரவி யும்பணி தற்கரி யானைச், சிரக்கண் வாய்செவி மூக்குயர் காய மாகித் தீவினை தீர்த்த வெம் மானைக், குரக்கி னங்குதி கொண்டுகள் வயல்சூழ் கோலக் காவி னிற் கண்டுகொண் டேனே. ௯

கோட ரம்பயில் சடையுடைக் கரும்பைக் கோலக் காவுளெம் மானைமெய்ம் மானைப், பாட ரங்குடி யடியவர் விரும்பப் பயிலு நாவலா ரூரன்வன் றொண்டன், நாடி ரங்கிமுன் னறியுமந் நெறியால் நவின்ற பத்திவை விளம்பிய மாந்தர், காட ரங்கென நடநவின் றான் பாற் கதியு மெய்துவர் பதியவர்க் கதுவே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - சத்தபுரீசர், தேவியார் - ஓசைகொடுத்த நாயகி.

நம்பி யென்ற திருப்பதிகம்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்யை முற்றப் பொடிப் பூசியோர் நம்பி வேதநான் கும் விரித் தோதியோர் நம்பி, கையிலோர் வெண்மழு வேந்தியோர் நம்பி கண்ணுமூன் றுமுடை யாயொரு நம்பி, செய்ய நம்பிசிறு செஞ்சடை நம்பி திரிபுரந் தீயெழச் செற்றதோர் வில்லால், எய்த நம்பியென்னை யாளுடைநம்பி யெழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே. க

திங்கள் நம்பிமுடி மேலடி யார்பாற் சிறந்த நம்பிபிறந் தவுயிர்க் கெல்லாம், அங்கண் நம்பியருண் மால்விசும் பாளும் அமரர் நம்பிகும ரன்முதற் றேவர், தங்கள் நம்பிதவத் துக்கொரு நம்பி தாதை யென்றுன் சரண்பணிந் தேத்தும், எங்கள் நம்பியென்னை யாளுடை நம்பி யெழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே. உ

வருந்த அன்றுமத யானை யுரித்த வழக்கு நம்பிமுழக் குங்கடல் நஞ்சம், அருந்து நம்பியம ரர்க்கமு தீந்த அருளெ னம்பிபொரு ளால்வரு நட்டம், புரிந்த நம்பிபுரி நூலுடை நம்பி பொழுதும்விண் ணும்முழு தும்பல வாகி, இருந்த நம்பியென்னை யாளுடை நம்பி யெழு பிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே. ௩

ஊறு நம்பியமு தாவுயிர்க் கெல்லாம் உரியநம் பிதெரி யம்மறை யங்கங், கூறு நம்பிமுனி வர்க்கருங் கூற்றைக் குமைத்தநம் பிகுமை யாய்ப்புல னைந்துஞ், சீறு நம்பிதிரு வெள்ளடை நம்பி செங்கண்வெள் ளைச்செழுங் கோட்டெரு தென்றும், ஏறு நம்பியென்னை யாளுடை நம்பி யெழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே. ச

குற்ற நம்பிகுறு காரெயின் மூன்றைக் குலைத்தநம் பிசிலை யாவரை கையில், பற்று நம்பிபர மானந்த வெள்ளம் பணிக்குநம் பியெனப் பாடுத லல்லால், மற்று நம்பியுனக் கென்செய வல்லேன் மதியி லேன்படு வெந்துய ரெல்லாம், எற்று நம்பியென்னை யாளுடை நம்பி யெழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே. ரு

அரித்த நம்பியடி கைதொழு வார்நோ யாண்டநம்பி முன்னை யீண்டுல கங்கள், தெரித்த நம்பியொரு சேவுடை நம்பி சில்பலிக் கென்றகந் தோறுமெய் வேடந், தரித்த நம்பிசம யங்களி னம்பி தக்கன் றன் வேள்விபுக் கன்றிமை யோரை, இரித்த நம்பியென்னை யாளுடை நம்பி யெழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே. சா

பின்னைநம் பும்புயத் தானெடு மாலும் பிரமனும் என்றிவர் நாடியுங் காணா, உன்னை நம்பியொரு வர்க்கெய்த லாமே யுலகுநம் பியுரை செய்யும தல்லால், முன்னை நம்பிபின்னும் வார்சடை நம்பி முழுதிவை யித்தனை யுந்தொகுத் தாண்ட, தென்னை நம்பியெம் பிரானாய நம்பி யெழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே. எ

சொல்லை நம்பிபொரு ளாய்நின்ற நம்பி தோற்ற மீறுமுத லாகிய நம்பி, வல்லை நம்பியடி யார்க்கருள் செய்ய வருந்தி நம்பியுனக் காட்செய கில்லார், அல்லல் நம்பிபடு கின்றதென் னாடி யணங்கொரு பாகம் வைத் தெண்கணம் போற்ற, இல்ல நம்பியிடு பிச்சைகொள் நம்பி யெழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே. அ

காண்டு நம்பிகழற் சேவடி யென்றுங் கலந்துனைக் காதலித் தாட்செய்கிற் பாரை, ஆண்டு நம்பியவர் முன்கதி சேர அருளு நம்பிகுரு மாப்பிறை பாம்பைத், தீண்டுநம்பி சென்னி யிற்கன்னி தங்கத் திருத்து நம்பிபொய்ச் சமண்பொரு ளாகி, ஈண்டு நம்பியிமை யோர்தொழு நம்பி யெழுபிறப்பு மெங்கள் நம்பிகண் டாயே. கூ

காத்தி நம்பிகசி யாதவர் தம்மைக் கசிந்தவர்க் கிம்மையோ டம்மையி லின்பம், பெருக்கு நம்பிபெரு கக்கருத்தா. * கo

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தினை நகர்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

நீறு தாங்கிய திருநுத லானை நெற்றிக் கண்ணனை நிரைவளை மடந்தை, கூறு தாங்கிய கொள்கையி னானைக் குற்ற மில்லியைக் கற்றையஞ் சடைமேல், ஆறு தாங்கிய வழகனை யமரர்க் கரிய சோதியை வரிவரா லுகளுஞ், சேறு தாங்கிய திருத்தினை நகருட் சிவக்கொ ழுந்தினைச் சென்றடை மனனே. க

பிணிகொ ளாக்கை பிறப்பிறப் பென்னு மிதனைநீக்கி யீசன் திருவடி யிணைக்காள், துணிய வேண்டிடிற் சொல்லுவன் கேள்நீ யஞ்சல் நெஞ்சமே வஞ்சர்வாழ் மதின்மூன், றணிகொள் வெஞ்சிலை யாலுகச் சீறும் ஐயன் வையகம் பரவிநின் றேத்துந், திணியும் வார்பொழிற் றிருத்தினை நகருட் சிவக்கொ ழுந்தினைச் சென்றடை மனனே. உ

வடிகொள் கண்ணிணை மடந்தையர் தம்பால் மயல துற்றுவஞ் சனைக்கிட மாகி, முடியு மாகரு தேலெரு தேறு மூர்த்தி யைமுத லாய பிரானை, அடிகளென்றடி யார்தொழு தேத்தும் அப்ப னொப்பிலா முலையுமை கோனைச், செடிகொள் கான்மலி திருத்தினை நகருட் சிவக்கொ ழுந்தினைச் சென்றடை மனனே. ௩

பாவ மேபுரிந் தகலிடந் தன்னிற் பலப கர்ந்தல மந்துயிர் வாழ்க்கைக், காவ வென்றுழந் தயர்ந்துவீ ழாதே யண்ணல் தன்றிறம் அறிவினாற் கருதி, மாவி னீருரி யுடைபுனைந் தானை மணியை மைந்தனை வானவர்க் கமுதைத், தேவ தேவனைத் திருத்தினை நகருட் சிவக்கொ ழுந்தினைச் சென்றடை மனனே. ச

---

* மற்றது - சிதல மாயது.

ஒன்ற லாவுயிர் வாழ்க்கையை நினைந்திட் டுடல்த ளர்ந்தரு மாநிதியியற்றி, என்றும் வாழலா மெமக்கெனப் பேசும் இதுவும் பொய் யென வேநினை யுளமே, குன்று லாவிய புயமுடை யானைக் கூத்த னைக்குலா விக்குவ லயத்தோர், சென்றெ லாம்பயில் திருத்தினை நக ருட் சிவக்கொ ழுந்தினைச் சென்றடை மனனே. ரு

வேந்த ராயுல காண்டறம் புரிந்து வீற்றி ருந்தவிவ் வுடலிது தன்னைத், தேய்ந்தி றந்துவெந் துயருழந் திடுமிப் பொக்க வாழ்வினை விட்டிடு நெஞ்சே, பாந்த ளங்கையி லாட்டுகந் தானைப் பரம னைக்கடற் சூர்தடிந் திட்ட, சேந்தர் தாதையைத் திருத்தினை நகருட் சிவக்கொ ழுந்தினைச் சென்றடை மனனே. ௬

தன்னி லாசறு சித்தமு மின்றித் தவமு யன்றவ மாயின பேசிப், பின்ன லார்சடை கட்டியென் பணிந்தாற் பெரிது நீந்துவ தரிதது நிற்க, முன்னெ லாமுழு முதலென்று வானோர் மூர்த்தி யாகிய முதல வன் றன்னைச், செந்நெ லார்வயற் றிருத்தினை நகருட் சிவக்கொ ழுந்தினைச் சென்றடை மனனே. எ

பரிந்த சுற்றமு மற்றுவன் றுணையும் பலருங் கண்டழு தெழவுயி ருடலைப், பிரிந்து போமிது நிச்சய மறிந்தாற் பேதை வாழ்வெனும் பிணக்கினைத் தவிர்ந்து, கருந்த டங்கண்ணி பங்கனை யுயிரைக் கால காலனைக் கடவுளை விரும்பிச், செருந்தி பொன்மலர் திருத்தினை நக ருட் சிவக்கொ ழுந்தினைச் சென்றடை மனனே. அ

நமையெ லாம்பல ரிகழ்ந்துரைப் பதன்முன் நன்மை யொன்றி லாத் தேரர்புன் சமணுஞ், சமய மாகிய தவத்தினா ரவத்தத் தன்மை விட்டொழி நன்மையை வேண்டில், உமையோர் கூறனை யேறுகந் தானை யும்ப ராதியை யெம்பெரு மானைச், சிமய மார்பொழிற் றிருத் தினை நகருட் சிவக்கொ ழுந்தினைச் சென்றடை மனனே. கூ

நீடு பொக்கையிற் பிறவியைப் பழித்து நீங்க லாமென்று மனத் தினைத் தெருட்டிச், சேடு லாம்பொழிற் றிருத்தினை நகருட் சிவக்கொ ழுந்தின திருவடி யிணைதான், நாடெ லாம்புகழ் நாவலூ ராளி நம்பி

வன்றொண்ட னூா னுரைத்த, பாட லாந்தமிழ் பத்திவை வல்லார் முத்தி யாவது பாகதிப் பயனே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் நடுநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - திருந்தீச்சுரர், தேவியார் - ஒப்பில்லாநாயகி யம்மை.

திருநின்றியூர்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவும் வண்மையுந் திண்டிற லரசுஞ் சிலந்தி யார்செய்த செய் பணி கண்டு, மருவு கோச்செங்க ணன்றனக் களித்த வார்த்தை கேட்டு நுன் மலரடி யடைந்தேன், பெருகு பொன்னிவந் துந்துபன் மணியைப் பிள்ளைப் பல்கணம் பண்ணையுள் நண்ணித், தெருவுந் தெற்றியு முற்றமும் பற்றித் திரட்டுந் தென்றிரு நின்றியூ ரானே. க

அணிகொ ளாடையம் பூணணி மாலை யமுது செய் * தமு தம் பெறு சண்டி, இணைகொ ளேழெழு நூறிரு பனுவ லீன்ற வன்றிரு நாவினுக் கரையன், கணைகொள் கண்ணப்ப னென்றிவர் பெற்ற காத லின்னரு ளாதரித் தடைந்தேன், திணைகொள் செந்தமிழ் பைங்கிளி தெரியுஞ் செல்வத் தென்றிரு நின்றியூ ரானே. உ

மொய்த்த சீர்முந்நூற் றறுபது வேலி மூன்று நூறுவே தியரொடு நுனக்கு, ஒத்த பொன்மணிக் கலசங்க ளேந்தி யோங்கு நின்றியூ ரென்றுனக் களிப்பப், பத்தி செய்தவப் பரசு ராமற்குப் பாதங் காட்டிய நீதிகண் டடைந்தேன், சித்தர் வானவர் தானவர் வணங்குஞ் செல்வத் தென்றிரு நின்றியூ ரானே. ந

இரவி நீள்சுட ரெழுவதன் முன்னம் எழுந்து தன்முலைக் கலசங்க ளேந்திச், சுரபி பால்சொரிந் தாட்டிநின் பாதந் தொடர்ந்த வார்த்தை திடம்படக் கேட்டுப், பாவி யுள்கிவன் பாசத்தை யறுத்துப்

---

* அமுதம்பெறு சண்டி - மோக்ஷம்பெற்ற சண்டி.

பாம வந்துநுன் பாதத்தை யடைந்தேன், நிரவி நித்தில மத்தகு செம்பொ னளிக்குந் தென்றிரு நின்றியூ ரானே. ச

வந்தோ ரிந்திரன் வழிபட மகிழ்ந்து வான நாடுநீ யாள்கென அருளிச், சந்தி மூன்றிலுந் தாபர நிறுத்திச் சகளி செய்திறைஞ் சகத்தியர் தமக்குச், சிந்து மாமணி யணிதிருப் பொதியிற் சேர்வு நல்கிய செல்வங்கண் டடைந்தேன், செந்தண் மாமலர்த் திருமகள் மருவுஞ் செல்வத் தென்றிரு நின்றியூ ரானே. ரு

காது பொத்தரைக் கின்னர ருழுவை கடிக்கும் பன்னகம் பிடிப் பருஞ் சீயம், கோதின் மாதவர் குழுவுடன் கேட்பக் கோல ஆல்நிழற் கீழறம் பகர, ஏதஞ் செய்தவ ரெய்திய வின்ப மியானுங் கேட்டுநின் னிணையடி யடைந்தேன், நீதி வேதியர் நிறைபுக ழுலகில் நிலவு தென் றிரு நின்றியூ ரானே. சு

கோடு நான்குடைக் குஞ்சரங் குலுங்க நலங்கொள் பாதநின் றேத் திய பொழுதே, பீடு விண்மிசைப் பெருமையும் பெற்ற பெற்றி கேட்டுநின் பொற்கழ லடைந்தேன், பேடை மஞ்ஞையும் பிணைகளின் கன்றும் பிள்ளைக் கிள்ளையு மெனப்பிறை நுதலார், நீடு மாடங்கள் மாளிகை தோறும் நிலவு தென்றிரு நின்றியூ ரானே. (எ-அ-கூ-க0)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாவடுதுறை

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

மறைய வனொரு மாணிவந் தடைய வார மாயவ னுருயிர் நிறுத் தக், கறைகொள் வேலுடைக் காலனைக் காலாற் கடந்த காரணங் கண்டு கண் டடியேன், இறைவ னெம்பெரு மானென்றெப் போதும் ஏத்தி யேத்திநின் றஞ்சலி செய்துன், அறைகொள் சேவடிக் கன்பொடு மடைந்தேன் ஆவ டுதுறை யாதியெம் மானே. க

தெருண்ட வாயிடை நூல்கொண்டு சிலந்தி சித்திரப் பந்தர் சிக் கன வியற்றச், சுருண்ட செஞ்சடை யாயது தன்னைச் சோழ னுக்

கிய தொடர்ச்சிகண் டடியேன், புரண்டு வீழ்ந்துநின் பொன்மலர்ப் பாதம் போற்றி போற்றியென் றன்பொடு புலம்பி, அருண்டென் மேல்வினைக் கஞ்சிவந் தடைந்தேன் ஆவ டுதுறை யாதியெம் மானே.

திகழு மாலவன் ஆயிர மலரா லேத்து வானொரு நீண்மலர் குறையப், புகழி னலவன் கண்ணிடந் திடலும் புரிந்து சக்கரங் கொடுத்தல் கண் டடியேன், திகழு நின்றிருப் பாதங்கள் பரவித் தேவ தேவநின் திறம்பல பிதற்றி, அகழும் வல்வினைக் கஞ்சிவந் தடைந்தேன் ஆவ டுதுறை யாதியெம் மானே. ௯

வீரத் தாலொரு வேடுவ னாகி விசைந்தோர் கேழலைத் துரந்து சென் றணைந்து, போரைத் தான்விசை யன்றனைக் கன்பாய்ப் புரிந்து வான்படை கொடுத்தல்கண் டடியேன், வாரத் தாலுன நாமங்கள் பரவி வழிபட் டுன்றிற மேநினைந் துருகி, ஆர்வத் தோடுவந் தடியிணை யடைந்தேன் ஆவ டுதுறை யாதியெம் மானே. ௯

ஒக்க முப்புர மோங்கெரி தூவ வுன்னை யுன்னிய மூவர்நின் சரணம், புக்கு மற்றவர் பொன்னுல காளப் புகழி னலரு ளீய்ந்தமை யறிந்து, மிக்க நின்கழ லேதொழு தாற்றி வேதி யாஆதி மூர்த்திநின் அரையில், அக்க ணிந்தஎம் மானுனை யடைந்தேன் ஆவ டுதுறை யாதியெம் மானே. (ரு-சு-எ-அ-கூ-க௦.)

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - மாசிலாமணியீசுரர், தேவியார் - ஒப்பிலாமுலையம்மை.

திருவலிவலம்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊனங் கத்துயிர்ப் பாயுல கெல்லாம் ஓங்கா ரத்துரு வாகி நின் றானை, வானங் கத்தவர்க் கும்அளப் பரிய வள்ள லையடி யார்கள் தம் முள்ளத், தேனங் கத்தமு தாகியுள் ளூறுந் தேச னைத்தினைத்

தற்கினி யானை, மானங் கைத்தலத் தேந்தவல் லானை வலிவ லந்தனில் வந்துகண் டேனே. க

பல்லடி யார்பணிக் குப்பரி வானைப் பாடியா டும்பத்தர்க் கன்புடை யானைச், செல்லடி யேநெருக் கித்திறம் பாது சேர்ந்தவர்க் கேசித்தி முத்திசெய் வானை, நல்லடி யார்மனத் தெய்ப்பினில் வைப்பை நானுறு குறையறிந் தருள்புரி வானை, வல்லடி யார்மனத் திச்சையு ளானை வலிவ லந்தனில் வந்துகண் டேனே. உ

ஆழிய னாயகன் றேயுயர்ந் தானை யாதியந் தம்பணி வார்க்கணி யானைக், கூழைய ராகிப்பொய் யேகுடி யோம்பிக் குழைந்து மெய்யடி யார்குழுப் பெய்யும், வாழியர்க் கேவழு வாநெறி காட்டி மறுபிறப் பென்னை மாசறுத் தானை, மாழையொண் கண்ணுமை யைமகிழ்ந் தானை வலிவ லந்தனில் வந்துகண் டேனே. ங

நாத்தா னுன்றிற மேதிறம் பாது நண்ணியண் ணித்தமு தம்பொதிந் தூறும், ஆத்தா னையடி யேன்றனக் கென்றும் அளவிறந் தபல தேவர்கள் போற்றும், சோத்தா னைச்சுடர் மூன்றிலு மொன்றித் துருவி மால்பிர மன்னறி யாத, மாத்தா னைமாத் தெனக்குவைத் தானை வலிவ லந்தனில் வந்துகண் டேனே. ச

நல்லிசை ஞானசம் பந்தனும் நாவினுக் கரசரும் பாடிய நற்றமிழ் மாலை, சொல்லிய வேசொல்லி யேத்துகப் பானைத் தொண்ட னேனறி யாமை யறிந்து, கல்லியன் மனத்தைக் கசிவித்துக் கழலடி காட்டியென் களைகளை யறுக்கும், வல்லியல் வானவர் வணங்கநின் றானை வலிவ லந்தனில் வந்துகண் டேனே. ரு

பாடு மாபாடிப் பணியுமா றறியேன் பனுவுமா பனுவிப் பரவுமா றறியேன், தேடுமா தேடித் திருத்துமா றறியேன் செல்லுமா செல்லச் செலுத்துமா றறியேன், கூடுமா றெங்ஙன மோவென்று கூறக் குறித்துக் காட்டிக் கொணர்ந்தெனை யாண்டு, வாடிநீ வாளா வருந்தலென் பானை வலிவ லந்தனில் கண்டுகொண் டேனே. சு

பந்தித்த வல்வினைப் பற்றறப் பிறவிப் படுக டற்பரப் புத்தவிர்ப் பானைச், சந்தித் ததிற லார்பணி பூட்டித் தவத்தை யீட்டிய தம்மடி

யார்க்குச், சிந்தித் தற்கெளி தாய்த்திருப் பாதஞ் சிவலோ கந்திறந் தேற்றவல் லானை, வந்திப் பார்தம் மனத்தினுள் ளானை வலிவ லந்தனில் வந்துகண் டேனே. எ

எவ்வவர் தேவ ரிருடிகண் மன்ன ரெண்ணிறந் தார்கண்மற் றெங்குநின் றேத்த, அவ்வவர் வேண்டிய தேயருள் செய்து அடைந் தவர்க் கேயிட மாகிநின் றானை, இவ்வவர் கருணையெங் கற்பகக் கடலை யெம்பெரு மானரு ளாயென்ற பின்னை, வவ்வியென் னாவி மனங் கலந் தானை வலிவ லந்தனில் வந்துகண் டேனே. அ

திரியு முப்புரஞ் செற்றதுங் குற்றத் திறல ரக்கனைச் செறுத் தது மற்றைப், பெரிய நஞ்சமு துண்டது முற்றும் பின்னை யாய் முன்ன மேமுளைத் தானை, அரிய நான்மறை யந்தண ரோவா தடிப ணிந்தறி தற்கரி யானை, வரையின் பாவை மணாளனெம் மானை வலிவ லந்தனில் வந்துகண் டேனே. கூ

என்ற அந்தணன் தலையினை யறுத்து நிறைக்க மாலுதி ரத்தினை யேற்றுத், தோன்று தோண்மிசைக் களேபரந் தன்னைச் சுமந்த மாவிர தத்தகங் காளன், சான்று காட்டுதற் கரியவ னெளியவன் றன்னைத் தன்னி லாமனத் தார்க்கு, மான்று சென்றணை யாதவன் றன்னை வலிவ லந்தனில் வந்துகண் டேனே. க0

கலிவ லங்கெட வாரழ லோம்புங் கற்ற நான்மறை முற்றன லோம்பும், வலிவ லந்தனில் வந்துகண் டடியேன் மன்னு நாவலா ரூரன்வன் றொண்டன், ஒலிகொ ளின்னிசைச் செந்தமிழ் பத்தும் உள்ளத் தாலுகந் தேத்தவல் லார்போய், மெலிவில் வானுல கத்தவ ரேத்த விரும்பி விண்ணுல கெய்துவர் தாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - மனத்துணை நாதர், தேவியார் - மாழையங்கண்ணியம்மை.

திருநள்ளாறு

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

செம்பொன் மேனிவெண் ணீறணி வானைக் கரிய கண்டனை மாலயன் காணுச், சம்பு வைத்தழ லங்கையி ஞனைச் சாம வேதனைத் தன்னொப்பி லானைக், கும்ப மாகரி யின்னுரி யானைக் கோவின் மேல் வருங் கோவினை யெங்கள், நம்ப னைநள் ளாறனை யமுதை நாயி னேன் மறந் தென்னினைக் கேனே. க

விரைசெய் மாமலர்க் கொன்றையி ஞனை வேத கீதனை மிகச்சிறந் துருகிப், பரசு வார்வினைப் பற்றறுப் பானைப் பாலொ டானஞ்சு மாட வல் லானைக், குரைக டல்வரை யேழுல குடைய கோனை ஞானக் கொழுந்தினைத் தொல்லை, நரைவிடை யுடையநள் ளாறனை யமுதை நாயி னேன்மறந் தென்னினைக் கேனே. உ

பூவில் வாசத்தைப் பொன்னினை மணியைப் புவியைக் காற் றினைப் புனலனல் வெளியைச், சேவின் மேல்வருஞ் செல்வனைச் சிவ னைத் தேவ தேவனைத் தித்திக்குந் தேனைக், காவி யங்கண்ணி பங்கனைக் கங்கைச் சடைய னைக்காம ரத்திசை பாட, நாவி லூறுநள் ளாறனை யமுதை நாயி னேன்மறந் தென்னினைக் கேனே. ஙு

தஞ்ச மென்றுதன் தாளது அடைந்த பாலன் மேல்வந்த காலனை யுருள, நெஞ்சி லோருதை கொண்ட பிரானை நினைப்ப வர்மன நீங்ககில் லானை, விஞ்சை வானவர் தானவர் கூடிக் கடைந்த வேலையுண் மிக் கெழுந் தெரியும், நஞ்ச முண்டநள் ளாறனை யமுதை நாயி னேன் மறந் தென்னினைக் கேனே. ச

மங்கை பங்கனை மாசிலா மணியை வான நாடனை யேனமோ டன்னம்
எங்கு நாடியுங் காண்பரி யானை யேழை யேற்கெளி வந்த பிரானை
அங்க நான்மறை யால்நிறை கின்ற அந்த ணாள ரடியது போற்றும் [னே.
நங்கள் கோனைநள் ளாறனை யமுதை நாயி னேன்மறந் தென்னினைக்கே

கற்ப கத்தினைக் கனகமால் வரையைக் காம கோபனைக் கண்ணுத லானைச், சொற்ப தப்பொரு ளிருளறுத் தருளுந் தூய சோதியை

வெண்ணெய்நல் லூரில், அற்பு தப்பழ ஆவணங் காட்டி யடியனுவென்னை யாளது கொண்ட, நற்ப தத்தைநள் ளாறனை யமுதை நாயினேன்மறந் தென்னினைக் கேனே. ௬

மறவனை யன்று பன்றிப்பின் சென்ற மாயனை நால்வர்க் காலின்கீழுரைத்த, அறவ னையம ரர்க்கரி யானை யமரர் சேனைக்கு நாயக னை, குறவர் மங்கைதன் கேள்வனைப் பெற்ற கோனை நான்செய்த குற்றங்கள் பொறுக்கும், நறைவி ரியுநள் ளாறனை யமுதை நாயி னேன்மறந் தென்னினைக் கேனே. ௭

மாதி னுக்குடம் பிடங்கொடுத் தானை மணியி னைப்பணி வார்வினை கெடுக்கும், வேத னைவேத வேள்வியர் வணங்கும் விமல னையடி யேற்கெளி வந்த, தூதனைத் தன்னைத் தோழமை யருளித் தொண்ட னேன் செய்த துரிசுகள் பொறுக்கும், நாத னைநள் ளாறனை யமுதை நாயினேன்மறந் தென்னினைக் கேனே. ௮

இலங்கை வேந்த னெழில்திகழ் கயிலை யெடுப்ப ஆங்கிம வான்மக ளஞ்சத், துலங்கு நீண்முடி யொருபதுந் தோள்க ளிருப துந்நெரித் தின்னிசை கேட்டு, வலங்கை வாளொடு நாமமுங் கொடுத்த வள்ளலைப்பிள்ளை மாமதிச் சடைமேல், நலங்கொள் சோதிநள் ளாறனை யமுதை நாயி னேன்மறந் தென்னினைக் கேனே. ௯

செறிந்த சோலைகள் சூழ்ந்தநள் ளாற்றெஞ் சிவனை நாவலூர்ச் சிங்கடி தந்தை, மறந்து நான்மற்று நினைப்ப தேதென்று வனப்பகை யப்ப னூரன்வன் றொண்டன், சிறந்த மாலைகொ டைஞ்சினொ டைஞ்சுஞ் சிந்தை யுள்ளுரு கிச்செப்ப வல்லார்க், கிறந்து போக்கில்லை வரவில்லை யாகி யின்ப வெள்ளத்து ளிருப்பர்க ளினிதே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - தர்ப்பாரணியேசுவரர், தேவியார் - போகமார்த்த பூண்முலையம்மை.

திருவடமுல்லைவாயில்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவுமெய்ப் பொருளுஞ் செல்வமு மெனக்குன் சீருடைக் கழல்களென் றெண்ணி, ஒருவரை மதியா துறுமைகள் செய்து மூடியும் உறைப்பனுய்த் திரிவேன், முருகமர் சோலை சூழ்திரு முல்லை வாயிலாய் வாயினு லுன்னைப், பரவிடு மடியேன் படுதுயர் களையாய் பாசுப தாபரஞ் சுடரே.

கூடிய விலயஞ் சதிபிழை யாமைக் கொடியிடை யுமையவள் காண
ஆடிய அழகா அருமறைப் பொருளே யங்கணு எங்குற் றுயென்று
தேடிய வானோர் சேர்திரு முல்லை வாயிலாய் திருப்புகழ் விருப்பால்
பாடிய அடியேன் படுதுயர் களையாய் பாசுப தாபரஞ் சுடரே. உ

விண்பணிந் தேத்தும் வேதியா மாதர் வெருவிட வேழமன் றுரித்தாய்
செண்பகச் சோலை சூழ்திரு முல்லை வாயிலாய் தேவர்தம் மரசே
தண்பொழி லொற்றி மாநக ருடையாய் சங்கிலிக் காவென் கண்கொண்ட
பண்பநின் னடியேன் படுதுயர் களையாய் பாசுப தாபரஞ் சுடரே. ௩

பொன்னலங் கழனிப் புதுவிரை மருவிப் பொறிவரி வண்டிசை பா[ட
அந்நலங் கமலத் தவிசின்மே லுறங்கும் அலவன்வந் துலவிட வள்ளல்
செந்நெலங் கழனி சூழ்திரு முல்லை வாயிலாய் திருப்புகழ் விருப்பால்
பன்னலந் தமிழாற் பாடுவேற் கருளாய் பாசுப தாபரஞ் சுடரே. ௪

சந்தன வேருங் காரகிற் குறடுந் தண்மயிற் பீலியுங் கரியின், தந்த முந் தாளக் குவைகளும் பவளக் கொடிகளுஞ் சுமந்துகொண் டுந்தி, வந்திழி பாலி வடகரை முல்லை வாயிலாய் மாசிலா மணியே, பந்தனை கெடுத்தென் படுதுயர் களையாய் பாசுப தாபரஞ் சுடரே. ௫

மற்றுநான் பெற்ற தார்பெற வல்லார் வள்ளலே கள்ளமே பேசிக், குற்றமே செயினுங் குணமெனக் கொள்ளுங் கொள்கையான் மிகை பல செய்தேன், செற்றுமீ தோடுந் திரிபுர மெரித்த திருமுல்லை வாயிலா யடியேன், பற்றிலே னுற்ற படுதுயர் களையாய் பாசுப தாபரஞ் சுடரே. ௬

மணிகெழு செவ்வாய் வெண்ணகைக் கரிய வார்குழல் மாமயிற் சாயல், அணிகெழு கொங்கை யங்கயற் கண்ணா ரருநட மாட லறாத, திணிபொழில் தழுவு திருமுல்லை வாயிற் செல்வனே யெல்லியும் பக லும், பணியது செய்வேன் படுதுயர் களையாய் பாசுப தாபரஞ் சுடரே. எ

நம்பனே யன்று வெண்ணெய்நல் லூரி னாயினேன் றன்னையாட் கொண்ட, சம்புவே யும்ப ரார்தொழு தேத்துந் தடங்கடல் நஞ்சுண்ட கண்டா, செம்பொன்மா ளிகைசூழ் திருமுல்லை வாயிற் றேடியான் திரிதர்வேன் கண்ட, பைம்பொனே யடியேன் படுதுயர் களையாய் பாசுப தாபரஞ் சுடரே. அ

மட்டுலா மலர்கொண் டடியிணை வணங்கும் மாணிதன் மேன்மதி யாதே, கட்டுவான் வந்த காலனை மாளக் காலினா லாருயிர் செகுத்த, சிட்டனே செல்வத் திருமுல்லை வாயிற் செல்வனே செழுமறை பகர்ந்த, பட்டனே யடியேன் படுதுயர் களையாய் பாசுப தாபரஞ் சுடரே. கூ

சொல்லரும் புகழான் தொண்டைமான் களிற்றைச் சூழ்கொடி முல்லையாற் கட்டிட், டெல்லையி லின்ப மவன்பெற வெளிப்பட் டருளிய இறைவனே யென்றும், நல்லவர் பரவுந் திருமுல்லை வாயில் நாதனே நரைவிடை யேறீ, பல்கலைப் பொருளே படுதுயர் களையாய் பாசுப தாபரஞ் சுடரே. (க0)

விரைதரு மலர்மே லயனொடு மாலும் வெருவிட நீண்டவெம் மானைத், திரைதரு புனல்சூழ் திருமுல்லை வாயிற் செல்வனை நாவலா ரூரன், உரைதரு மாலை யோரைஞ்சி னோடைஞ்சு முள்குளிர்ந் தேத்த வல்லார்கள், நரைதிரை மூப்பு நடலையு மின்றி நண்ணுவர் விண்ணவர்க் கரசே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் தொண்டைநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - மாசிலாமணியீசுவரர், தேவியார் - கொடியிடையம்மை.

திருவாவடுதுறை

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

கங்கை வார்சடை யாய்கண நாதா கால காலனே காமனுக் கனலே, பொங்கு மாகடல் விடமிடற் றுனே பூத நாதனே புண்ணியா புனிதா, செங்கண் மால்விடை யாய்தெளி தேனே தீர்த்த னேதிரு வாவடு துறையுள், அங்க ணாவெனை யஞ்சலென் றருளா யாரெ னக்குற வமரர்க ளேறே. க

மண்ணின் மேன்மயங் கிக்கிடப் பேனை வலிய வந்தெனை யாண்டுகொண் டானே, கண்ணி லேனுடம் பில்லடு நோயாற் கருத்த ழிந்துனக் கேபொறை யானேன், தெண்ணி லாவெறிக் குஞ்சடை யானே தேவ னேதிரு வாவடு துறையுள், அண்ண லேயெனை யஞ்ச லென் றருளா யாரெ னக்குற வமரர்க ளேறே. உ

ஒப்பி லாமுலை யாளொரு பாகா வுத்தமா மத்த மார்தரு சடை யாய், முப்பு ரங்களைத் தீவளைத் தங்கே மூவ ருக்கருள் செய்யவல் லானே, செப்ப ஆல்நிழற் கீழிருந் தருளுஞ் செல்வ னேதிரு வாவடு துறையுள், அப்ப னேயெனை யஞ்சலென் றருளா யாரெ னக்குற வமரர்க ளேறே. ௩

கொதியி னால்வரு காளிதன் கோபங் குறைய ஆடிய கூத்துடை யானே, மதியி லேனுடம் பில்லடு நோயான் மயங்கி னேன்மணி யேமண வாளா, விதியி னாலிமை யோர்தொழு தேத்தும் விகிர்த னேதிரு வாவடு துறையுள், அதிப னேயெனை யஞ்சலென் றருளா யாரெ னக்குற வமரர்க ளேறே. ச

வந்த வாளரக் கன்வலி தொலைத்து வாழு நாள்கொடுத் தாய்வழி முதலே, வெந்த வெண்பொடி பூசவல் லானே வேட னாய்விச யற் கருள் புரிந்த, இந்து சேகர னேயிமை யோர்சீ ரீச னேதிரு வாவடு துறையுள், அந்த ணாவெனை யஞ்சலென் றருளா யாரெ னக்குற வமரர்க ளேறே. ரு

குறைவி லாநிறை வேகுணக் குன்றே கூத்த னேகுழைக் காதுடை யானே, உறவி லேனுனை யன்றிமற் றடியே னொருபி ழைபொறுத் தாலிழி வுண்டோ, சிறைவண் டார்பொழில் சூழ்திரு வாரூர்ச் செம்பொ னேதிரு வாவடு துறையுள், அறவ னேயெனை யஞ்சலென் றருளா யாரெ னக்குற வமரர்க ளேறே. சு

வெய்ய மாகரி யீருரி யானே வேங்கை யாடையி னுய்விதி முதலே, மெய்ய னேயட லாழியன் றரிதான் வேண்ட நீகொடுத் தருள்புரி விகிர்தா, செய்ய மேனிய னேதிக ழொளியே செங்க ணுதிரு வாவடு துறையுள், ஐய னேயெனை யஞ்சலென் றருளா யாரெ னக் குற வமரர்க ளேறே. எ

கோதி லாவமு தேயருள் பெருகு கோலமேயிமை யோர்தொழு கோவே
பாதி மாதொரு கூறுடை யானே பசுப தீபர மாபர மேட்டீ
தீதி லாமலை யேதிரு வருள்சேர் சேவ காதிரு வாவடு துறையுள்
ஆதி யேயெனை யஞ்சலென் றருளா யாரெ னக்குற வமரர்க ளேறே.

வான நாடனே வழித்துணை மருந்தே மாசி லாமணி யேமறைப் பொருளே, ஏன மாவெயி றாமையு மெலும்பும் ஈடு தாங்கிய மார்புடை யானே, தேனெய் பால்தயி ராட்டுகந் தானே தேவ னேதிரு வாவடு துறையுள், ஆனை யேயெனை யஞ்சலென் றருளா யாரெ னக்குற வமரர்க ளேறே. கூ

வெண்ட லைப்பிறை கொன்றையு மரவும் வேரி மத்தமும் விரவி முன்மு டித்த, இண்டை மாமலர்ச் செஞ்சடை யானை யீச னைத்திரு வாவடு துறையுள், அண்ட வாணனைச் சிங்கடி யப்பன் அணுக்க வன்றொண்ட னூர்வத்தா லுரைத்த, தண்ட மிழ்மலர் பத்தும்வல் லார்கள் சாத லும்பிறப் பும்மறுப் பாரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமறைக்காடு

பண் — காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

யாழைப்பழித் தன்னமொழி மங்கையொரு பங்கன்
பேழைச்சடை முடிமேற்பிறை வைத்தானிடம் பேணில்
தாழைப்பொழி லூடேசென்று பூழைத்தலை நுழைந்து
வாழைக்கனி கூழைக்குரங் குண்ணும்மறைக் காடே. ௧

சிகரத்திடை யிளவெண்பிறை வைத்தானிடந் தெரியில்
முகரத்திடை முத்தின்னொளி பவளத்திர ளோதத்
தகரத்திடை தாழைத்திரண் ஞாழற்றிரள் நீழல்
மகரத்தொடு சுறவங்கொணர்ந் தெற்றும்மறைக் காடே. ௨

அங்கங்களு மறைநான்குடன் விரித்தானிட மறிந்தோம்
தெங்கங்களு நெடும்பெண்ணையும் பழம்வீழ்மணற் படப்பைச்
சங்கங்களு மிலங்கிப்பியும் வலம்புரிகளு மிடறி
வங்கங்களு முயர்கூம்பொடு வணங்கும்மறைக் காடே. ௩

நரைவிரவிய மயிர்தன்னொடு பஞ்சவ்வடி மார்பன்
உரைவிரவிய வுத்தமனிட முணரல்லுறு மனமே
குரைவிரவிய குலைசேகரக் கொண்டற்றலை விண்ட
வரைபுரைவன திரைபொருதிழிந் தெற்றும்மறைக் காடே. ௪

சங்கைப்பட நினையாதெழு நெஞ்சேதொழு தேத்தக்
கங்கைச்சடை முடியுடையவர்க் கிடமாவது பரவை
அங்கைக்கட லருமாமணி யுந்திக்கரைக் கேற்ற
வங்கத்தொடு சுறவங்கொணர்ந் தெற்றும்மறைக் காடே. ௫

அடல்விடையினன் மழுவாளினன் அலராலணி கொன்றைப்
படருஞ்சடை முடியுடையவர்க் கிடமாவது பரவைக்
கடலிடையிடை கழியருகினிற் கடிநாறுதண் கைதை
மடலிடையிடை வெண்குருகெழு மணிநீர்மறைக் காடே. ௬

முளைவளரிள மதியுடையவர் முன்செய்தவல் வினைகள்
களைகளைந்தெனை யாளல்லுறு கண்டன்னிடஞ் செந்நெல்
வளைவிளைவயற் கயல்பாய்தரு குணவார்மணற் கடல்வாய்
வளைவளையொடு சலஞ்சலங்கொணர்ந் தெற்றும்மறைக் காடே. எ

நலம்பெரியன சுரும்பார்ந்தன நங்கோனிட மறிந்தோம்
கலம்பெரியன சாருங்கடற் கரைபொருதிழி கங்கைச்
சலம்புரிசடை முடியுடையவர்க் கிடமாவது பரவை
வலம்புரியொடு சலஞ்சலங்கொணர்ந் தெற்றும்மறைக் காடே. அ

குண்டாடியுஞ் சமணாடியுங் குற்றுடுக்கையர் தாமும்
கண்டார்கண்ட காரணம்மவை கருதாதுகை தொழுமின்
எண்டோளினன் முக்கண்ணின னேழிசையினன் அறுகால்
வண்டாடுதண் பொழில்சூழ்ந்தெழு மணிநீர்மறைக் காடே. கூ

பாரூர்பல புடைசூழ்வள வயல்நாவலர் வேந்தன்
வாரூர்வன முலையாளுமை பங்கன்மறைக் காட்டை
ஆரூரன தமிழ்மாலைகள் பாடும்மடித் தொண்டர்
நீரூர்தரு நிலனோடுயர் புகழாகுவர் தாமே. கO

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - மறைக்காட்டீசுரர், தேவியார் - யாழைப்பழித்த மொழியம்மை.

திருவலம்புரம்

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

எனக்கினித் தினைத்தனைப் புகலிட மறிந்தேன்
பனைக்கனி பழம்படும் பரவையின் கரைமேல்
எனக்கினி யவன்றமர்க் கினியவ னெழுமையும்
மனக்கினி யவன்றன திடம்வலம் புரமே. க

புரமவை யெரிதர வளைந்தவில் லினனவன்
மரவுரி புலியத ளரைமிசை மருவினன்
அரவுரி யிரந்தவ னிரந்துண விரும்பிநின்
றிரவெரி யாடித னிடம்வலம் புரமே. உ

நீறணி மேனியன் நெருப்புமி ழரவினன்
கூறணி கொடுமழு வேந்தியோர் கையினன்
ஆறணி யவிர்சடை யழல்வளர் மழலைவெள்
ஏறணி யடிகள்தம் இடம்வலம் புரமே. ங

கொங்கணை சுரும்புண நெருங்கிய குளிரிளம்
தெங்கொடு பனைபழம் படுமிடந் தேவர்கள்
தங்கிடு மிடந்தடங் கடற்றிரை புடைதர
எங்கள தடிகள்நல் இடம்வலம் புரமே. ச

கொடுமழு விரகினன் கொலைமலி சிலையினன்
நெடுமதில் சிறுமையின் நிரவவல் லவனிடம்
படுமணி முத்தமும் பவளமு மிகச்சுமந்
திடுமண லடைகரை யிடம்வலம் புரமே. ரு

கருங்கடக் களிற்றுரிக் கடவுள திடங்கயல்
நெருங்கிய நெடும்பெணை யடும்பொடு விரவிய
மருங்கொடு வலம்புரி சலஞ்சல மணம்புணர்ந்
திருங்கட லணைகரை யிடம்வலம் புரமே. சு

நரிபுரி காடரங் காநட மாடுவர்
வரிபுரி பாடநின் றாடுமெம் மானிடம்
புரிசுரி வரிகுழ லரிவையோர் பான்மகிழ்ந்
தெரியெரி யாடித னிடம்வலம் புரமே. எ

பாறணி முடைதலை கலனென மருவிய
நீறணி நிமிர்சடை முடியினன் நிலவிய
மாறணி வருதிரை வயலணி பொழிலது
ஏறுடை யடிகள்தம் இடம்வலம் புரமே. அ

சடசட விடுபெணை பழம்படு மிடவகை
படவட கத்தொடு பலிகலந் துலவிய
கடைகடை பலிதிரி கபாலித னிடமது
இடிகரை மணலடை யிடம்வலம் புரமே. க

குண்டிகைப் படப்பினில் விடக்கினை யொழித்தவர்
கண்டவர் கண்டடி வீழ்ந்தவர் கனைகழல்
தண்டுடைத் தண்டித னினமுடை யரவுடன்
எண்டிசைக் கொருசுட ரிடம்வலம் புரமே. ௧0

வருங்கல மும்பல பேணுதல் கருங்கடல்
இருங்குலப் பிறப்பர்த மிடம்வலம் புரத்தினை
அருங்குலத் தருந்தமி ழூரன்வன் றொண்டன்சொல்
பெருங்குலத் தவரொடு பிதற்றுதல் பெருமையே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - வலம்புரநாதர். தேவியார் - வடுவகிர்க்கண்ணம்மை.

திருவாரூர்

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கரையுங் கடலு மலையுங் காலையு மாலையு மெல்லாம்
உரையில் விரவி வருவா னொருவ னுருத்திர லோகன்
வரையின் மடமகள் கேள்வன் வானவர் தானவர்க் கெல்லாம்
அரைய னிருப்பது மாரூ ரவ ரெம்மையு மாள்வரோ கேளீர். க

தனியனென் றெள்கி யறியேன் றம்மைப் பெரிதும் உகப்பன்
முனிபவர் தம்மை முனிவன் முகம்பல பேசி மொழியேன்
கனிகள் பலவுடைச் சோலைக் காய்க்குலை யீன்ற கமுகின்
இனிய னிருப்பது மாரூ ரவ ரெம்மையு மாள்வரோ கேளீர். உ

சொல்விற் குலாவன்றிச் சொல்லேன் தொடர்ந்தவர்க் குந்துணை யல்
கல்லில் வலிய மனத்தேன் கற்ற பெரும்புல வாணர் [லேன்
அல்லல் பெரிது மறுப்பான் அருமறை யாறங்க மோதும்
எல்லை யிருப்பது மாரூ ரவ ரெம்மையு மாள்வரோ கேளீர். ரு

நெறியு மறிவுஞ் செறிவு நீதியு நான்மிகப் பொல்லேன்
மிறையுந் தறியு முகப்பன் வேண்டிற்றுச் செய்து திரிவன்
பிறையு மரவும் புனலும் பிறங்கிய செஞ்சடை வைத்த
இறைவ னிருப்பது மாரூ ரவ ரெம்மையு மாள்வரோ கேளீர். ச

நீதியி லொன்றும் வழுவே னிட்கண்ட கஞ்செய்து வாழ்வேன்
வேதியர் தம்மை வெகுளேன் வெகுண்டவர்க் குந்துணை யாகேன்
சோதியிற் சோதியெம் மானைச் சுண்ணவெண் ணீறணிந் திட்ட
ஆதி யிருப்பது மாரூ ரவ ரெம்மையு மாள்வரோ கேளீர். ரு

அருத்தம் பெரிது முகப்ப னலவலை யேனலந் தார்கள்
ஒருத்தர்க் குதவியே னல்லே னுற்றவர்க் குந்துணை யல்லேன்
பொருத்தமே லொன்றுமி லாதேன் புற்றெடுத் திட்டிடங் கொண்ட
அருத்த னிருப்பது மாரூ ரவ ரெம்மையு மாள்வரோ கேளீர். சு

சந்தம் பலவறுக் கில்லேன் சார்ந்தவர் தம்மடிச் சாரேன்
முந்திப் பொருவிடை யேறி மூவுல குந்திரி வானே
கந்தங் கமழ்கொன்றை மாலைக் கண்ணியன் விண்ணவ ரேத்தும்
எந்தை யிருப்பது மாரூ ரவ ரெம்மையு மாள்வரோ கேளீர். எ

நெண்டிக்கொண் டேயுங்கி லாய்ப்பன் நிச்சய மேயிது திண்ணம்
மிண்டர்க்கு மிண்டலாற் பேசேன் மெய்ப்பொரு ளன்றி யுணரேன்
பண்டங் கிலங்கையர் கோனைப் பருவரைக் கீழடர்த் திட்ட
அண்ட னிருப்பது மாரூ ரவ ரெம்மையு மாள்வரோ கேளீர். அ

நமர்பிற ரென்ப தறியேன் நான்கண்ட தேகண்டு வாழ்வேன்
தமரம் பெரிது முகப்பன் தக்கவா றொன்றுமி லாதேன்
குமரன் திருமால் பிரமன் கூடிய தேவர் வணங்கும்
அமர னிருப்பது மாரூ ரவ ரெம்மையு மாள்வரோ கேளீர். கூ

ஆசை பலஅறுக் கில்லே ஞரையும் அன்றி யுரைப்பேன்
பேசிற் சழக்கலாற் பேசேன் பிழைப்புடை யேன்மனந் தன்னல்
ஓசை பெரிது முகப்பேன் ஒலிகடல் நஞ்சமு துண்ட
ஈச னிருப்பது மாரூ ரவ ரெம்மையு மாள்வரோ கேளீர். கo

எந்தை யிருப்பது மாரூ ரவ ரெம்மையு மாள்வரோ வென்று
சிந்தை செயுந்திறம் வல்லான் திருமரு வுந்திரள் தோளான்
மந்த முழவம் மியம்பும் வளவய லுவலா ரூரன்
சந்த மிசையொடும் வல்லார் தாம்புக ழெய்துவர் தாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்துருத்தியும் - திருவேள்விக்குடியும்

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்னுமா மேகங்கள் பொழிந்திழிந் தருவி வெடிபடக் கரையொடுந் திரைகொணர்ந் தெற்றும், அன்னமாங் காவிரி யகன்கரை யுறைவா ரடியிணை தொழுதெழு மன்பரா மடியார், சொன்னவா றறிவார் துருத்தியார் வேள்விக் குடியுளா ரடிகளைச் செடியனேன் நாயேன், என்னைநான் மறக்குமா றெம்பெரு மானை யென்னுடம் படும்பிணி யிடர்கெடுத் தானை. க

கூடுமா றுள்ளன கூடியுங் கோத்துங் கொய்புன லேனலோ டைவனஞ் சிதறி, மாடுமா கோங்கமே மருதமே பொருது மலையெனக் குலைகளை மறிக்குமா றுந்தி, ஓடுமா காவிரித் துருத்தியார் வேள்விக் குடியுளா ரடிகளைச் செடியனேன் நாயேன், பாடுமா றறிகிலே னெம்பெரு மானைப் பழவினை யுள்ளன பற்றறுத் தானை. உ

கொல்லுமா லியானையின் கொம்பொடு வம்பார் கொழுங்கனிச் செழும்பயன் கொண்டுகூட் டெய்திப், புல்கியுந் தாழ்ந்தும் போந்துத வஞ்செய்யும் போகரும் யோகரும் புலரிவாய் மூழ்கச், செல்லுமா காவிரித் துருத்தியார் வேள்விக் குடியுளா ரடிகளைச் செடியனே

ஞயேன், சொல்லுமா றறிகிலே னெம்பெரு மானைத் தொடர்ந்தடுங் கடும்பிணித் தொடர்வறுத் தானை. ௩

பொறியுமா சந்தனத் துண்டமோ டகிலும் பொழிந்திழிந் தருவிகள் புன்புலங் கவரக், கறியுமா மிளகொடு கதலியும் உந்திக் கடலுற விளைப்பதே கருதித்தன் கைபோய், எறியுமா காவிரித் திருத்தியார் வேள்விக் குடியுளா ரடிகளைச் செடியனே ஞயேன், அறியுமா றறிகிலே னெம்பெரு மானை யருவினை யுள்ளன ஆசறுத் தானை. ௪

பொழிந்திழி மும்மதக் களிற்றின மருப்பும் பொன்மலர் வேங்கையின் நன்மல ருந்தி, இழிந்திழிந் தருவிகள் கடும்புன லீண்டி யெண்டிசை யோர்களு மாடவந் திங்கே, சுழிந்திழி காவிரித் திருத்தியார் வேள்விக் குடியுளா ரடிகளைச் செடியனே ஞயேன், ஒழிந்திலேன் பிதற்றுமா றெம்பெரு மானை யுற்றநோ யிற்றையே யுறவொழித் தானை.

புகழுமா சந்தனத் துண்டமோ டகிலும் பொன்மணி வரன்றியு நன்மல ருந்தி, அகழுமா வருங்கரை வளம்படப் பெருகி யாடுவார் பாவந் தீர்த் தஞ்சன மலம்பித், திகழுமா காவிரித் திருத்தியார் வேள்விக் குடியுளா ரடிகளைச் செடியனே ஞயேன், இகழுமா றறிகிலே னெம்பெரு மானை யிழித்தநோ யிம்மையே யொழிக்கவல் லானை. ௬

வரையின்மாங் கனியொடு வாழையின் கனியும் வருடியும் வணக்கியு மராமரம் பொருது, கரையுமா கருங்கடல் காண்பதே கருத்தாய்க் காம்பீலி சுமந்தொளிர் நித்திலங் கைபோய், விரையுமா காவிரித் திருத்தியார் வேள்விக் குடியுளா ரடிகளைச் செடியனே ஞயேன், உரையுமா றறிகிலே னெம்பெரு மானை யுலகறி பழவினை யறவொழித் தானை. ௭

ஊருமா தேசமே மனமுகந் துள்ளிப் புள்ளினம் பலபடிந் தொண்கரை யுகளக், காருமா கருங்கடல் காண்பதே கருத்தாய்க் கவரிமா மயிர்சுமந் தொண்பளிங் கிடறித், தேருமா காவிரித் திருத்தியார் வேள்விக் குடியுளா ரடிகளைச் செடியனே ஞயேன், ஆருமா றறிகிலே னெம்பெரு மானை யம்மைநோ யிம்மையே யாசறுத் தானை. ௮

புலங்களை வளம்படப் போக்கறப் பெருகிப் பொன்களே சுமந் தெங்கும் பூசல்செய் தார்ப்ப, இலங்குமா முத்தினே டினமணி யிடறி

யிருக்கரைப் பெருமாம் பீழ்ந்துகொண் டெற்றிக், கலங்குமா காவிரித் திருத்தியார் வேள்விக் குடியுளா ரடிகளைச் செடியனே னுயேன், விலங்குமா றறிகிலே னெம்பெரு மானை மேலனோ யிம்மையே வீடுவித் தானை. க

மங்கையோர் கூறுகந் தேறுகந் தேறி மாறலார் திரிபுரம் நீறெழச் செற்ற, அங்கையான் கழலடி யன்றிமற் றறியான் அடியவர்க் கடியவன் தொழுவனு ரூரன், கங்கையார் காவிரித் திருத்தியார் வேள்விக் குடியுளா ரடிகளைச் சேர்த்திய பாடல், தங்கையால் தொழுதுதந் நாவின் மேற் கொள்வார் தவநெறி சென்றம ருலகமாள் பவரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலங்கள் சோழநாட்டி லுள்ளன. திருத்துருத்தி - சுவாமி பெயர் - முத்தாவதேசுரர். தேவியார் - அமிர்தமுகிழம்பிகை. திரு வேள்விக்குடி - சுவாமி பெயர் - கலியாணசுந்தரர், தேவியார் - பரிமள சுகந்தநாயகி.

திருவானைக்கா

பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மறைக ளாயின நான்கு மற்றுள பொருள்களு மெல்லாந்
துறையுந் தோத்திரத் திறையுந் தொன்மையு நன்மையு மாய
அறையும் பூம்புன லானைக் காவுடை யாதியை நாளும்
இறைவ னென்றடி சேர்வா ரெம்மையு மாளுடை யாரே. க

வங்க மேவிய வேலை நஞ்செழ வஞ்சர்கள் கூடித்
தங்கண் மேலட ராமை யுண்ணென வுண்டிருள் கண்டன்
அங்க மோதிய ஆனைக் காவுடை யாதியை நாளும்
எங்க ளீசனென் பார்கள் எம்மையு மாளுடை யாரே. உ

நீல வண்டறை கொன்றை நேரிழை மங்கையோர் திங்கள்
சால வாளர வங்கள் தங்கிய செஞ்சடை யெந்தை

ஆல நீழலு ளானைக் காவுடை யாதியை நாளும்
ஏலு மாறுவல் லார்கள் எம்மையு மாளுடை யாரே. ௩

தந்தை யாயுல குக்கோர் தத்துவன் மெய்த்தவத் தோர்க்குப்
பந்த மாயின பெருமான் பரிசுடை யவர்திரு வடிகள்
அந்தண் பூம்புன லானைக் காவுடை யாதியை நாளும்
எந்தை யென்றடி சேர்வா ரெம்மையு மாளுடை யாரே. ௪

கணைசெந் தீயா வந்நாண் கல்வளை யுஞ்சிலை யாகத்
துணைசெய் மும்மதின் மூன்றுஞ் சுட்டவ னேயுல குய்ய
அணையும் பூம்புன லானைக் காவுடை யாதியை நாளும்
இணைகொள் சேவடி சேர்வா ரெம்மையு மாளுடை யாரே. ௫

விண்ணின் மாமதி சூடி விலையிலி கலனணி விமலன்
பண்ணி னேர்மொழி மங்கை பங்கினன் பசுவுகந் தேறி
அண்ண லாகிய ஆனைக் காவுடை யாதியை நாளும்
எண்ணு மாறுவல் லார்கள் எம்மையு மாளுடை யாரே. ௬

தார மாகிய பொன்னித் தண்டுறை யாடி விழுத்தும்
நீரி னின்றடி போற்றி நின்மலா கொள்ளென ஆங்கே
ஆரங் கொண்டவெம் மானைக் காவுடை யாதியை நாளும்
ஈர முள்ளவர் நாளும் எம்மையு மாளுடை யாரே. ௭

உரவ முள்ளதோ ருழையின் னுரிபுலி யதளுடை யானை
விரைகொள் கொன்றையி னானை விரிசடை மேற்பிறை யானை
அரவம் வீக்கிய ஆனைக் காவுடை யாதியை நாளும்
இரவு மெல்லியும் பகலு மேத்துவா ரெமையுடை யாரே. ௮

வலங்கொள் வாரவர் தங்கள் வல்வினை தீர்க்கு மருந்து
கலங்கக் காலனைக் காலாற் காமனைக் கண்சிவப் பானை
அலங்கல் நீர்பொரு மானைக் காவுடை யாதியை நாளும்
இலங்கு சேவடி சேர்வா ரெம்மையு மாளுடை யாரே. ௯

ஆழி யாற்கரு ளானைக் காவுடை யாதிபொன் னடியின்
நீழ லேசர ணாக நின்றருள் கூர நினைந்து

வாழ வல்லவன் றஂண்டன் வண்டமிழ் மாலைவல் லார்போய்
ஏழு மாபிறப் பற்று எம்மையு மாளுடை யாரே. கഠ

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - சம்புகேசுவரர், தேவியார் - அகிலாண்டேசுவரியம்மை.

திருவாஞ்சியம்

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொருவ னார்புரி நூலர் புணர்முலை யுமையவ ளோடு
மருவ னார்மரு வார்பால் வருவது மில்லைநம் மடிகள்
திருவ னார்பணிந் தேத்துந் திகழ்திரு வாஞ்சியத் துறையும்
ஒருவ னாரடி யாரை யூழ்வினை நலியவொட் டாரே. க

தொறுவி லானிள வேறு துண்ணென இடிகுரல் வெருவிச்
செறுவில் வாளைக ளோடச் செங்கயல் பங்கயத் தொதுங்கக்
கறுவி லாமனத் தார்கள் காண்டகு வாஞ்சியத் தடிகண்
மறுவி லாதவெண் ணீறு பூசுதன் மன்னுமொன் றுடைத்தே. உ

தூர்த்தர் மூவெயி லெய்து சுடுநுனைப் பகழிய தொன்றால்
பார்த்த னார்திரள் தோண்மேற் பன்னுனைப் பகழிகள் பாய்ச்சித்
தீர்த்த மாமலர்ப் பொய்கைத் திகழ்திரு வாஞ்சியத் தடிகள்
சாத்து மாமணிக் கச்சங் கொருதலை பலதலை யுடைத்தே. ங

சள்ளை வெள்ளையங் குருகு தானது வாமெனக் கருதி
வள்ளை வெண்மல ரஞ்சி மறுகியோர் வாளையின் வாயில்
துள்ளு தெள்ளுநீர்ப் பொய்கைத் துறைமல்கு வாஞ்சியத் தடிகள்
வெள்ளை நுண்பொடிப் பூசும் விகிர்தமொன் றொழிகிலர் தாமே. ச

மைகொள் கண்டரெண் டோளர் மலைமக ளுடனுறை வாழ்க்கை
கொய்த கூவிள மாலை குலாவிய சடைமுடிக் குழகர்

கைதை நெய்தலங் கழனி கமழ்புகழ் வாஞ்சியத் தடிகள்
பைதல் வெண்பிறை யோடு பாம்புடன் வைப்பது பரிசே. ரு

கரந்தை கூவிள மாலை கடிமலர்க் கொன்றையுஞ் சூடிப்
பரந்த பாரிடஞ் சூழ வருவர்நம் பரமர்தம் பரிசால்
திருந்து மாடங்கள் நீடு திகழ்திரு வாஞ்சியத் துறையும்
மருந்த னாடி யாரை வல்வினை நலியவொட் டாரே. சு

அருவி பாய்தரு கழனி யலர்தரு குவளையங் கண்ணார்
குருவி யாய்கிளி சேர்ப்பக் குருகினம் இரிதரு கிடங்கில்
பருவ ரால்குதி கொள்ளும் பைம்பொழில் வாஞ்சியத் துறையும்
இருவ ராலறி யொண்ணா இறைவன தறைகழல் சரணே. எ

களங்க ளார்தரு கழனி யளிதரக் களிதரு வண்டு
உளங்க ளார்களிப் பாட லும்பரி லொலித்திடுங் காட்சி
குளங்க ளால்நிழற் கீழ்நற் குயில்பயில் வாஞ்சியத் தடிகள்
விளங்கு தாமரைப் பாத நினைப்பவர் வினைநலி விலரே. அ

வாழை யின்கனி தானும் மதுவிம்மு வருக்கையின் சுளையும்
கூழை வானரந் தம்மிற் கூறிது சிறிதெனக் குழறித்
தாழை வாழையந் தண்டாற் செருச்செய்து தருக்குவாஞ் சியத்துள்
ஏழை பாகனை யல்லால் இறையெனக் கருதுத லிலமே. கூ

செந்நெ லங்கலங் கழனித் திகழ்திரு வாஞ்சியத் துறையும்
மின்ன லங்கலஞ் சடையெம் மிறைவன தறைகழல் பரவும்
பொன்ன லங்கல்நன் மாடப் பொழிலணி நாவலா ரூரன்
பன்ன லங்கனன் மாலை பாடுமின் பத்தரு ளீரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - வாஞ்சிய நாதர், தேவியார் - வாழவந்தநாயகி யம்மை.

திருவையாறு

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பரவும் பரிசொன் றறியேனான் பண்டே யும்மைப் பயிலாதேன்
இரவும் பகலும் நினைந்தாலு மெய்த நினைய மாட்டேனான்
கரவி லருவி கமுகுண்ணத் தெங்கங் குலைக்கீழ்க் கருப்பாலை
அரவந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ. க

எங்கே போவே னாயிடினு மங்கே வந்தென் மனத்தீராய்ச்
சங்கை யொன்று மின்றியே தலைநாள் கடைநா ளொக்கவே
கங்கை சடைமேற் கரந்தானே கலைமான் மறியுங் கனன்மழுவும்
தங்குந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ. உ

மருவிப் பிரிய மாட்டேனான் வழிநின் றொழிந்தே னொழிகிலேன்
பருவி விச்சி மலைச்சாரற் பட்டை கொண்டு பகடாடிக்
குருவி யோப்பிக் கிளிகடிவார் குழன்மேன் மாலை கொண்டோட்டம்
தாவந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ. ங

பழகா நின்று பணிசெய்வார் பெற்ற பயனொன் றறிகிலேன்
இகழா துமக்காட் பட்டோர்க்கு வேக படமொன் றரைசாத்தி
குழகா வாழைக் குலைத்தெங்கு கொணர்ந்து கரைமே லெறியவே
அழகார் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ. ச

பிழைத்த பிழையொன் றறியேனான் பிழையைத் தீரப் பணியாயே
மழைக்கண் நல்லார் குடைந்தாட மலையு நிலனுங் கொள்ளாமைக்
கழைக்கொள் பிரசங் கலந்தெங்குங் கழனி மண்டிக் கையேறி
அழைக்குந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ. ரு

கார்க்கொள் கொன்றை சடைமேலொன் றுடையாய் விடையாய் நகையினால், மூர்க்கர் புரமூன் றெரிசெய்தாய் முன்னீ பின்னீ முதல்வன்னீ, வார்க்கொ ளருவி பலவாரி மணியு முத்தும் பொன்னுங் கொண், டார்க்குந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ. சு

மலைக்கண் மடவா ளொருபாலாய்ப் பற்றி யுலகம் பலிதேர்வாய்
சிலைக்கொள் கணையா லெயிலெய்த செங்கண் விடையாய் தீர்த்தனீ
மலைக்கொ ளருவி பலவாரி மணியு முத்தும் பொன்னுங்கொண்
டலைக்குந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ. எ

போழு மதியம் புனக்கொன்றை புனல்சேர் சென்னிப் புண்ணியா
சூழு மரவச் சுடர்ச்சோதி யுன்னைத் தொழுவார் துயர்போக
வாழு மவர்க ளங்கங்கே வைத்த சிந்தை யுய்த்தாட்ட
ஆழுந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ. அ

கதிர்க்கொள் பசியை யொத்தேநான் கண்டே னும்மைக் காணாதேன்
எதிர்த்து நீந்த மாட்டேனா னெம்மா னம்மா னம்மானே
விதிர்த்து மேக மழைபொழிய வெள்ளம் பரந்து நுரைசிதறி
அதிர்க்குந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ. கூ

கூசி யடியா ரிருந்தாலுங் குணமொன் றில்லீர் குறிப்பில்லீர்
தேச வேந்தன் திருமாலும் மலர்மே லயனுங் காண்கிலாத்
தேச மெங்குந் தெளிந்தாடத் தெண்ணீ ரருவி கொணர்ந்தெங்கும்
வாசந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ. கஂ

கூடி யடியா ரிருந்தாலுங் குணமொன் றில்லீர் குறிப்பில்லீர்
ஊடி யிருந்து முணர்கிலே னும்மைத் தொண்ட னூரனேன்
தேடி யெங்குங் காண்கிலேன் திருவா ரூரே சிந்திப்பன்
ஆடுந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - செம்பொற்சோதீசுரர், தேவியார் - அறம்வளர்த்தநாயகி யம்மை.

திருக்கேதாரம்

பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்வாவது மாயம்மிது மண்ணாவது திண்ணம்
பாழ்போவது பிறவிக்கடல் பசிநோய்செய்த பறிதான்
தாழாதறஞ் செய்மின்தடங் கண்ணான்மல ரோனும்
கீழ்மேலுற நின்றான்றிருக் கேதாரமெ னீரே. க

பறியேசுமந் துழல்வீர்பறி நரிகீறுவ தறியீர்
குறிகூவிய கூற்றங்கொளு நாளாலற முளவே
அறிவானிலு மறிவானல நறுநீரொடு சோறு
கிறிபேசிநின் றிடுவார்தொழு கேதாரமெ னீரே. உ

கொம்பைப்பிடித் தொருக்காலர்க ளிருக்கான்மலர் தூவி
நம்பன்நமை யாள்வானென்று நடுநாளையும் பகலும்
கம்பக்களிற் றினமாய்நின்று சுனைநீர்களைத் தூவிச்
செம்பொற்பொடி சிந்துந்திருக் கேதாரமெ னீரே. ௩

உழக்கேயுண்டு படைத்தீட்டிவைத் திழப்பார்களுஞ் சிலர்கள்
வழக்கேயெனிற் பிழைக்கேமென்பர் மதிமாந்திய மாந்தர்
சழக்கேபறி நிறைப்பாரொடு தவமாவது செயன்மின்
கிழக்கேசல மிடுவார்தொழு கேதாரமெ னீரே. ௪

வாளோடிய தடங்கண்ணியர் வலையிலழுந் தாதே
நாளோடிய நமனார்தமர் நணுகாமுன நணுகி
ஆளாயுய்ம்மி னடிகட்கிட மதுவேயெனி லிதுவே
கீளோடர வசைத்தானிடங் கேதாரமெ னீரே. ௫

தளிசாலைகள் தவமாவது தம்மைப்பெறி லன்றே
குளியீருளங் குருக்கேத்திரங் கோதாவிரி குமரி
தெளியீருளஞ் சீபர்ப்பதந் தெற்குவடக் காகக்
கிளிவாழையொண் கனிகீறியுண் கேதாரமெ னீரே. ௬

பண்ணின்தமி ழிசைபாடலின் பழவேய்முழ வதிரக்
கண்ணின்னொளி கனகச்சுனை வயிரம்மவை சொரிய

மண்ணின்றன மதவேழங்கண் மணிவாரிக்கொண் டெறியக்
கிண்ணென்றிசை முரலுந்திருக் கேதாரமெ னீரே. எ

முளைக்கைப்பிடி முகமன்சொலி முதுவேய்களை யிறுத்துத்
துளைக்கைக்களிற் றினமாய்நின்று சுனைநீர்களைத் தூவி
வளைக்கைப்பொழி மழைகூர்தர மயின்மான்பிணை நிலத்தைக்
கிளைக்கமணி சிந்துந்திருக் கேதாரமெ னீரே. அ

பொதியேசுமந் துழல்வீர்பொதி யவமாவது மறியீர்
மதிமாந்திய வழியேசென்று குழிவீழ்வதும் வினையால்
கதிசூழ்கட லிலங்கைக்கிறை மலங்கவ்வரை யடர்த்துக்
கெதிபேறுசெய் திருந்தானிடங் கேதாரமெ னீரே. கூ

நாவின்மிசை யரையன்னொடு தமிழ்ஞானசம் பந்தன்
யாவர்சிவ னடியார்களுக் கடியானடித் தொண்டன்
தேவன்திருக் கேதாரத்தை யூரன்னுரை செய்த
பாவின்தமிழ் வல்லார்பர லோகத்திருப் பாரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் வடநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - கேதாரேஸ்வரர்; தேவியார் - கௌரியம்மை.

சீபர்ப்பதம்

பண் - நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

மானும்மரை யினமும்மயி லினமுங்கலந் தெங்கும்
தாமேமிக மேய்ந்துதடஞ் சுனைநீர்களைப் பருகிப்
பூமாமர முரிஞ்சிப்பொழி லூடேசென்று புக்குத்
தேமாம்பொழில் நீழற்றுயில் சீபர்ப்பத மலையே. க

மலைச்சாரலும் பொழிற்சாரலும் புறமேவரு மினங்கண்
மலைப்பாற்கொணர்ந் திடித்தூட்டிட மலங்கித்தன களிற்றை
அழைத்தோடியும் பிளிறீயவை யலமந்துவந் தெய்த்துத்
திகைத்தோடித்தன் பிடிதேடிடுஞ் சீபர்ப்பத மலையே. உ

மன்னிப்புனங் காவன்மட மொழியாள்புனங் காக்கக்
கன்னிக்கிளி வந்துகவைக் கோலிக்கதிர் கொய்ய
என்னைக்கிளி மதியாதென்று எடுத்துக்கவ ணொலிப்பத்
தென்னற்கிளி திரிந்தேறிய சீபர்ப்பத மலையே. ரு

மையார்தடங் கண்ணாள்மட மொழியாள்புனங் காக்கச்
செவ்வேதிரிந் தாயோவெனப் போகாவிட விளிந்து
கைபாவிய கவணான்மணி யெறியவிரிந் தோடிச்
செவ்வாயின கிளிபாடிடுஞ் சீபர்ப்பத மலையே. சு

ஆனைக்குல மிரிந்தோடித்தன் பிடிசூழலிற் றிரியத்
தானப்பிடி செவிதாழ்த்திட அதற்குமிக இரங்கி
மானக்குற அடல்வேடர்க ளிலையாற்கலை கோலித்
தேனைப்பிழிந் தினிதூட்டிடுஞ் சீபர்ப்பத மலையே. ௭

மாற்றுக்களி றடைந்தாயென்று மதவேழங்கை யெடுத்து
மூற்றிக்கன லுமிழ்ந்துமதம் பொழிந்தும்முகஞ் சுழியத்
தூற்றத்தரிக் கில்லேனென்று சொல்லியய லறியத்
தேற்றிச்சென்று பிடிசூழறுஞ் சீபர்ப்பத மலையே. அ

அப்போதுவந் துண்டீர்களுக் கழையாதுமுன் னிருந்தேன்
எப்போதும்வந் துண்டாலெமை யெமர்கள்சுழி யாரோ
இப்போதுமக் கிதுவேதொழி லென்றோடியக் கிளியைச்
செப்பேந்திள முலையாளெறி சீபர்ப்பத மலையே. ௯

திரியும்புர நீறாக்கிய செல்வன்றன கழலை
அரியதிரு மாலோடயன் றானும்மவ ரறியார்
கரியின்னின மோடும்பிடி தேனுண்டவை களித்துத்
திரிதந்தவை திகழ்வாற்பொலி சீபர்ப்பத மலையே. ௰

ஏனத்திரள் கிளைக்கவெரி போலமணி சிதர்த்தி
ஏனல்லவை மலைச்சாரலிற் றிரியுங்கா டீயும்
மானும்மரை யினமும்மயின் மற்றும்பல வெல்லாம்
தேனுண்பொழில் சோலைமிகு சீபர்ப்பத மலையே. ௧௧

நல்லாரவர் பலர்வாழ்தரு வயனுவல ஆரன்
செல்லலுற வரியசிவன் சீபர்ப்பத மலையை
அல்லலவை தீரச்சொன தமிழ்மாலைகள் வல்லார்
ஒல்லைச்செல வுயர்வானகம் ஆண்டங்கிருப் பாரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் வடநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - பருப்பதேஸ்வரர், தேவியார் - பருப்பத மங்கையம்மை. இது ஸ்ரீசைலமென்றும், மல்லிகார்ச்சுன மென்றும் வழங்கப்படுகின்றது.

திருக்கேதீச்சரம்

பண் - நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

நத்தார்புடை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. க

சுடுவார்பொடி நீறுந்நல்ல துண்டப்பிறை கீளும்
கடமார்களி யானையுரி யணிந்தகறைக் கண்டன்
படவேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
திடமாவுறை கின்றான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. உ

அங்கம்மொழி யன்னாரவ ரமரர்தொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த பிறைசூடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண்ணர வசைத்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. ௩

கரியகறைக் கண்டன்நல்ல கண்மேலொரு கண்ணான்
வரியசிறை வண்டியாழ்செயு மாதோட்டநன் னகருள்
பரியதிரை யெறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
தெரியுமறை வல்லான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. ௪

அங்கத்துறு நோய்களடி யார்மேலொழித் தருளி
வங்கமலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே. ரு

வெய்யவினை யாயவடி யார்மேலொழித் தருளி
வையமலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பையேறிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யசடை முடியான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. சு

ஊனத்துறு நோய்களடி யார்மேலொழித் தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்தெயி றணிந்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. எ

அட்டன்னழ காகஅரை தன்மேலர வார்த்து
மட்டுண்டுவண் டாலும்பொழின் மாதோட்டநன் னகரில்
பட்டவரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
சிட்டன்நமை யாள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. அ

மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில்
பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவனெனை யாள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. கூ

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகருள்
சிறையார்பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானை
மறையார்புக ழூரன்னடித் தொண்டனுரை செய்த
குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் ஈழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - கேதீச்சுரர், தேவியார் - கௌரியம்மை.

திருக்கழுக்குன்றம்

பண் - நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

கொன்று செய்த கொடுமை யாற்பல சொல்லவே
நின்ற பாவம் வினைகள் தாம்பல நீங்கவே
சென்று சென்று தொழுமின் தேவர் பிரானிடம்
கன்றி னோடு பிடிசூழ் தண்கழுக் குன்றமே. க

இறங்கிச் சென்று தொழுமி னின்னிசை பாடவே
பிறங்கு கொன்றைச் சடைய னெங்கள் பிரானிடம்
நிறங்கள் செய்த மணிகள் நித்திலங் கொண்டிழி
கறங்கு வெள்ளை யருவித் தண்கழுக் குன்றமே. உ

நீள நின்று தொழுமின் நித்தலு நீதியால்
ஆளு நம்ம வினைக ளல்கி யழிந்திடத்
தோளு மெட்டு முடைய மாமணிச் சோதியான்
காள கண்ட னுறையுந் தண்கழுக் குன்றமே. ௩

வெளிறு தீரத் தொழுமின் வெண்பொடி யாடியை
முளிறி லங்கு மழுவாளன் முந்தி யுறைவிடம்
பிளிறு தீரப் பெருங்கைப் பெய்ம்மத மூன்றுடைக்
களிறி னோடு பிடிசூழ் தண்கழுக் குன்றமே. ச

புலைகள் தீரத் தொழுமின் புன்சடைப் புண்ணியன்
இலைகொள் சூலப் படைய னெந்தைபி ரானிடம்
முலைக ளுண்டு தழுவிக் குட்டியொ டுமுசுக்
கலைகள் பாயும் புறவிற் றண்கழுக் குன்றமே. ரு

மடமு டைய வடியார் தம்மனத் தேயுற
விடமு டைய மிடறன் விண்ணவர் மேலவன்
படமு டைய அரவன் றான்பயி லும்மிடம்
கடமு டைய புறவிற் றண்கழுக் குன்றமே. சா

ஊன மில்லா அடியார் தம்மனத் தேயுற
ஞான மூர்த்தி நட்ட மாடி நவிலும்மிடம்

தேனும் வண்டும் மதுவுண் டின்னிசை பாடியே
கான மஞ்ஞை யுறையுந் தண்கழுக் குன்றமே. எ

அந்தமில்லா அடியார் தம்மனத் தேயுற
வந்து நாளும் வணங்கி மாலொடு நான்முகன்
சிந்தை செய்த மலர்கள் நித்தலுஞ் சேரவே
சந்த நாறும் புறவிற் றண்கழுக் குன்றமே. அ

பிழைகள் தீரத் தொழுமின் பின்சடைப் பிஞ்ஞகன்
குழைகொள் காதன் குழகன் ருனுறை யும்மிடம்
மழைகள் சாலக் கலித்து நீடுயர் வேயவை
குழைகொண் முத்தஞ் சொரியுந் தண்கழுக் குன்றமே. க

பல்லில் வெள்ளைத் தலையன் ருன்பயி லும்மிடம்
கல்லில் வெள்ளை யருவித் தண்கழுக் குன்றினை
மல்லின் மல்கு திரடோ ளூரன் வனப்பினுல்
சொல்லல் சொல்லித் தொழுவா ரைத்தொழு மின்களே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் தொண்டைநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - வேதகிரீசுவரர், தேவியார் - பெண்ணினல்லாளம்மை.

திருச்சுழியல்

பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊனுயுயிர் புகலாயக விடமாய்முகில் பொழியும்
வானுய்வரு மதியாய்விதி வருவானிடம் பொழிலின்
தேனுதரித் திசைவண்டின மிழற்றுந்திருச் சுழியல்
நானுவித நினைவார்தமை நலியார்நமன் தமரே. க

தண்டேர்மழுப் படையான்மழ விடையானெழு கடல்நஞ்
சுண்டேபுர மெரியச்சிலை வளைத்தானிமை யவர்க்காத்

திண்டேர்மிசை நின்ருனவ னுறையுந்திருச் சுழியல்
தொண்டேசெய வல்லாரவர் நல்லார்துய ரிலரே. உ

கவ்வைக்கடல் கதறிக்கொணர் முத்தங்கரைக் கேற்றக்
கொவ்வைத்துவர் வாயார்குடைந் தாடுந்திருச் சுழியல்
தெய்வத்தினை வழிபாடுசெய் தெழுவாரடி தொழுவார்
அவ்வத்திசைக் காசாகுவ ரலராள்பிரி யாளே. ந

மலையான்மகள் மடமாதிட மாகத்தவண் மற்றுக்
கொலையானையி னுரிபோர்த்தவெம் பெருமான்திருச் சுழியல்
அலையார்சடை யுடையானடி தொழுவார்பழு துள்ளம்
நிலையார்திகழ் புகழால்நெடு வானத்துயர் வாரே. ச

உற்ருன்நமக் குயரும்மதிச் சடையான்புல னைந்தும்
செற்ருர்திரு மேனிப்பெரு மானூர்திருச் சுழியல்
பெற்ருனினி துறையத்திறம் பாமைத்திரு நாமம்
கற்ருரவர் கதியுட்செல்வ ரேத்தும்மது கடனே. ரு

மலந்தாங்கிய பாசப்பிறப் பறுப்பீர்துறைக் கங்கைச்
சலந்தாங்கிய முடியானமர்ந் திடமாந்திருச் சுழியல்
நிலந்தாங்கிய மலராற்கொழும் புகையால்நினைந் தேத்தும்
தலந்தாங்கிய புகழான்மிகு தவமாஞ் சதுராமே. சு

சைவத்தசெவ் வுருவன்திரு நீற்றன்னுரு மேற்றன்
கைவைத்தொரு சிலையாலரண் மூன்றுமெரி செய்தான்
தெய்வத்தவர் தொழுதேத்திய குழகன்திருச் சுழியல்
மெய்வைத்தடி நினைவார்வினை தீர்தல்லெளி தன்றே. எ

பூவேந்திய பீடத்தவன் ருனுமட லரியுங்
கோவேந்திய வினயத்தொடு குறுகப்புக லறியார்
சேவேந்திய கொடியானவ னுறையுந்திருச் சுழியல்
மாவேந்திய கரத்தானெம சிரத்தான்றன தடியே. அ

கொண்டாடுதல் புரியாவரு தக்கன்பெரு வேள்வி
செண்டாடுதல் புரிந்தான்திருச் சுழியற்பெரு மானைக்
குண்டாடிய சமணாதர்கள் குடைச்சாக்கிய ரறியா
மிண்டாடிய வதுசெய்தது வானல்வரு விதியே. கூ

நீரூர்தரு நிமலன்திரு மலையார்க்கய லருகே
தேரூர்தரு மரக்கன்சிர னெரித்தான்திருச் சுழியல்
பேரூரென வுறைவானடி பெயர்நாவலர் கோமான்
ஆரூரன தமிழ்மாலைபத் தறிவார்துய ரிலரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் பாண்டிநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - திருமேனிநாதேச்சுரர், தேவியார் - துணைமாலையம்மை.

திருவாரூர்

பண் - புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்தியு நண்பகலும் அஞ்சுப தஞ்சொல்லி
முந்தியெ ழும்பழைய வல்வினை மூடாமுன்
சிந்தை பராமரியாத் தென்திரு வாரூர்புக்
கெந்தை பிரானாரை யென்றுகொ லெய்துவதே. க

நின்ற வினைக்கொடுமை நீங்க இருபொழுதும்
துன்று மலரிட்டுச் சூழும் வலஞ்செய்து
தென்றன் மணங்கமழுந் தென்திரு வாரூர்புக்
கென்றன் மனங்குளிர என்றுகொ லெய்துவதே. உ

முன்னை முதற்பிறவி மூதறி யாமையினால்
பின்னை நினைந்தனவும் பேதுற வும்மொழியச்
செந்நெல் வயற்கழனித் தென்திரு வாரூர்புக்
கென்னுயிர்க் கின்னமுதை யென்றுகொ லெய்துவதே. ங

நல்ல நினைப்பொழிய நாள்களி லாருயிரைக்
கொல்ல நினைப்பனவுங் குற்றமு மற்றொழியச்
செல்வ வயற்கழனித் தென்திரு வாரூர்புக்
கெல்லை மிதித்தடியே னென்றுகொ லெய்துவதே. ச

கடுவரி மாக்கடலுட் காய்ந்தவன் தாதையைமுன்
சுடுபொடி மெய்க்கணிந்த சோதியை வன்றலைவாய்
அடுபுலி யாடையனை யாதியை யாரூர்புக்
கிடுபலி கொள்ளியைநா னென்றுகொ லெய்துவதே. ரு

சூழொளி நீர்நிலந்தீத் தாழ்வளி யாகாசம்
வானுயர் வெங்கதிரோன் வண்டமிழ் வல்லவர்கள்
ஏழிசை யேழ்நரம்பி னோசையை யாரூர்புக்
கேழுல காளியைநா னென்றுகொ லெய்துவதே. சு

கொம்பன நுண்ணிடையாள் கூறனை நீறணிந்த
வம்பனை யெவ்வுயிர்க்கும் வைப்பினை யொப்பமராச்
செம்பொனை நன்மணியைத் தென்றிரு வாரூர்புக்
கென்பொனை யென்மணியை யென்றுகொ லெய்துவதே. எ

ஆறணி நீண்முடிமே லாடர வஞ்சூடிப்
பாறணி வெண்டலையிற் பிச்சைகொ ணச்சரவன்
சேறணி தண்கழனித் தென்றிரு வாரூர்புக்
கேறணி யெம்மிறையை யென்றுகொ லெய்துவதே. அ

மண்ணினை யுண்டுமிழ்ந்த மாயனு மாமலர்மேல்
அண்ணலு நண்ணரிய ஆதியை மாதிநெடும்
திண்ணிய மாமதில்சூழ் தென்றிரு வாரூர்புக்
கெண்ணிய கண்குளிர என்றுகொ லெய்துவதே. கூ

மின்னெடுஞ் செஞ்சடையான் மேவிய ஆரூரை
நன்னெடுங் காதன்மையால் நாவலர் கோனூரன்
பன்னெடுஞ் சொன்மலர்கொண் டிட்டன பத்தும்வல்லார்
பொன்னுடை விண்ணுலகம் நண்ணுவர் புண்ணியரே. கல

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கானப்பேர்

பண் - புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்ட ரடித்தொழலுஞ் சோதி யிளம்பிறையுஞ்
சூதன மென்முலையாள் பாகமு மாகிவரும்
புண்ட ரிகப்பரிசாம் மேனியும் வானவர்கள்
பூச லிடக்கடல்நஞ் சுண்ட கருத்தமரும்
கொண்ட லெனத்திகழுங் கண்டமு மெண்டோளுங்
கோல நறுஞ்சடைமேல் வண்ணமுங் கண்குளிரக்
கண்டு தொழப்பெறுவ தென்றுகொ லோவடியேன்
கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காளையையே. க

கூத லிடுஞ்சடையுங் கோளர வும்விரவுங்
கொக்கிற குங்குளிர்மா மத்தமு மொத்துனதாள்
ஓத லுணர்ந்தடியார் உன்பெரு மைக்குனினைந்
துள்ளுரு காவிரசும் ஓசையைப் பாடலுநீ
ஆத லுணர்ந்தவரோ டன்பு பெருத்தடியேன்
அங்கையின் மாமலர்கொண் டென்கண தல்லல்கெடக்
காத லுறத்தொழுவ தென்றுகொ லோவடியேன்
கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காளையையே. உ

நானுடை மாடெனவே நன்மை தரும்பரனை
நற்பத மென்றுணர்வார் சொற்பத மார்சிவனைத்
தேனிடை யின்னமுதை மற்றத னிற்றெளிவைத்
தேவர்கள் நாயகனைப் பூவுயர் சென்னியனை
வானிடை மாமதியை மாசறு சோதியனை
மாருத மும்மனலும் மண்டல மும்மாய
கானிடை மாநடனென் றெய்துவ தென்றுகொலோ
கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காளையையே. ங

செற்றவர் முப்புரமன் றட்ட சிலைத்தொழிலார்
சேவக முந்நினைவார் பாவக முந்நெறியும்
குற்றமில் தன்னடியார் கூறு மிசைப்பரிசுங்
கோசிக மும்மரையிற் கோவண மும்மதளும்

மற்றிகழ் திண்புயமு மார்பிடை நீறுதுதை
மாமலை மங்கையுமை சேர்சுவ டும்புகழக்
கற்றன வும்பரவிக் கைத்தொழ லென்றுகொலோ
கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காளையையே. ௪

கொல்லை விடைக்கழகுங் கோல நறுஞ்சடையிற்
கொத்தல ரும்மிதழித் தொத்து மதனருகே
முல்லை படைத்தநகை மெல்லிய லாளொருபான்
மோக மிகுத்திலகுங் கூறுசெ யெப்பரிசுந்
தில்லை நகர்ப்பொதுவுற் றாடிய சீர்நடமுந்
திண்மழு வுங்கைமிசைக் கூரெரி யும்மடியார்
கல்ல வடப்பரிசுங் காணுவ தென்றுகொலோ
கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காளையையே. ௫

பண்ணு தலைப்பயனார் பாடலு நீடுதலும்
பங்கய மாதனையார் பத்தியு முத்தியளித்
தெண்ணுத லைப்பெருமா னென்றெழு வாரவர்தம்
ஏசற வும்மிறையா மெந்தையை யும்விரவி
நண்ணுத லைப்படுமா றெங்ஙன மென்றயலே
நைகிற என்னைமதித் துய்யும்வ ணம்மருளும்
கண்ணுத லைக்கனியைக் காண்பது மென்றுகொலோ
கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காளையையே. ௬

மாவை யுரித்ததள்கொண் டங்க மணிந்தவனை
வஞ்சர் மனத்திறையு நெஞ்சணு காதவனை
மூவ ருருத்தனதா மூல முதற்கருவை
மூசிடு மால்விடையின் பாகனை ஆகமுறப்
பாவக மின்றிமெய்யே பற்று மவர்க்கமுதைப்
பானறு நெய்தயிரைந் தாடு பரம்பரனைக்
காவ லெனக்கிறையென் றெய்துவ தென்றுகொலோ
கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காளையையே. ௭

தொண்டர் தமக்கெளிய சோதியை வேதியனைத்
தூய மறைப்பொருளா நீதியை வார்கடனஞ்
சுண்டத னுக்கிறவா தென்று மிருந்தவனை
யூழி படைத்தவனோ டொள்ளரி யும்முணரா

அண்டனை யண்டர்தமக் காகம நூன்மொழியும்
ஆதியை மேதகுசீ ரோதியை வானவர்தம்
கண்டனை யன்பொடுசென் றெய்துவ தென்றுகொலோ
கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காளையையே. அ

நாதனை நாதமிகுத் தோசைய தானவனை
ஞான விளக்கொளியா மூனுயி ரைப்பயிரை
மாதனை மேதகுதன் பத்தர் மனத்திறையும்
பற்றுவி டாதவனைக் குற்றமில் கொள்கையனைத்
தூதனை யென்றனைஆள் தோழனை நாயகனைத்
தாழ்மக ரக்குழையுந் தோடும ணிந்ததிருக்
காதனை நாயடியே னெய்துவ தென்றுகொலோ
கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காளையையே. கூ

கன்னலை யின்னமுதைக் கார்வயல் சூழ்கானப்
பேருறை காளையையொண் சீருறை தண்டமிழால்
உன்னி மனத்தயரா வுள்ளுரு கிப்பரவும்
ஒண்பொழில் நாவலர்கோ னாகிய ஆரூரன்
பன்னு மிசைக்கிளவி பத்திவை பாடவல்லார்
பத்தர் குணத்தினரா யெத்திசை யும்புகழ
மன்னி யிருப்பவர்கள் வானி னிழிந்திடினு
மண்டல நாயகராய் வாழ்வது நிச்சயமே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் பாண்டிநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - காளையப்பர், தேவியார் - மகமாயியம்மை. இது காளையார் கோயிலென்று வழங்கப் படுகின்றது.

திருக்கூடலையாற்றூர்

பண் - புறநீர்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

வடிவுடை மழுவேந்தி மதகரி யுரிபோர்த்துப்
பொடியணி திருமேனிப் புரிகுழ லுமையோடும்
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றூரில்
அடிகளிவ் வழிபோந்த அதிசய மறியேனே. க

வையக முழுதுண்ட மாலொடு நான்முகனும்
பையிள வரவல்குற் பாவையொ டும்முடனே
கொய்யணி மலர்ச்சோலைக் கூடலை யாற்றூரில்
ஐயனிவ் வழிபோந்த அதிசய மறியேனே. உ

ஊர்தொறும் வெண்டலைகொண் டுண்பலி யிடுமென்று
வார்தரு மென்முலையாள் மங்கையொ டும்முடனே
கூர்நுனை மழுவேந்திக் கூடலை யாற்றூரில்
ஆர்வனிவ் வழிபோந்த அதிசய மறியேனே. ௩

சந்தண வும்புனலுந் தாங்கிய தாழ்சடையன்
பந்தண வும்விரலாள் பாவையொ டும்முடனே
கொந்தண வும்பொழில்சூழ் கூடலை யாற்றூரில்
அந்தணன் வழிபோந்த அதிசய மறியேனே. ௪

வேதியர் விண்ணவரும் மண்ணவருந் தொழநற்
சோதிய துருவாகிச் சுரிகுழ லுமையோடும்
கோதிய வண்டறையுங் கூடலை யாற்றூரில்
ஆதியிவ் வழிபோந்த அதிசய மறியேனே. ரு

வித்தக வீணையொடும் வெண்புரி நூல்பூண்டு
முத்தன வெண்முறுவன் மங்கையொ டும்முடனே
கொத்தல ரும்பொழில்சூழ் கூடலை யாற்றூரில்
அத்தனிவ் வழிபோந்த அதிசய மறியேனே. சு

மழைநுழை மதியமொடு வாளர வஞ்சடைமேல்
இழைநுழை துகிலல்குல் ஏந்திழை யாளோடும்
குழையணி திகழ்சோலைக் கூடலை யாற்றூரில்
அழகனிவ் வழிபோந்த அதிசய மறியேனே. எ

மறைமுதல் வானவரும் மாலய னிந்திரனும்
பிறைநுதன் மங்கையொடும் பேய்க்கண முஞ்சூழக்
குறள்படை யதனோடுங் கூடலை யாற்றூரில்
அறவனிவ் வழிபோந்த அதிசய மறியேனே. அ

வேலையி னஞ்சுண்டு விடையது தானேறிப்
பாலன மென்மொழியாள் பாவையொ டும்முடனே
கோலம துருவாகிக் கூடலை யாற்றூரில்
ஆலனிவ் வழிபோந்த அதிசய மறியேனே. கூ

கூடலை யாற்றூரிற் கொடியிடை யவளோடும்
ஆட லுகந்தானை யதிசய மிதுவென்று
நாடிய இன்தமிழால் நாவல வூரன்சொல்
பாடல்கள் பத்தும்வல்லார் தம்வினை பற்றறுமே. கய

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் நடுநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர்-நெறிகாட்டுநாயகர். தேவியார்-புரிகுழலாளம்மை.

இத்திருப்பதிகம், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்புறம்பயமென்னுந் தலத்தினின்று மெழுந்தருளித் திருக்கூடலை யாற்றூருக்குச் சமீபமாகச் செல்லும்பொழுது, அத்தலத்துக்குள் செல்லாமல் விருத்தாசலத்தை நோக்கிச் செல்லுங் கருத்தினராக, அவ்வழியில் பரமசிவம் ஓரந்தணராய் நிற்கக்கண்டு, ஐயரே! விருத்தாசலத்துக்குச் செல்லும் வழியெதுவென்ன, இக் கூடலையாற்றூர் வழியாகச் செல்லுகின்றதென்று கூறி வழிகாட்டிப் பின்செல்லத் தாம் முன் சென்று கூடலையாற்றூருக்குச் சமீபமாகச் சார்ந்தபோது பின்வந்த அந்தணர் மறையக்கண்டு அதிசயமடைந்து ஓதியருளியது.

———

திருவன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்

பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விடையின்மேல் வருவானை வேதத்தின் பொருளானை
அடையிலன் புடையானை யாவர்க்கு மறியொண்ணு
மடையில்வா ளைகள்பாயும் வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்ச்
சடையிற்கங்கை தரித்தானைச் சாராதார் சார்வென்னே. க

அறையும்பைங் கழலார்ப்ப அரவாட அனலேந்திப்
பிறையுங்கங் கையுஞ்சூடிப் பெயர்ந்தாடும் பெருமானூர்
பறையுஞ்சங் கொலியோவாப் படிறன்றன் பனங்காட்டூர்
உறையுமெங்கள் பிரானை யுணராதா ருணர்வென்னே. உ

தண்ணார்மா மதிசூடித் தழல்போலுந் திருமேனிக்
கெண்ணார்நாண் மலர்கொண்டங் கிசைந்தேத்து மடியார்கள்
பண்ணார்பா டலறாத படிறன்றன் பனங்காட்டூர்ப்
பெண்ணாணய பிரானைப் பேசாதார் பேச்சென்னே. ஙு

நெற்றிக்கண் ணுடையானை நீறேறுந் திருமேனிக்
குற்றமில் குணத்தானைக் கோணாதார் மனத்தானைப்
பற்றிப்பாம் பரையார்த்த படிறன்றன் பனங்காட்டூர்ப்
பெற்றொன்றே றும்பிரானைப் பேசாதார் பேச்சென்னே. ச

உரமென்னும் பொருளானை யுருகிலுள் ளுறைவானைச்
சிரமென்னுங் கலனானைச் செங்கண்மால் விடையானை
வரமுன்னம் அருள்செய்வான் வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்ப்
பரமனெங்கள் பிரானைப் பரவாதார் பரவென்னே. ரு

எயிலார்பொக்க மெரித்த வெண்டோண்முக்க ணிறைவன்
வெயிலாய்க்காற் றெனவீசி மின்னாய்த்தீ யெனநின்றான்
மயிலார்சோலை கள்சூழ்ந்த வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்
பயில்வானுக் கடிமைக்கட் பயிலாதார் பயில்வென்னே. சு

மெய்யன்வெண் பொடிபூசும் விகிர்தன்வேத முதல்வன்
கையின்மான் மழுவேந்திக் காலன்கால மறுத்தான்
பைகொள்பாம் பரையார்த்த படிறன்றன் பனங்காட்டூர்
ஐயனெங்கள் பிரானை யறியாதா ரறிவென்னே. எ

வஞ்சமற்ற மனத்தாரை மறவாத பிறப்பிலியைப்
பஞ்சிற்சீ ரடியாளைப் பாகம்வைத் துகந்தானை
மஞ்சுற்ற மணிமாட வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்
நெஞ்சத்தெங்கள் பிரானை நினையாதார் நினைவென்னே. அ

மழையானுந் திகழ்கின்ற மலரோனென் றிருவர்தாம்
உழையாநின் றவருள்க வுயர்வானத் துயர்வானைப்
பழையானைப் பனங்காட்டூர் பதியாகத் திகழ்கின்ற
குழைகாதற் கடிமைக்கட் குழையாதார் குழைவென்னே. கூ

பாரூரும் பனங்காட்டூர்ப் பவளத்தின் படியானைச்
சீரூருந் திருவாரூர்ச் சிவன்பேர்சென் னியில்வைத்த
ஆரூரன் னடித்தொண்டன் அடியன்சொல் லடிநாய்சொல்
லூரூரா னுரைசெய்வா ருயர்வானத் துயர்வாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் தொண்டைநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர்-பனங்காட்டீசர். தேவியார் - அமுதவல்லியம்மை.

திருப்பனையூர்

பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாட மாளிகை கோபு ரத்தொடு மண்டபம் வளரும் வளர்பொழில்
பாடல் வண்டறை யும்பழ னத்திருப் பனையூர்த்
தோடு பெய்தொரு காதி னிற்குழை தூங்கத் தொண்டர்கள் துள்ளிப்
பாடு மாறுவல் லாரவ ரேயழ கியரே. [பாடலின்

நாறு செங்கழு நீர்மலர் நல்ல மல்லிகை சண்ப கத்தொடு
சேறு செய்கழ னிப்பழ னத்திருப் பனையூர்
நீறு பூசிநெய் யாடி தன்னை நினைப்ப வர்தம் மனத்த ஞகிநின்
ருறு சூடவல் லாரவ ரேயழ கியரே. உ

செங்கண் மேதிகள் சேடெ றிந்து தடம்ப டிதலிற் சேலினத்தொடு
பைங்கண் வாளைகள் பாய்பழ னத்திருப் பனையூர்த்
திங்கள் சூடிய செல்வ ஞரடி யார்தம் மேல்வினை தீர்ப்பராய்விடில்
அங்கி ருந்துறை வாரவ ரேயழ கியரே. ௩

வாளை பாய மலங்கி ளங்கயல் வரிவ ராலுக ளுங்கழனிப்
பாளை யொண்கமு கம்புடை சூழ்திருப் பனையூர்த்
தோளு மாகமுந் தோன்ற நட்டமிட் டாடுவாரடித் தொண்டர் தங்களை
ஆளு மாறுவல் லாரவ ரேயழ கியரே. ச

கொங்கை யார்பல ருங்குடைந் தாட நீர்க்குவளை மலர்தரப்
பங்க யம்மல ரும்பழ னத்திருப் பனையூர்
மங்கை பாகமு மாலொர் பாகமுந் தாமுடை யவர்மான் மழுவிஞெ
டங்கைத் தீயுகப் பாரவ ரேயழ கியரே. ரு

காவிரி புடைசூழ் சோணுட் டவர்தாம் பரவிய கருணை யங்கடலப்
பாவிரி புலவர் பயிலுந்திருப் பனையூர்
மாவிரி மடநோக் கியஞ்ச மதக ரியுரி போர்த்து கந்தவர்
ஆவி லைந்துகப் பாரவ ரேயழ கியரே. சு

மரங்கள் மேன்மயி லால மண்டப மாட மாளிகை கோபு ரத்தின்மேல்
திரங்கல் வன்முக வன்புகப் பாய்திருப் பனையூர்த்
துரங்கன் வாய்பிளந் தானுந் தாமலர்த் தோன்ற லுமறி யாமற் ருேன்றி
றரங்கி லாடவல் லாரவ ரேயழ கியரே. [நின்

மண்ணெலா முழவம் மதிர்தர மாட மாளிகை கோபு ரத்தின்மேல்
பண்ணியாழ் முரலும் பழனத்திருப் பனையூர்
வெண்ணி லாச்சடை மேவிய விண்ணவ ரொடுமண் ணவர்தொழ
அண்ண லாகிநின் ருரவ ரேயழ கியரே. அ

குரக்கி னங்குதி கொள்ளத் தேனுகக் குண்டு தண்வயற் கெண்டை
பரக்குந் தண்கழ னிப்பழ னத்திருப் பனையூர் [பாய்தாப்

இரக்க மில்லவ ரைந்தொ டைந்தலை தோளிருபது தாணெரிதர
அரக்க னையடர்த் தாரவ ரேயழ கியரே. கூ

வஞ்சி நுண்ணிடை மங்கை பங்கினர் மாதவர் வளரும் வளர்பொழில்
பஞ்சின் மெல்லடி யார்பயி லுந்திருப் பனையூர்
வஞ்சி யும்வளர் நாவலூ ரன்வ னப்பகை யவளப்பன் வன்றொண்டன்
செஞ்சொற் கேட்டுகப் பாரவ ரேயழ கியரே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - சவுந்தரேசர், தேவியார் - பெரியநாயகி.

திருவீழிமிழலை

பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பி னார்க்கருள் செய்யு மந்தணர் நான்மறைக் கிடமாய வேள்வியுள்
செம்பொ னேர்மட வாரணி பெற்ற திருமிழலை
உம்ப ரார்தொழு தேத்த மாமலை யாளொடும் முடனே யுறைவிடம்
அம்பொன் வீழிகொண் டீரடி யேற்கு மருளுதிரே. க

விடங்கொண் மாமிடற் றீர்வெள்ளைச் சுருளொன் றிட்டு விட்டகாதி
திடங்கொள் சிந்தையி னார்கலி காக்குந் திருமிழலை [னீரென்று
மடங்கல் பூண்ட விமானமு மண்மிசை வந்திழிச் சியவான நாட்டையும்
மடங்கல் வீழிகொண் டீரடி யேற்கு மருளுதிரே. உ

ஊனை யுற்றுயி ராயினீ ரொளிமூன் றுமாய்த் தெளிநீரோ டானைஞ்சின்
தேனை யாட்டுகந் தீர்செழு மாடத் திருமிழலை
மானை மேவிய கையினீர் மழுவேந்தி னீர்மங்கை பாகத் தீர்விண்ணில்
ஆன வீழிகொண் டீரடி யேற்கு மருளுதிரே. ௩

பந்தம் வீடிவை பண்ணினீர் படிறீர் மதிப்பிதிர்க் கண்ணி யீரென்று
சிந்தை செய்திருக் குஞ்செங்கை யாளர் திருமிழலை
வந்து நாடகம் வான நாடிய ராட மாலய னேத்த நாடொறும்
அந்தண் வீழிகொண் டீரடி யேற்கு மருளுதிரே. ௪

புரிசை மூன்றையும் பொன்றக் குன்றவி லேந்தி வேதப் புரவித்தேர்
திரிசெய் நான்மறை யோர்சிறந் தேத்துந் திருமிழலைப் [மிசைத்
பரிசி னலடி போற்று பத்தர்கள் பாடியா டப்பரிந் துநல்கினீர்
அரிய வீழிகொண் டீரடி யேற்கு மருளுதிரே. ரு

எறிந்த சண்டி யிடந்தகண் ணப்ப னேத்து பத்தர்கட் கேற்ற நல்கினீர்
செறிந்த பூம்பொழிற் றேன்றுளி வீசுந் திருமிழலை
நிறைந்த அந்தணர் நித்த நாடொறு நேசத் தாலுமைப் பூசிக்குமிடம்
அறிந்து வீழிகொண் டீரடி யேற்கு மருளுதிரே. சு

பணிந்த பார்த்தன் பகீரதன் பலபத்தர் சித்தர்க்குப் பண்டு நல்கினீர்
திணிந்த மாடந் தொறுஞ்செல்வ மல்கு திருமிழலைத்
தணிந்த அந்தணர் சந்தி நாடொறு மந்திவா னிடுபூச் சிறப்பவை
அணிந்து வீழிகொண் டீரடி யேற்கு மருளுதிரே. எ

பரந்த பாரிட மூரிடைப் பலிபற்றிப் பார்த்துணுஞ் சுற்ற மாயினீர்
தெரிந்த நான்மறை யோர்க்கிட மாய திருமிழலை
இருந்து நீர்தமி ழோடிசை கேட்கு மிச்சையாற் காசுநித்த னல்கினீர்
அருந்தண் வீழிகொண் டீரடி யேற்கு மருளுதிரே. அ

தூய நீரமு தாய வாறது சொல்லுகென் றுமைக்கேட்கச் சொல்லினீர்
தீய ராக்குலை யாளர் செழுமாடத் திருமிழலை
மேய நீர்பலி யேற்றதென் னென்றுவிண் ணப்பஞ்செய் பவர்க்கு
ஆய வீழிகொண் டீரடி யேற்கு மருளுதிரே. [மெய்ப்பொருள்

வேத வேதியர் வேத நீதிய ரோதுவார் விரிநீர் மிழலையுள்
ஆதி வீழிகொண் டீரடி யேற்கு மருளுகென்று
நாத கீதம்வண் டோதுவார் பொழினுவ லூரன் வன்றொண்ட னற்றமிழ்
பாத மோதவல் லார்பர னோடு கூடுவரே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமி பெயர் - வீழியழகர், தேவியார் - சுந்தரகுசாம்பிகை.

திருவெண்பாக்கம்

பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிழையுளன பொறுத்திடுவ ரென்றடியேன் பிழைத்தக்கால்
பழியதனைப் பாராதே படலமென்கண் மறைப்பித்தாய்
குழைவிரவு வடிகாதா கோயிலு ளாயேயென்ன
உழையுடையா னுள்ளிருந் துளோம்போகீ ரென்றானே. க

இடையறியேன் றலையறியே னெம்பெருமான் சரணமென்பேன்
அடையுடையன் நம்மடியா னென்றவற்றைப் பாராதே
விடையுடையான் விடநாகன் வெண்ணீற்றன் புலியின்தோல்
உடையுடையா னெனையுடையா னுளோம்போகீ ரென்றானே. உ

செய்வினையொன் றறியாதேன் திருவடியே சரணென்று
பொய்யடியேன் பிழைத்திடினும் பொறுத்திடநீ வேண்டாவோ
பையரவா விங்கிருந்தா யோவென்னப் பரிந்தென்னை
உய்யவருள் செய்யவல்லா னுளோம்போகீ ரென்றானே. ௩

கம்பமருங் கரியுரியன் கறைமிடற்றன் காபாலி
செம்பவளத் திருவுருவன் சேயிழையோ டேனுகி
நம்பியிங்கே யிருந்தீரே யென்றுநான் கேட்டலுமே
உம்பர்தனித் துணையெனக் குளோம்போகீ ரென்றானே. ௪

பொன்னிலங்கு நறுங்கொன்றை புரிசடைமேற் பொலிந்திலங்க
மின்னிலங்கு நுண்ணிடையாள் பாகமா வெருதேறித்
துன்னியிரு பாலடியார் தொழுதேத்த வடியேனும்
உன்னதமாய்க் கேட்டலுமே யுளோம்போகீ ரென்றானே. ரு

கண்ணுதலாற் காமனையுங் காய்ந்ததிறற் கங்கைமலர்
தெண்ணிலவு செஞ்சடைமேற் றீமலர்ந்த கொன்றையினுன்
கண்மணியை மறைப்பித்தா யிங்கிருந்தா யோவென்ன
ஒண்ணுதலி பெருமானு ருளோம்போகீ ரென்றானே. சு

பார்நிலவு மறையோரும் பத்தர்களும் பணிசெய்யத்
தார்நிலவு நறுங்கொன்றைச் சடையனூர் தாங்கரிய

கார்நிலவு மணிமிடற்றீ ரிங்கிருந்தீ ரேயென்ன
ஊராவ மரைக்கசைத்தா னுளோம்போகீ ரென்றானே. எ

வாரிடங்கொள் வனமுலையாள் தன்னோடு மயானத்துப்
பாரிடங்கள் பலசூழப் பயின்றாடும் பரமேட்டி
காரிடங்கொள் கண்டத்தன் கருதுமிடந் திருஒற்றி
ஊரிடங்கொண் டிருந்தபிரா னுளோம்போகீ ரென்றானே. அ

பொன்னவிலுங் கொன்றையினாய் போய்மகிழ்க்கீ ழிருவென்று
சொன்னவெனைக் காணாமே சூளறவு மகிழ்க்கீழே
என்னவல்ல பெருமானே யிங்கிருந்தா யோவென்ன
ஒன்னலரைக் கண்டாற்போ லுளோம்போகீ ரென்றானே. கூ

மான்றிகழுஞ் சங்கிலியைத் தந்துவரு பயன்களெல்லாம்
தோன்றவருள் செய்தளித்தா யென்றுரைக்க வுலகமெலாம்
ஈன்றவனே வெண்கோயி லிங்கிருந்தா யோவென்ன
ஊன்றுவதோர் கோலருளி யுளோம்போகீ ரென்றானே. க0

ஏராரும் பொழில்நிலவு வெண்பாக்க மிடங்கொண்ட
காராரு மிடற்றானைக் காதலித்திட் டன்பினொடும்
சீராருந் திருவாரூர்ச் சிவன்பேர்சென் னியில்வைத்த
ஆரூரன் தமிழ்வல்லார்க் கடையாவல் வினைதானே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

சுவாமி பெயர் - வெண்பாக்கத்தீசுவரர், தேவியார் - கனிவாய் மொழியம்மை.

இது திருஒற்றியூரில் சங்கிலியாருக்குக் கூறிய சபதத்தை மறந்து திருவாரூருக்குச் செல்லுங் கருத்தினால் திருவொற்றியூ¦ரெல்லையைக் கடந்த வளவில் பார்வைமறைய, அவ்வண்ணமே திருவெண்பாக்கத்திற் சென்று ஆலயத்துக்கு ளடைந்து தரிசித்துக் ‘கோயிலிலிருக்கின்றீரோ’வென்ன, பரமசிவம் ஊன்றுகோ லொன்றருளிச்செய்து ‘நாம் கோயிலுளிருக்கின்றோம் நீர் போகக் கடவீ’ரென்று அருளிச் செய்த போது ஓதிய பதிகம்.

கோயில்

பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

மடித்தாடு மடிமைக்க ணன்றியே மனனேநீ வாழு நாளுந்
தடுத்தாட்டித் தருமனூர் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
கடுத்தாடுங் காதலத்திற் றமருகமு மெரியகலுங் கரிய பாம்பும்
பிடித்தாடி புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே.

போராது காமத்திற் சென்றாற்போ லன்றியே பிரியா துள்கிச்
சீரார்ந்த அன்பராய்ச் சென்றுமுன் னடிவீழுந் திருவி னாரை
ஓராது தருமனூர் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
பேராளர் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே.

நரியார்தங் கள்ளத்தாற் பக்கான பரிசொழிந்து நாளு முள்கிப்
பிரியாத அன்பராய்ச் சென்றுமுன் னடிவீழுஞ் சிந்தை யாரைத்
தரியாது தருமனூர் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
பெரியோர்கள்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.

கருமையார் தருமனூர் தமர்நம்மைக் கட்டியகட் டறுப்பிப் பானை
அருமையாந் தன்னுலகந் தருவானை மண்ணுலகங் காவல் பூண்ட [யும்
உரிமையாற் பல்லவர்க்குத் திறைகொடா மன்னவரை மறுக்கஞ் செய்
பெருமையார்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.

கருமானி னுரியாடைச் செஞ்சடைமேல் வெண்மதியக் கண்ணி யானை
உருமன்ன கூற்றத்தை யுருண்டோட வுதைத்துகந் துலவா வின்பந்
தருவானைத் தருமனூர் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
பெருமானூர் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே.

உய்த்தாடித் திரியாதே யுள்ளமே யொழிகண்டா யூன்க ணோட்டம்
எத்தாலுங் குறைவில்லை யென்பர்கா ணெஞ்சமே நம்மை நாளும்
பைத்தாடு மரவினன் படர்சடையன் பரஞ்சோதி பாவந் தீர்க்கும்
பித்தாடி புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே. ௬

முட்டாத முச்சந்தி மூவா யிரவர்க்கு மூர்த்தி யென்னப்
பட்டானைப் பத்தராய்ப் பாவிப்பார் பாவமும் வினையும் போக

விட்டானை மலையெடுத்த இராவணனைத் தலைபத்து நெரியக் காலால்
தொட்டானைப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.

கற்றானுங் குழையுமா றன்றியே கருதுமா கருத கிற்றார்க்
கெற்றாலுங் குறைவில்லை யென்பர்கா ணுள்ளமே நம்மை நாளுஞ்
செற்றாட்டித் தருமனார் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
பெற்றேறிப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே.

நாடுடைய நாதன்பால் நன்றென்றுஞ் செய்மனமே நம்மை நாளுந்
தாடுடைய தருமனார் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
மோடுடைய சமணர்க்கு முடையுடைய சாக்கியர்க்கு மூடம் வைத்த
பீடுடைய புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே.

பாரூரு மரவல்கு லுமைநங்கை யவள்பங்கன் பைங்க ணேற்றன்
ஊரூரன் தருமனார் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
ஆரூரன் தம்பிரா னாரூரன் மீகொங்கி லணிகாஞ் சிவாய்ப்
பேரூரர் பெருமானைப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தே பெற்றா மன்றே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - சபாநாதர், தேவியார் - சிவகாமியம்மை. மூலத்தானச் சிவலிங்கப்பெருமான்பெயர் திருமூலநாதர், அங்கு வீற்றிருந்தருளும் தேவியார்பெயர் உமையம்மை.

திருஒற்றியூர்

பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட்டும் பாடிப் பரவித் திரிவார்
ஈட்டும் வினைகள் தீர்ப்பார் கோயில்
காட்டுங் கலமுந் திமிலுங் கரைக்கே
ஓட்டுந் திரைவா யொற்றி யூரே. க

பந்துங் கிளியும் பயிலும் பாவை
சிந்தை கவர்வார் செந்தீ வண்ணர்

எந்தம் மடிக ளிறைவர்க் கிடம்போல்
உந்துந் திரைவா யொற்றி யூரே. உ

பவளக் கனிவாய்ப் பாவை பங்கன்
கவளக் களிற்றி னுரிவை போர்த்தான்
தவழு மதிசேர் சடையாற் கிடம்போல்
உகளுந் திரைவா யொற்றி யூரே. ௩

என்ன தெழிலு நிறையுங் கவர்வான்
புன்னை மலரும் புறவிற் றிகழும்
தன்னை முன்ன நினைக்கத் தருவான்
உன்னப் படுவா னொற்றி யூரே. ௪

பணங்கொ ளரவம் பற்றிப் பரமன்
கணங்கள் சூழக் கபால மேந்தி
வணங்கு மிடைமென் மடவா ரிட்ட
உணங்கல் கவர்வா னொற்றி யூரே. ௫

படையார் மழுவன் பால்வெண் ணீற்றன்
விடையார் கொடியன் வேத நாவன்
அடைவார் வினைக ளறுப்பா னென்னை
உடையா னுறையு மொற்றி யூரே. ௬

சென்ற புரங்கள் தீயில் வேவ
வென்ற விகிர்தன் வினையை வீட்ட
நன்று நல்ல நாதன் நரையே
றொன்றை யுடையா னொற்றி யூரே. ௭

கலவ மயில்போல் வளைக்கை நல்லார்
பலரும் பரவும் பவளப் படியான்
உலகி லுள்ளார் வினைகள் தீர்ப்பான்
உலவுந் திரைவா யொற்றி யூரே. ௮

பற்றி வரையை யெடுத்த அரக்கன்
இற்று முரிய விரலா லடர்த்தார்
எற்றும் வினைகள் தீர்ப்பா ரோதம்
ஒற்றுந் திரைவா யொற்றி யூரே. ௯

ஒற்றி யூரு மாவும் பிறையும்
பற்றி யூரும் பவளச் சடையான்
ஒற்றி யூர்மே லூரா னுரைத்த
கற்றுப் பாடக் கழியும் வினையே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசி

பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

எற்றான் மறக்கே னெழுமைக்கு மெம்பெரு மானையே
உற்றாயென் றன்னையே யுள்குகின் றேனுணர்ந் துள்ளத்தால்
புற்றா டரவா புக்கொளி யூரவி நாசியே
பற்றாக வாழ்வேன் பசுபதி யேபர மேட்டியே. க

வழிபோவார் தம்மோடும் வந்துடன் கூடிய மாணிநீ
ஒழிவ தழகோசொல் லாயரு ளோங்கு சடையானே
பொழிலாருஞ் சோலைப் புக்கொளி யூரிற் குளத்திடை
இழியாக் குளித்த மாணி யெனைக்கிறி செய்ததே. உ

எங்கேனும் போகினு மெம்பெரு மானை நினைந்தக்கால்
கொங்கே புகினுங் கூறைகொண் டாறலைப் பாரிலை
பொங்கா டரவா புக்கொளி யூரவி நாசியே
எங்கோ னேயுனை வேண்டிக்கொள் வேன்பிற வாமையே. ங

உரைப்பா ருரையுகந் துள்கவல் லார்தங்க ளுச்சியாய்
அரைக்கா டரவா ஆதியு மந்தமு மாயினாய்
புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளி யூரவி நாசியே
கரைக்கான் முதலையைப் பிள்ளை தரச்சொல்லு காலனையே. ச

அரங்காவ தெல்லா மாயிடு காடது வன்றியும்
சரங்கோலை வாங்கி வரிசிலை நாணியிற் சந்தித்துப்
புரங்கெட எய்தாய் புக்கொளி யூரவி நாசியே
குரங்காடு சோலைக் கோயில் கொண்ட குழைக் காதனே. ரு

நாத்தா னுமுனைப் பாடலன் றிநவி லாதெனாச்
சோத்தென்று தேவர் தொழநின்ற சுந்தரச் சோதியாய்
பூத்தாழ் சடையாய் புக்கொளி யூரவி நாசியே
கூத்தா வுனக்குநா னாட்பட்ட குற்றமுங் குற்றமே. சு

மந்தி கடுவனுக் குணப்பழ நாடி மலைப்புறஞ்
சந்திக டோறுஞ் சலபுட்ப மிட்டு வழிபடப்
புந்தி யுறைவாய் புக்கொளி யூரவி நாசியே
நந்தி யுனைவேண்டிக் கொள்வேன் நரகம் புகாமையே. எ

பேணா தொழிந்தே னுன்னை யலாற்பிற தேவரைக்
காணா தொழிந்தேன் காட்டுதி யேலின்னங் காண்பனான்
பூணா ணரவா புக்கொளி யூரவி நாசியே
காணாத கண்கள் காட்டவல் லகறைக் கண்டனே. அ

நள்ளாறு தெள்ளா றரத்துறை வாயெங்கள் நம்பனே
வெள்ளாடை வேண்டாய் வேங்கையின் தோலை விரும்பினாய்
புள்ளேறு சோலைப் புக்கொளி யூரிற் குளத்திடை
உள்ளாடப் புக்க மாணி யெனைக்கிறி செய்ததே. க

நீரேற வேறுநிமிர் புன்சடை நின்மல மூர்த்தியைப்
போரேற தேறியைப் புக்கொளி யூரவி நாசியைக்
காரேறு கண்டனைத் தொண்ட னாரூரன் கருதிய
சீரேறு பாடல்கள் செப்பவல் லார்க்கில்லை துன்பமே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் கொங்கநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர்-அவிநாசியப்பர், தேவியார் - பெருங்கருணை நாட்டத்தம்மை. இது முதலையுண்ட பிள்ளையை யழைப்பித்த பதிகம்.

திருநறையூர்ச் சித்தீச்சரம்

பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

நீரும் மலரு நிலவுஞ் சடைமேல்
ஊரும் அரவம் உடையா னிடமாம்
வாரும் அருவி மணிபொன் கொழித்துச்
சேரும் நறையூர்ச் சித்தீச் சரமே. க

அளைப்பை யரவே ரிடையா ளஞ்சத்
துளைக்கைக் கரித்தோ லுரித்தா னிடமாம்
வளைக்கைம் மடவார் மடுவிற் றடநீர்த்
திளைக்கும் நறையூர்ச் சித்தீச் சரமே. உ

இகழுந் தகையோ ரெயின்மூன் றெரித்த
பகழி யொடுவில் லுடையோன் பதிதான்
முகிழ்மென் முலையார் முகமே கமலம்
திகழும் நறையூர்ச் சித்தீச் சரமே. ௩

மறக்கொ ளரக்கன் வரைதோள் வரையால்
இறக்கொள் விறற்கோ னிருக்கு மிடமாம்
நறக்கொள் கமலந் நனிபள் ளியெழத்
திறக்கும் நறையூர்ச் சித்தீச் சரமே. ச

முழுநீ றணிமே னியன்மொய் குழலார்
எழுநீர்மை கொள்வான் அமரு மிடமாங்
கழுநீர் கமழக் கயல்சே லுகளும்
செழுநீர் நறையூர்ச் சித்தீச் சரமே. ரு

ஊனு ருடைவெண் டலையுண் பலிகொண்
டானு ரடலே றமர்வா னிடமாம்
வானுர் மதியம் பதிவண் பொழில்வாய்த்
தேனுர் நறையூர்ச் சித்தீச் சரமே. சு

காரூர் கடலில் விடமுண் டருள்செய்
நீரூர் சடையன் நிலவும் மிடமாம்

வாரூர் முலையார் மருவும் மறுகில்
தேரூர் நறையூர்ச் சித்தீச் சரமே. எ

கரியி னுரியுங் கலைமான் மறியும்
எரியும் மழுவும் முடையா னிடமாம்
புரியு மறையோர் நிறைசொற் பொருள்கள்
தெரியு நறையூர்ச் சித்தீச் சரமே. அ

பேணா முனிவன் பெருவேள் வியெலாம்
மாணாமை செய்தான் மருவும் மிடமாம்
பாணர் குழலும் முழவும் விழவில்
சேணார் நறையூர்ச் சித்தீச் சரமே. கூ

குறியில் வழுவாக் கொடுங்கூற் றுதைத்த
எறியும் மழுவாட் படையா னிடமாம்
நெறியில் வழுவா நியமத் தவர்கள்
செறியு நறையூர்ச் சித்தீச் சரமே. க௦

போரார் புரமெய்த புனித னமருஞ்
சீரார் நறையூர்ச் சித்தீச் சரத்தை
ஆரூ ரன்சொல் லிவைவல் லவர்கள்
ஏரா ரிமையோ ருலகெய் துவரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - **சித்தநாதர்,** தேவியார் - அழகாம்பிகை.

திருச்சோற்றுத்துறை

பண் - கவுசிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அழனீ ரொழுகி யனைய சடையும்
உழையீ ருரியு முடையா னிடமாம்
கழைநீர் முத்துங் கனகக் குவையும்
சுழனீர்ப் பொன்னிச் சோற்றுத் துறையே. க

பண்டை வினைகள் பறிய நின்ற
அண்ட முதல்வன் அமலன் னிடமாம்
இண்டை கொண்டன் பிடைய ருத
தொண்டர் பரவுஞ் சோற்றுத் துறையே. ௨

கோல அரவுங் கொக்கி னிறகும்
மாலை மதியும் வைத்தா னிடமாம்
ஆலு மயிலு மாட லளியும்
சோலை தருநீர்ச் சோற்றுத் துறையே. ௩

பளிக்குத் தாரை பவள வெற்பில்
குளிக்கும் போல்நூற் கோமாற் கிடமாம்
அளிக்கு மாத்தி யல்லான் மதுவம்
துளிக்குஞ் சோலைச் சோற்றுத் துறையே. ௪

உதையுங் கூற்றுச் சொல்கா விதிக்கு
வதையுஞ் செய்த மைந்த னிடமாம்
திதையுந் தாதுந் தேனுஞ் ஞிமிறும்
துதையும் பொன்னிச் சோற்றுத் துறையே. ௫

ஓதக் கடல்நஞ் சினையுண் டிட்ட
பேதைப் பெருமான் பேணும் பதியாம்
சீதப் புனலுண் டெரியைக் காலும்
சூதப் பொழில்சூழ் சோற்றுத் துறையே. ௬

இறந்தா ரென்பு மெருக்குஞ் சூடிப்
புறங்காட் டாடும் புனிதன் கோயில்
சிறந்தார் சுற்றந் திருவென் றின்ன
துறந்தார் சேருஞ் சோற்றுத் துறையே. ௭

காமன் பொடியாக் கண்ணொன் றிமைத்த
ஓமக் கடலா ருகந்த விடமாந்
தேமன் குழலார் சேக்கை புகைத்த
தூமம் விசும்பார் சோற்றுத் துறையே. ௮

இலையா லன்பா லேத்து மவர்க்கு
நிலையா வாழ்வை நீத்தா ரிடமாம்
தலையாற் றூழுந் தவத்தோ ரென்றுந்
தொலையாச் செல்வச் சோற்றுத் துறையே. ௯

சுற்றார் தருநீர்ச் சோற்றுத் துறையுள்
முற்றா மதிசேர் முதல்வன் பாதத்
தற்றா ரடியா ரடிநா வூரன்
சொற்றா னிவைகற் றூர்துன் பிலரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது. சுவாமிபெயர் - தொலையாச் செல்வர். தேவியார் - ஒப்பிலாம்பிகை.

திருவாரூர்

பண் - செந்துருத்தி

திருச்சிற்றம்பலம்

மீளா வடிமை யுமக்கே யாளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
மூளாத் தீப்போ லுள்ளே கனன்று முகத்தான் மிகவாடி
ஆளா யிருக்கு மடியார் தங்க ளல்லல் சொன்னக்கால்
வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ரூரீர் வாழ்ந்து போதீரே. ௧

விற்றுக் கொள்வீ ரொற்றி யல்லேன் விரும்பி யாட்பட்டேன்
குற்ற மொன்றுஞ் செய்த தில்லை கொத்தை யாக்கினீர்
எற்றுக் கடிகே ளென்கண் கொண்டீர் நீரே பழிபட்டீர்
மற்றைக் கண்தான் தாரா தொழிந்தால் வாழ்ந்து போதீரே. ௨

அன்றின் முட்டா தடையுஞ் சோலை யாரூ ரகத்தீரே
கன்று முட்டி யுண்ணச் சுரந்த காலி யவைபோல
என்று முட்டாப் பாடு மடியார் தங்கண் காணாது
குன்றின் முட்டிக் குழியில் விழுந்தால் வாழ்ந்து போதீரே. ௩

திருத்தி யுறைவீர் பழனம் பதியாச் சோற்றுத் துறையாள்வீர்
இருக்கை திருவா ரூரே யுடையீர் மனமே யெனவேண்டா
அருத்தி யுடைய அடியார் தங்க ளல்லல் சொன்னக்கால்
வருத்தி வைத்து மறுமை பணித்தால் வாழ்ந்து போதீரே. ௪

செந்தண் பவளந் திகழுஞ் சோலை யிதுவோ திருவாரூர்
எந்த மடிக ளிதுவே யாமா றுமக்காட் பட்டோர்க்குச்
சந்தம் பலவும் பாடு மடியார் தங்கண் காணாது
வந்தெம் பெருமான் முறையோ வென்றால் வாழ்ந்து போதீரே. ௫

தினைத்தா ளன்ன செங்கால் நாரை சேருந் திருவாரூர்ப்
புனைத்தார் கொன்றைப் பொன்போன் மாலைப் புரிபுன் சடையீரே
தனத்தா லின்றித் தாந்தா மெலிந்து தங்கண் காணாது
மனத்தால் வாடி யடியா ரிருந்தால் வாழ்ந்து போதீரே. ௬

ஆயம் பேடை யடையுஞ் சோலை யாரூ ரகத்தீரே
ஏயெம் பெருமா னிதுவே யாமா றுமக்காட் பட்டோர்க்கு
மாயங் காட்டிப் பிறவி காட்டி மறவா மனங்காட்டிக்
காயங் காட்டிக் கண்ணீர் கொண்டால் வாழ்ந்து போதீரே. ௭

கழியாய்க் கடலாய்க் கலனாய் நிலனாய்க் கலந்த சொல்லாகி
இழியாக் குலத்திற் பிறந்தோ மும்மை யிகழா தேத்துவோம்
பழிதா னாவ தறியீ ரடிகேள் பாடும் பத்தரோம்
வழிதான் காணா தலமந் திருந்தால் வாழ்ந்து போதீரே. ௮

பேயோ டேனும் பிரிவொன் றின்னா தென்பர் பிறரெல்லாங்
காய்தான் வேண்டிற் கனிதா னன்றோ கருதிக் கொண்டக்கால்
நாய்தான் போல நடுவே திரிந்து முமக்காட் பட்டோர்க்கு
வாய்தான் திறவீர் திருவா ரூரீர் வாழ்ந்து போதீரே. ௯

செருந்தி செம்பொன் மலருஞ் சோலை யிதுவோ திருவாரூர்
பொருந்தித் திருமூ லட்டா னம்மே யிடமாக் கொண்டீரே
இருந்து நின்றுங் கிடந்து மும்மை யிகழா தேத்துவோம்
வருந்தி வந்து முமக்கொன் றுரைத்தால் வாழ்ந்து போதீரே. ௧௦

காரூர் கண்டத் தெண்டோண் முக்கண் கலைகள் பலவாகி
ஆரூர்த் திருமூ லட்டா னத்தே யடிப்பே ராரூரன்
பாரூ ரறிய என்கண் கொண்டீர் நீரே பழிப்பட்டீர்
வாரூர் முலையாள் பாகங் கொண்டீர் வாழ்ந்து போதிரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

காஞ்சிபுரத்தில் "ஆலந்தானுகந்" பதிகமோதி ஒருகண் பெற்று இந்தத் தலத்திலிப் பதிகமோதி மற்றொரு கண்ணும் பெற்றது.

திருவாரூர்ப் பரவையுண்மண்டளி

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தூவாயா தொண்டுசெய் வார்படு துக்கங்கள்
காவாயே கண்டுகொண் டாரைவர் காக்கிலும்
நாவாயா லுன்னையே நல்லன சொல்லுவேற்
காவாவென் பரவையுண் மண்டளி யம்மானே. க

பொன்னனே புலவர்க்கு நின்புகழ் போற்றலாம்
தன்னனே தன்னைப் புகழ்ந்திடுந் தற்சோதி
மின்னனே செக்கர்வா னத்திள ஞாயி
றன்னனே பரவையுண் மண்டளி யம்மானே. உ

நாமாரு முன்னையே நல்லன சொல்லுவார்
போமாறென் புண்ணியா புண்ணிய மானனே
பேய்மாறாப் பிணமிடு காடுகந் தாடுவாய்க்
காமாறென் பரவையுண் மண்டளி யம்மானே. ௩

நோக்குவே னுன்னையே நல்லன நோக்காமைக்
காக்கின்றாய் கண்டுகொண் டாரைவர் காக்கிலும்
வாக்கென்னு மாலைகொண் டுன்னை யென்மனத்
தார்க்கின்றேன் பரவையுண் மண்டளி யம்மானே. ச

பஞ்சேரு மெல்லடி யாளையோர் பாகமாய்
நஞ்சேரு நன்மணி கண்ட முடையானே
நெஞ்சேர நின்னையே யுள்கி நினைவாரை
அஞ்சேலென் பரவையுண் மண்டளி யம்மானே. ௫

அம்மானே யாகம சீலர்க் கருணல்கும்
பெம்மானே பேரரு ளாளன் பிடவூரன்
தம்மானே தண்டமிழ் நூற்புல வாணர்க்கோர்
அம்மானே பரவையுண் மண்டளி யம்மானே. ௬

விண்டானே மேலையார் மேலையார் மேலாய
எண்டானே யெழுத்தோடு சொற்பொரு ளெல்லாமுன்
கண்டானே கண்டனைக் கொண்டிட்டுக் காட்டாயே
அண்டானே பரவையுண் மண்டளி யம்மானே. ௭

காற்றானே கார்முகில் போல்வதோர் கண்டத்தெம்
கூற்றானே கோல்வளை யாளையோர் பாகமாய்
நீற்றானே நீள்சடை மேனிறை யுள்ளதோர்
ஆற்றானே பரவையுண் மண்டளி யம்மானே. ௮

செடியேனுன் செய்வினை நல்லன செய்யாத
கடியேனுன் கண்டதே கண்டதே காமுறும்
கொடியேனுன் கூறுமா றுன்பணி கூறாத
அடியேனுன் பரவையுண் மண்டளி யம்மானே. ௯

கரந்தையும் வன்னியு மத்தமுங் கூவிளம்
பரந்தசீர்ப் பரவையுண் மண்டளி யம்மானை
நிரம்பிய வூர னுரைத்தன பத்திவை
விரும்புவார் மேலையார் மேலையார் மேலாரே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - மண்டலேசுவரர், தேவியார் - பஞ்சினுமெல்லடியம்மை.

திருநனிபள்ளி

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதிய னாதிரை யன்னயன் மாலறி தற்கரிய
சோதியன் சொற்பொரு ளாய்ச்சுருங் காமறை நான்கினையும்
ஓதிய னும்பர்தங் கோனுல கத்தினு ளெவ்வுயிர்க்கும்
நாதியன் நம்பெரு மானண்ணு மூர்நனி பள்ளியதே. க

உறவிலி யூன மிலியுண ரார்புர மூன்றெரியச்
செறுவிலி தன்னினை வார்வினை யாயின தேய்ந்தழிய
அறவில கும்மரு ளான்மரு ளார்பொழில் வண்டறையும்
நறைவிரி கொன்றையி னானண்ணு மூர்நனி பள்ளியதே. உ

வானுடை யான்பெரி யான்மனத் தாலு நினைப்பரியான்
ஆனிடை யைந்தமர்ந் தானனு வாகியோர் தீயுருக்கொண்
டேனுடை யிவ்வுட லமொடுங் கிப்புகுந் தான்பரந்தான்
நானுடை மாடெம்பி ரானண்ணு மூர்நனி பள்ளியதே. ந

ஓடுடை யன்கல னாவுடை கோவண வன்னுமையோர்
பாடுடை யன்பலி தேர்ந்துணும் பண்புடை யன்பயிலக்
காடுடை யன்னிட மாமலை யேழுங் கருங்கடல்சூழ்
நாடுடை நம்பெரு மானண்ணு மூர்நனி பள்ளியதே. ச

பண்ணற் கரிய தொருபடை யாழித னைப்படைத்துக்
கண்ணற் கருள்புரிந் தான்கரு தாதவர் வேள்வியவி
உண்ணற் கிமையவ ரையுருண் டோட வுதைத்துகந்து
நண்ணற் கரியபி ரானண்ணு மூர்நனி பள்ளியதே. ரு

மல்கிய செஞ்சடை மேன்மதி யும்அர வும்முடனே
புல்கிய வாரண னெம்புனி தன்புரி நூல்விகிர்தன்
மெல்கிய விற்றொழி லான்விருப் பன்பெரும் பார்த்தனுக்கு
நல்கிய நம்பெரு மானண்ணு மூர்நனி பள்ளியதே. சு

அங்கமோ ராறவை யும்அரு மாமறை வேள்விகளும்
எங்கு மிருந்தந் தணரெரி மூன்றவை யோம்புமிடம்
பங்கய மாமுகத் தாளுமை பங்க னுறைகோயில்
செங்கயல் பாயும் வயற்றிரு நனிபள் ளியதே. ௭

திங்கட் குறுந்தெரி யற்றிகழ் கண்ணிய னுண்ணியனாய்
நங்கட் பிணிகளை வானரு மாமருந் தேழ்பிறப்பும்
மங்கத் திருவிர லாலடர்த் தான்வல் லரக்கனையும்
நங்கட் கருளும் பிரானண்ணு மூர்நனி பள்ளியதே. அ

ஏன மருப்பி னொடுமெழி லாமையும் பூண்டுகந்து
வான மதிளர ணமலை யேசிலை யாய்வளைத்தான்
ஊனமில் காழிதன் னுள்ளுயர் ஞானசம் பந்தர்க்கன்று
ஞான மருள்புரிந் தானண்ணு மூர்நனி பள்ளியதே. கூ

காலமு நாழிகை யுந்நனி பள்ளி மனத்தினுள்கிக்
கோலம தாய வனைக்குளிர் நாவல வூரன்சொன்ன
மாலை மதித்துரைப் பார்மண் மறந்துவா னோருலகில்
சாலநல் லின்பமெய்தித் தவலோகத் திருப்பவரே. க௦

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - நற்றுணையப்பர், தேவியார் - பர்வதராசபுத்திரி.

திருநன்னிலத்துப் பெருங்கோயில்

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தண்ணியல் வெம்மையினான் தலையிற்கடை தோறும்பலி
பண்ணியல் மென்மொழியா ரிடங்கொண்டுழல் பண்டரங்கன்
புண்ணிய நான்மறையோர் முறையாலடி போற்றிசைப்ப
நண்ணிய நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே. க

வலங்கிளர் மாதவஞ்செய் மலைமங்கையோர் பங்கினனுஞ்
சலங்கிளர் கங்கைதங்கச் சடையொன்றிடை யேதரித்தான்
பலங்கிளர் பைம்பொழில்தண் பனிவெண்மதி யைத்தடவ
நலங்கிளர் நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே. உ

கச்சிய னின்கருப்பூர் விருப்பன் கருதிக்கசிவார்
உச்சியன் பிச்சையுண்ணி யுலகங்களெல் லாமுடையான்
நொச்சியம் பச்சிலையால் நுரைதீர்புன லாற்றொழுவார்
நச்சிய நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே. ங

பாடிய நான்மறையான் படுபல்பிணக் காடரங்கா
ஆடிய மாநடத்தா னடிபோற்றியென் றன்பினராய்ச்
சூடிய செங்கையினர் பலதோத்திரம் வாய்த்தசொல்லி
நாடிய நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே. ச

பிலந்தரு வாயினொடு பெரிதும்வலி மிக்குடைய
சலந்தர னுகமிரு பிளவாக்கிய சக்கரமுன்
நிலந்தரு மாமகள்கோ னெடுமாற்கருள் செய்தபிரான்
நலந்தரு நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே. ரு

வெண்பொடி மேனியினன் கருநீல மணிமிடற்றன்
பெண்படி செஞ்சடையான் பிரமன்சிரம் பீடழித்தான்
பண்புடை நான்மறையோர் பயின்றேத்திப்பல் கால்வணங்கும்
நண்புடை நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே. சு

தொடைமலி கொன்றைதுன்றுஞ் சடையன்சுடர் வெண்மழுவாட்
படைமலி கையன்மெய்யிற் பகட்டுரிப் போர்வையினன்
மடைமலி வண்கமலம் மலர்மேன்மட வன்னமன்னி
நடைமலி நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே. எ

குளிர்தரு திங்கள்கங்கை குரவோடரக் கூவிளமும்
மிளிர்தரு புன்சடைமே லுடையான்விடை யான்விரைசேர்
தளிர்தரு கோங்குவேங்கை தடமாதவி சண்பகமும்
நளிர்தரு நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே. அ

கமர்பயில் வெஞ்சுரத்துக் கடுங்கேழற்பின் கானவனாய்
அமர்பயில் வெய்தியருச் சுனற்கருள் செய்தபிரான்

தமர்பயில் தண்விழவிற் றகுசைவர் தவத்தின்மிக்க
நமர்பயில் நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே. ௯

கருவரை போலரக்கன் கயிலைம்மலை கீழ்க்கதற
ஒருவிர லாலடர்த்தின் னருள்செய்த வுமாபதிதான்
திரைபொரு பொன்னிநன்னீர்த் துறைவன்றிகழ் செம்பியர்கோன்
நரபதி நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே. ௧௦

கோடுயர் வெங்களிற்றுத் திகழ்கோச்செங்க ணான்செய்கோயில்
நாடிய நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனைச்
சேடியல் சிங்கிதந்தை சடையன்றிரு வாரூரன்
பாடிய பத்தும்வல்லார் புகுவார்பர லோகத்துளே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமி பெயர் - பிரகேசுவரர், தேவியார் - பிரகேசுவரி.

திருநாகேச்சரம்

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறையணி வாணுதலா ளுமையாளவள் பேழ்கணிக்க
நிறையணி நெஞ்சனுங்க நீலமால்விட முண்டதென்னே
குறையணி குல்லைமுல்லை யளைந்துகுளிர் மாதவிமேல்
சிறையணி வண்டுகள்சேர் திருநாகேச் சரத்தானே. ௧

அருந்தவ மாமுனிவர்க் கருளாகியோ ராலதன்கீழ்
இருந்தற மேபுரிதற் கியல்பாகிய தென்னைகொலாம்
குருந்தய லேகுரவம் மரவின்னெயி றேற்றரும்பச்
செருந்திசெம் பொன்மலருந் திருநாகேச் சரத்தானே. ௨

பாலன தாருயிர்மேற் பரியாது பகைத்தெழுந்த
காலனை வீடுவித்துக் கருத்தாகிய தென்னைகொலாம்
கோல மலர்க்குவளைக் கழுநீர்வயல் சூழ்கிடங்கில்
சேலொடு வாளைகள்பாய் திருநாகேச் சரத்தானே. ௩

குன்ற மலேக்குமரி கொடியேரிடை யாள்வெருவ
வென்றி மதகரியின் னுரிபோர்த்தது மென்னேகொலாம்
முன்றி விளங்கமுகின் முதுபாளே மதுவளேந்து
தென்றல் புகுந்துலவுந் திருநாகேச் சரத்தானே. ௪

அரைவிரி கோவணத்தோ டரவார்த்தொரு நான்மறைநூல்
உரைபெரு கவுரைத்தன் றுகந்தருள் செய்ததென்னே
வரைதரு மாமணியும் வரைச்சந்தகி லோடுமுந்தித்
திரைபொரு தண்பழனத் திருநாகேச் சரத்தானே. ௫

தங்கிய மாதவத்தின் தழல்வேள்வியி னின்றெழுந்த
சிங்கமு நீள்புலியுஞ் செழுமால்கரி யோடலறப்
பொங்கிய போர்புரிந்து பிளந்தீருரி போர்த்ததென்னே
செங்கயல் பாய்கழனித் திருநாகேச் சரத்தானே. ௬

நின்றவிம் மாதவத்தை யொழிப்பான்சென் றணைந்துமிகப்
பொங்கிய பூங்கணேவேள் பொடியாக விழித்தலென்னே
பங்கய மாமலர்மேன் மதுவுண்டுவண் டேன்முரலச்
செங்கயல் பாய்வயல்சூழ் திருநாகேச் சரத்தானே. ௭

வரியர நாணதாக மாமேரு வில்லதாக
அரியன முப்புரங்கள் ளவையாரழ லூட்டலென்னே
விரிதரு மல்லிகையும் மலர்ச்சண்பக மும்மளேந்து
திரிதரு வண்டுபண்செய் திருநாகேச் சரத்தானே. ௮

அங்கியல் யோகுதன்னே யழிப்பான்சென் றணைந்துமிகப்
பொங்கிய பூங்கணேவேள் பொடியாக விழித்தலென்னே
பங்கய மாமலர்மேன் மதுவுண்டுபண் வண்டறையச்
செங்கய னின்றுகளுந் திருநாகேச் சரத்தானே. ௯

குண்டரைக் கூறையின்றித் திரியுஞ்சமண் சாக்கியப்பேய்
மிண்டரைக் கண்டதன்மை விரவாகிய தென்னேகொலோ
தொண்டிரைத் துவணங்கித் தொழில்பூண்டடி யார்பரவும்
தெண்டிரைத் தண்வயல்சூழ் திருநாகேச் சரத்தானே. ௧0

கொங்கணே வண்டரற்றக் குயிலும்மயி லும்பயிலும்
தெங்கணே பூம்பொழில்சூழ் திருநாகேச் சரத்தானே

வங்க மலிகடல்சூழ் வயனுவல வூரன்சொன்ன
பங்கமில் பாடல்வல்லா ரவர்தம்வினை பற்றறுமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்தலம் சோழநாட்டி லுள்ளது. சுவாமிபெயர் - செண்பகாரணியேசுவரர், தேவியார் - குன்றமுலையம்மை.

திருநொடித்தான்மலை

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தானெனை முன்படைத்தா னதறிந்துதன் பொன்னடிக்கே
நானென பாடலந்தோ நாயினேனைப் பொருட்படுத்து
வானெனை வந்தெதிர்கொள்ள மத்தயானை யருள்புரிந்து
ஊனுயிர் வேறுசெய்தான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. க

ஆனை யுரித்தபகை யடியேனொடு மீளக்கொலோ
ஊனை யுயிர்வெருட்டி யொள்ளியானை நினைந்திருந்தேன்
வானை மதித்தமரர் வலஞ்செய்தெனை யேறவைக்க
ஆனை யருள்புரிந்தான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. உ

மந்திர மொன்றறியேன் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
சுந்தர வேடங்களால் துரிசேசெயுந் தொண்டனெனை
அந்தர மால்விசும்பி லழகானை யருள்புரிந்த
துந்தர மோநெஞ்சமே நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. ௩

வாழ்வை யுகந்தநெஞ்சே மடவார்தங்கள் வல்வினைப்பட்
டாழ முகந்தவென்னை யதுமாற்றி யமரரெல்லாம்
சூழ வருள்புரிந்து தொண்ட னேன்பர மல்லதொரு
வேழ மருள்புரிந்தான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. ௪

மண்ணுல கிற்பிறந்து நும்மை வாழ்த்தும் வழியடியார்
பொன்னுல கம்பெறுதல் தொண்டனேனின்று கண்டொழிந்தேன்
விண்ணுல கத்தவர்கள் விரும்பவெள்ளை யானையின்மேல்
என்னுடல் காட்டுவித்தான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. ௫

அஞ்சினை யொன்றிநின்று அலர்கொண்டடி சேர்வறியா
வஞ்சனை என்மனமே வைகிவானநன் னாடர்முன்னே
துஞ்சுதன் மாற்றுவித்துத் தொண்டனேன்பர மல்லதொரு
வெஞ்சின ஆனைதந்தான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. சு

நிலைகெட விண்ணதிர நிலமெங்கு மதிர்ந்தசைய
மலையிடை யானையேறி வழியேவரு வேனெதிரே
அலைகட லாலரையன் அலர்கொண்டுமுன் வந்திறைஞ்ச
உலையணை யாதவண்ண நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. எ

அரவொலி யாகமங்க ளறிவாரறி தோத்திரங்கள்
விரவிய வேதஒலி விண்ணெலாம்வந் தெதிர்ந்திசைப்ப
வரமலி வாணன்வந்து வழிதந்தெனக் கேறுவதோர்
சிரமலி யானைதந்தான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. அ

இந்திரன் மால்பிரமன் னெழிலார்மிகு தேவரெல்லாம்
வந்தெதிர் கொள்ளவென்னை மத்தயானை யருள்புரிந்து
மந்திர மாமுனிவ ரிவனாரென எம்பெருமான்
நந்தம ரூரனென்றான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே. க

ஊழிதோ றூழிமுற்று முயர்பொன்னொடித் தான்மலையைச்
சூழிசை யின்கரும்பின் சுவைநாவல வூரன்சொன்ன
ஏழிசை யின்தமிழா லிசைந்தேத்திய பத்தினையும்
ஆழி கடலரையா வஞ்சையப்பர்க் கறிவிப்பதே. கo

திருச்சிற்றம்பலம்

நொடித்தான் மலையென்பது - கயிலைமலை. சுவாமிபெயர் - கயிலாயநாதர், தேவியார் - பார்வதியம்மை.

ஆ_ பதிகம் - கoo.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

தேவாரத் திருமுறை

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி